NEYMAR

Thiên tài tranh cãi

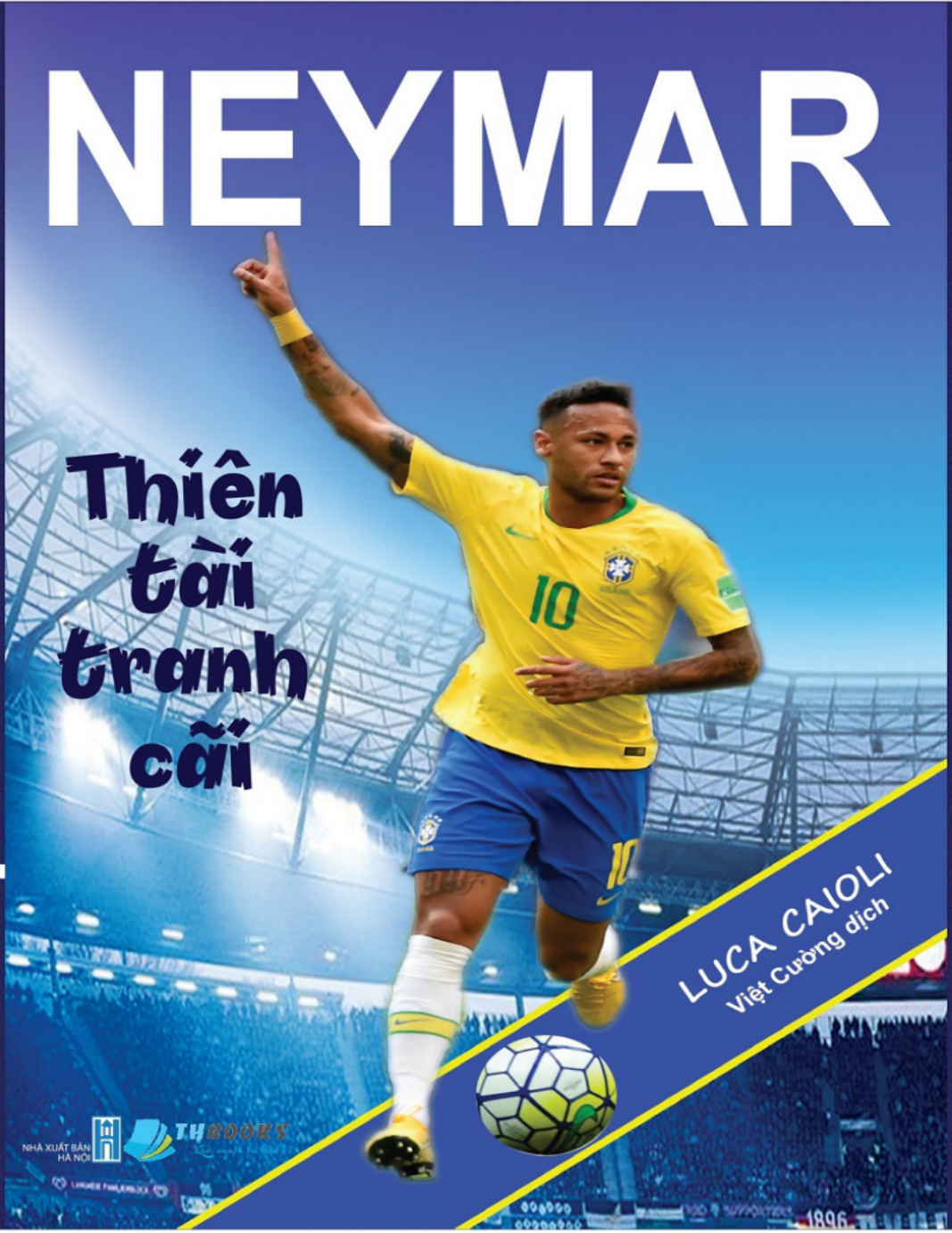

LUCA CAIOLI

Việt Cường dịch

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

TH BOOKS

Duong Kobo's Book Club

Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo

SCAN TO JOIN

NHÀ XUẤT BẢN HÀ NỘI

Số 4 - Tống Duy Tân, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: (04) 38252916 – Fax: (04) 39289143

Email: nxbhanoi@yahoo.com.vn

NEYMAR - Thiên tài tranh cãi

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Tổng giám đốc - Lê Tiến Dũng

Biên tập: Hoàng Thị Tâm

Vẽ bìa: Thanh Hà

Trình bày: Song Ngư

Sửa bản in: Nguyên Lê - Thanh Thủy

Liên kết xuất bản: Cty CP Đầu tư và Phát triển TTV Việt Nam

Nhà sách THBooks

Địa chỉ: Số 68/255, Đường Hoàng Mai,

P. Hoàng Văn Thụ, Q. Hoàng Mai, Hà Nội

Tel: (84-24) 32011882 - 097.354.0078

Website: http://thbooks.vn

Fanpage: http://m.facebook.com/THBooks

Mã ISBN: 978-604-55-3395-6

In 3.000 cuốn, khổ 15.5x23 cm tại Công ty TNHH Đầu tư in Thiên Minh, số 8, ngõ 197, phố Thúy Lĩnh, Lĩnh Nam, Hoàng Mai, Hà Nội. Số xác nhận ĐKXB: 4162-2018/CXBIPH/07-213/HN. Quyết định xuất bản số: 1009/QĐ-HN ngày 29/11/2018. In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2019.

Lời dịch giả

Mùa giải đầu tiên của Neymar ở PSG đã diễn ra với tất cả những cung bậc cảm xúc. Có những màn trình diễn rực rỡ. Có không ít tranh cãi. Và tất cả khép lại với một chấn thương nặng vào cuối tháng 2.

Sau màn ra mắt trên sân của Guingamp, vào ngày 13/8/2017, Neymar có cơ hội ra mắt các cổ động viên nhà một tuần sau đó khi PSG tiếp đón Toulouse ở Parc des Princes. Và bản hợp đồng đắt giá nhất thế giới đã không khiến ai phải thất vọng. Anh ghi 2 bàn và kiến tạo 2 bàn khác trong chiến thắng 6-2 của PSG, một trận đấu được gọi là show diễn của ngôi sao người Brazil.

Neymar và các đồng đội cũng có một khởi đầu không kém phần ấn tượng ở Champions League. Cầu thủ người Brazil ghi 1 bàn và kiến tạo 1 bàn trong chiến thắng dễ dàng 5-0 ngay trên sân của Celtic vào ngày 12/9. Bộ ba MCN (Mbappe-Cavani-Neymar) tỏa sáng rực rỡ, và người ta bắt đầu so sánh họ với những bộ ba khét tiếng khác như BBC (Benzema-Bale-Cristiano Ronaldo) của Real Madrid hay MSN của Barça mà Neymar là một thành viên.

Nhưng chỉ ít ngày sau, rắc rối đầu tiên phát sinh cho thấy quan hệ giữa MCN không tốt như người ta tưởng. Trong trận đấu với Lyon ở Parce des Prince vào ngày 17/9, khi PSG được hưởng một quả penalty, Neymar đã khiến nhiều người ngỡ ngàng khi tranh quyền đá penalty với Cavani, người được chỉ định thực hiện các quả 11 m của đội. Cavani quyết định không nhường, Neymar đương nhiên tỏ ra không vừa ý. Sau vụ "penaltygate" đó, bắt đầu xuất hiện rất nhiều thông tin tiêu cực liên quan tới cuộc sống của Neymar ở PSG. Người ta nói rằng anh, với sự ủng hộ của "băng nhóm Brazil" (gồm những người đồng hương như Thiago Silva, Marquinhos, Dani Alves...), muốn được làm Vua ở Paris. Không chỉ mâu thuẫn với Cavani, Neymar còn không nhìn mặt huấn luyện viên Unai Emery, người muốn Neymar tôn trọng quyền đá

penalty của Cavani.

Giữa lúc những ồn ào từ vụ "penaltygate" còn chưa dịu xuống thì Neymar lại tự biến mình thành trung tâm trong một vụ ồn ào khác. Lần này là ở trận Le Classique, cuộc đối đầu kinh điển với Marseille trên sân Velodrome. Neymar được kỳ vọng sẽ tỏa sáng ở trận đấu này. Thực tế là anh đã ghi được một bàn thắng, nhưng anh lại phải nhận một thẻ đỏ, và PSG phải nhờ tới màn tỏa sáng của Cavani ở cuối trận mới có được một trận hòa 2-2. Áp lực lên Neymar càng ngày càng lớn, tới mức khiến anh bật khóc ngay trong buổi họp báo sau trận thắng 3-1 của Brazil trước Nhật Bản.

Như ở mọi đội bóng mà Neymar từng chơi, tranh cãi dường như là một phần không thể thiếu. Trong trận đấu với Amiens ở Cúp Liên đoàn Pháp vào đầu năm mới, Neymar ghi được một bàn thắng từ chấm 11 m, và sau đó có pha ăn mừng khá lạ mắt khi đặt giày lên đầu. Neymar giải thích anh muốn tri ân một người bạn người Brazil, nhưng các cầu thủ và cổ động viên Amiens gọi hành động ăn mừng đó là thiếu tôn trọng. Cụm từ "thiếu tôn trọng" lại một lần nữa được dùng đến sau trận đấu với Rennes cũng ở Cúp Liên đoàn vào ngày 30/1/2018. Trận này, Neymar liên tục bị các cầu thủ của Rennes xô đẩy, và anh đã trả đũa bằng cách giễu họ bất cứ khi nào có bóng trong trận. Sau một pha phạm lỗi, Neymar còn khiến cầu thủ đối phương tên tò bằng cách giơ tay như muốn kéo anh ta lên, rồi bất ngờ... giật lại và quay đi.

Một vấn đề lớn khác của Neymar là anh không để lại dấu ấn như chờ đợi trong các trận đấu lớn, đặc biệt là ở Champions League, đấu trường mà PSG đặt mục tiêu rất cao. Trong cả hai thất bại của PSG trước Bayern (vòng bảng) và Real Madrid (vòng 1/8), Neymar đều chơi rất mờ nhạt và không tạo được sự khác biệt. PSG của Neymar đã phải dừng bước trước Real Madrid sau khi thua tiếp trận lượt về ở Paris, nhưng ở trận đấu, Neymar không thể góp mặt.

Ngày 25/2, tức mười ngày sau thất bại trước Real Madrid, Neymar dính một chấn thương nặng trong trận Le Classique với Marseille. Cầu thủ người Brazil có một pha kiến tạo, góp công vào chiến thắng 3-0 của PSG. Tuy nhiên, trận đấu ấy sẽ được nhớ tới bởi một chấn thương kinh hoàng của Neymar vào cuối trận. Mắt cá của Neymar như bị xoắn lại sau một pha va chạm với Bouna Sarr. Cầu thủ người Brazil tỏ ra vô cùng đau đớn. Anh khóc ngay trên cáng và, theo lời Cavani, tiếp tục khóc rất nhiều trong phòng thay đồ. Các bác sĩ sau đó kết luận Neymar bị vỡ xương ngón chân, phải phẫu thuật, và cần ít nhất ba tháng để hồi phục.

Chấn thương ấy không chỉ khép lại mùa giải đầu tiên của Neymar ở PSG, mà còn khiến cơ hội dự World Cup 2018 của anh trở nên mong manh. Rất may là Neymar vẫn kịp bình phục để có mặt trong danh sách của Seleção tới Nga. Anh tái xuất trong trận giao hữu Croatia và lập tức để lại dấu ấn với pha nhảy múa trước các hậu vệ đối phương trước khi cứa lòng quyết đoán mở tỉ số. Một lần nữa, Neymar lại phải mang hy vọng của cả dân tộc Brazil lên vai.

Và một lần nữa, Neymar lại thất bại. World Cup 2018 của Seleção khép lại ở vòng tứ kết sau thất bại 1-2 trước Bỉ. Đó là trận đấu mà Neymar và Brazil đã chơi hay. Họ kiểm soát bóng nhiều hơn (53% so với 47%), chuyền chính xác hơn (89% với 83%), và tung ra số pha dứt điểm nhiều hơn gấp 3 (26 so với 8). Nhưng thần may mắn đã không đứng về phía người Brazil. Bỉ ghi được 2 bàn từ 3 cú sút trúng đích, và đi tiếp.

Khó có thể nói là Neymar đã có một kỳ World Cup thành công, dù anh cũng có 2 bàn và 1 pha kiến tạo. Ấn tượng đọng lại về số 10 của Seleção khá tiêu cực. Anh bị chỉ trích vì quá ham rê dắt, khiến tốc độ trong những pha tấn công của Brazil bị chậm lại. Ngoài ra, anh còn bị tố là ăn vạ quá nhiều. Pha lăn lộn của Neymar sau khi bị một cầu thủ Mexico giẫm nhẹ lên tay đã trở thành trò cười cho cả thế giới. Một đài truyền hình Thụy Sĩ thậm chí còn tính được rằng Neymar mất tới 14 phút ở World Cup 2018 chỉ để lăn lộn trên mặt cỏ!

Neymar cần World Cup để bước chân vào ngôi đền của những huyền thoại bóng đá. Để có thể vươn tới gần hơn vị trí của số 10 vĩ đại Pelé. Nhưng thời gian đang cạn dần với anh. Ở kỳ World Cup tiếp theo, sẽ được tổ chức ở Qatar vào năm 2022, Neymar đã bước qua tuổi 30!

Việt Cường

Chương 1
Quảng trường Charles Miller

Râu lưỡi liềm, tóc lòa xòa vô lối, áo trắng, quần short đen, hai tay ôm lấy trái bóng. Những bức ảnh theo phong cách của thời xưa cũ, khi mà bột nổ còn được dùng như đèn flash, đã đưa chúng ta đến với một người: Charles William Miller.

Charlie là con trai của John - một kỹ sư người Scotland trong số 3.000 người thuộc Vương quốc Anh được điều tới Nam Mỹ để hỗ trợ xây dựng các đường ray, và Carlota Fox - một phụ nữ người Brazil gốc Anh. Ông được sinh ra ở quận Bras, São Paulo, vào ngày 24/11/1874. Khi lên 9 tuổi, Charlie được gửi về châu Âu để học, một thông lệ trong giới thượng lưu thời bấy giờ. Ông tới Southampton và bắt đầu học ở trường Banister Court trước khi chuyển lên một trường cấp hai ở Hampshire.

Banister là một trường tư nhỏ do cha George Ellaby lập ra để dạy dỗ con cái của các đội trưởng đang làm việc cho công ty Peninsular Steam Navigation. Hiệu trưởng của trường trong thời gian Miller theo học là Christopher Ellaby - con trai của cha George. Christopher Ellaby là một tín đồ nhiệt thành của bóng đá.

Ở Anh thời điểm đó, bóng đá đã có sách luật chính thức, sau khi Liên đoàn bóng đá Anh được thành lập ở London vào ngày 26/10/1863. Đây là liên đoàn đầu tiên trên thế giới xây dựng được bộ luật lệ thống nhất cho môn thể thao vua. Ellaby là đội trưởng của đội bóng trường trong những năm theo học ở Oxford. Khi trở thành hiệu trưởng, ông đã truyền được tình yêu với trái bóng của mình sang các học sinh.

Charles Miller là một vận động viên giỏi, nên không lạ khi ông nhanh chóng được bầu làm đội trưởng của đội tuyển trường. Đồng đội đặt cho ông biệt danh “lỏi con” bởi gương mặt baby láng

mịn và cơ thể như của một con bọ ngựa. Bất chấp bất lợi về hình thể, ông vẫn chơi xuất sắc ở vị trí trung phong (cũng có một số thời điểm ông chơi như một tiền đạo trái). “Anh ấy là tiền đạo giỏi nhất của chúng tôi. Anh ấy rất nhanh, có khả năng rê dắt tuyệt vời, và sở hữu những cú sút sấm sét. Anh ấy ghi bàn một cách dễ dàng tới khó tin.” Đó là những gì mà tờ báo trường viết về ông. Có thể kiểm chứng điều đó qua thành tích ghi 41 bàn trong 34 trận cho Banister Court và 3 bàn trong 13 trận cho St Mary’s Church of England Young Men’s Association, tiền thân của Southampton, đội bóng hiện đang chơi ở Premier League. Phong cách chơi bóng của Miller dựa trên sự linh hoạt và một chút tinh quái. Ông có trí tưởng tượng phong phú, khả năng kiểm soát bóng tuyệt vời, và có niềm đam mê đặc biệt với những động tác giả thường làm tên tò các đối thủ. Khả năng của ông ấn tượng tới mức, năm 17 tuổi, ông được mời về đá cho Corinthian Football Club, một đội bóng do sinh viên ở các trường trung học và đại học Anh lập ra để làm đối trọng với các câu lạc bộ Scotland được đánh giá là mạnh hơn nhiều vào thời điểm ấy. Nhiều năm sau, chính Miller là người đã gợi ý cái tên này cho đội bóng về sau trở thành một trong những đội bóng nổi tiếng nhất ở São Paulo (dù nó được gọi chệch đi thành “Corinthians”).

Năm 1894, sau khi Charlie học xong, ông trở lại Brazil. Trong hành lý của ông có hai quả bóng Shoot, loại bóng được sản xuất ở Liverpool, là quà tặng từ một đồng đội; một cái bơm bóng; một đôi giày; hai chiếc áo đấu (một từ Banister và một từ St Mary’s) và một tập sách dày ghi các luật lệ và quy định của FA. Chuyện kể rằng trên hành trình về nhà, Charlie vẫn không ngừng luyện tập, bằng cách rê bóng qua các hành khách và chướng ngại vật từ đầu này tới đầu kia của con tàu. Vào ngày 18/2, Charlie cập bến Santos. John, bố ông, hỏi ông mang theo cái gì về từ nước Anh. Charlie trả lời, “Bằng, thưa cha. Con trai của bố đã tốt nghiệp xuất sắc môn bóng đá.”

Chàng trai 20 tuổi mang trong mình hai dòng máu Anh và Brazil bắt đầu làm việc, như bố mình, ở Công ty Đường sắt São Paulo. Ông đăng ký làm thành viên của São Paulo Athletic Club, một câu lạc bộ thể thao được cộng đồng người Anh lập ra vào tháng 5/1888. Ở đó, các thành viên chơi cricket, chứ không phải bóng đá. Họ cũng biết đá bóng nhưng không có ai thực sự cảm thấy hứng thú - cho tới khi Charles Miller bắt đầu thiết lập nên những nền tảng đầu tiên.

Ông bắt đầu giải thích các điều luật, và các thuật ngữ như “nghỉ giữa hai hiệp”, “phạt góc”, “sân thi đấu” và “phạt đền” cho bạn bè,

đồng nghiệp, cũng như các quan chức hàng đầu ở công ty Gas, Ngân hàng London và các công ty đường sắt. Cuối cùng, ông đã lôi kéo được một nhóm người tham gia chơi bóng. Ông thuyết phục họ tập luyện trên một sân bóng ở Várzea do Carmo, khu đất nằm giữa Luz và Bom Retiro, ngày nay là Rua do Gasmetro. Những gì họ làm trên sân khiến nhiều người thấy tò mò. Không lâu sau, Celso de Araújo, trong bức thư gửi bạn mình là phóng viên Alcino Guanabara ở Rio de Janeiro, đã viết: "Gần Bom Retiro, có một nhóm người Anh, những kẻ điên rồ đúng kiểu Anh, đang đá vòng quanh một vật gì đó chỉ có thể mô tả là giống một cái bàng quang bò. Có thể thấy là khi cái vật trông như cái bàng quang màu vàng kia lọt vào một hình chữ nhật được tạo nên bởi các cột gỗ, một nhóm người thì rất sung sướng, nhưng một nhóm khác trông lại rất đau khổ."

Trừ những kẻ hoài nghi, bóng đá giữa những quý ông trong cộng đồng người Anh đã bắt đầu tìm được chỗ đứng, và Miller cuối cùng cũng có thể tổ chức được một trận đấu. Vào ngày 14/4/1895, Várzea do Carmo chứng kiến cuộc đối đầu giữa hai đội bóng, một đội gồm toàn những người Brazil và một đội gồm toàn những người Anh: São Paulo Railway và Companhia de Gás. Kết quả, đội "đường sắt" (Railway) thắng với tỉ số 4-2. Đội trưởng Miller ghi 2 bàn. Trận đấu không thu hút được nhiều khán giả lắm. Ngoài bạn bè, các quản lý, nhân viên, chỉ có thêm một vài chú lừa đang nhẩn nha gặm cỏ ở bên cạnh. Nhưng điều đó không quan trọng. Dù thế nào thì đấy cũng chính là trận đấu bóng đá chính thức đầu tiên ở Brazil. Đó chính là ngày môn thể thao được ưa chuộng nhất ở Brazil ra đời.

Đúng là trước khi Charlie trở lại Brazil từ nước Anh, trong thời gian từ 1876 tới 1890, nhân viên trong các công ty Anh và những thủy thủ người Anh đã tổ chức thi đấu nhiều trận trên các đường phố hay trên các bãi biển ở Rio. Một trong số các trận đấu đó diễn ra trước tư dinh của Công chúa Isabel, người cai quản Đế chế Brazil dưới cái tên Dom Pedro II. Đúng là ở đại học São Luis, Itu, cha cố dòng Tên José Montero đã giới thiệu một trò chơi có tên là bate bolão, với thành phần tham gia là các giáo sư và học sinh, giống như ở đại học Eton trước đây. Cũng đúng là những trò chơi như ballon anglais[1] đã trở nên khá phổ biến ở nhiều trường thuộc giáo hội cũng như không thuộc giáo hội ở São Paulo, Rio de Janeiro và Rio Grande do Sul. Nhưng với người Brazil, Charles Miller chính là O pai do futebol, cha đẻ của bóng đá, bởi vì, bên cạnh trận đấu đầu tiên trong lịch sử, Miller còn khai sinh ra một trong những câu lạc bộ bóng đá đầu tiên, ngay trong lòng của câu lạc bộ thể thao São Paulo Athletic Club. Ông cũng có vai trò cực kỳ quan

trọng trong việc thành lập nên liên đoàn bóng đá đầu tiên ở Brazil, la Liga Paulista de Futebol, vào ngày 19/12/1901. Sự xuất hiện của liên đoàn này đã mở đường cho sự ra đời của giải đấu bóng đá đầu tiên một năm sau đó.

[1] Tạm dịch là bóng Anh - N.D.

Giải đấu được khởi tranh vào ngày 3/5/1902 với sự tham gia của năm đội bóng (São Paulo Athletic Club, Associação Atlética Mackenzie College, Sport Club Internacional, Sport Club Germânia và Clube Atlético Paulistano). SPAC (São Paulo Athletic Club) thống trị trong ba mùa giải đầu tiên. Với 10 bàn trong 9 trận, Charles Miller là chân sút tốt nhất trong mùa giải 1902. Ông ghi 2 bàn thắng quyết định trong trận đấu cuối cùng với Paulistano. SPAC, với đồng phục là áo sọc xanh nhạt và trắng hoặc áo trắng với quần đen và tất đen, bảo vệ được chức vô địch trong năm 1903, sau khi lại đánh bại Paulistano. Thêm một chức vô địch khác trong năm tiếp theo, và Charlie là đồng vua phá lưới với 9 bàn, ngang với thành tích của người đồng đội Boyes.

Miller chơi cho SPAC đến tận năm 1910. Tới thời điểm đó, bóng đá ở Brazil không chỉ được chơi bởi tầng lớp ưu tú da trắng ở thành phố, những người xem bóng đá như là một biểu tượng của châu Âu hiện đại, mà còn bởi các tầng lớp thấp hơn, những người sử dụng bóng đá như một phương tiện để thể hiện bản thân - điều mà họ không thể làm được trong các bối cảnh xã hội khác.

Một minh chứng cho sự phổ biến của bóng đá là tour du đấu của câu lạc bộ tới từ London, Corinthian. Các cầu thủ người Anh tới theo tàu SS Amazon vào ngày 21/8/1910. Họ đá 3 trận, gặp Fluminense và hai câu lạc bộ khác, và thắng vùi dập cả 3. Sau đó họ tới São Paulo để gặp Palmeiras, Paulistano và SPAC vào ngày 4/9. Đó là một trong những trận đấu cuối cùng trong màu áo SPAC của Charles Miller, lúc đó đã 36 tuổi.

Đội bóng Anh hủy diệt SPAC với tỉ số đậm 8-2 (họ cũng ghi được kha khá bàn trong các trận đấu khác). “Chúng ta có thể mong chờ điều gì khác được, ai cũng biết rằng Corinthian là đội bóng có lối chơi đầy kỹ thuật”, phóng viên Adriano Neiva da Motta e Silva, còn gọi là De Vaney, viết: “trong khi về bóng đá mà nói, chúng ta vẫn chỉ như những em bé đang bú bình.”

Gạt các vấn đề chuyên môn sang bên, điều ấn tượng nhất chính là sự quan tâm của người bản địa dành cho đội bóng Anh. Báo chí ngập tràn những câu chuyện về chuyến đi; bên ngoài khách sạn

Majestic, đám đông chờ đợi trong nhiều giờ liền với hy vọng được thấy mặt các cầu thủ; và trên hết là việc sân Velodrome, nơi các trận đấu diễn ra, luôn không còn một chỗ trống. “Khán giả vỗ tay tán thưởng từng pha bóng, và không khí thì đậm đặc mùi nước hoa Pháp. Có cái gì đó rất đặc biệt trong các trận đấu của Corinthian”, các tờ báo ở São Paulo viết.

Vào năm 1910, Charles Miller treo giày lần cuối, tập trung thời gian cho sự nghiệp tại hãng thư tín Royal Mail Line. Nhiều năm sau, ông tự lập ra một công ty du lịch của riêng mình, trong khi vẫn đảm trách cương vị phó lãnh sự Anh ở Brazil. Ông kết hôn với Antonieta Rudge, một trong những nghệ sĩ piano hàng đầu Brazil. Nhưng bà Rudge vào những năm 1920 đã bỏ ông để đi theo nhà thơ Paulo Menotti Del Picchia. Charles có hai con. Ông chưa bao giờ hoàn toàn cắt đứt mối dây ràng buộc với bóng đá: ông làm trọng tài, làm quản lý thể thao, và luôn luôn là một cổ động viên nhiệt thành của bóng đá.

Charles William Miller qua đời vào ngày 30/6/1953 ở tuổi 79. Trong đời mình, ông đã chứng kiến São Paulo chuyển mình thành một đô thị lớn; ông đã thấy futebol, môn thể thao mà ông giới thiệu nửa thế kỷ trước, trở thành niềm đam mê dân tộc. Ông đã thấy Braizl đăng cai Coppa Rimet - World Cup - và đã cùng với hàng triệu người Brazil khác chịu đựng nỗi đau của một trong những thất bại vĩ đại nhất trong lịch sử bóng đá, thảm họa Maracanazo.

Charles Miller vẫn được nhớ tới cho đến tận hôm nay. Trong bộ tiếng lóng bóng đá của Brazil, chaleira (bắt nguồn từ “Charles”, có nghĩa là “ấm trà”) là từ dùng để chỉ động tác mà Miller đã sáng tạo ra vào đầu thế kỷ XX: hất quả bóng lên không trung bằng gót chân, với chân này ở sau chân kia[2]. Tròn một năm sau ngày mất của Miller, để ông có thể mãi mãi hiện diện trong cuộc sống thường nhật ở São Paulo, chính quyền thành phố đã dùng tên ông để đặt cho quảng trường nơi có sân vận động Estadio Municipal Paulo Machado de Carvalho (thường được biết tới nhiều hơn dưới cái tên Pacaembu). Ngày nay, khu vực rộng lớn này là trái tim của đô thị São Paulo, mang hình dáng tương tự như một đấu trường Hy Lạp, với một đầu là những tòa nhà chọc trời nhấp nhô sau các rặng cây, và một đầu là sân Pacaembu.

[2] Chúng ta vẫn thường gọi là động tác gắp bóng - N.D.

Pacaembu, công trình màu kem được xây theo phong cách tự do, có vị trí khá đặc biệt khi nằm tựa mình vào một ngọn đồi. Sân

bóng này được khánh thành vào ngày 27/4/1940 trong một buổi lễ có sự tham dự của tổng thống Brazil - Getulio Vargas, thị trưởng thành phố Prestes Maia và kiến trúc sư Ademar de Barros. Vào thời điểm đó, sân có sức chứa lên tới 71.000 người. Ngày nay, sau khi được trùng tu lại vào năm 2007, nó có thể chứa được 40.000 người. Sân nhà của Corinthians là một viên ngọc về kiến trúc, một trong những góc nhìn bưu thiếp ấn tượng nhất của São Paulo. Bên trong, phía dưới bốn chiếc cột ở cổng chính và một chiếc đồng hồ khổng lồ, là Museu do Futebol - Bảo tàng Bóng đá.

Bảo tàng với 17 phòng trưng bày này được khánh thành vào ngày 29/9/2008. Trong bảo tàng lưu giữ nhiều hình ảnh, video, các đoạn ghi âm về những nhân vật nổi tiếng trong bóng đá. Ngoài ra còn có các cột mốc, đồ lưu niệm, những di tích khác thường và cả các con số thống kê. Bảo tàng được thiết kế và sắp xếp với ý đồ đưa khách tham quan vào một hành trình xuyên suốt lịch sử của bóng đá Brazil trong thế kỷ XX.

Hilário Franco Junior, một giáo sư về lịch sử trung cổ, có viết một quyển sách về bóng đá, A Dança dos dues: Futebol, Sociedade, Cultura ("Vũ điệu của những vị thần: Bóng đá, Xã hội và Văn hóa"). Cuốn sách này nhận được rất nhiều sự quan tâm từ các nhà phê bình bóng đá. Cuốn sách tổng kết lịch sử của bóng đá Brazil dưới bốn góc nhìn: "Thuở ban đầu, bóng đá bị chỉ trích bởi người ta cho rằng nó phù phiếm và chẳng mang lại ích lợi gì cả. Nhưng bóng đá cũng không mất nhiều thời gian để từ một môn thể thao cho giới tinh hoa chuyển biến thành một trò chơi của tầng lớp lao động. Rồi xuất hiện xáo trộn đầu tiên vào những năm 1930. Brazil bắt đầu có nhận thức về tình trạng tạp giao xã hội, được chỉ ra trong các công trình của những nhà trí thức như Gilberto Freyre, Paulo Prado và Sérgio Buarque de Holanda. Con lai, người da màu và người da trắng bắt đầu sống chung với nhau. Không còn phải cảm thấy xấu hổ nữa, con lai cũng có thể chơi bóng, thậm chí chơi hay. Chân sút xuất sắc nhất ở World Cup 1938 là Leônidas da Silva, một cầu thủ nửa Bồ Đào Nha nửa Brazil. Đó là một tiếng kêu thức tỉnh cho cả dân tộc. Một cầu thủ da màu và một cầu thủ con lai đã tham dự và ra sân ở giải đấu đó, bất chấp lời kêu gọi từ những kẻ muốn họ bị loại bỏ.

"Thời khắc quan trọng thứ hai là Maracanazo. Nó xảy ra vào năm 1950, khi Brazil bị đánh bại bởi Uruguay. Nhà biên kịch Nelson Rodríguez đã gọi khoảnh khắc này là một 'Hiroshima về tâm lý'. Thực sự là như thế. Đó là một cú đánh mạnh vào tinh thần của xã hội Brazil cũng như của những giai cấp chính trị đã hy vọng có thể ăn theo thành công của giải đấu để giành chiến thắng trong cuộc

bầu cử sắp diễn ra. Đó là một thảm họa quốc gia, nhưng tới năm 1958 thì mọi chuyện đã đảo ngược: Brazil bật dậy mạnh mẽ và giành chức vô địch trên đất châu Âu. Ở Paris, người Brazil đồng thanh: 'Chúng ta là những người xuất sắc nhất thế giới!' Đó là thời khắc bùng nổ niềm tự hào dân tộc."

"Từ thời điểm đó, Brazil đã muốn vượt qua sự mặc cảm về một quốc gia nhược tiểu bằng cách đăng quang một lần nữa, điều mà họ đã làm được vào các năm 1962 và 1970. Nhưng không phải lúc nào chuyện cũng khả thi. Đã có một cơn khô hạn chiến thắng, rồi chế độ độc tài quân sự, đàn áp, tra tấn, những đối thủ chính trị đột ngột biến mất... Xã hội nhìn vào bóng đá trong im lặng. Cảm giác nghi ngờ bắt đầu xâm lấn, bất chấp một vài chiến thắng lẻ tẻ."

"Hoài nghi vẫn là thứ cảm xúc chủ đạo ở bóng đá Brazil ngày nay. Brazil vẫn yêu bóng đá, vẫn có những cầu thủ giỏi, nhưng không còn là một cường quốc bóng đá như trước nữa. Thế giới bóng đá đã có những quyền lực mới, và có những cầu thủ tuyệt vời bên ngoài Brazil. Brazil muốn trở thành Brazil của tương lai; có cảm giác như thể là Brazil của tương lai đã xuất hiện - nhưng rồi các vấn đề nảy sinh. Brazil hướng về phía trước theo đường zíc zắc thay vì theo đường thẳng. Cứ tiến một bước nó lại lùi hai bước. Trong bóng đá cũng không có gì khác biệt."

Sau bài giảng của vị giáo sư, người đặt những chính thể không tưởng thời trung cổ bên cạnh vị thế của bóng đá trong xã hội, chúng ta có thể thấy câu chuyện này được thể hiện thế nào trong Museu do Futebol. Hai cậu học trò đang chờ tới lượt mình. Lũ học sinh nghịch ngợm có thể dễ dàng mất hút trong các căn phòng hay hành lang ngoằn ngoèo, song đều nhanh chóng dừng lại ở phòng tương tác, nơi chúng có thể thực hiện một quả đá penalty và khám phá xem tốc độ cú sút của mình là bao nhiêu, hoặc đá bóng trên một sân bóng thu nhỏ, hay chơi bi lắc với những hình nhân bằng gỗ nhỏ được giật liên hồi từ bên này sang bên kia.

Ở lối vào của bảo tàng, một căn phòng lớn cho phép người tham quan hình dung bóng đá ở Brazil là như thế nào, thông qua một bộ sưu tập đầy màu sắc những cờ, banner, poster, biểu trưng, móc chìa khóa có hình nộm, máy móc, biếm họa, giấy, mũ và thảm. Chúng được dùng để bày tỏ sự trân trọng với tình cảm của các cổ động viên.

Một cầu thang cuốn dẫn khách tham quan lên tầng một. Ngay trước lối vào Pelé, đúng hơn là hình ảnh của Pelé, người chào đón khách tham quan bằng ba thứ tiếng. Khách tham quan được

hướng dẫn đi từ phòng này qua phòng khác bằng một serie hình ảnh trái bóng được một cậu bé đá đi; trái bóng hết nảy từ sân này lại sang sân khác. Những thiên thần Baroque bay lơ lửng trong bóng tối phía trên. Những hình mẫu có kích cỡ như thật của các huyền thoại bóng đá không ngừng rê dắt, sút và nhảy nhót trong không trung. Một tấm bảng lớn ghi: "Họ có 25 người. Nhưng cũng có thể dễ dàng có 50 hay 100, bởi vì họ chính là những người đã tạo ra bóng đá, một môn nghệ thuật ở Brazil. Thần thánh hay người hùng, họ là những thần tượng của nhiều thế hệ khác nhau, những người có thể được xem như những thiên thần mà đôi cánh hay đôi chân của họ đưa chúng ta tới những mảnh đất nơi sự sáng tạo, chất thơ và ma thuật được nuôi dưỡng. Họ là những thiên thần đích thực của nghệ thuật Baroque." Các thiên thần mang những cái tên như Pelé, Sócrates, Gilmar, Carlos Alberto, Bebeto, Tostão, Garrincha, Ronaldo, Gerson, Rivelino, Didi, Vavá, Romario, Ronaldinho Gaúcho, Roberto Carlos, Rivaldo, Taffarel, Zico, Zagallo, Falcão, Nilton Santos, Djalma Santos, Jairzinho, Julinho Botelho, Zizinho.

Paulo, cậu bé tới đây với các bạn học cùng lớp, tỏ ra mê mẩn với video về pha bỏ bóng qua người của Pelé trước Ladislao Mazurkiewicz, thủ môn của Uruguay, trong trận bán kết World Cup 1970. Cậu xem đi xem lại video này. Rồi cậu tỏ ra ngạc nhiên trước danh sách dài Những thiên thần Baroque, hết cái tên này lại đến cái tên kia. Cậu nhìn chằm chằm lên các bức ảnh, trước khi quay sang hỏi bạn, "Thế quái nào mà Neymar lại không có ở đây?"

Neymar Jr vẫn chưa vươn tới sự vĩ đại đó. Nhưng bên ngoài sân vận động, dưới ánh nắng mùa đông, chiếc áo bóng đá mà những người bán rong trên phố bán được nhiều nhất chính là chiếc áo vàng - xanh với số 10 trên lưng. Chiếc áo thuộc về nhà thơ mới nhất của bóng đá Brazil.

Chương 2
Văn xuôi và thơ

Một cuộc nói chuyện với José Miguel Wisnik

Ai rê bóng và ghi bàn giỏi nhất thế giới? Những người Brazil. Người ta mặc nhiên xem bóng đá của họ là những thi ca bóng đá, xoay quanh kỹ thuật qua người và những bàn thắng. Catenaccio (một phong cách phòng ngự triệt để) và bóng đá tam giác là hiện thân của văn xuôi bóng đá: chúng dựa trên sự tổng hợp; bóng đá trở thành trò chơi tập thể và có tính tổ chức, nôm na là việc thực hiện một cách có tính toán bộ mã bóng đá.

Trong bài tiểu luận được viết vào năm 1971 với tựa đề Il calcio "è" un linguaggio con i suoi poeti e prosatori ("Bóng đá 'là' một ngôn ngữ với những nhà thơ và những tác giả văn xuôi của riêng nó"), Pier Paolo Pasolini, đạo diễn phim, nhà văn và là một cổ động viên lớn của bóng đá, đã chỉ ra những điểm tương đồng giữa các thể loại trong văn chương và phong cách trong bóng đá, ông cũng chỉ ra sự khác biệt rõ ràng giữa thi ca bóng đá và văn xuôi bóng đá. Sự phân chia này sau đó đã được José Miguel Wisnik, nhạc công, nhà soạn nhạc, chuyên gia viết tiểu luận người Brazil và là giáo sư môn văn học Brazil, sử dụng làm nền tảng cho những phân tích về môn thể thao mà ông hết mực yêu thích. Ông là một cổ động viên trung thành của Santos.

Những lập luận của ông được trình bày trong một cuốn sách có tựa đề Veneno remédio: o futebol e o Brasil ("Công thức thuốc độc: bóng đá và Brazil") được xuất bản cách đây vài năm. Hôm nay ông sẽ nói về việc Neymar có ý nghĩa như thế nào và có thể có ý nghĩa như thế nào với lịch sử bóng đá nước ông. Đấy là cầu thủ mà ông gọi đùa là "Baudelaire[3] của bóng đá". Ngồi thư thái trong phòng làm việc ở São Paulo, ông mất một lúc "lấy đà" trước khi bắt đầu thao thao bất tuyệt.

[3] Baudelaire là thi sĩ nổi tiếng người Pháp - N.D.

"Bóng đá Brazil sáng tạo ra một truyền thống dựa trên ellipse, là một phong cách chơi bóng bao gồm việc tạo ra những phương thức phi tuyến tính để chiếm lĩnh không gian và xâm nhập các hàng phòng ngự." Tôi lấy những gì Pasolini viết về văn xuôi bóng đá và thi ca bóng đá làm nền tảng cho những ý tưởng của mình. Chúng ta nói rằng văn xuôi bóng đá thì tuyến tính hơn, có tính chiến thuật, tính tập thể cao hơn và thiên về phòng ngự hơn; nó bao gồm phản công, phối hợp tam giác, những pha chồng biên và những pha di chuyển có ý đồ. Ý tưởng về thi ca bóng đá là ý tưởng về một thứ bóng đá mà ở đó không gian mới được tạo ra ở những chỗ chẳng ai ngờ, theo cách hoàn toàn phi tuyến tính, và sử dụng kỹ năng rê dắt như là nhân tố quyết định. Rê dắt có thể được dùng để xâm nhập vào không gian của đối thủ, hoặc chỉ đơn giản là để tạo ra những pha bóng đẹp mắt và hiệu quả theo cách nhàn nhã nhất. Nó có thể là phương tiện để đạt được một mục đích nào đó, cũng có thể là một cách ghi bàn. Mané Garrincha, ví dụ, gần như đã lạm dụng việc rê dắt, nhưng những pha rê bóng của ông cũng có hiệu quả rất cao. Lịch sử bóng đá Brazil đã chứng kiến nhiều thời khắc đỉnh cao mà trong đó những pha rê dắt tưởng chỉ để rê dắt nhưng thực ra lại rất hiệu quả."

"Vào những năm 1930, khi Gilberto Freyre phân tích Brazil từ góc độ xã hội học, nhân chủng học và lịch sử, ông nhận thấy rằng đặc tính của bóng đá Brazil có mối liên hệ rất gần gũi với đặc tính của tầng lớp con lai. Người Brazil tiếp nhận những điệu nhảy theo phong cách đồng bộ, có tính công thức của người Anh và biến chúng thành một điệu nhảy sôi động, pha trộn giữa những động tác chân đẹp mắt, capoeira[4] và những kỹ năng nhảy samba. Điều này rõ ràng đã có một tác động rất lớn lên cách mà nền văn hóa của chúng tôi được nhìn nhận: sự hiệu quả chỉ được đánh giá cao nếu đi kèm với nó là cảm giác vui thú; nói cách khác, tình huống lý tưởng là khi các khái niệm về lao động và hưởng thụ song hành với nhau. Trong bối cảnh ấy, bóng đá Brazil vừa là thuốc độc vừa là thuốc chữa, bởi vì nó là một dạng thành tựu văn hóa, giống như nhạc pop hay carnival, nhưng đồng thời nó cũng là một vấn đề bởi vì nó khuyến khích tư tưởng cho rằng văn hóa của chúng tôi đặt sự lười biếng và hưởng thụ lên trên hiệu quả."

[4] Võ nhạc có gốc gác châu Phi - N.D.

Liệu chúng ta có thể trở lại khái niệm về bóng đá với thi ca và làm thế nào mà nó lại dẫn ta tới Neymar?

“Tất nhiên. Đó chỉ là phần giới thiệu thôi. Như thế, bóng đá Brazil đã bổ sung vào bóng đá Anh một phong cách mà Freyre định nghĩa là phi tuyến còn Pasolini định nghĩa là có chất thơ. Đó là phong cách được phát triển ở Nam Mỹ vào những năm 1960 và đạt tới đỉnh cao ở World Cup 1970 tại Mexico. Vào thời điểm này, bóng đá Brazil đã tạo ra một bộ những kỹ năng phi tuyến có thể xem như những hình ellipse, cả trên phương diện hình học lẫn tu từ học. Những kỹ năng này được thực hiện dựa trên các đường cong hay sự đông cứng của thời gian. Hãy nghĩ về tất cả những kiểu rê bóng khác nhau: nghiêng người sang bên trái, lướt về phía bên, động tác giả, tận dụng mô-men để đánh bại đối thủ trong một tình huống tĩnh. Ngoài ra là những pha phối hợp một - hai, những cú lốp bóng, những cú “lá vàng rơi” - là những cú đá có thể khiến trái bóng hạ độ cao một cách tài tình và đúng thời điểm. Một bộ kỹ năng cổ điển trọn vẹn chỉ tồn tại ở bóng đá Brazil trong khoảng từ năm 1962 tới năm 1970. Sau đó nó chỉ còn tồn tại dưới dạng một nét riêng hay một phong cách. Nhưng từ năm 1970 về sau, bóng đá Brazil phải thích nghi với thực tế mới trong bóng đá quốc tế, đó là sự sung sức về thể chất và vận động, lối chơi đồng đội, các sơ đồ khác nhau và sự chuyên môn hóa của cầu thủ tấn công và cầu thủ phòng ngự.”

“Trong các kỳ World Cup của những năm 1970, 1980 và 1990, Brazil đã cố thử nghiệm nhiều giải pháp khác nhau. Nhưng dẫu gì thì thi ca bóng đá vẫn còn đó, với những cầu thủ như Zico, Sócrates hay Falcão hồi năm 1982 hay với Romario, người trong giải đấu năm 1994 vẫn chơi thứ bóng đá ellipse trong một đội tuyển quốc gia đã lựa chọn phong cách chơi thực dụng hơn. Rồi xuất hiện Ronaldinho, một thiên tài bóng đá đã đưa bộ kỹ năng của bóng đá Brazil trở lại trọn vẹn. Bạn có thể thấy ở Ronaldinho kỹ thuật ‘lá vàng rơi’ của Didi, cú lốp bóng của Pelé hay những pha rê dắt của Garrincha. Ronaldinho là một nghệ sĩ theo phong cách cầu kỳ, như thể anh đang ‘trích dẫn lại’ những kỹ năng nổi tiếng của các cầu thủ khác. Ronaldinho hoàn toàn ý thức được điều này, và như một tác giả trích dẫn từ một tác giả khác, anh ta cũng ‘trích dẫn’ một bàn thắng từ một cầu thủ trong quá khứ.”

Bây giờ chúng ta nói về Neymar được rồi chứ...

“Đúng, tất cả những điều tôi nói ở trên đều dẫn tới Neymar. Giữa lúc không còn ai tin vào sự tồn tại của một truyền thống thi ca và truyền thống ấy đang trở nên mai một ngay cả ở Brazil bởi xu hướng chơi thứ bóng đá văn xuôi, Neymar xuất hiện. Anh chính là cầu thủ đại diện cho những người muốn duy trì sự tồn tại của phong cách thi ca đó.”

“Neymar sở hữu một bộ kỹ năng rê dắt đặc biệt. Phải nói là ấn tượng: những kỹ năng mà Neymar sở hữu có thể khiến anh bị sốc bởi tính sáng tạo và sự mới lạ của chúng. Đó là thứ bóng đá ellipse thuần chất. Nếu anh không tin tôi, có thể xem lại pha rê bóng bằng gót chân của cậu ấy trong trận đấu với Seville, một trong những trận đấu đầu tiên của giải vô địch Tây Ban Nha mùa 2013/14: một cái gì đó ngoài mong đợi, mà ngay cả trong mơ người ta cũng không dám nghĩ tới.”

“Ở Santos, khi Neymar mới 13 tuổi, anh đã được chọn để trở thành nhà vô địch tương lai rồi. Anh ấy là một thành viên của thế hệ được đào tạo và trưởng thành để làm những điều quan trọng. Thường thì những thứ ồn ào trên thực tế sẽ không được như kỳ vọng. Nhưng Neymar hoàn toàn xứng đáng với những phẩm chất mà người ta gắn cho anh. Ngoài khả năng ma thuật với trái bóng, anh ấy còn có sức thu hút tự nhiên, đặc biệt dễ mến và có khả năng kiểm soát hình ảnh trước công chúng chẳng kém gì một ngôi sao nhạc pop. Anh ấy đã chiếm đoạt được trái tim và trí óc của các cô gái nói riêng và số đông nói chung, được cổ động viên của các câu lạc bộ khác cũng như những cầu thủ lớn trong cả quá khứ lẫn hiện tại thừa nhận. Trong những năm tháng ở Santos, anh ấy đã thể hiện tất cả sự hoa mỹ, tất cả những kỹ năng rê dắt, và bằng cách đó khẳng định rằng với anh, truyền thống được tiếp nối.”

“Đúng thế, Neymar là sự kết hợp giữa một nhà thơ với một nghệ sĩ graffiti[5]: những vần thơ sonnet của anh được vẽ lên trên tất cả những bức tường trong thành phố. Kiểu tóc, cách Neymar dựng cổ áo lên và những pha ăn mừng của anh đều là một phần trong màn trình diễn đầy chất thơ của anh. Neymar là mẫu người của công chúng hiện đại, luôn tràn trề năng lượng và sức sống, và là một ngôi sao thực thụ của kỷ nguyên hiện tại. Trên sân anh thể hiện được khả năng bao quát tuyệt vời, những đường chuyền kết liễu và khả năng tận dụng cơ hội siêu phàm. Neymar không chỉ là một cầu thủ rê dắt giỏi; mối quan hệ giữa anh với rê dắt không chỉ đơn giản là mối quan hệ khoa trương, như với Robinho, người không biết dứt điểm và có những pha phối hợp một-hai chỉ để phô diễn chứ không có tí hiệu quả thực tế nào. Phong cách của Neymar là phong cách công nghệ tiên tiến, phức tạp nhưng cũng hiệu quả đến đáng sợ. Hiệu quả nhưng lại không làm mất đi sức hấp dẫn với người xem. Nó ở một trình độ khác, hoàn toàn mới và mang tới cho thi ca bóng đá một góc cạnh mới.”

[5] Tranh tường - N.D.

“Tôi thấy Neymar đang ở trong một tình huống rất thú vị. Người ta đã tranh cãi rất nhiều về việc Neymar có thể thích nghi với Seleção (đội tuyển Brazil) hay không; anh đã chứng minh là có thể ở Confederations Cup. La Canarinha (một nickname khác của đội tuyển Brazil) đã tìm được một phong cách chơi có thể khai thác tối đa tiềm năng của Neymar. Sau đó thì người ta chờ đợi xem Neymar sẽ thích nghi với Barcelona như thế nào. Santos đã giữ được Neymar tới tận năm 2013. Việc một cầu thủ ở đỉnh cao quyền lực không lập tức bị bán cho một câu lạc bộ châu Âu hay Đông Âu là điều rất quan trọng với lòng tự tôn của người Brazil. Thành thực mà nói, ở Santos, Neymar được tự do làm những gì mình thích. Tôi đã hy vọng rằng anh ấy sẽ tới Barcelona để trưởng thành hơn, trên bình diện bóng đá quốc tế.”

Liệu thơ Neymar và văn Barça có thể hợp vần?

“Bóng đá của Barça không phải là thứ bóng đá văn xuôi. Đó là một sự hoán chuyển toàn diện về cách chơi bóng, ở chỗ nó kết hợp được việc chiếm lĩnh không gian và mở rộng khu vực chơi bóng ra hai cánh. Phong cách ấy mang âm hưởng của bóng đá Hà Lan, với một số đặc tính của bóng đá Nam Mỹ như cú gẩy gót tiki-taka. Anh có thể định nghĩa nó là thứ bóng đá được viết bằng văn vần, cực kỳ linh hoạt nhưng không quá chặt chẽ về cấu trúc. Sự có mặt của Messi và những pha đi bóng xé tan các hàng phòng ngự khiến người ta chẳng còn gì phải nghi ngờ về sự hiện diện mang tính quyết định của bóng đá Nam Mỹ. Tôi tin rằng Barça, ở những thời điểm hưng thịnh nhất, đã làm được điều không tưởng. Đó là kết hợp văn xuôi và thi ca, kết hợp bóng đá châu Âu và Nam Mỹ, vượt lên trên sự phân biệt cổ điển. Điều gì sẽ xảy ra khi bây giờ có cả Messi lẫn Neymar? Họ theo những phong cách khác nhau. Cách rê bóng của Messi không được hoa mỹ như của Neymar. Nó hướng tới sự hiệu quả; thậm chí còn có cảm giác có gì đó bí ẩn trong cách anh ta dẫn bóng - anh khó mà lý giải được anh ta làm điều đó như thế nào. Anh ta không đi bóng theo kiểu của người Brazil. Trực giác của anh ta là có một không hai. Giác quan thứ sáu cho phép anh ta nhận ra khi nào thì đối thủ chuẩn bị mở ra cho anh ta cơ hội, hay khi nào thì khoảng trống xuất hiện. Nếu Neymar là hình ellipse, thì Messi là đường thẳng.”

Chương 3
Mogi das Cruzes

Giao thông hỗn loạn. Xe tay ga, xe mô tô tranh nhau bấm còi. Những con đường trên cao, các tòa nhà chọc trời, những khu nhà thấp tầng, các loại cầu cạn như muốn vượt lên trên những điểm tắc đường, các khu công nghiệp, những con đường đang được tu sửa và những khu ổ chuột. São Paulo, một đại đô thị với 11 triệu dân, dường như cứ trải dài mãi; như thể nó muốn giữ chặt du khách trong những móng vuốt của mình, không cho họ đi đâu. Thành phố chạy dọc theo đại lộ ba làn Ayrton Senna, là đại lộ mới nhất nước, được đặt theo tên của người hùng dân tộc Ayrton Senna, tay đua gốc São Paulo qua đời trong một tai nạn ở giải đua xe công thức 1 Imola Grand Prix vào ngày 1/5/1994.

Chiếc xe bus lăn bánh rời Rodoviario de Tiete (bến xe lớn nhất ở Mỹ La tinh và lớn thứ hai thế giới sau bến xe New York), bỏ lại phía sau những sân ga lúc nào cũng hối hả kẻ đến người đi. Mặc dù cực kỳ đúng giờ, nhưng nó vẫn phải vật lộn để tìm cách thoát ra khỏi những điểm tắc nghẽn trong thành phố; nó lê mình qua những chiếc xe tải và xe con đang cố gắng nhảy từ làn đường này sang làn đường kia. Rồi tới một trạm soát vé, và sau đó là đường cao tốc. Hướng về Itaquaquecetuba, chiếc xe bus cuối cùng cũng thoát được khỏi những móng vuốt của thành phố để hòa mình vào khung cảnh đồng quê xanh mướt, với cơ man những ngọn đồi trông cứ như thể được ai đó phác thảo nên với một chiếc thước kẻ. Những cánh diều chao lượn trên bầu trời. Và rồi những sân bóng xác xơ và bụi bặm, trông như những chấm nhỏ giữa bạt ngàn cây cối, đánh dấu sự xuất hiện của những khu ổ chuột trông như đang bám chặt lấy sườn đồi. Những ngôi nhà với các hàng gạch đỏ như được gắn vào nhau bởi một đứa trẻ đang chơi trò xếp hình Lego, những mái nhà tạm bợ, đĩa truyền hình vệ tinh, và những tấm bạt lớn để phủ lên những công trình xây dựng chưa bao giờ được

hoàn thành. Vượt qua những bãi nước tù đọng, hay những chiếc xe đã cháy trụi, những đứa trẻ đạp xe băng qua đường cao tốc để trở về nhà với những món đồ vừa mua được ở chợ.

Rồi tới một cú đổ dốc rất gấp ở Serra de Itapey. Ở chân dốc là những tòa nhà chọc trời của Mogi da Cruzes, một trong những khu dân cư thuộc Alto Tiete, một khu vực nằm ở phía đông của vùng đại São Paulo. Chính ở đó, Neymar Santos da Silva đã chơi bóng, và cũng chính ở đó, con trai của ông là Neymar Junior đã chào đời. Ban đầu, đấy chỉ là một cộng đồng nhỏ với khoảng 40.000 cư dân, nhưng trong vòng 15 năm qua, dân số đã tăng gấp đôi khi "dân vé tháng" tràn vào. Họ sống ở đây, nhưng mỗi sáng đều vào khu trung tâm để làm việc; mỗi buổi tối, trên sân ga của nhà ga Da Luz ở São Paulo, họ lại kiên nhẫn chờ đợi "được" dồn lên những toa tàu trên Đường 11 của Companhia Paulista de Trens Metropolitanos, rồi về nhà trên chuyến tàu địa phương cũ kỹ, ọp ẹp.

Ít ra thì ở Mogi còn có việc. Những gã khổng lồ công nghiệp như General Motors, Valtra (nhà sản xuất đầu kéo), Gendau Group (sản phẩm thép) đều có nhà máy ở đây, tạo công ăn việc làm cho phần lớn dân cư. Mảng dịch vụ thì có những công ty như Tivit và Contractor, hai trong số những công ty viễn thông lớn nhất. Nông nghiệp cũng đang phát triển: nào rau, nào nấm, nào những quả hồng vàng, sơn trà hay các loài hoa (chủ yếu là các loại phong lan). Nói về hoa lan, đấy có thể xem là loài hoa của sự bùng nổ về màu sắc, với sắc trắng hòa cùng các sắc màu khác như hồng fuchsia, tím và tím hoa cà, như ở lan hoàng thảo đùi gà (Dendrobium nobile). Và những mẫu hoa lan đẹp nhất, đẹp tới ngỡ ngàng, thì đang được trưng bày ở một trong những điểm thu hút khách du lịch của thị trấn: chợ hoa Orquidario Oriental. "Oriental"? Đúng thế, bạn đọc không nhầm đâu: Phương Đông.

Vào đầu thế kỷ XX, Mogi chứng kiến một làn sóng người nhập cư từ Nhật Bản: đàn ông và đàn bà làm việc trong các lĩnh vực nông nghiệp, nghề làm vườn, và thương mại. Cùng nhau, họ tạo ra một cộng đồng rất sống động và thịnh vượng, đồng thời vẫn giữ được mối dây liên hệ với nguồn cội, thể hiện trong phong cách của các viện bảo tàng, nhà hàng, trong các hoạt động giao lưu văn hóa, các festival, và cả trong các trường học. Thành phố Mogi cũng đã kết nghĩa với hai thành phố của Nhật Bản là Toyama và Seki. Thật đáng tiếc là Torii, cổng chào mang phong cách Nhật Bản, biểu tượng của dân Nhật nhập cư, được dựng ở lối vào thành phố, đã bị dỡ xuống vào mùa xuân năm 2013 vì lý do sức khỏe và an toàn. Những cơn mưa nặng hạt đã khiến nó bị phá hủy trầm trọng.

Nhưng may thay, một trong những biểu tượng khác của Mogi đã không bị thời tiết xấu phá hủy. Đó là một tác phẩm điêu khắc khổng lồ bằng thép không gỉ sáng bóng, cao chừng 13 m. Thoạt nhìn, nó trông giống Don Quixote xứ La Mancha. Nhưng thực tế, đó là tác phẩm nhằm tưởng nhớ Gaspar Vaz, được hoàn thành vào dịp thành phố kỷ niệm 450 năm ngày thành lập. Gaspar Vaz là người tiên phong mở ra con đường tới Mogi từ São Paulo, và chính ông là người dựng nên thị trấn này vào năm 1560. Từ đại lộ Engenhiro Miguel Gemma, nơi có một bức tượng cũng sáng bóng của nhà thám hiểm, người tới khu vực này với mục đích tìm vàng (hoặc tìm dân địa phương để bắt làm nô lệ), đi thêm vài phút, chiếc xe bus đã tới được trạm dừng Geraldo Scavone. Mất đúng một tiếng đồng hồ để đi hết khoảng 50 km từ São Paulo tới thành phố.

Đi qua những con phố lát đá của Vila Industrial, chúng tôi tới sân vận động Estádio Municipal Francisco Ribeiro Nogueira, vẫn được gọi vắn tắt là sân Nogueirão. Cánh cổng lớn đã đóng, nhưng rồi có người tới và mở nó ra. Đây là sân nhà của União Mogi das Cruzes Futebol Club, đội bóng vừa kỷ niệm sinh nhật thứ 100 vào ngày 7/9/2013. Đội bóng được lập ra bởi Chiquinho Veríssimo, một chủ tiệm hàng dệt may da trắng, và Alfredo Cardoso, một thợ đóng giày da đen. Đội bóng ra đời đúng vào ngày Lễ Độc lập của Brazil. Đồng phục của đội có màu đỏ - trắng hoặc toàn đỏ, với vật khước là một con rắn của thung lũng Tiete (Mogi trong ngôn ngữ người bản địa có nghĩa là "dòng sông rắn hổ mang").

União là một trong những câu lạc bộ bóng đá lâu đời nhất khu vực. Trong suốt chiều dài lịch sử của mình, đội bóng này đã chứng kiến những pha chạm bóng đầu tiên của Cacau (đang chơi cho Stuttgart), Maikon Leite (đang chơi cho Náutico) và Felipe (đang chơi cho Flamengo). União không ngừng đánh đu giữa bóng đá nghiệp dư (năm 1947, họ là nhà vô địch giải bóng đá khu vực Amador) và các giải đấu hạng thấp của Brazil.

Kỷ nguyên vàng của đội bóng là từ những năm 1980 tới đầu những năm 1990, khi họ có cơ hội cạnh tranh suất thăng hạng lên giải vô địch bang São Paulo. Tuy nhiên, những nỗ lực này của União đều không thành công. Danh hiệu duy nhất mà họ có là chức vô địch giải hạng Nhì bang São Paulo (Campeonato Paulistão Second Division) năm 2006. Nhưng chỉ sau đó 3 năm là thời khắc tồi tệ nhất: União, hay Brasinha theo cách gọi của người dân địa phương, trở thành "đội bóng tệ hại nhất trên thế giới". Họ thua 18 trong số 19 trận, và để lọt lưới tới 75 bàn. "Nhờ" thành tích này, União đã bị rớt xuống giải hạng Tư. Ngày nay, tình hình cũng

chẳng khá hơn, cả về mặt kết quả lẫn tài chính. Thực tế thì thực trạng của đội tệ tới mức họ không tổ chức nổi một hoạt động kỷ niệm 100 năm thành lập nào cho ra hồn. Senerito Souza, chủ tịch của câu lạc bộ, chua chát nói rằng có thể trong tương lai, đội sẽ tổ chức được những lễ kỷ niệm ấn tượng hơn.

Trong lúc đó, các cầu thủ đang tập luyện để chuẩn bị cho trận đấu tiếp theo ở giải vô địch. Vào lúc 11 giờ 30 sáng, đội chính thi đấu một trận giao hữu với đội dự bị. Trời nắng gắt. Cột khói cao bằng gạch đỏ ở đầu kia của sân phủ bóng râm lên mặt cỏ xanh. Trên sân, đứng phía sau hàng rào kim loại ngăn cách giữa mặt cỏ và các khán đài (sức chứa tối đa là 10.000 người), giám đốc thể thao Carlos Juvêncio, còn được gọi là Pintado ("bị phết sơn" - bệnh bạch tạng đã khiến gương mặt đẹp của người đàn ông da đen này có nhiều vết loang trắng), âm thầm quan sát các cầu thủ trẻ. Khi các cầu thủ đi vào phòng thay đồ, tôi có cơ hội nói chuyện với ông.

"Neymar da Silva Santos, bố của Neymar Jr, thời còn là cầu thủ đã chơi như thế nào?" Tôi hỏi.

Pintado trả lời, "Một tiền đạo giỏi, kiểu số 7. Ông ấy chơi ở bên cánh; ông ấy nhanh, khéo léo, rê dắt tốt, nên luôn là mục tiêu của các hậu vệ đối phương. Đấy là một chàng trai vui vẻ, hướng ngoại, một người tốt, rất dễ gần."

Quan điểm đó của Pintado cũng được các đồng đội cũ của Neymar Pai như là các hậu vệ Montini, Dunder và thủ môn Altair, chia sẻ. Mọi người đều đồng ý rằng Neymar rất hay khi có bóng. Đó là mẫu tiền đạo kiểu cũ, người không ghi được nhiều bàn thắng nhưng dẫn dắt lối chơi và tạt bóng tốt.

Nhưng mọi chuyện bắt đầu thay đổi khi tôi nêu ra một câu hỏi về kỹ năng của cả bố lẫn con, về những gì mà Neymar Jr được thừa hưởng từ bố. Pintado, người chơi bên cạnh Neymar Pai trong các năm 1993 và 1994 với chiếc áo số 3 trên lưng, nhớ rất rõ về Neymar Jr từ khi anh còn là một cậu bé: "Pai mang cậu ấy tới các buổi tập. Cậu ấy là vật khước (mascot) của đội." Pintado đánh giá cả Neymar bố lẫn Neymar con đều có những pha chạm bóng tinh tế và kỹ năng rê dắt tốt; nhưng Neymar con nhanh hơn, thanh thoát hơn, tốc độ hơn và sáng tạo hơn. Cựu thủ môn của Seleção Valdir Peres, người từng dự World Cup Tây Ban Nha 1982 và là huấn luyện viên của União trong các năm 1993 và 1995, cũng có chung quan điểm. "Neymar Jr", ông nói, "rê bóng giỏi hơn, và luôn cố gắng kết thúc những pha đi bóng của mình bằng bàn thắng." "Kỹ thuật cá nhân của Neymar tốt hơn", Lino Martins, người đã

chơi cùng Neymar Pai trong những năm cuối cùng của sự nghiệp cầu thủ và sau đó là huấn luyện viên của Neymar con ở đội trẻ Santos, bổ sung.

Neymar da Silva Santos tới União Mogi vào năm 1989. Lúc đó ông 24 tuổi. Ông được sinh ra ở Santos vào ngày 7/2/1965, là con giữa của bà Berenice - một người nội trợ, và Ilzemar - một thợ cơ khí. Ông có một anh trai là José Benicio - còn gọi là "Nicinho", và một em gái là Joana D'Arc - còn gọi là "Jane".

Thời niên thiếu ông chơi cho đội trẻ của Santos (Santos Juniors). Năm 16 tuổi, ông chuyển tới Portuguesa Santista và tại đây, ông đã trở thành cầu thủ chuyên nghiệp. Nhưng sau đó là một chuỗi dài những ngày lang bạt từ đội bóng này tới đội bóng khác. Tất cả các đội bóng mà Neymar Pai khoác áo đều là những đội bóng nhỏ: Tanabi ở khu São Paulo, Iturama và Frutal ở bang Minas Gerais. Chính ở vùng đông nam Brazil này, Neymar Pai mắc bệnh lao phổi. Ông mất một năm không thể chơi bóng vì căn bệnh này. Ông quyết định bỏ bóng đá và trở về nhà làm công việc của một thợ cơ khí trong garage của bố ông. Tuy nhiên, sau đó ông lại nhận được một lời đề nghị từ Jabaquara, một câu lạc bộ giàu truyền thống ở khu trung tâm Baixada Santista.

Bố ông tỏ ra không mấy hào hứng về đề nghị này, nhưng Neymar Pai vẫn quyết định nhận lời. Vào các ngày trong tuần, ông làm việc như một thợ cơ khí, và tới cuối tuần ông lại ra sân chơi bóng. Có thời điểm ông đã chơi tốt trong bốn trận liên tiếp, với một trong đó là trận giao hữu với União Mogi. Trọng tài điều khiển trận đấu này, Dulcídio Wanderley Boschilla, giới thiệu ông với các quan chức của Mogi, và họ lập tức thể hiện sự quan tâm. Ngay sau buổi phỏng vấn đầu tiên, ông được mời tập luyện với đội Một. Sau buổi phỏng vấn thứ hai, với chủ tịch của câu lạc bộ vào thời điểm đó là José Eduardo Cavalcanti Teixeira, còn gọi là "Ado", Neymar Pai ký hợp đồng một năm với câu lạc bộ. Hợp đồng hết hạn vào năm 1989. "Vào thời ấy lương không được cao lắm", Pintado nhớ lại. "Nhà tài trợ của chúng tôi là UMC, hay là đại học Mogi. Chúng tôi được trả khoảng 350 reais mỗi tháng, không nhiều nhưng dù sao cũng đủ sống."

Sau nhiều năm bay chuyền từ thành phố này tới thành phố khác, từ phòng thay đồ này tới phòng thay đồ khác, Neymar Pai cuối cùng cũng tìm thấy chính mình ở Mogi. Ông đã thể hiện rất tốt trên sân, và là một ngôi sao thực sự của giải A3 thời điểm đó. Ông chơi tốt đến mức nhiều câu lạc bộ khác trong vùng bắt đầu phải chú ý tới ông. Các quan chức của Rio Branco do Americana, đội

bóng của thành phố nhỏ American thuộc bang São Paulo, đã rất ấn tượng với Neymar khi ông đối đầu với đội bóng của họ ở sân cũ Rua Casarejos. Họ muốn có ông bằng mọi giá.

Dù để thua União, Rio Branco vẫn vô địch giải năm đó. Họ muốn tăng cường một tiền đạo giỏi cho đội hình chính. Họ đã đề nghị Neymar một khoản hấp dẫn, và suýt chút nữa thì ông nhận lời. Đấy là cơ hội chỉ đến một lần trong đời. Thủ quỹ cũ của União, Moacir Teixera, nhớ lại: "Anh ấy cần tiền để chăm lo cho gia đình. Anh ấy muốn mua một căn nhà cho người thân, lúc đó vẫn đang sống ở Baixada Santista." Neymar đã trình bày rất rõ nguyện vọng của mình với các nhà quản lý của câu lạc bộ. Nhưng họ không hề có ý định để ông ra đi.

"Anh ấy là tiền đạo tốt nhất của chúng tôi; anh ấy còn là một người tốt, xứng đáng với tất cả những gì mà anh ấy đã nỗ lực để có được", người thủ quỹ cũ nói. Thế nên Moacir, cùng với chín cổ động viên khác của União, đã lập nên một nhóm nhỏ với mục đích dùng tiền túi của mình để trả Neymar Pai khoản tiền mà Rio Branco đề nghị. Một thỏa thuận được thông qua vào ngày 21/12/1989 với mười chữ ký. Nhóm các nhà đầu tư này đã mua lại quyền đăng ký của Neymar, để đảm bảo rằng ông sẽ tiếp tục chơi bóng cho Mogi. Giá trị giao dịch là 100.000 cruzado novo[6], mỗi chữ ký tương đương 10.000, và "không có lãi suất, không yêu cầu hoàn lại," ông Moacir giải thích. Tính theo tỉ giá hiện tại thì số tiền này rơi vào khoảng 55.000 reais (khoảng 17.000 euro).

[6] Đồng tiền Brazil, chỉ tồn tại từ tháng 1/1989 tới tháng 3/1990 - N.D.

Ở thời điểm đó, đấy là một khoản tiền rất lớn! Neymar Pai cuối cùng cũng có thể mua được một căn nhà ở São Vicente cho mẹ, và một chiếc xe hơi - một chiếc Monza - cho bản thân. Ông tự thấy mình giàu có. Nhưng những cải cách tài chính và kinh tế được tiến hành như là một phần của Kế hoạch Collor[7] đã khiến ông mất trắng các khoản tiết kiệm của mình. Trong nửa đầu của năm 1990, ông chơi cho União; nhưng trong nửa sau của năm, do câu lạc bộ không tham gia bất kỳ giải đấu nào, ông chơi cho hết Coritiba, Cataduvense rồi Lemense. Đó cũng là lúc ông muốn xây dựng gia đình. Vì thế vào năm 1991, ở tuổi 26, trong nhà thờ São Pedro "O Pescador" ở São Vicente, ông làm đám cưới với Nadine Gonçalves. Họ gặp nhau khi nàng 16 tuổi còn chàng 18 và là ngôi sao đang lên của Portuguesa Santista.

[7] Kế hoạch ổn định lạm phát do chính phủ của Tổng thống Fernando

Collor de Mello triển khai từ năm 1990 tới năm 1992 - N.D.

Con trai đầu lòng của họ chào đời vào lúc 2 giờ 15 phút sáng ngày 5/2/1992, ở Mogi das Cruzes. Nadine bị vỡ ối vào ngày hôm trước và được đưa tới bệnh viện Santa Casa de Misericordia, một công trình khá ấn tượng với hai màu trắng và xanh nhạt nổi bật giữa các con đường của thành phố. Ca đẻ diễn ra tự nhiên và suôn sẻ: mẹ tròn con vuông. Cậu bé nặng 3,78 kg. Cặp bố mẹ trẻ chỉ biết đó là con trai khi em bé chào đời, do họ không có đủ tiền để đi siêu âm.

Vị bác sĩ đầu tiên chăm sóc cho hai mẹ con là Luiz Carlos Bacci (nay đã mất), và sau đó tới Benito Klei. Ông Klei chính là người đã cho hai mẹ con xuất viện. Là một cổ động viên của União, ông biết đứa bé là con của một cầu thủ trong đội. Nhưng phải tới nhiều năm sau, khi đọc giấy chứng sinh của cậu bé, ông mới nhận ra rằng mình đã chung tay mang ngôi sao của Santos đến với thế giới. "Lúc đó Neymar Jr còn chưa để tóc kiểu người Mohican nên rất khó để nhận ra cậu ta", ông Klei, người hiện là giám đốc khoa Sản của bệnh viện Santa Casa, nói đùa. Người đưa gia đình Da Silva về nhà là bác sĩ vật lý trị liệu của União, Atilio Suarti. Neymar Pai đã gọi cho ông để nhờ ông tới và đón họ.

Nhưng tên của em bé là gì? Cả bố lẫn mẹ của cậu đều không chắc chắn lắm về chuyện này. Ban đầu Nadine muốn gọi cậu là Mateus; bố cậu lập tức đồng ý. Họ dùng cái tên này trong vòng một tuần, nhưng rồi họ thấy không ấn tượng lắm. Cuối cùng, khi Neymar Pai làm thủ tục khai sinh cho con, ông đổi ý và quyết định lấy tên của chính mình: Neymar, thêm chữ "Junior". Ở nhà, cậu vẫn được gọi bằng cái tên "Juninho".

Nadine và Neymar Pai rất hạnh phúc với sự xuất hiện của Neymar Junior. Ông Valdir Peres nhớ lại: "Anh ta xuất hiện ở khách sạn nơi đội bóng đang đóng quân trong tâm trạng cực kỳ phấn khích. Anh ta còn thề rằng con trai mình trong tương lai sẽ trở thành cầu thủ Brazil hay nhất mọi thời đại." Chính tuyên bố này của Neymar Pai đã khiến ông phải nhận rất nhiều những lời châm chọc cả không ác ý lẫn ác ý.

Gia đình Da Silva sống trên tầng bốn của nhà C khu căn hộ Safira, có địa chỉ là số 593 đường Ezelino da Cunha Glória, thuộc khu Rodeio. Đó là một khu dân cư dành cho tầng lớp trung lưu nằm cách trung tâm thành phố 3 km, do một nghiệp đoàn hợp tác luyện kim đầu tư xây dựng. Những tòa nhà màu tùng lam bám vào sườn đồi ở chân của khu Serra do Itapeti, nơi người ta có thể

bao quát toàn bộ Mogi. Căn hộ mà gia đình Da Silva ở là một căn hộ cỡ trung, mà tiền thuê là do União Mogi thanh toán. Ngày nay, không có nhiều người nhớ rằng một cậu bé tóc xoăn từng sống ở đó cho tới năm 4 tuổi. "Họ là một gia đình trầm lặng, khép kín, không muốn thu hút nhiều sự chú ý", Licianor Rodrigues, một trong số những hàng xóm của nhà Da Silva Santos, nhớ lại.

Vào một ngày Chủ nhật của tháng 6/1992, sau một trận đấu ở giải vô địch với Matonese, trận đấu mà Neymar Pai là người ghi bàn gỡ hòa cho União, Neymar Pai quyết định tranh thủ về thăm nhà ở São Vicente trước khi phải trở lại tập luyện. Ông chất đầy hành lý lên xe và lên đường. Nadine ngồi ở ghế phụ, còn Juninho, lúc đó mới được 4 tháng tuổi, thì đang nằm ngủ ở ghế sau. Hôm đó trời mưa, mặt đường nhựa sũng nước. Đường cao tốc Indio Tibiriça là một con đường hai chiều. Từ khu Serra, đường cứ đổ dốc miết, nên rất nguy hiểm và ẩn chứa nhiều rủi ro. Cứ vài trăm mét lại có một biển cảnh báo sương mù và giới hạn tốc độ. Tốc độ tối đa cho phép cứ giảm dần; ở một vài điểm chỉ còn 40 km/h. Bất thình lình, một chiếc xe hơi từ phía đối diện cố vượt lên và chen vào dòng xe cộ đang lưu thông. Neymar Pai đánh lái và cố gắng tăng tốc để thoát ra khỏi con đường, nhưng lúc đó xe ông đang đi số 5, nên hậu quả là không thể tránh khỏi. Một chiếc xe khác đâm trực diện vào xe của Neymar Pai, và chèn vào cửa bên phía lái.

Chân trái của Neymar Pai bị xoắn sang bên phải: cả xương chậu lẫn xương mu của ông đều bị lệch. Ông không thể nhúc nhắc. Trong trạng thái hoảng loạn, Neymar Pai nói với vợ rằng ông sắp chết. Hai vợ chồng nhất loạt nhìn ra phía sau, và không thấy Juninho ở đó. Họ nghĩ rằng cậu bé đã bị bắn ra khỏi xe khi cú va chạm xảy ra. Họ nghĩ rằng họ đã mất cậu mãi mãi. Neymar Pai cầu Chúa, xin Người lấy mạng ông nhưng tha cho Juninho. Xe của họ lúc đó đang lửng lơ trên một rìa đá, ngay phía trên một con sông. Nadine không thể xuống xe từ bên phía của cô, bởi nếu làm thế, cô sẽ rơi ngay xuống dòng nước hung hãn bên dưới. Một vài chiếc xe dừng lại hỗ trợ. Juninho được tìm thấy ở phía dưới ghế ngồi, quanh người toàn máu. Bố mẹ cậu ở bên nhau, nhưng tâm trí hướng hết về phía cậu con trai. Một chiếc xe cứu thương đưa cả nhà tới bệnh viện gần nhất.

Khi Neymar Pai được gặp lại vợ con, ông thấy Nadine không gặp vấn đề gì lớn ngoại trừ vài vết xước. Juninho thì mang một miếng gạc lớn trên đầu. Hóa ra, máu chảy ra từ một vết cắt nhỏ trên đầu của cậu, do kính bay vào mà bị.

Neymar Pai thì không được may mắn như thế: ông bị lệch xương

chậu, một chấn thương rất nghiêm trọng. Ông phải được phẫu thuật khẩn cấp. Ông mất mười ngày nằm viện, và sau đó là bốn tháng nằm ở nhà, người thì được treo lên bởi một cái máy. Ông không thể chơi bóng trong vòng một năm; phải trải qua quá trình điều trị, hồi phục và vật lý trị liệu với sự giúp đỡ của Atilio Suarti và chuyên gia massage của União - Antonio Guazzelli. Đó là một tai nạn nghiêm trọng, nó ảnh hưởng tới toàn bộ phần còn lại trong sự nghiệp của Neymar Pai. Ông không bao giờ tìm lại được cảm giác bóng của ngày xưa nữa. Tuy nhiên, ông vẫn tiếp tục chơi bóng. Đó là cuộc sống của ông, là sinh kế của ông.

Vào ngày 31/5/1995, ông lại khoác lên mình chiếc áo trung phong màu đỏ nổi tiếng của União Mogi trong một trận giao hữu quảng bá. Trận đấu được tổ chức nhân dịp sân Nogueirão được mở cửa trở lại. Đối thủ là Santos Futebol Clube, lúc ấy đang chơi ở giải Divisão Especial (ngày nay là giải A1), trong khi Mogi thì đang chơi ở giải Intermediaria (ngày nay là A2). Trong đội hình Santos lúc đó có những ngôi sao như Toninho Cerezo và Jamelli. Huấn luyện viên của Mogi là Valdir Peres, và họ cũng có những cầu thủ chất lượng như là thủ môn Haroldo Lamounier và Ricardo.

Trận đấu chứng kiến màn đối đầu giữa Edson Cholbi Nascimento, hay Edinho - con trai của Pelé - với Neymar da Silva Santos, bố của Neymar Jr. Một bên là cậu con trai luôn lắng nghe những lời khuyên của cha mình về cách hành xử thế nào cho đúng mực trong cuộc sống; bên kia là một người cha sẽ cho con mình những lời khuyên về việc làm thế nào để trở thành một cầu thủ vĩ đại và lựa chọn đúng con đường cho sự nghiệp của mình.

Edinho, 25 tuổi, chơi ở vị trí thủ môn. Trận đấu với Mogi cũng như những trận đấu bình thường khác với anh. Neymar Pai thì đã 30, và sẽ luôn nhớ về trận đấu này, bởi đó là trận đấu với Santos và ông là người được yêu cầu thực hiện các quả đá phạt. Edinho tóm gọn mọi nỗ lực của ông một cách dễ dàng: Neymar Pai đã tỏ ra quá hấp tấp. Thật đáng tiếc. Mogi muốn thắng, nhưng trước những cầu thủ chuyên nghiệp, điều đó là không thể. Trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 1-1. Bàn thắng của Santos do Jamelli ghi còn bàn thắng của Mogi thuộc về Gilson da Silva. Dù sao thì đó cũng là một kết quả rất đáng khích lệ. Buổi lễ diễn ra theo đúng kế hoạch.

Một năm sau, vào ngày 11/3/1996, gia đình da Silva Santos đón thêm một thành viên mới: Rafaela chào đời.

Sau nhiều năm hạnh phúc trong màu áo União, Neymar Pai quyết định bắt đầu một chuyến phiêu lưu mới. Ông về sống ở nhà của bố

mẹ tại São Vicente, thuộc khu Nautica 3, một thời gian, trước khi bắt đầu tìm kiếm một bản hợp đồng mới. Lần này điểm đến của ông là Operário, một đội bóng của thành phố Várzea Grande, bang Mato Grosso.

Chủ tịch của câu lạc bộ là Maninho de Barros đã được xem Neymar Pai chơi bóng trong một trận đấu của Batel de Paraná. Ông này đang cố gắng tăng cường lực lượng cho đội bóng. Ông thực tế không biết tên cầu thủ đã chơi một trận rất hay, thậm chí còn ghi bàn đó. Trong giờ nghỉ, ông đã hỏi Laurinho, tiền đạo của Batel, xem đó là ai. Cuối trận đấu, ngài chủ tịch gặp Neymar Pai và đề nghị ông chuyển tới Várzea Grande.

Neymar Pai muốn có thêm thời gian suy nghĩ về đề nghị này, cũng như bàn bạc với gia đình của mình. Chỉ đến khi nói chuyện với một quan chức ở Operário và biết rằng ông có thể chuyển cả gia đình tới đó, Neymar Pai mới chấp nhận lời đề nghị. Ông sẽ được mang chiếc áo ba màu của Várzea Grande.

Trận ra mắt của ông là trận bán kết giải bang, và những hy vọng của ông chủ tịch đã được đền đáp xứng đáng: Neymar Pai ghi 1 bàn và kiến tạo 1 bàn khác trong chiến thắng 4-1 trước Cacerense. Trong trận chung kết, Operário gặp União de Rondonópolis. Trận lượt đi, trên sân khách, Neymar Pai không ra sân và trận đấu kết thúc với tỉ số hòa. Trong trận lượt về diễn ra vào ngày 3/8/1997, Neymar Pai ra sân và trận đấu kết thúc với tỉ số 2-1.

Với Operário, đó là giải vô địch bang Mato Grosso thứ 12. Với Neymar da Silva Santos, đó là chức vô địch duy nhất mà ông giành được trong sự nghiệp. Cũng trong năm 1997 này, ông đã quyết định treo giày, ở tuổi 32. Độ tuổi đó chưa phải là quá già, nhưng Neymar Pai thấy mình già. Từ sau tai nạn, cơ thể của ông đã không phản ứng theo cách mà ông mong muốn. Những cơn đau trong các trận đấu và buổi tập bắt đầu trở nên quá sức chịu đựng. Những vụ chuyển nhượng liên miên cũng bắt đầu khiến ông và gia đình mệt mỏi. Các hợp đồng ngày càng trở nên ít béo bở hơn, và bản thân Neymar Pai thì không còn chút hy vọng sẽ đạt được một cái gì đó lớn lao trong sự nghiệp. Ông quyết định về nhà để khởi đầu một cuộc sống mới, không biết rằng có quá nhiều điều bất ngờ đang chờ đợi phía trước.

Chương 4
São Vicente

Các loại cúp, những danh hiệu, huy chương các kiểu với đủ hình dáng và kích cỡ, từ nhiều môn thể thao khác nhau. Những chiếc tủ trưng bày của câu lạc bộ Clube de Regatas Tumiaru chất đầy vật lưu niệm từ những danh hiệu mà họ đạt được trong suốt 108 năm lịch sử.

Câu lạc bộ này ra đời với mục đích "gắn kết những người trẻ lại với nhau thông qua thể thao và đặc biệt là thể thao dưới nước". Trụ sở đầu tiên của câu lạc bộ nằm trên bờ sông São Vicente, ngay bên cạnh bến cảng lịch sử Tumiaru (đấy cũng là nguồn gốc của chữ Tumiaru có trong tên câu lạc bộ). Ngày nay, nhà câu lạc bộ đóng tại số 167 "quảng trường bưu điện", theo cách gọi của dân địa phương, hoặc quảng trường Coronel Lopes, theo cách gọi chính thức. Trên tường của tòa nhà hai tầng với hai màu đen và trắng này có khảm huy hiệu của câu lạc bộ: hai mái chèo bắt chéo, một cái phao và năm 1905. Chúng ta đang ở trung tâm của São Vicente, thành phố đầu tiên người Bồ Đào Nha dựng lên ở Nam Mỹ (vào ngày 22/1/1532).

São Vicente là một đô thị tự trị nằm ở nửa phía tây của đảo São Vicente; nửa phía đông là thành phố Santos. Thành phố này nổi tiếng nhờ các hoạt động du lịch và thương mại, thu hút rất nhiều khách tham quan. Một trong các điểm nhấn là tượng đài kỷ niệm 500 năm thành lập Brazil, do kiến trúc sư nổi tiếng Oscar Niemeyer thiết kế. Đó là một công trình màu trắng được xây dựng ở điểm cao nhất của đảo Ilha Porcha, mà từ đó du khách có thể có được một tầm nhìn tuyệt vời về phía bãi biển. Đó là một điểm tham quan không thể bỏ lỡ.

Tour tham quan câu lạc bộ Tumiaru cũng rất đáng thử - ở đây ta đang nói tới công trình ở trung tâm thành phố chứ không phải

công trình ở bờ sông. Trong khuôn viên câu lạc bộ có một bể bơi ngoài trời, nhiều phòng tập luyện, một phòng tập hỗn hợp để tập võ nhạc capoeira, khiêu vũ, thái cực quyền, judo và thể dục, và một nhà thi đấu môn futebol de salão (hay là futsal). Nhà thi đấu này rất lớn, với nhiều mái vòm hình bán nguyệt, những cửa sổ lớn để lấy ánh sáng, các khán đài ở hai bên, và một sàn lát gỗ đã cũ đi nhiều sau không biết bao nhiêu trận đấu trong những năm qua. Lúc chúng tôi tới mới là đầu giờ sáng, nên nhà thi đấu không có ai. Việc tập luyện và học hành diễn ra vào buổi chiều. Chính trên mặt sân này, ở tuổi lên 6, Neymar Jr bắt đầu chơi bóng một cách chính thức.

A bola (quả bóng) đã luôn là tình yêu, là khao khát của cậu. Thứ tình yêu không thể kìm nén mà Neymar dành cho trái bóng lớn đến mức anh từng tuyên bố, vào tháng 5/2012, rằng "a bola chính là người đàn bà ghen tuông nhất trên thế giới. Nếu bạn không đối xử với cô ấy đủ tốt, cô ấy sẽ không còn yêu bạn, thậm chí còn có thể làm đau bạn. Tôi thì yêu cô ấy vô cùng."

Neymar đã thể hiện tình yêu của mình ngay khi còn là một cậu bé. Mẹ anh, Nadine, nhớ lại lần bà đang mua khoai tây ở trong chợ. "Juninho" lúc đó chỉ mới 2 tuổi, nhưng đã bất chấp nguy hiểm chạy băng sang đường để đuổi theo một quả bóng nhựa màu vàng. Và cũng như những gì mà Neymar đã nói hàng nghìn lần, bà Nadine nhớ là anh thường đi ngủ với trái bóng. Chỉ sau vài năm, Neymar đã lôi về phòng được những 54 quả bóng. Đó không còn là phòng của Neymar nữa; đó đã trở thành phòng của những quả bóng. Số bóng trong phòng nhiều tới mức Neymar mỗi khi muốn đi ngủ đều phải co mình lại ở một góc giường. Trong những bức tranh về tuổi thơ của Neymar đương nhiên không thể thiếu sự hiện diện của a bola. Trong một tấm như thế, được chụp lúc Neymar còn là một cậu bé, Neymar mặc áo đấu của Santos và kẹp một trái bóng cũ màu đen trắng dưới cánh tay.

Neymar Pai từng rất ngạc nhiên khi Juninho, dù mới 3 tuổi, đã có thể dùng chân để chuyền trả bóng lại thay vì ôm lấy trái bóng và hét lên "bóng của con" như những em bé khác. Với Neymar, bóng đá rất quan trọng, là một điều gì đó hết sức hệ trọng; anh có cái mà người Brazil gọi là jeto; là năng khiếu, tài năng bẩm sinh. Khi sống tại nhà ông bà ở khu Nautica 3, cả gia đình Neymar, gồm bố, mẹ, và hai anh em phải ngủ chung trong một căn phòng. Chỉ có một khoảng trống rất nhỏ giữa tấm nệm, tủ quần áo và cái rương. Nhưng Neymar vẫn xoay xở được để biến cái hành lang tí hon này thành nơi chơi bóng. Tấm đệm trở thành công cụ hoàn hảo để tập bắt gôn: những cú cản phá, bay người và cứu thua ngay trên vạch

vôi. Khi Neymar mệt, cậu luôn có thể yêu cầu em gái và em họ Jennifer đóng vai các cột gôn để cậu luyện các cú đá phạt và penalty.

Ấy thế nhưng dấu ấn đầu tiên mà Neymar tạo ra lại không phải với trái bóng trong chân. Roberto Antônio dos Santos, còn gọi là Betinho, hào hứng kể về lần đầu tiên ông gặp Neymar Junior: "Đó là cuối năm 1998. Tôi đang xem một trận bóng trên bãi biển Itararé ở São Vicente. Tumiaru gặp Recanto de la Villa. Khi tôi lo lắng nhìn quanh để xem con trai mình đã chạy đi đâu, tôi bỗng bị thu hút bởi một cậu nhóc, người gầy như một cái cào, tóc cắt ngắn và chân như hai cái que. Cậu ta đang chạy lên chạy xuống các khán đài mà người ta mới dựng lên để phục vụ sự kiện đó. Cậu ta chạy nhẹ nhàng như không, như thể đang chạy trên đất bằng, như thể chẳng có vật cản nào trên đường vậy. Cậu ta chạy một mạch, không thèm nghỉ dù chỉ là một giây. Thể lực, sự nhanh nhẹn và khả năng phối hợp của cậu ta khiến tôi cảm thấy hết sức ấn tượng. Có cái gì đó rất hiếm có ở cậu bé tí hon này. Với tôi đó là sự khác biệt. Rồi một suy nghĩ mới nảy ra trong đầu tôi. Tôi quay sang hỏi một người bạn, "Thằng bé đó con nhà ai thế?" Người bạn ấy nói với tôi rằng đó là con trai của Neymar Pai, người đang chơi bóng dưới sân trong màu áo Recanto, và là người vừa bỏ lỡ một quả phạt đền. Tôi nhìn ông bố: Ông ta có một cơ thể rắn chắc và có khả năng kiểm soát bóng tốt. Rồi tôi nhìn Nadine, người cũng đang theo dõi trận đấu. Cô cao và gầy. Tôi bắt đầu suy nghĩ về những đặc tính di truyền của bố mẹ Neymar Jr. Họ là hai bản mẫu sinh học tốt. Rồi tôi bắt đầu tự hỏi không biết cậu nhóc kia mà chơi bóng thì sẽ như thế nào?"

Đó là câu chuyện về việc ngôi sao mà tất cả mọi người đang nói tới được phát hiện như thế nào.

Betinho, người đàn ông 56 tuổi với thói quen cắt ngang cuộc nói chuyện bằng cách... cười, từng chơi bóng nghiệp dư ở vị trí tiền vệ phải. Sinh ra ở São Vicente, Betinho làm việc cho hệ thống đào tạo trẻ của Santos. Ông chu du khắp Brazil, thực tế là khắp thế giới, để tìm kiếm những tài năng mới. Vào năm 1990, Betinho khám phá ra Robson de Souza, còn gọi là Robinho, ở Beira Mar, một câu lạc bộ futsal ở São Vicente. Ở thời điểm cuộc gặp gỡ này diễn ra, Robinho hiện đang mang áo số 7 ở AC Milan.

Trong văn phòng riêng ở tầng hai của Vila Belmiro, sân nhà của Santos FC, Betinho không ngần ngại kể hết cho tôi về chàng trai trẻ Neymar Jr: "Ở thời điểm đó, tôi đang huấn luyện câu lạc bộ Clube de Regatas Tumiaru. Tôi đang tập hợp những đứa trẻ sinh

năm 1991 và 1992 thành một đội bóng để thi đấu ở giải São Vicente. Khi trận đấu trên bãi biển kết thúc, tôi tìm gặp bố của Neymar để hỏi xem liệu tôi có thể đưa Neymar Jr tới Tumiaru để thử việc hay không. Neymar Pai đồng ý, và tôi mang cậu bé đi cùng. Lần đầu tiên nhìn thấy Neymar Jr chạm bóng, tim tôi bắt đầu đập như điên. Tôi nhìn thấy ở cậu bé bóng dáng của một thiên tài bóng đá. Tôi biết rằng sét đã đánh hai lần cùng một chỗ. Đầu tiên là Robinho, và bây giờ là một viên ngọc hiếm khác. Cả hai đều ở São Vicente. Chính ở những nơi mà bọn trẻ cần nhiều sự giúp đỡ nhất, chúng ta lại dễ tìm thấy các tài năng bóng đá hơn. Ở São Vicente, có rất nhiều người tới từ những khu vực nghèo khó. Ở đây có những gia đình không đủ tiền để sống ở Santos, bởi nơi đó quá đắt đỏ. Và cũng ở đây có cả một mỏ vàng những tài năng bóng đá."

Rất khó để ngắt lời Betinho lúc ông đang nói. Nhưng tôi vẫn muốn biết làm thế nào mà ông chỉ cần nhìn thoáng qua Neymar Jr khi cậu bé đang chạy lên chạy xuống trên khán đài cũng có thể biết rằng đấy có thể là một cầu thủ giỏi. Câu trả lời của Betinho thực sự giàu cảm hứng: "Chúa đã ban cho tôi khả năng nhìn ra những người có thể tạo ra sự khác biệt, những người luôn đi trước phần còn lại một bước."

Cũng phải lưu ý rằng vào thời điểm phát hiện ra Neymar, Betinho đã làm việc trong vai trò tuyển trạch viên được 5, 6 năm rồi. Kinh nghiệm, cùng với sự can thiệp từ Đấng tối cao và những đứa trẻ tài năng miễn bàn ở Mogi das Cruzes, chính là những yếu tố giúp ông có được sự chọn lựa chính xác.

Nhưng, ở độ tuổi đó, tài năng của Juninho như thế nào? "Bóng đá là cái gì đó đến từ bên trong Neymar Jr. Ngay từ lúc mới 6 tuổi, cậu ấy đã có phong cách riêng rồi. Cậu ấy rất nhanh, giữ thăng bằng tốt, có trí tưởng tượng tuyệt vời với trái bóng và có thể làm được những điều mà không ai nghĩ tới. Cậu ấy thích rê dắt, biết cách sút bóng và không ngần ngại đối đầu với các cầu thủ khác. Cậu ấy khác biệt so với phần còn lại. Anh có thể đặt cậu ấy giữa 200 đứa trẻ cùng độ tuổi, và cậu ấy vẫn trở nên nổi bật như thế."

Betinho bật dậy để giải thích một khái niệm cơ bản, bắt đầu với âm nhạc, đặc biệt là samba. "Khi tôi bật nhạc samba lên, cậu ta sẽ di chuyển, xoay vòng, nhảy múa như thể khi cậu ta có bóng trong chân vậy." Dù có đôi chút thừa cân, Roberto Antônio dos Santos vẫn minh họa một vài bước để giải thích rằng nếu không có những chuyển động đặc thù đó của hông và chân, bạn không thể trở thành một cầu thủ Brazil vĩ đại được. "Neymar ngay từ lúc đó

đã làm chủ được kỹ thuật ginga rồi", ông nói tiếp.

Ginga là chiêu thức nền tảng của capoeira, môn võ được du nhập vào Brazil bởi những nô lệ châu Phi. Capoeira là sự kết hợp giữa chiến đấu, khiêu vũ, âm nhạc và biểu hiện hình thể. Ginga là chiêu thức kết hợp chuyển động của cả tay lẫn chân, khiến đối phương không tìm được mục tiêu cố định, do đó bị lôi kéo phải thực hiện đòn tấn công, mở ra cơ hội phản công cho võ sĩ capoeirista. Từ ginga có nghĩa là chuyển động của cơ thể có thể tạo ra cảm giác về sự khoái cảm, hiểm độc, kỹ năng hoặc sự khéo léo. Gốc của từ này có thể là từ Pháp cổ jangler, xuất phát từ từ joculari trong tiếng Latin, có nghĩa là "trêu đùa, giả vờ và tận hưởng vui thú".

Bỏ vấn đề từ nguyên học sang một bên, ginga là cái gì đó thực sự ma thuật; là thứ mà người Brazil có sẵn trong máu ngay từ lúc sinh ra: một dạng năng khiếu, một kiểu tài năng bẩm sinh về di chuyển, khiêu vũ, bóng đá, về khả năng lắc lư, đánh lừa đối thủ trên sân bóng. Đó là linh hồn và cá tính của bóng đá Brazil. Và đó là cái mà Juninho có thừa khi chỉ mới là một cậu bé 6 tuổi, theo người đã phát hiện ra tài năng của cậu.

Betinho nói tiếp: "Cái mà cậu ấy còn thiếu là thể lực và sức bền, điều hoàn toàn bình thường với một cậu bé ở độ tuổi đó. Cậu ấy cần phải gọt giũa và nâng cấp những kỹ năng, kỹ thuật của mình bằng cách chơi cho một đội bóng, nhưng đồng thời, cậu ấy không được phép đánh mất niềm đam mê với việc rê dắt."

Betinho đã cống hiến toàn bộ cơ thể và tâm hồn để đảm bảo rằng những kỹ năng của Juninho được phát triển đúng hướng. Ông dẫn Neymar Jr đi dự một giải futsal ở Jabaquara, một thành phố lân cận. Đội của ông vô địch giải đấu. Neymar Jr là chân sút hàng đầu và cầu thủ xuất sắc nhất. Betinho cũng đưa chàng trai trẻ Neymar tới bất kỳ đội bóng nào mà ông huấn luyện: Portuguesa, Gremetal rồi một lần nữa là Portuguesa.

Với mái tóc xoăn, hàm răng... lỗ chỗ vì mấy chiếc răng sữa đã rụng mất, cậu bé Neymar trong chiếc áo trắng sọc xanh da trời với huy hiệu có hình hai mái chèo bắt chéo trên ngực, bắt đầu tạo ra sự khác biệt trên mặt sân lát gỗ của môn salão. (Futebol de salão, hay futsal, là một biến thể của bóng đá. Các đội có ít cầu thủ hơn, chơi trong các sân bóng trong nhà với những trái bóng cũng nhỏ hơn. Futsal được giáo sư đại học Montevideo, Juan Carlos Ceriani Gravier phát minh vào năm 1993; ông Gravier muốn các sinh viên của mình chơi bóng trong các nhà thi đấu nhỏ.) Neymar Jr mang

áo số 7. Trên thẻ hội viên Clube de Regatas số 1419 có ảnh của ngôi sao trẻ với bộ mặt khá căng thẳng.

Những hy vọng của Betinho đã trở thành sự thật. Ông biết rằng mình đang có trong tay một viên ngọc. Ông tiếp, "Neymar thực sự khác biệt: đấy là một cầu thủ rất thông minh Cậu ta suy nghĩ rất nhanh. Cậu ta có thể hình dung ra sự việc trước khi những người khác có thể nhìn thấy. Cậu ta luôn đi trước một bước. Cậu ta biết trái bóng sẽ ở đâu, và đối phương sẽ phản ứng như thế nào. Cậu ta tiếp thu hết tất cả những lời khuyên của tôi cũng như của các huấn luyện viên khác. Thẩm thấu chúng, và thực hành trên sân tập. Cậu ta luôn là người đầu tiên có mặt và luôn là người cuối cùng rời sân tập. Cậu ta yêu thích việc được chơi đùa cùng trái bóng. Tôi nhớ lại Robinho ở cùng độ tuổi, và có vẻ như Neymar tài năng hơn. Tôi nói điều đó với bố cậu ta: 'Ông có một cậu con trai có thể trở thành một trong những cầu thủ vĩ đại nhất. Cậu bé ít nhất cũng có thể giỏi như Robinho'."

Neymar Pai, người chưa bao giờ vươn tới đỉnh cao của nghề cầu thủ, có niềm tin tuyệt đối vào Neymar, dù, một cách hoàn toàn tự nhiên thôi, ông vẫn tiếp tục theo dõi những bước tiến của cậu con trai.

Betinho bình luận, "Cả bố và mẹ Neymar đều rất gần gũi với con: họ luôn theo sát mọi việc mà cậu ta làm. Họ dành cho cậu bé tình yêu thương vô bờ bến. Ngay cả khi tình trạng tài chính của gia đình không ổn lắm, họ vẫn luôn làm tất cả những gì có thể cho con trai. Họ giáo dục cậu ta thành một người thật thà, ngay thẳng - một chàng trai tốt."

Nhưng khi 6 tuổi cậu ta như thế nào?

"Một cậu bé hạnh phúc, luôn luôn hớn hở, luôn luôn vui vẻ. Cậu ấy biết cách cư xử. Neymar học được và thích học. Cậu ta có mối quan hệ tốt với cả người lớn lẫn các bạn cùng lớp. Cậu ta là bạn của tất cả mọi người, và đồng thời là một nhà lãnh đạo bẩm sinh. Đồng đội tin tưởng cậu ta bởi những gì mà cậu ta làm trên sân. Tôi rất tự hào khi là huấn luyện viên đầu tiên của cầu thủ nay đã được cả thế giới biết đến."

Betinho cho tôi xem những bức ảnh ông chụp cùng ngôi sao của mình, trong đó có cả bức ảnh mà Neymar Jr đã đăng lên Instagram sau một trận đấu. Ông cũng cho tôi xem một chiếc áo đấu màu trắng của Santos, trên đó ghi những dòng tri ân: "Dành tặng cho huấn luyện viên đầu tiên của tôi. Một người bạn, một

vận động viên. Neymar Junior."

Việc Neymar được mang chiếc áo số 11 của Barça có công rất lớn của Betinho và cặp mắt tinh anh của ông; chính ông là người đã nhìn ra tiềm năng của Neymar và mở cho anh những cánh cửa dẫn vào thế giới bóng đá. Đáp lại, Betinho cảm thấy mang nợ Neymar Jr và gia đình anh ta vì sự trung thành và bặt thiệp mà họ dành cho ông: "Năm 2002, khi Santos cố rủ rê Juninho về với họ, nhưng lại không muốn tôi đi cùng, Neymar Pai đã từ chối. Ông ấy nói, 'Con trai tôi cần Betinho ở thời điểm này.' Trong nỗ lực tiếp theo, Santos đã tiến tới được một thỏa thuận. Nhưng Neymar Pai vẫn khăng khăng yêu cầu Santos đưa tôi theo cùng với Neymar Junior. Tôi có được công việc này là nhờ ơn của Neymar Pai." Kể đến đây, Betinho cười sảng khoái.

Khi được yêu cầu đưa ra nhận xét về cậu học trò ở thời điểm này, Betinho trả lời, "Vào năm 2009, khi Neymar bắt đầu chơi cho đội Một Santos, cậu ta đã rất tuyệt vời rồi. Cậu ta đã trưởng thành. Cậu ta đã gọt giũa được những kỹ năng của mình. Chỉ trong vòng có vài năm, cậu ta đã gặt hái được nhiều danh hiệu cả ở cấp độ cá nhân lẫn tập thể. Đó chính là những trải nghiệm sẽ theo cậu ta tới Barcelona."

Nhưng liệu việc chơi bóng cùng Messi, Iniesta và Xavi có ảnh hưởng tới phong cách của Neymar? "Khi Pelé chơi cho đội tuyển Brazil vô địch World Cup 1970, ông ấy chơi bên cạnh những người như Rivelino, Tostão và Jarzinho. Neymar đơn giản là một ngôi sao chơi cùng những ngôi sao khác. Tôi hy vọng rằng cậu ấy sẽ sớm trở thành cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Đúng, tôi chắc chắn rằng Neymar sẽ còn hay hơn cả Messi. Sau khi đã mang tới rất nhiều niềm vui cho đất nước chúng tôi, cậu ấy sẽ mang tới niềm vui cho cả thế giới."

Chương 5
Praia Grande

Người đàn ông lau tay bằng một mảnh vải, vuốt lại tóc, rồi nhìn thẳng về phía trước, chỉ ra khu công trường bên cạnh và nói: "Đó chính là bàn thắng vĩ đại nhất mà Neymar đã ghi được." Người đàn ông ấy là Gilberto Leal, một thợ cơ khí sống ở ngoại ô Praia Grande. Cửa hàng lốp xe đã qua sử dụng của ông nhìn thẳng ra một bức tường trắng. Trên cánh cổng thiếc lớn treo một tấm biển, trên đó ghi:

Dados informativos da obra. Cesionario: Instituto Projecto Neymar Junior. Local: Jardim Gloria Quadra 27 A y 27 B. Tipo de Obra: Costrução da Centro Social y Esportivo.

(Thông tin về công trình. Nhà thầu: Neymar Junior Project Institute. Địa điểm: Lô 27 A và 27 B Garden Gloria. Loại công trình: Trung tâm Thể thao và Xã hội.)

Một công nhân trong bộ quần áo bảo hộ lao động màu xanh, mũ trắng, mở các cánh cửa ở trong công trường cho những khách tham quan muốn tìm hiểu thêm. Đang là giờ ăn trưa: thợ xây và lao động hợp đồng đang dùng bữa dưới một mái che tạm. Hai chiếc xe tải hạng nặng trên chất đầy cột bê tông và một chiếc cần cẩu choán hết không gian trong khu vực vốn là một sân bóng - sân nhà của Gremio. Khu vực này trải dài hơn 8.400 m2 dọc theo chiều dài của đại lộ Ministro Marcos Freire. Chính ở đây, vào năm 2014, Học viện Neymar sẽ được khánh thành. Đó là một khu liên hợp thể thao với một sân bóng, bể bơi, phòng gym, nhà thi đấu đa năng, hội trường và phòng ăn. Mục tiêu, như được ghi trong dự án, là "đóng góp cho sự phát triển về giáo dục - xã hội của những gia đình bị thiệt thòi về mặt xã hội thông qua thể thao". Trong giai đoạn đầu, học viện có thể hỗ trợ cho 300 em trong độ tuổi từ 7 đến 14. Tiêu chuẩn chọn lựa là các em phải đến từ những gia đình

có mức thu nhập bình quân đầu người không quá 140 reais. Trong giai đoạn hai, nếu đúng như kỳ vọng, học viện có thể hỗ trợ cho 10.000 người ở nhiều độ tuổi khác nhau. "Đó là một ý tưởng tốt", Gilberto bình luận. "Hãy cùng hy vọng rằng từ ý tưởng ấy sẽ có thêm nhiều điều tuyệt vời khác đến với khu vực này. Jardim Gloria chưa thể gọi là một favela (khu ổ chuột), nhưng cũng gần như vậy. Cuộc sống ở đây không hề dễ dàng, đặc biệt là với bọn trẻ."

Nhận định này của Gilberto nhận được sự đồng tình từ hai nhà hoạt động xã hội: tình trạng thanh thiếu niên vi phạm pháp luật, tội phạm đường phố, thiếu cơ hội thay đổi là những vấn đề lớn mà khu Praia Grande, một thành phố với 29.000 dân, cách Santos chỉ 20 phút lái xe, đang phải đối mặt. Đó thực sự là một khu vực nhiều vấn đề.

Vào ngày 18/1/2013, dự án Học viện lần đầu được trình bày ở Palacio Das Artes, Lâu đài Nghệ thuật, một công trình quan trọng trong thành phố. Neymar Pai và Neymar Jr đóng vai các diễn giả, còn người nghe chính là các thành viên của hội đồng địa phương. "Juninho" nói rằng anh rất hạnh phúc với dự án này: "Chúng tôi rất vui khi có thể xây nên một không gian cho bọn trẻ và người dân của Jardim Gloria. Chúng tôi không có ý định phát hiện thêm những ngôi sao mới; thay vào đó, chúng tôi muốn tạo điều kiện cho các gia đình theo đuổi giấc mơ, hỗ trợ các bạn trẻ phát triển và giúp họ lập ra những kế hoạch cho cuộc đời mình. Tôi hy vọng rằng Học viện có thể hoàn thành được sứ mệnh tiên phong."

Neymar Jr cảm thấy hạnh phúc khi có thể tạo nên một chỗ như thế này. Đấy là nơi mà khi còn là một cậu bé anh luôn mong được trải nghiệm nhưng không bao giờ có cơ hội. Anh hạnh phúc khi được trả lại người dân trong khu vực những gì mà anh và gia đình đã nhận được từ họ. Anh hạnh phúc khi có thể làm được gì đó cho mảnh đất nơi anh lớn lên và trải qua phần lớn thời thơ ấu. Anh nói, "Tôi đã chơi rất nhiều trò trên những con phố ở đây với các bạn tôi: Chúng tôi tìm thấy rất nhiều niềm vui trong những trận bắn bi ngỡ là kéo dài bất tận; còn nơi đây là nơi tôi đã chơi thả diều."

Neymar Jr cùng gia đình chuyển từ São Vicente tới đây khi cậu chỉ mới 7 tuổi, và sống ở đây cho tới năm 14 tuổi. Họ sống ở số 374 Rua B, Jardim Gloria. Đó là một căn nhà thấp tầng nằm ở cuối phố, được sơn màu xanh nhạt, được che bởi một tấm mái kim loại lượn sóng và có một mái hiên lớn. Neymar Pai đã xây lên ngôi nhà ấy trên mảnh đất có kích thước 12 x 30 m. Ông đã dùng toàn bộ số

tiền tiết kiệm từ thời còn chơi bóng để mua mảnh đất này. Hai người bạn của ông là Toninho và Jura hỗ trợ phần còn lại, một người cung cấp vật liệu xây dựng, người còn lại góp sức lao động. Tất cả là vì Neymar Pai đồng ý chơi bóng vào các ngày thứ Bảy và Chủ nhật cho các đội bóng của hai người ở Várzea Grande và Baixada Santista.

Ngày nay, số 374 Rua B là nơi sinh sống của những người anh em của Neymar. Nhìn vào sự xập xệ của khu vực này, bạn có thể hình dung ra tuổi thơ của Juninho từng khó khăn thế nào. "Tôi không phải là một cậu ấm. Tôi lớn lên trong một khu ổ chuột. Nhà tôi nghèo. Chúng tôi từng gặp vấn đề tài chính nghiêm trọng", biểu tượng của bóng đá Brazil tâm sự sau nhiều năm.

Sau khi kết thúc sự nghiệp thi đấu chuyên nghiệp, vào năm 1998, Neymar Pai tới Santos để tham gia một buổi thử việc mở ở CET, Companhia de Engenharia de Tráfego (công ty công trình giao thông). Ông được chọn và bắt đầu làm việc ở đấy.

Làm phụ xây không phải là công việc mà ông mong muốn, cũng không phải là công việc mà ông thuần thục: Neymar Pai được đào tạo để trở thành một thợ cơ khí. Nhưng thời điểm đó không có lựa chọn nào khác. CET lúc ấy đang phụ trách xây mái cho các nhà chứa xe bus ở Santos. Neymar Pai đào, trộn xi măng, dựng các cột trụ và sửa chữa các vỉa hè. Bốn tháng sau, ông chuyển sang làm công việc bảo dưỡng xe, và cuối cùng được giao nhiệm vụ chăm sóc những chiếc mô tô của lực lượng Quân cảnh. Nhờ có các khóa đào tạo của Senai, Neymar Pai dần vươn lên vị trí trưởng bộ phận.

Ông làm việc tới năm 2009 thì nghỉ để tập trung chăm lo cho sự nghiệp của Neymar. Nhưng đấy là chuyện của tương lai; còn lúc ấy, mức lương tối thiểu của CET là không đủ để nhà Neymar chi tiêu. Để cân đối thu chi, Neymar Pai còn bán thêm các máy lọc nước. Vào các ngày cuối tuần, ông còn nhận làm dịch vụ chuyển nhà với chiếc xe tải nhỏ Volkswagen Kombi cũ nhưng đáng tin cậy của mình (dòng xe này rất thịnh hành trong những năm 1960 và 1970). Nadine ở nhà trông nom nhà cửa và chăm sóc bọn trẻ, nhưng ngoài ra cô còn làm đầu bếp trong một trung tâm tiếp nhận trẻ em có hoàn cảnh khó khăn.

Thời gian của Juninho, một nửa dành cho trường học, một nửa dành cho bóng đá. Khi tiếng chuông báo hết giờ ở trường Escola Municipal José Julio Martín Baptista vang lên, cậu sẽ phóng như bay tới chỗ tập bóng, nơi cậu luôn cống hiến hơn 110% khả năng của mình. Neymar thường chơi bóng ở nhà; cậu rê bóng xung

quanh những chiếc ghế, chiếc bàn, hay bất kỳ thứ gì cậu gặp trên đường. Cậu biến cửa phòng ngủ thành khung thành, thực hiện một cú tắc nhắm vào cái sofa. Thường thì cái sofa sẽ đánh bật cậu xuống đất - penalty! Một trò ưa thích của Neymar là đá quả bóng vào tường, rồi đánh đầu hay đỡ ngực khi nó nảy ra; Neymar cũng thường dùng đùi để giữ quả bóng trên không, cố gắng sử dụng chân trái bất cứ khi nào có thể. Với một trái bóng cỡ cho trẻ con, cậu đã ghi không biết bao nhiêu bàn thắng vào giữa hai chân của chiếc ghế bành. Cậu tưởng tượng ra các loại trận đấu: các trận thuộc giải vô địch quốc gia, các trận bán kết, các trận chung kết.

Thỉnh thoảng cậu cũng làm hỏng một vài thứ. Những chiếc bình tội nghiệp của mẹ cậu đã phải chịu không biết bao nhiêu cú đá. Bà Nadine thường bảo cậu ngừng ngay, nhưng cũng không quá gay gắt. Bố của bà, ông Arnaldo, người mà Neymar không bao giờ được gặp, cũng từng chơi bóng. Bà hiểu, và không bao giờ muốn cướp đi niềm vui chơi bóng của cậu con trai.

Cậu bé Neymar dường như không có lúc nào ngừng chơi bóng: cậu chơi ở nhà, tại trường, trên bãi biển với bố khi bố rảnh, và trên phố với các bạn - đúng hơn là trên những sân đá dăm nơi cái gì cũng có thể được tận dụng làm khung thành và vỉa hè là các đường biên. Con phố nằm trên một cái dốc, nên để cho công bằng, cứ sau ba bàn thắng thì hai đội lại đổi sân.

Gustavo Almeida nhớ lại là "khó mà ngăn được Juninho dù là lên hay xuống dốc". Ông cũng nhớ về một lần ông Betinho tới để đón cậu học trò đi tập: "Ông ấy đậu xe gần đó rồi đi bộ tới xem trận đấu, nhưng lại quên kéo phanh tay lên. Thế là chiếc xe cứ từ từ lăn xuống dốc, và tốc độ thì tăng dần lên. Rất may là chúng tôi chạy đuổi kịp chiếc xe và khiến nó dừng lại. Nếu không thì đó sẽ là một thảm họa."

Trong ký ức của nhiều người dân ở Jardim Gloria, Juninho là một cậu bé nhút nhát và ít nói. Ngoài đá bóng cậu còn thích sưu tập xe đồ chơi. Nhưng Juninho là mình nhất khi cậu chơi bóng. Cũng không hiền lành gì; cậu thường xuyên khiến hàng xóm tức điên khi đá bóng thình thình vào cổng của họ. Neymar tập bóng trên sân của Gremio Praia Grande (chính là vị trí đang xây Học viện) hoặc trên một sân bóng khác mà bố cậu làm cho trong sân sau nhà mình. Đó là một sân cỏ tự nhiên, và nó rất ấn tượng.

Một hôm, Juninho rủ bạn về sân nhà đá một trận bóng. Số người tham gia lên tới 20 người. Bọn trẻ bắt đầu chơi từ trưa, và chỉ dừng lại lúc 6 giờ, khi trời đã tối. Chỉ đến lúc đó chúng mới nhận

ra rằng mặt sân cỏ đã bị biến thành một bãi cát. Không sót lại dù chỉ là một cọng cỏ. Neymar Pai chắc chắn sẽ rất tức giận: mọi nỗ lực của ông đã bị phá nát chỉ sau có một trận đấu. Một trong những người bạn của Juninho nảy ra một ý tưởng: Neymar nên đi ngủ, hoặc giả vờ ngủ. Neymar Pai sẽ không đánh thức cậu con trai bé bỏng của mình. Và thế là, trong suốt hai tuần, Neymar trở thành một người đẹp ngủ trong rừng: khi bố cậu về tới nhà thì cậu đã ở trên giường rồi.

Những người biết gia đình Neymar có rất nhiều chuyện để kể về những hàng xóm nổi tiếng nhất khu phố. Nhưng cũng có những người không đủ lớn tuổi để được tận mắt chứng kiến Neymar chơi bóng ở Jardim Gloria song lại biết rõ Neymar đi học ở đâu, sống ở đâu, và chơi bóng ở đâu. Như hai cậu bé mà tôi gặp khi đang đạp xe về nhà sau buổi học. Chúng cảm thấy tự hào về người đã vươn tới được giấc mơ, đã trở thành cầu thủ số một. Chúng cũng mơ về một ngày có thể rời thành phố để theo đuổi ước mơ, như Juninho...

Nhưng hãy trở lại với sự nghiệp của Neymar đã. Betinho là người dẫn đường của Neymar. Sau Tumiaru, Betinho có một giai đoạn ngắn dẫn dắt Associação Atlética Portuguesa. Đó là bệ phóng để đưa ông đến với Escolinha ở Gremetal: Gremio Recreativo và Esportivo Sindacato Metalurgicos de Santos.

Đó là một hiệp hội được thành lập vào năm 1972. Tới năm 1995, các thành viên của hiệp hội quyết định khởi động một dự án thể thao cho trẻ em để đối phó với tình trạng sử dụng ma túy ngày càng tăng trong giới trẻ ở Santos. Hiện tại Escolinha de futsal (câu lạc bộ bóng đá futsal Escolinha) có 200 em tuổi từ 4 đến 15. Trụ sở của câu lạc bộ là một tòa nhà bê tông lớn được sơn các sọc trắng và xanh nước biển trên đường Paraná ở Santos. Huy hiệu câu lạc bộ xuất hiện đầy kiêu hãnh ở ngay lối vào.

Bên trong, bọn trẻ đang tập luyện. Những làn da cháy nắng trong những chiếc áo màu trắng trên một mặt sân màu xanh nhạt. Ở hành lang, có một tấm biển lớn màu xanh lá cây, trên đó ghi: "Huân chương của câu lạc bộ. Những vận động viên đã đi qua Gremetal và bây giờ đang chơi bóng ở Brazil và trên thế giới". Đi cùng là rất nhiều thẻ thành viên câu lạc bộ với hình ảnh và những cái tên. Từ Adriano Bispo Dos Santos (Gremio) tới Anderson Carvalho (Santos); từ Renatinho (Hangzhou Greentown, Trung Quốc) tới Rodolfo (Vasco Da Gama). Và, tất nhiên, Neymar. Có bốn bức hình của Neymar, ba tấm ghi lại hình ảnh của anh bên các đồng đội khi còn chơi bóng ở đây, và tấm còn lại là chụp cùng đội

trẻ Gremetal khi Neymar đã trở nên nổi tiếng rồi.

Elton Luiz, quản lý của Esportes Futsal, giải thích: "Cậu ấy đến với chúng tôi vào năm 2001. Betinho mang cậu ấy tới, cùng với một nhóm những đứa trẻ 15 tuổi nữa. Neymar tỏ ra hoàn toàn vượt trội cả trong lẫn ngoài sân bóng. Cậu ta dường như chỉ có đam mê chơi bóng. Mỗi tuần thường phải tập tới ba buổi, nhưng cậu ấy không tỏ vẻ gì là khó chịu với điều đó. Ở câu lạc bộ này, chúng tôi luôn cố gắng sao cho tất cả các em đều được tham gia và được chơi bóng. Chúng tôi cho các em chơi ở tất cả các vị trí, kể cả vị trí thủ môn, và luôn nỗ lực để các em làm chủ được những cái cơ bản nhất. Các em phải biết cách thực hiện một cú sút với cả chân trái lẫn chân phải, phải kiểm soát bóng tốt và biết cách phối hợp với các đồng đội. Cũng đừng quên mối liên hệ với gia đình. Chúng tôi phối hợp rất chặt chẽ với các bố mẹ, vì công việc của chúng tôi, suy cho cùng, mang trong nó yếu tố xã hội. Trong trường hợp của Neymar, bố cậu thực sự tuyệt vời. Ông ấy, từ địa vị của một người từng là cầu thủ, thường nói chuyện với các huấn luyện viên và cho họ những lời khuyên nhỏ. Ở đây, chúng tôi rèn luyện để bọn trẻ sẵn sàng tranh tài ở các giải địa phương và các giải khu vực. Khi có Neymar, chúng tôi vô địch hết cúp này tới cúp khác."

Nói đến đây, ông dừng lại và nhờ một người trong phòng đi tìm những bức ảnh chụp những chiến thắng đó. Đây, Neymar, bên cạnh là các đồng đội, trong chiếc áo vàng cổ xanh lá cây, người hơi khom xuống, bóng trong tay. Đứng phía sau, Betinho đang cười rạng rỡ. Đây, lại là Neymar, trong chiếc áo trắng và kiểu đầu "Cascão" (giống kiểu đầu "thằng bờm" mà Ronaldo Luís Nazário da Lima "trình diễn" ở World Cup 2002 tại Nhật Bản và Hàn Quốc). Ronaldo là thần tượng của Neymar ở thời điểm đó, và cậu muốn ít nhất cũng phải giỏi được như thần tượng của mình. Người đứng trong bức ảnh là huấn luyện viên Alcides Magri Junior.

Alcides đang huấn luyện đội U11. Khi trận đấu kết thúc, ông có vài phút để nói chuyện với tôi về cậu học trò cũ của mình: "Cậu ấy lúc đó 9 tuổi. Đó là một cậu bé thông minh, năng nổ, lúc nào cũng hạnh phúc. Tôi vẫn nhớ rất rõ nụ cười của cậu bé, và việc cậu ta luôn là một người bạn tuyệt vời trong mắt các đồng đội. Cậu ấy là một cầu thủ giỏi, với những kỹ năng tuyệt vời. Khi bước vào sân, cậu ấy hoàn toàn thay đổi. Không điều gì có thể thách thức được cậu ấy. Neymar có thể một mình xoay chuyển cục diện của trận đấu. Nhưng cậu ấy không muốn được đối xử đặc biệt. Cậu ấy muốn là một phần của tập thể. Khi có một tài năng như Neymar trong đội, thường thì sẽ xảy ra tình trạng ghen ghét, xung đột hay

đố kỵ giữa các cầu thủ. Nhưng với Neymar thì không có chuyện đó; thực tế là không hề có bất kỳ một vấn đề nào. Cậu ấy là một cậu bé ngoan, một cầu thủ hết mình vì đội bóng. Đồng đội ngưỡng mộ cậu ấy. Không, Ney không phải là một kẻ thích phô trương trên sân bóng."

Chúng tôi nói về quá trình phát triển của Neymar ở Gremetal: "Betinho hướng dẫn cậu ấy trong một hay hai tháng gì đó. Rồi sau đó cậu ấy được chuyển lên đội U11 do tôi huấn luyện, và không lâu sau là đội U13. Lý do của những "điều chuyển" này là Neymar quá giỏi. Chúng tôi đẩy cậu ấy lên trình độ cao hơn gần như ngay lập tức. Cậu ấy bắt đầu chơi bóng với những đứa trẻ lớn hơn một hoặc hai tuổi. Tôi nhớ có lần sau khi Neymar kết thúc một buổi tập, cậu ấy đi đến phòng kỹ thuật và được Edy bảo là 'này cậu nhóc, đi vào canteen ăn với các cầu thủ còn lại đi.' Nhưng Neymar không muốn làm thế, mà tiếp tục tập luyện một mình. Chức vô địch đầu tiên ư? Cúp Uniligas. Chúng tôi gặp Santos trong trận chung kết và thắng 3-1. Leo Dentinho ghi 2 bàn từ hai đường căng ngang sắc sảo của Neymar, trước khi một đường chuyền tuyệt hảo của Dentinho tạo điều kiện cho Neymar ghi bàn thắng quyết định. Hai cậu bé ấy rất ăn ý với nhau; chúng bù trừ cho nhau một cách hoàn hảo. Dentinho mang áo số 10 là người dẫn dắt lối chơi còn Neymar mang áo số 14 là người kết thúc. Hoặc ngược lại. Đấy là một bộ đôi tuyệt vời. Có các em ấy trên sân, chúng tôi không bao giờ thua. Thật tiếc là Leo không có được một sự nghiệp thành công như Neymar."

Tôi hỏi ông, một huấn luyện viên có thể dạy một thiên tài bóng đá như Neymar điều gì? Magri trả lời, "Nhiệm vụ của tôi là tạo cho cậu ấy cảm giác tự do, không ngăn trở tài năng của cậu ấy và cố gắng cải thiện những khả năng kỹ thuật của cậu ấy. Tôi không cần phải dạy cậu ấy rê bóng như thế nào..."

Và futsal mang lại cho Neymar điều gì? "Trong futsal, không gian rất hạn hẹp; các cầu thủ phải suy nghĩ và di chuyển thật nhanh. Không có thời gian để có thể đứng yên với trái bóng trong chân. Bạn phải chạy về chỗ này hay chỗ kia, rồi chuyền, rồi sút. Tốc độ trong môn futsal nhanh hơn trong bóng đá sân 11 người. Các cầu thủ cần phải có phản xạ tốt, xử lý trái bóng thông minh và có một phong cách chơi cụ thể. Hãy nhìn vào những pha rê bóng trong đoạn ngắn và rất gọn ghẽ của Neymar. Trong futsal, bạn phải xử lý bóng nhiều hơn, do đó cần phải linh hoạt hơn và có kỹ năng kiểm soát bóng tuyệt vời. Những kỹ năng này sẽ phát triển lên thành bóng đá biểu diễn (freestyle), cũng là một môn mà Neymar là bậc thầy. Đừng quên rằng 80 đến 90% cầu thủ Brazil chơi bóng

tới trình độ cao nhất, những người có thể chơi cho đội tuyển quốc gia, Seleção, đã từng chơi futsal. Những trải nghiệm với môn futsal giúp các cầu thủ nâng cao tính sáng tạo. Điều đó có nghĩa là anh ta sẽ tự tin hơn khi chuyển sang chơi sân 11 người."

Khi chúng tôi đang trò chuyện, Elton Luiz tiếp tục lôi ra thêm nhiều bức ảnh nữa. Ông giới thiệu cho tôi từng cầu thủ một trong các đội bóng, và ông cũng giới thiệu cả các huấn luyện viên như Carlos, Eduardo và Amorini André, những người đã theo dõi sự phát triển của Neymar ở Gremetal trong sự ngưỡng mộ. Ông chỉ cho tôi ảnh Neymar đang ăn mừng một chức vô địch. Lần này tóc của Neymar bình thường, nhưng trên trán anh lại mang một cái băng đô màu trắng, trên có viết chữ gì đó. Rất khó để nhìn ra đó là chữ gì, nhưng rất may là đã có Magri: "Đúng thế. Khi Neymar được 11 hay 12 tuổi, cậu ấy rất thích đeo một chiếc băng thấm mồ hôi trên đầu khi chơi bóng. Mẹ của Neymar làm cho cậu ấy cái băng đó với hy vọng Chúa có thể bảo vệ cậu, bất chấp việc bố cậu muốn cậu tháo nó ra, do vì cái băng ấy mà đồng đội thường gọi đùa cậu là 'kẻ đeo mặt nạ'. Dòng chữ trên cái băng ghi 'Jesus thành tín' hoặc '100 phần trăm Jesus'."

Chương 6
100 phần trăm Jesus

Một cuộc nói chuyện với Newton Glória Lobato Filho

Buổi lễ ở nhà thờ đã kết thúc. Vị mục sư, có tên Newton Glória Lobato Filho, nói tạm biệt với các thành viên giáo đoàn. Ông hỏi thăm sức khỏe của một người họ hàng, bắt tay và ôm một cậu bé, rồi có những lời cầu nguyện nhanh với những người khác. Thánh lễ Misa Chủ nhật diễn ra ở Igreja Batista Peniel, một nhà kho lớn màu xanh da trời ở Đại lộ Martín 781, São Vicente trong không khí trang nghiêm và đầy cảm xúc. Một show diễn đích thực, kéo dài khoảng ba giờ đồng hồ. Trên lễ đài, phía sau bục giảng kinh được làm bằng thủy tinh plêxi có ghi tên Jesus ở phần trụ, Newton Glória đã vận dụng hết mọi biện pháp diễn thuyết có thể: từ những lời cường điệu, nhiệt thành tới những nhận xét hóm hỉnh, từ giọng the thé tới giọng nam trung, từ gào to hết cỡ tới thầm thì như gió thoảng. Đầu tiên, ông yêu cầu giáo đoàn tham gia vào các nghi thức kỷ niệm 37 năm ngày ra đời của Ministerio Peniel[8] như đã được trình bày trong cuốn sách mỏng được phát cho mọi người trước đó. Sau khi đọc chương 24, 25 của quyển 1 Samuel trong Kinh thánh, ông bắt đầu bài giảng đạo của mình. Đó là một bài nói chuyện với một câu nói được nhắc đi nhắc lại mãi: "Chúa sẽ tới thăm ngươi đêm nay. Hãy chuẩn bị linh hồn mình cho chuyến thăm của Người." Giáo đoàn hưởng ứng bằng cách giơ cao bàn tay của mình trong một trạng thái xuất thần đầy cảm xúc. Đèn từ trên cao chiếu xuống sân khấu phía dưới, tạo ra hình ảnh một cây thập tự trắng đơn giản. Hai bên có hai màn hình lớn. Và còn một banner lớn có ba màu xanh, đỏ, vàng, phía trên ghi:

[8] Đoàn mục sư Peniel - N.D.

Ministerio Peniel Face a Face com Deus 37 anos restaurando vidas ("Đoàn mục sư Peniel Đối diện với Chúa, 37 năm phục hồi

những sự sống")

Có ba máy quay được sử dụng để ghi lại bài giảng; sau đó người ta sẽ ghi ra các đĩa DVD và bán cho những người quan tâm. Âm nhạc rộn ràng, với guitar điện tử, keyboard và trống. Cả giáo đoàn đồng thanh hát bài Abraça-me ("Ôm lấy tôi"), một ca khúc thuộc dòng nhạc phúc âm do André Valadão sáng tác. Điệp khúc "Ôm lấy tôi, chữa lành cho tôi, xức dầu thánh cho tôi, chạm vào tôi" cứ lặp đi lặp lại mãi. Với giai điệu dễ nghe dễ nhớ, bài hát cứ vang mãi trong đầu bạn, không tài nào mà quên được.

Các thành viên của giáo đoàn tiến về phía lễ đài. Đám đông phải lên tới 2.000 người xếp hàng để lần lượt nhận thánh lễ: rượu đựng trong những chiếc cốc nhựa và một mẩu bánh mì. Buổi lễ chính thức khép lại sau màn ra mắt các tín đồ của một em bé sơ sinh và một cặp vợ chồng mới.

Trước khi giáo đoàn rời đi, những chiếc phong bì màu vàng được giơ cao trên lễ đài và các hành lang hai bên. Những phong bì ấy được dùng để chứa phần "hiến dâng cho Chúa" của các thành viên giáo đoàn; một người hiến dâng bao nhiêu tùy thuộc vào khả năng của người đó. Những chiếc phong bì ấy cũng được dùng để thu thập "thuế thập phân". Theo sách Leviticus chương 27, 30 - 32 trong Kinh thánh, thuế thập phân là phần đóng góp cho nhà thờ, bằng một phần mười sản lượng thu hoạch được trong năm. Ngày nay, nói tới một phần mười là các tín đồ sẽ hiểu rằng đó là một phần mười thu nhập của mình.

Vào 9 giờ 30 phút tối, khi cả nhà kho khổng lồ đã gần như không còn một ai, Newton mở một cánh cửa phía sau lễ đài và đi về phòng làm việc của mình. Trên bức tường phía sau bàn làm việc treo một trang báo được đóng khung cẩn thận. Phần nội dung có hình ảnh Neymar trong màu áo của Santos. Ngồi bên cạnh con trai, người hỗ trợ làm một số công việc ở đoàn mục sư, vị mục sư nói về Ministerio Peniel và tín đồ nổi tiếng nhất của nó với giọng điềm đạm. Ông cho biết ở Baixada Santista và khu vực ven biển có 58 nhà thờ và hơn 12.000 tín đồ. Phần lớn trong số họ (gần 70%) là những người trẻ, số lượng người da trắng và da màu khác biệt không đáng kể. Họ có thể là học sinh, sinh viên đại học, hoặc những người đang đi làm. "Nhưng có một vài người trong số họ xuất thân từ những gia cảnh khó khăn. Họ lớn lên trong tình trạng không gia đình. Họ gặp vấn đề với ma túy, và dính líu tới các hoạt động phi pháp. Trong nhà thờ của chúng tôi, họ tìm được sự hỗ trợ, một gia đình mới, một định danh mới, một cộng đồng mới và những lời chỉ dạy từ Chúa, có thể làm dịu đi nỗi đau của họ. Có

rất nhiều người tới đây khi còn là một cậu bé, như trường hợp của Juninho. Một số kết hôn ở đây, một số làm lễ rửa tội cho con cái ở đây, và bây giờ tất cả đều là những tín đồ tận tâm của nhà thờ", vị mục sư cho biết.

Hãy nói về Neymar Jr đi, thưa mục sư.

"Cậu ấy tìm tới nhà thờ của chúng tôi khi mới 8 tuổi. Cậu ấy sống ở Praia Grande. Lần đầu tiên cậu ấy đi với bố, nhưng sau đó thì đi cùng mẹ, chị, và cả các bạn nữa. Khi 15 tuổi, cậu ấy được rửa tội bởi nhà thờ của chúng tôi. Lễ rửa tội diễn ra vào Chủ nhật đầu tiên của tháng 12/2007, trên bãi biển Gonzaguinha ở São Vicente. [Hoạt động này thu hút khoảng 10.000 người tham gia mỗi năm. Các tín đồ nhúng mình dưới nước biển trong suốt quá trình rửa tội.]"

Tại sao cậu ấy lại mang cái băng đầu đó khi còn nhỏ?

"Đó là một dấu hiệu của đức tin, một phương thức để tỏ lòng kính trọng với Đấng Sáng Thế."

Thế còn cái băng ghi "100 phần trăm Jesus" mà Neymar mang hồi 2012, trong lễ ăn mừng chức vô địch bang São Paulo thứ ba liên tiếp?

"Lúc đó tôi đang ở bên cậu ấy. Đạt được những thành tựu như thế, chúng ta phải luôn tỏ lòng biết ơn Người."

Juninho như thế nào cả trên góc độ tôn giáo lẫn con người?

"Cậu ấy là một người tốt. Rất nhân văn. Cậu ấy luôn chào hỏi và ôm những tín đồ khác. Cậu ấy luôn dành thời gian quan tâm tới những đứa trẻ chịu thiệt thòi. Cậu ấy trò chuyện với bọn trẻ, ký tặng và chụp ảnh cùng với chúng. Từ góc độ tôn giáo? Anh phải biết rằng bất chấp bao bộn bề hay những vấn đề khác phải đối mặt, Neymar trong thời gian còn khoác áo Santos luôn có mặt trong Lễ thánh Misa thứ Năm. Cậu ấy ngồi ở hàng cuối, yên lặng lắng nghe bài giảng đạo và những lời ngợi ca Đức Chúa. Đó chính là biểu hiện của niềm tin mà cậu ấy dành cho Chúa, của sự duy linh của cậu ấy."

Cậu ấy đã bao giờ phát biểu trước giáo đoàn như một số người đã làm tối nay chưa?

"Không. Cậu ấy chưa bao giờ làm điều đó. Có một lần tôi đã nói với cậu ấy, 'Tại sao em có thể lên hát, nhảy trên truyền hình, hay bước

lên bục sân khấu trong một buổi hòa nhạc, mà vẫn không đủ can đảm để nói chuyện trước những người khác ở lễ đài này?' Nhưng cậu ấy vẫn nhất định không muốn làm điều đó."

Tôn giáo mang lại cho Neymar những gì?

"Tôi tin rằng tất cả mọi giai đoạn trong cuộc đời của cậu ấy đều có sự liên hệ với đức tin của cậu ấy. Bất cứ khi nào cậu ấy phải đối mặt với những thách thức, tôi lại cầu nguyện cho cậu ấy, cộng đồng lại cầu nguyện cho cậu ấy. Mỗi bước đi của cậu ấy, mỗi khi cậu ấy chuyển sang một địa hạt mới - khi cậu ấy ký hợp đồng chuyên nghiệp đầu tiên, khi cậu ấy chơi trận đầu tiên cho Santos, và khi cậu ấy lần đầu được gọi lên đội tuyển Brazil - chúng tôi luôn theo sát và cầu nguyện cho cậu ấy. Những lời cầu nguyện và lời Chúa đã luôn là người dẫn đường tâm linh cho Neymar trong suốt phần đời vừa qua của cậu ấy. Chính những điều đó đã đưa cậu ấy đến nơi mà cậu ấy đang có mặt hôm nay. Cậu ấy hoàn toàn có thể bị lạc lối bởi sự nổi tiếng và giàu có của mình, nhưng điều đó đã không xảy ra. Giá trị từ nhà thờ và gia đình đã được truyền xuống và ngấm sâu vào cậu ấy."

Nhà thờ của ngài mang tới cho cậu ấy những giá trị gì?

"Mang vinh quang về cho Chúa, yêu thương và trân trọng gia đình, bạn bè và hàng xóm của mình. Đó chính là những giá trị mà chúng tôi cố gắng truyền cho những tín đồ của mình."

Nhưng làm sao mà ngài có thể cân bằng giữa đức tin dành cho Chúa với những "chuyến bay đêm" trong các hộp đêm cũng như những mối quan hệ ngoài hôn nhân?

"Rất khó, nhưng điều đó không chỉ xảy ra với Neymar. Nó cũng xảy ra với những tín đồ trẻ khác của chúng tôi, những người không nổi tiếng và cũng không giàu có như Neymar. Đó là một vấn đề liên quan tới độ tuổi. Chúng ta không thể kìm hãm được. Tôi cầu cho mọi người không quan hệ tình dục trước hôn nhân, nhưng đôi khi chúng ta phải thấu hiểu và chấp nhận. Chúng tôi cần phải mở rộng vòng tay và cả trái tim với giáo đoàn của mình. Chúng tôi không thể đóng sập cánh cửa trước mặt bất kỳ ai."

Ông nghĩ gì khi phát hiện ra Neymar làm bố khi mới 19 tuổi?

"Tôi nói chuyện với bố mẹ cậu ấy, và với cậu ấy. Tôi nói với cậu ấy rằng cậu ấy cần phải yêu thương con mình, nâng niu đứa bé, bởi đó là con trai của cậu ấy và đồng thời là một tạo vật của Chúa. Trong thời khắc đầy khó khăn như thế với một chàng trai trẻ,

những giá trị gia đình được bố mẹ cậu ấy truyền lại đóng một vai trò cực kỳ quan trọng. Khi David Lucca ra đời, chúng tôi đã giới thiệu thằng nhóc với cả thế giới ngay ở đây, trong nhà thờ này, trước sự chứng kiến của giáo đoàn, như chúng tôi đã làm tối nay. Gia đình và bạn bè của cậu ấy đều góp mặt đông đủ."

Neymar có đóng "thuế thập phân" không?

"Cậu ấy rất hào phóng. Cậu ấy bắt đầu đóng thuế từ khi còn là một cậu bé. Cậu ấy đóng cho nhà thờ 20 hoặc 40 reais mỗi lần. Tất nhiên, bố mẹ của cậu ấy là những người trả tiền. Bây giờ cậu ấy vẫn hỗ trợ nhà thờ hằng tháng, nhưng cậu ấy không còn đóng 'thuế thập phân' nữa."

Cách đây mấy năm, báo chí Tây Ban Nha có đưa tin rằng khi thương thảo hợp đồng với Real Madrid và Barcelona, Neymar Jr khăng khăng đòi đưa vào một điều khoản trong đó yêu cầu các câu lạc bộ này trả tiền vé máy bay hai chiều từ Brazil cho ông, bởi cậu ấy muốn người dẫn đường tâm linh luôn luôn ở cạnh mình. Điều đó có đúng hay không?

Vị mục sự cười mãn nguyện. Ông vừa gạt nước mắt vừa trả lời, "Tôi không biết là có chuyện đó."

Ông nhận định như thế nào về chuyến phiêu lưu mới của Neymar?

"Đó là một cái gì đấy rất tự nhiên. Nó phải diễn ra như thế. Sớm hay muộn thì cũng đến lúc Neymar cần phải rời Brazil và tới châu Âu để phát triển bản thân. Nhưng tôi tin giờ đây Neymar có thể đối mặt với những thách thức của mình một cách điềm đạm và tự tin: Cậu ấy đã trưởng thành hơn, cậu ấy có thêm nhiều kinh nghiệm hơn trong trò chơi của cuộc đời. Tôi nhớ năm cậu ấy 15 tuổi, trong một buổi thánh lễ Misa, tôi mở Kinh thánh ra và nhìn thấy những lời tiên tri từ Chúa. Chúa ban cho tôi tiếng nói của Người; tôi đã yêu cầu Juninho đứng dậy và lắng nghe thông điệp của Chúa. Tôi, trong vai người xướng âm của Chúa, nói với Neymar rằng cậu ấy sẽ trở thành một trong những cầu thủ hay nhất trên thế giới."

Lời tiên tri ấy trở thành sự thật chứ?

"Tôi tin là vậy. Tôi tin những lời của Chúa chính là sự thật."

Chương 7
Liceu São Paulo

"Khi anh ấy còn là một tài năng triển vọng, chúng ta đã luôn tin tưởng. Thật là một vinh dự lớn khi có thể hỗ trợ và góp phần phát triển một trong những cầu thủ bóng đá vĩ đại nhất của thế giới. Chúc may mắn, Neymar Jr." Tấm poster được đính bằng băng dính vào một bên của bàn lễ tân ở trường cũ của Neymar. Ở trung tâm của tấm poster là hình Neymar trong trang phục áo trắng-đỏ, bóng ở dưới chân. Sân bóng được minh họa như một cuốn sách đang mở. Một cách quảng cáo đơn giản nhưng cực kỳ hiệu quả trong việc thu hút những học sinh mới đến đăng ký học ở Liceu São Paulo, một tòa nhà năm tầng màu đỏ trắng đứng nổi bật trên Đại lộ Ana Costa - một con phố lớn dẫn ra các bãi biển của Santos. Trường nhận đào tạo cả cấp một, cấp hai và các cấp cao hơn. Đó là một trường tư với lịch sử lâu đời. Nó được khánh thành vào những năm 1920 và hiện đã là một trường có tiếng tăm trong thành phố.

Maria Antonia Julião Faracco, điều phối viên của trường và cũng là trưởng các khối 6 và 7 (tương đương độ tuổi 11 và 12), chào mừng tôi tới thăm ngôi trường. Trên áo của Maria cài một cái ghim nhỏ có màu truyền thống của Santos FC. Cô là một fan của Alvinegro Praiano[9], và đã thực sự rất buồn khi biết tin Neymar Jr chuyển sang khoác áo Barcelona, dù cô hiểu lý do anh làm điều đó. Cô dẫn tôi đi xuống một hành lang rồi bấm thang máy để đưa tôi lên tham quan các lớp học, thư viện, hội trường, phòng thí nghiệm sinh vật học và phòng thể dục. Phòng thể dục nằm ở tầng trên cùng, lúc đó đang rực rỡ với ánh sáng được chiếu qua những cửa sổ lớn. Từ các cửa sổ này có thể có được một góc nhìn rất đẹp toàn thành phố. Maria kể, "Đây là nơi Neymar đã chơi bóng. Và cũng là nơi, chương trình Copa TV Tribuna chuyên đưa tin về futsal học đường, chứng kiến cậu ấy bắt đầu trở nên nổi tiếng

trong khắp khu Baixada Santista." Màn quảng bá về trường lại tiếp tục.

[9] Biệt danh của Santos, có nghĩa là những người áo sọc trắng-đen tới từ bãi biển - N.D.

Nhưng hãy nói về cậu học sinh Neymar da Silva Santos Junior đi!

"Học lực của cậu ấy trung bình; cậu ấy thích lịch sử và, tất nhiên, giáo dục thể chất. Nhưng cậu ấy gặp nhiều khó khăn với môn toán", Antonia cho biết.

"Cậu ấy không có năng khiếu với các con số hay hình dạng", thầy giáo dạy toán của Neymar, Doña Vilma Julia Rinaldi, xác nhận, "nhưng cậu ấy không phải là một học sinh lười biếng hay vô kỷ luật. Cậu ấy học tập rất chăm chỉ."

Maria Antonia tiếp lời, "Cậu ấy lịch sự, kính trọng các thầy cô và hòa đồng với bạn bè cùng lớp. Cậu ấy không bỏ buổi học nào, và cũng không gây cho chúng tôi chút rắc rối nào. Điều mà chúng tôi nhanh chóng nhận ra là cậu ấy phát cuồng với bóng đá. Thực tế thì bạn có thể nhận ra ngay lập tức. Cậu ấy lúc nào cũng sẵn sàng chơi bóng với các bạn cùng lớp. Học sinh không được phép đá bóng trong giờ ra chơi, nhưng Neymar luôn tìm ra một cách nào đó để có thể làm điều đó. Thường thì cậu ấy sẽ tới gặp thầy hiệu trưởng và xin thầy cho mượn một quả bóng để cậu ấy có thể tập sút hay tập tâng bóng. Chính ở phòng thể dục này, Neymar và các bạn đã kéo lưới bóng chuyền xuống để biến căn phòng thành một sân bóng đá. Các bạn nữ muốn được chơi bóng chuyền, nhưng bọn con trai cứ giả vờ như không nghe thấy gì."

Tôi hỏi làm thế nào mà một cậu bé tới từ một gia đình nghèo ở Jardim Gloria thuộc Praia Grande lại có thể theo học ở một trường tư đắt đỏ như Liceu São Paulo. Chắc chắn là nhà cậu không đủ tiền để trang trải học phí.

"Cậu ấy nhận được một học bổng," vị điều phối viên của trường giải thích.

Đó là một câu chuyện dài bắt đầu từ các sân bóng của Associação Atlética Portuguesa, mà mọi người ở Santos vẫn gọi là "Briosa", một công ty được thành lập từ năm 1917 bởi những người Bồ Đào Nha di cư. Phần lớn những người di cư là thợ xây, làm việc trong các công trình xây dựng ở khắp thành phố. Họ không muốn bị đánh giá là kém hơn những người Italia, Tây Ban Nha và Syria; các cộng đồng nhập cư này lúc đó đã bắt đầu thành lập các câu lạc bộ

thể thao của riêng mình rồi. Sau khi xem một trận đấu của đội Tây Ban Nha, họ quyết định họp nhau lại trong một tiệm cắt tóc để bàn về việc lập ra một câu lạc bộ của riêng mình. Các công trình thể thao của câu lạc bộ Portuguesa Santista chỉ cách đại lộ Ana Costa nơi có Liceu São Paulo có mấy trăm mét. Đó là một khu liên hợp khổng lồ, bao gồm một bể bơi chuẩn Olympic, một bể bơi cho trẻ em, một sân futsal, một phòng giải trí và thậm chí có cả một churrasqueria (nhà hàng chuyên đồ nướng). Ở trung tâm của khu liên hợp là sân vận động Ulrico Mursa. Manuel, thư ký của hiệp hội, nhắc cho chúng tôi biết rằng "đây là sân bóng đầu tiên trong cả khu vực Mỹ Latin có mái che làm bằng bê tông chịu lực". Đội Một, hiện đang thi đấu ở hạng hai của giải bang São Paulo, đang có một trận đấu tập với một đội trẻ.

Trên khán đài, Edu Marangon đang chăm chú quan sát mọi hành động của một cầu thủ trẻ mới, người vừa gia nhập câu lạc bộ nhưng đã thể hiện được tiềm năng lớn. Marangon là dân gốc Italia (gia đình của ông tới từ Treviso) và ông vẫn đang nói ngôn ngữ của Dante. Ông trưởng thành cùng Portuguesa Santista, sau đó sang châu Âu chơi bóng cho Torino hai mùa (1987-1988 và 1988-1989), trước khi chuyển tới Porto, rồi Flamengo, rồi Santos, rồi Palmeiras, rồi Yokohama Flugels và cuối cùng là Bragantino. Ông từng có mười lần khoác áo Seleção.

Lúc này ông đang là giám đốc thể thao của Portuguesa Santista. Nói về Neymar, ông đánh giá, "Cậu ta khác biệt so với tất cả những người khác. Không chỉ là một cầu thủ giỏi, cậu ấy còn sở hữu trí thông minh để có thể đọc được trận đấu, và bên cạnh đó là một thể lực siêu phàm. Từng có thời điểm cậu ấy một mình biến Santos thành Cirque du Soleil (một show giải trí mà cả trẻ con lẫn người lớn đều muốn xem bằng mọi giá). Cậu ấy chính là Messi mới." Tuy nhiên, điều đáng buồn là chính Neymar đã khai sinh ra cái gọi là "Neymarisation"[10]. Ông Marangon nói tiếp: "Hãy nhìn các cầu thủ trẻ bây giờ mà xem. Chúng bắt chước kiểu tóc của Neymar, ăn mặc như Neymar, thậm chí cả cái cách bọn chúng nghe nhạc qua tai nghe cũng là học theo Neymar. Nếu anh đứng trước cửa (ông chỉ về phía lối vào Portuguesa), anh sẽ thấy có mười ông bố và hai mươi bà mẹ dắt theo những cậu bé tuổi khoảng 12 hay 13 với CV trên tay. Tất cả đều thề rằng con trai của họ chính là Neymar mới và rằng họ đã nghỉ việc để có thể chăm lo sâu sát hơn cho sự nghiệp của cậu con trai tài năng của mình. Nhưng người như Neymar phải 50 năm mới xuất hiện một lần." Marangon nhớ rất rõ hình ảnh Neymar khi anh chơi một trận trên sân 11 người trong màu áo của Briosa.

[10] *Tạm dịch là "hội chứng cuồng Neymar" - N.D.*

Betinho là người đưa Neymar tới Portuguesa cùng với một nhóm những cầu thủ trẻ khác mà ông đang dìu dắt. Chính ở đây, Neymar đã chơi trận đấu chính thức đầu tiên trên sân lớn. Betinho nhớ lại: "Cậu ấy thi đấu bên cánh trái, và ngay lập tức cho chúng tôi thấy sự xuất sắc của mình. Cậu ấy lùi xuống xin bóng và nhận bóng ngay phía trước hàng phòng ngự. Rồi từ sân nhà, cậu ấy sẽ rê bóng thẳng tới vòng cấm của đối phương, khiến đối thủ hoa mắt chóng mặt trước khi chuyền bóng cho một đồng đội hoặc dẫn thẳng bóng tới khung thành."

Betinho vẫn nhớ như in một bàn thắng mà Neymar ghi được trong trận chung kết của một giải đấu ở Cascavel, Paraná. "Cậu ấy bất ngờ có một pha phối hợp một-hai, theo phong cách Robinho", ông Betinho hồi tưởng, "rồi tung ra một cú sút đưa bóng cắm thẳng vào góc cao khung thành của đối phương. Một kiệt tác. Tất cả mọi người đều ngạc nhiên tới há hốc mồm!"

Có một trận đấu mà tới nay nhiều người vẫn nhớ, là trận đấu thuộc giải trẻ giữa Portuguesa và São Paulo. Neymar lúc đó mới 11 tuổi trong khi tất cả các đồng đội của cậu đều 12. Trận đó, Dudu, một trong những người bạn của Neymar, mang áo số 11. Dudu cũng là đồng đội của Neymar ở Tumiaru, rồi ở đội bóng Liceu São Paulo; cả hai có mối quan hệ rất thân thiết cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Trong một pha rê bóng, Dudu bị phạm lỗi trong vòng cấm. Penalty. Neymar, mang áo số 10, là người thực hiện quả đá. 1-0 cho Briosa. Lại là Dudu tung ra một quả tạt từ cánh trái để Gustavo ghi bàn thắng thứ hai. São Paulo đáp trả; Fabio đánh đầu rút ngắn tỉ số xuống còn 2-1. Nhưng Neymar lúc đó là không thể cưỡng được. Cậu quyết định đột phá vào thẳng vòng cấm của đối phương. Cú sút của Neymar bị đối phương cản được, nhưng cậu đã có mặt kịp thời để đón quả bóng bật ra và chuyền cho Leo Baptistão nhẹ nhàng đưa bóng vào lưới trống, nâng tỉ số lên 3-1. Neymar sau đó khép lại trận đấu bằng một bàn thắng từ chấm 11m khác. Thủ môn đoán được ý định của Neymar, nhưng bóng vẫn trượt qua tay của cậu ta.

Tỉ số chung cuộc là 4-1, với 2 bàn thắng được ghi do công của "Juninho". Đó là trận thắng thứ ba của Portuguesa ở giải, và chiến thắng này đã đưa đội bóng lên đầu bảng xếp hạng. Trong phần trả lời phỏng vấn sau trận, huấn luyện viên Betinho không tiếc lời ngợi ca Dudu và Neymar: "Cậu ta chính là một phát hiện mới của bóng đá trẻ Baixada Santista." Với chiếc băng "100 phần trăm Jesus" màu đỏ trên đầu, Neymar nhận xét cả đội đã chơi tốt, và,

với một nụ cười tinh quái, không quên "đá xoáy" São Paulo: "Chúng tôi thắng dễ hơn cả sự mong đợi." Trận ấy Neymar nổi bật tới mức São Paulo đã đưa ra một lời đề nghị cho cậu ngay sau trận đấu. Họ muốn thấy Neymar trong sắc áo ba màu. Nhưng cuối cùng hai bên không thể đi đến thỏa thuận nào.

Reginaldo Ferreira de Oliveira, còn gọi là Fino, huấn luyện viên ở Portuguesa đồng thời là điều phối viên futsal của Liceu São Paulo, nhớ lại: "Đó là một đội bóng thực sự chất lượng. Trong đội có Neymar, Dudu, Gustavo và Leo Baptistão. Juninho đam mê chơi bóng, và luôn muốn trở thành người giỏi nhất. Giỏi nhất trên đường, trong khu phố, trong thành phố, trong bang, trong nước và cuối cùng là giỏi nhất trên toàn thế giới. Cậu ấy luôn tham vọng vươn tới, mỗi ngày đều như vậy, và chúng ta có thể thấy được điều đó ngay từ khi cậu ấy mới chỉ là một cậu bé. Hãy xem cách mà cậu ấy nhanh chóng thích nghi khi chuyển từ futsal sang sân 11 người. Nhanh chóng tới mức chỉ sau có 6 tháng, Santos đã phải đưa ra một đề nghị với cậu ấy."

Fino hiện đang là giáo viên thể dục và huấn luyện viên ở Trường bóng đá Meninos da Vila Ct Neymar ở Ourinhos. "Đây là trường duy nhất mang tên Neymar", ông nói, "Chính bố của Neymar là người đã đề nghị tôi dạy bóng đá ở trường học do con trai ông ấy lập nên, có lẽ bởi vì những gì mà tôi đã làm cho Neymar."

Trong số những thành tựu của Fino, đáng kể nhất là việc đưa được Neymar và em gái Rafaela vào học ở Liceu São Paulo. Một ngày, khi đang nói chuyện với Ermenegildo Pinheiro da Costa Miranda, còn gọi là Tio Gil, người lúc đó là hiệu trưởng của Liceu São Paulo, ông Fino tâm sự rằng dù đội futsal trường đang ổn, nhưng ở Portuguesa có những cầu thủ còn có thể đưa đội bóng vươn tới tầm cao hơn nữa. Cụ thể hơn thì có một cậu bé có thể tạo nên sự khác biệt và trở thành ngôi sao của đội bóng. Vấn đề là gia đình của cậu ta không thể trang trải được các khoản phí ở trường. Phải làm gì bây giờ? Vị hiệu trưởng không hề do dự một giây: "Nếu cậu ta giỏi đến thế, thì cứ mang cậu ta tới trường và chúng ta sẽ cùng tìm ra cách hỗ trợ cậu ta."

Buổi thử chân ở phòng tập của trường diễn ra suôn sẻ hơn cả mong đợi. Fino nói tiếp: "Ông Miranda là người đã đăng ký nhập học cho Juninho và em gái của cậu ta. Ông ấy đã trao cho cậu ta một khoản học bổng bao gồm tất cả mọi chi phí ở trường, sách vở, đồng phục, xe bus đi về giữa trường và Praia Grande."

Từ năm 2003 cho tới tận bây giờ, Liceu São Paulo liên tục tham

gia một giải đấu liên trường do TV Tribuna, một nhánh của tập đoàn truyền hình Globo TV, tổ chức. Giải đấu có sự tham gia của hơn 80 trường trong khu vực, và các trận đấu được phát trên ti vi. Sở hữu một đội bóng giỏi có chể đoạt chức vô địch chính là một công cụ marketing tuyệt vời cho trường. Đó là lý do Tio Gil không một chút chần chừ trong việc mời Neymar và em gái tới học. Trường đã "cuỗm" được Neymar và những cầu thủ hàng đầu ở Portuguesa theo phong cách của các trường đại học ở Mỹ.

Fino lại nói: "Trong năm đầu tiên, chúng tôi vào tới chung kết, nhưng để thua trường Anglo Americano. Neymar và Dudu, lần lượt mang áo số 7 và 11, chính là những ngôi sao sáng nhất của đội. Không ai có thể tách rời hai đứa. Bóng đá là cuộc sống của chúng. Chúng yêu bóng đá tới mức đôi khi bỏ cả ăn trưa để chơi bóng. Chúng không quan tâm tới việc ở thời điểm đó chúng sẽ phải về tận Portuguesa để tập luyện." Neymar là một ngôi sao đang lên, và báo chí bắt đầu đăng hình ảnh cũng như các bài viết về cậu bé đến từ Praia Grande. "Neymar có thể trở thành người hùng dân tộc tiếp theo" là tựa dẫn của một bài báo trên A Tribuna, một trong những tờ nhật báo ở Santos. Bài báo viết: "Neymar tỏ ra tinh quái cả trong lẫn ngoài sân. Trong sân, cậu ta có thể chuyền hết đường này tới đường khác, lĩnh xướng với trái bóng, ghi bàn và kiến tạo cho các đồng đội. Ngoài sân, cậu ta nói rằng cậu ta đã quen đứng trước ống kính truyền hình. Thế nhưng trong các lễ ăn mừng chức vô địch, cậu ta vẫn không làm sao 'rê' qua được những chiếc camera của các cổ động viên và những chiếc hôn từ các bạn gái cùng trường. Trong cảnh chen lấn ồn ã đó, suýt chút nữa thì cậu ta mất chiếc huy chương dù đã đeo nó lên cổ."

Đài truyền hình phỏng vấn Neymar, bọn trẻ xin cậu chữ ký, còn các cô gái thì gào thét tên cậu. Ở tuổi 13, Neymar đã trở nên thực sự nổi tiếng. Nhiều trường khác cảm thấy ghen tị. Họ cáo buộc Liceu São Paulo chỉ nhận Neymar vào để đá bóng, chứ không cho cậu học hành tử tế. Ermenegildo Miranda buộc phải trực tiếp đi gặp ban giám đốc ở Encino, trưng ra giấy nhập học và các loại giấy tờ đăng ký khác để chứng minh hiệu trưởng của các trường khác đã sai. Tất cả mọi người đều muốn thấy Neymar trong đội bóng của mình.

Vào năm 2005, Juninho gặp phải chuyện bực mình duy nhất trong cả sự nghiệp bóng đá học đường của mình. Thời điểm đó Neymar đang tập cùng Mateus Pavão Fuschini, giáo viên thể dục của trường. Nhưng Neymar có quá ít hoặc gần như không có thời gian rỗi, bởi vậy thường xuyên phải bỏ các buổi tập ở trường. Các đồng đội trong đội tuyển trường không hài lòng về điều này.

Chúng cằn nhằn, phàn nàn và cho rằng ông Mateus đã thiên vị. Sao có thể có chuyện cậu ta không tập luyện nhưng vẫn được ra sân? Mateus gọi cho Neymar và yêu cầu cậu tới một buổi tập ở trường. Neymar tới, ghi hết bàn này tới bàn khác và khiến cho đối thủ xoay như chong chóng. Thế là đủ. Chẳng ai còn lý do gì để phàn nàn, nhất là sau khi họ thấy rằng đội bóng trường luôn chơi cực hay mỗi khi có Neymar trong đội hình.

Đội tuyển trường sau đó vô địch TV Tribuna Cup. Một bức ảnh được chụp vào thời đó cho thấy Neymar, trong chiếc băng đầu trắng và chiếc áo cùng màu, đang nâng cao cúp vô địch (hình một chiếc giày đang chuẩn bị sút bóng) giữa một biển người. “Chúng tôi còn vô địch một số giải đấu khác nữa”, ông Fino nói, “nhưng giải đấu được chiếu trên truyền hình Tribune Cup có lẽ là giải đấu quan trọng nhất.”

Neymar rời Portuguesa để gia nhập đội trẻ của Santos. Và anh cũng rời Liceu São Paulo để theo học ở Viện Lupe Picasso, gần Vila Belmiro, sân nhà của Santos. Maria Antonia bình luận, “Trùng hợp làm sao, năm nay [2013] cả hai trường mà Neymar từng học đều đoạt chức vô địch Copa Tribuna de Futsal. Trường Lupe Picasso đoạt chức vô địch giải nữ còn Liceu São Paulo đoạt chức vô địch giải nam, 8 năm sau chiến thắng nổi tiếng đó.”

Chương 8
Santos

Bến cảng, các quán cà phê, những bãi biển và bóng đá. Đây là Santos (nhưng chưa phải là tất cả), thành phố ven biển với khoảng 500.000 dân thuộc bang São Paulo, cách thủ phủ bang 68 km. Hàng đoàn dài những chiếc xe tải hạng nặng trên chất đầy container và hàng hóa rầm rập chạy xuyên qua Serra do Mar[11] dọc theo đại lộ Rodovia dos Imigrantes, trước khi nối đuôi nhau trước lối vào của bến cảng lớn nhất ở Mỹ Latin, với tổng diện tích lên tới 13 km2. Một phần tư tất cả những gì tới và rời khỏi Brazil, cả hàng hóa lẫn người, đi qua bến cảng này. Những chiếc tàu khách xuyên Đại Tây Dương thuộc sở hữu của những công ty lớn nhất thế giới ghé qua và dừng lại trong vài giờ. Khách du lịch sẽ được cho xuống tham quan nhanh thành phố trước khi tiếp tục lên đường. Các loại tàu, tàu chở dầu, tàu chở hàng tiếp nhận hoặc bốc dỡ hàng hóa ngay trên biển hoặc trong những vũng tàu dọc bờ biển. Ánh sáng từ các ngọn đèn của những chiếc tàu này lấp lánh ở phía chân trời, tạo nên một cảnh tượng đẹp trong bầu trời đêm Baixada Santista.

[11] Ngọn núi của biển - N.D.

Những mái vòm bằng đồng, một tấm kính màu mô tả câu chuyện thần thoại của đất nước, những bức tường khảm thạch anh, những hàng cột granite, các nhóm tác phẩm điêu khắc, một tháp đồng hồ cao 40 m. Ta đang nói về Bolsa Oficial de Café, một công trình khổng lồ ngự trên đường Rua XV de Novembro no. 95. Tòa nhà được xem là bảo tàng di sản cà phê của thành phố, là chứng nhân cho kỷ nguyên vàng khi Santos là điểm giao dịch cà phê lớn nhất thế giới - tới mức một số quốc gia chỉ mua cà phê được cấp chứng chỉ ở đây. Tòa Bolsa được mở cửa vào ngày 7/9/1922, và trong suốt 50 năm sau đó, nơi đây lúc nào cũng rộn ràng những tiếng gào thét, í ới của giới thương nhân, những người cố gắng

mặc cả để có được loại hạt từ cây Coffea với giá tốt nhất. Ngày nay, tòa nhà trở thành một bảo tàng - một điểm thu hút khách du lịch - một nhà sách, và một nhà hàng cà phê đông đúc, nơi khách hàng có thể được trải nghiệm đủ loại hương vị.

Tòa nhà là một điểm giao thoa trong một trung tâm lịch sử mà, với những con phố lát đá, những cột đèn và những tòa nhà sơn màu tùng lam được xây vào cuối thế kỷ XIX và đầu thế kỷ XX, có thể kể lại tất cả những thăng trầm của ngành công nghiệp cà phê. Chính tại đây, vào ngày 16/2/1867, chuyến tàu đầu tiên của hãng Đường sắt São Paulo đã "cập bến", chính thức hoàn tất nỗ lực kết nối các khu vực sản xuất với bến cảng. Thời điểm đó, bến cảng vừa là điểm xuất phát cho những chuyến tàu về châu Âu, vừa là điểm kết thúc cho những hành trình di cư của người Italia và người Nhật, những người tới để thay thế các nô lệ châu Phi trên các đồn điền. Ngày nay bến cảng vẫn là một nguồn thu quan trọng, bên cạnh các nguồn thu khác từ đánh bắt cá, thương mại và du lịch. Nền kinh tế của Santos vẫn đang trong giai đoạn phát triển rực rỡ, và có thể sẽ phát triển mạnh mẽ hơn nữa trong vài năm tới khi được thúc đẩy bởi khí tự nhiên và dầu thô. Năm 2008, mỏ dầu Carioca được phát hiện trên vịnh Santos. Theo ước tính, sản lượng của mỏ có thể lên tới 33 tỉ thùng dầu thô. Nó chính là mỏ dầu lớn thứ ba trên thế giới. Với mỏ dầu này, Brazil có thể chuyển mình từ một nền kinh tế nông nghiệp, với nguồn thu chính tới từ xuất khẩu cà phê, đường, đậu nành và ethanol, thành một cường quốc xăng dầu.

Nhưng đó là chuyện của tương lai. Còn bây giờ, hãy cùng nhau quan sát Santos của ngày hôm nay. Đó là thành phố xếp thứ năm trong số các khu tự trị của Brazil về chất lượng cuộc sống. Bảng xếp hạng này được thực hiện dựa trên Chỉ số Phát triển của Liên Hiệp Quốc, vốn xem xét các yếu tố giáo dục, GDP trên đầu người và tuổi thọ bình quân. Đó cũng là một thành phố, như các thành phố khác ở Brazil, có sự chênh lệch cực lớn giữa người giàu với người nghèo, giữa những tòa nhà sang trọng bên bờ biển với favela Vila Gilda, khu nhà sàn đóng cọc ven sông lớn nhất ở Brazil; giữa trung tâm lịch sử đã xuống cấp, nơi đèn đường không còn sáng mỗi đêm, với những bãi biển luôn ngập tràn sức sống và nhộn nhịp với đủ mọi hoạt động ở phía bên kia đường hầm.

Những bãi biển là "kỳ quan" của Santos. Những bãi cát trắng mịn trải dài hơn 7 km, được tô điểm bằng những tòa nhà chọc trời. Đấy là những công trình bằng kính và bê tông, với những căn penthouse và những bể bơi sân thượng trong mơ. Chúng như những ngọn tháp, ngọn này nối tiếp ngọn kia, và ngọn kia luôn

choáng ngợp hơn ngọn này. Tất cả tạo thành một đường thẳng gọn mắt, chỉ thi thoảng mới bị đứt đoạn bởi sự xuất hiện của các khách sạn tân cổ điển, những khách sạn được xây từ hồi những năm 1920 và cũng là những khách sạn đầu tiên đón các vị khách du lịch muốn được đắm mình trong biển.

Những trung tâm mua sắm, các nhà hàng, quán bar, lối đi cho xe đạp, khách du lịch, những cụ già thư thả sải bộ, những nam thanh nữ tú vác ván lướt sóng trên vai đi qua đi lại, những người chơi bi sắt và những người chơi bóng chuyền bãi biển. Dòng người tới và lui trên Praia Gonzaga dường như không bao giờ dừng lại. Vào các buổi chiều thứ Bảy, bãi biển trở thành một sân bóng khổng lồ. Trận này nối tiếp trận kia, trải dài tới hết tầm mắt. Các đường biên được vạch trên cát, cầu thủ thì đi chân trần. Người chơi đủ mọi lứa tuổi: từ những người lớn tuổi bụng phệ lúc nào cũng nhễ nhại mồ hôi và thở phì phò tới những chàng trai trẻ cân đối và đẹp đẽ; từ những cậu thiếu niên chạy xăng xái khắp sân tới những chú nhóc đang biểu diễn hết tuyệt chiêu này tới tuyệt chiêu khác. Có những tiếng hét, những pha phạm lỗi, những bàn thắng, những quả penalty và những pha ném biên; trái bóng đôi khi lướt một cách đầy nguy hiểm gần những con sóng khổng lồ của Đại Tây Dương. Có những chiếc áo đấu đủ màu sắc của tất cả những câu lạc bộ lớn ở Brazil và châu Âu, nhưng cũng có những người cởi trần chơi bóng hoặc mang những trang phục tự chế. Bóng đá sân 5, sân 11, foot volley[12], "bóng đá xã hội" (sân 7): không có trò chơi liên quan tới bóng đá nào mà lại không xuất hiện trong "lễ hội" thể thao này.

[12] Môn thể thao kết hợp giữa bóng đá và bóng chuyền rất phổ biến trên các bãi biển Brazil - N.D.

Nhưng rồi đêm cũng xuống và bãi biển từ từ trở lại với trạng thái tự nhiên của nó. Cột dọc và xà ngang vác trên vai, lưới cuộn bỏ vào túi, những người chơi bóng đá rời đi và được thay thế bởi những tiếng cười phát ra từ các quầy bar trên bãi biển, và bởi những người lang thang đang nhặt nhạnh chai lọ hay vỏ hộp một cách thuần thục.

Bóng đá trở lại với các câu lạc bộ, với những sân bóng ở ngoại ô, với các nhà thi đấu futsal và với các câu lạc bộ trẻ. Nó trở lại với các cổ động viên, và với ba câu lạc bộ chính của thành phố: Portuguesa Santista, Jabaquara, và Santos, đội bóng đã có công thay đổi hoàn toàn cách người ta chơi bóng đá, theo nhận định của nhóm cổ động viên nổi tiếng của đội, Torcida Jovem.

“Một trăm năm của nghệ thuật bóng đá” là khẩu hiệu mà câu lạc bộ sáng tạo ra cho lễ bách niên vào năm 2012. Có thể tìm thấy dòng chữ này ở lối vào của sân Urbano Caldeira, được biết tới nhiều hơn với tên Vila Belmiro, gọi theo tên khu vực nơi sân được xây. Đó là một khu liên hợp thể thao nhỏ được khánh thành vào năm 1916, với sức chứa ban đầu là 16.798 chỗ ngồi. Trong những thời điểm khó khăn nhất, lượng người tới sân không được 4.000.

Mọi thứ đều ở trong tầm với. Bạn gần như có thể chạm được mặt cỏ và các cầu thủ. Ở trung tâm của sân là phòng thay đồ. Trước lối vào treo một tấm biển: Vestiario Edson Arantes do Nacimiento Pelé (“Phòng thay đồ Edson Arantes do Nacimiento Pelé”). Phía bên trong là một bức ảnh lớn của số 10 vĩ đại. Đó là cách câu lạc bộ tri ân “O Rei”[13].

[13] Nhà vua - N.D.

Nhưng Pelé không phải là nhà vô địch duy nhất được tri ân ở đây. Trong phòng thay đồ, mỗi ngăn tủ đều dán ảnh của cầu thủ hiện tại và tên của một trong các biểu tượng của Alvinegro.

Lịch sử được thể hiện sinh động trong một không gian rộng 380 m2 của bảo tàng Memorial das Conquistas ở tầng trệt của Vila Belmiro. Tranh ảnh, các loại bóng, chữ ký, giày bóng đá, báo chí, bảng biểu, áo thi đấu và các danh hiệu. Tất cả đều để phục vụ mục đích giới thiệu 100 năm bóng đá của câu lạc bộ.

Ngày 14/4/1912 là ngày mà chiếc tàu thủy xuyên Đại Tây Dương lớn nhất, xa xỉ nhất thế giới, tàu RMS Titanic, va chạm với một tảng băng trôi và chìm xuống đáy biển chỉ sau vài giờ, Trong số 2.223 hành khách trên tàu, có 1.518 người chết. Ở Santos, cũng trong ngày Chủ nhật ấy, 39 chàng trai trẻ tuổi từ 15 tới 24 - một số là sinh viên, số khác là công nhân, nhưng tất cả đều thuộc tầng lớp trung lưu - gặp nhau trong hội trường của câu lạc bộ Club Concordia. Các nhà thể thao của Santos là Francisco Raymundo Marques, Mário Ferraz de Campos và Argemiro de Souza Júnio đã triệu tập cuộc gặp gỡ này để thành lập “một câu lạc bộ bóng đá có tầm quan trọng”. Cuộc gặp gỡ diễn ra trong một thời gian dài. Phần khó nhất là tìm ra được một cái tên thật kêu, có thể khiến tất cả ấn tượng. Ai đó đề nghị lấy tên là Africa Futebol Clube, người khác lại gợi ý cái tên Concordia, trong khi cũng có người khăng khăng phải lấy tên Associação Esportiva Brasil. Cuối cùng, vào lúc 10 giờ 23 phút tối, ý tưởng đơn giản nhất lại nhận được sự tán đồng của tất cả. Santos Football Club (viết theo phong cách Anh) là tên của đội bóng mới.

Ngày hôm sau, Diario de Santos, tờ nhật báo do Tito Brasil chủ biên, giật sự kiện này ra trang nhất với đầu đề "Thể thao", kèm một bài viết bày tỏ mong muốn "một cuộc sống dài lâu và thịnh vượng cho câu lạc bộ thể thao mới".

Vào ngày 15/9/1912, đội bóng mới tham gia một trận đấu trên sân bóng ở số 22 Đại lộ Ana Costa, mảnh đất nay là Nhà thờ Coração de Maria. Đó là trận đấu chính thức đầu tiên của đội. Đối thủ là Santos Athletic Club. Tỉ số chung cuộc là 3-2 cho đội bóng mới. Năm tiếp theo, Santos được mời tham gia thi đấu giải Liga Paulista de Futebol, giải đấu chính thức đầu tiên ở Brazil. Trận đầu tiên là cuộc đối đầu với Germânia, diễn ra vào ngày 1/6/1913. Santos ghi được 1 bàn thắng nhưng chịu 8 bàn thua - một màn vùi dập đúng nghĩa. Nếu đó là dấu hiệu của tương lai, thì tương lai của họ rõ ràng không sáng sủa tí nào.

Thực tế là Santos phải mất thêm 22 năm chờ đợi nữa trước khi có được danh hiệu đầu tiên, chức vô địch bang São Paulo năm 1935. Ở thời điểm đó, bóng đá ở Brazil đã trải qua quá trình chuyên nghiệp hóa được 2 năm. Cũng trong năm đó, trong một trận đấu ở Vila Belmiro với São Paulo da Floresta (tiền thân của São Paulo hiện tại) diễn ra vào ngày 12/3, các cổ động viên của Santos đã chính thức thừa nhận biệt danh mà cổ động viên các đội bóng khác đặt cho họ. Mỗi lần Santos thi đấu ở São Paulo, các cổ động viên của đội chủ nhà lại chọc tức các cổ động viên Santos bằng cách gọi họ là "cá thối" hay "bọn bán cá". Trong trận đấu với São Paulo da Floresta hôm đó, các cổ động viên của Santos cảm thấy thế là quá đủ, và bật lại, "Phải, bọn tao là dân bán cá, và bọn tao tự hào về điều đó".

Peixe (cá) trở thành biệt danh chính thức của Santos, và một chú cá voi sát thủ trở thành vật khước của câu lạc bộ. Nhưng chú cá voi sát thủ chẳng đớp được cú nào ra hồn. Sau danh hiệu đầu tiên, câu lạc bộ đã phải trải qua một giai đoạn dài khô hạn. Đó là một thời kỳ đen tối với đội bóng, mà theo cách ví von của tác gia và bình luận viên José Roberto Torero là "thời trung cổ của chúng tôi". Ông không sai: phải mất thêm 20 năm nữa thì Santos mới có được danh hiệu vô địch tiếp theo. Năm 1955, đội bóng của những Manga, Hélvio, Feijó, Ramiro, Formiga, Urubatão, Tite, Negri, Álvaro, Del Vecchio và Pepe đã đánh bại Taubaté 2-1 trong trận chung kết.

Rồi vào tháng 6/1956, một cậu trai 15 tuổi xuất hiện ở Vila Belmiro, đi cùng với cậu là cựu tuyển thủ Seleção Valdemar de Brito. Sinh ra ở Três Corações thuộc bang Minas Gerais, cậu bé đó

là Edson Arantes do Nacimiento. Pelé, đúng vậy, người đã cùng với Gilmar, Dalmo, Mauro, Calvet, Zito, Mengalvio, Lima, Dorval, Coutinho, Pagão và Pepe biến Santos thành đội bóng nổi tiếng nhất thế giới, và nâng tầm bóng đá Brazil thành chuẩn mực của sự tinh túy bóng đá.

Giai đoạn cuối những năm 1950 và những năm 1960 là kỷ nguyên vàng của đội bóng: 9 chức vô địch quốc gia, 5 cúp Brazil, 2 Copa Libertadores[14], và 2 cúp Liên lục địa. Santos cũng là nền tảng của đội tuyển Brazil đã vô địch World Cup vào các năm 1958, 1962 và 1970.

[14] Giải vô địch các câu lạc bộ Nam Mỹ, tương đương với cúp C1 của châu Âu - N.D.

Sự bùng nổ của bóng đá trong giai đoạn này diễn ra đồng thời với nhiều cột mốc đáng chú ý trong những lĩnh vực khác trên thế giới. Rock 'n' roll, The Beatles, rồi bossa nova (một loại hình nghệ thuật giàu sức ảnh hưởng, là sự pha trộn giữa samba với jazz và nhạc cổ điển). Thủ đô mới Brasilia cũng được xây xong trong giai đoạn này. Đó là một thành phố với kiến trúc của tương lai, là biểu tượng của Brazil thời kỳ mới, và mang theo hy vọng về một xã hội đại đồng nơi con người thuộc mọi nguồn gốc có thể chung sống hạnh phúc bên nhau. Hy vọng đó sớm bị đánh sập bởi cuộc đảo chính quân sự diễn ra không lâu sau đó, vào ngày 31/3/1964, và kéo theo nó những năm tháng dưới chế độ độc tài.

Nhưng dù thế, futebol, nghệ thuật của bóng đá, phong cách Santos, được phát triển trong những năm tháng của đổi thay và hy vọng, vẫn tiếp tục tạo ra hết bất ngờ này tới ngạc nhiên khác. Pelé, người ghi đến 129 bàn trong năm 1959, chính là một biểu tượng không thể tranh cãi, là niềm tự hào của cả quốc gia. Thứ bóng đá mà Alvinegro Praiano đã chơi là nghệ thuật bóng đá, là một show diễn trong hình thức nguyên sơ nhất của nó, là sự biểu đạt niềm vui và cảm giác hạnh phúc trong bóng đá. Ai cũng muốn được tận mắt chiêm ngưỡng thứ bóng đá ấy. Và bởi thế, Santos cũng trở thành một dạng Harlem Globetrotters[15] của bóng đá, với những tour du đấu tới 59 quốc gia. Santos thậm chí từng kết thúc được cả một cuộc chiến. Vào tháng 1/1969, trong tour du đấu châu Phi, họ đã thuyết phục được các bên tham chiến ở Congo hạ vũ khí. Tương tự, cũng trong năm đó, chuyến du đấu của họ tới Nigeria đã dẫn tới một thỏa thuận đình chiến tạm thời trong cuộc chiến Biafran.

[15] Đội bóng chuyền biểu diễn nổi tiếng, đã thực hiện hơn 26.000 trận

đấu biểu diễn ở 122 quốc gia - N.D.

Vào ngày 19/11/1969, trong một trận đấu tranh Cúp Bạc (tiền thân của giải Vô địch Quốc gia Brazil ngày nay, Brasilerão) với Vasco da Gama, trước sự chứng kiến của 65.157 cổ động viên trên sân Maracanã ở Rio, "Viên ngọc đen" ghi được một bàn thắng từ chấm 11 m. Đó là bàn thắng thứ 1.000 của ông. "Cả thế giới hãy tán thưởng cầu thủ bóng đá vĩ đại nhất mọi thời đại", một bình luận viên bình luận trên radio.

Nhưng chỉ 5 năm sau, là ngày buồn nhất. Ngày 2/10/1974, Santos gặp Ponte Preta ở Vila Belmiro. Phút 22 của trận đấu, Pelé ôm trái bóng trong tay, quỳ xuống ở vòng tròn trung tâm, hai tay giơ cao lên trời và lần lượt hướng về các phía khán đài. Đồng đội và đối thủ vẫy tay. Pelé đứng đậy, cởi chiếc áo sọc trắng-đen ra, chạy một vòng quanh sân trong những tiếng vỗ tay vang dội, trước khi vừa khóc vừa đi vào phòng thay đồ, bỏ lại phía sau cả một sân vận động đang nức nở. Sau 19 năm, O Rei quyết định chia tay Santos.

"Brazil là góa phụ của Pelé", giới phóng viên truyền hình bình luận. Đó là thực tế mà cả đất nước, và tất nhiên Peixe, cảm thấy rất khó chấp nhận. Những năm tháng của thứ bóng đá tuyệt vời khép lại từ khoảnh khắc ấy. Theo sau là một giai đoạn buồn đau. Câu chuyện của Santos vẫn phải tiếp diễn, nhưng quá trình hồi sinh của họ kéo dài tới 4 năm. Phải tới năm 1978, họ mới tìm lại được thành công ở giải Paulistão, với những cái tên trẻ trung và đầy nhiệt huyết như Juary, Pita, Ailton, Lira, Nilton Batata và João Paulo trong đội hình. Đó là thế hệ của những Meninos da Vila ("Những đứa trẻ của Vila Belmiro").

Emerson Leão, vị huấn luyện viên tới Santos vào năm 2002, là người rất tích cực tạo cơ hội cho các cậu bé trong các đội trẻ của Santos, như điều mà Lula (Luis Antonio Perez) đã làm trong những năm 1950 và 1960. Lịch sử được lặp lại. Santos được tái sinh với thế hệ Meninos thứ hai: Dẫn đầu là Diego và Robinho, những người đưa Santos tới chức vô địch Brazil thứ 7 vào năm 2002 với thứ bóng đá đầy sống động và đậm chất biểu diễn. Và 8 năm sau là thế hệ Meninos thứ ba, với Neymar là nhân vật tiên phong.

Để tôn vinh Pelé, bảo tàng Memorial das Conquistas ở Vila Belmiro dành riêng một ngăn để trưng bày những ký ức và cảm xúc về ông. Người còn lại duy nhất cũng được tôn vinh theo cách này là Neymar. Hai nhà vô địch, vai kề vai. Một bức tượng thiếc sáng bóng với kiểu tóc Mohican cho Neymar, và một bức tượng

đồng với chiếc áo số 10 của Brazil cho Pelé.

Chương 9
Peixe

Dù qua đời vào tháng 6/2015, José Ely de Miranda, còn gọi là Zito, vẫn được xem như một biểu tượng của Santos Futebol Clube. Cũng có thể nói điều tương tự với Antônio Lima dos Santos, hay Lima - dù ông vẫn đang sống khỏe. Zito, biệt danh "O Gerente", gia nhập câu lạc bộ vào năm 1952. Ông nuôi một hàng ria mỏng như Clark Gable[16], và mang áo số 5. Ông là đội trưởng của "dream team" đã giành được mọi danh hiệu có thể trong những năm 1950 và 1960. Và tất nhiên chúng ta cũng không thể quên rằng ông đã vô địch World Cup với đội tuyển Brazil vào các năm 1958 và 1962. Người ta nói rằng ông là cầu thủ duy nhất có thể chỉ đạo và quát mắng "O Rei", Nhà Vua, Pelé.

[16] Diễn viên nổi tiếng của Hollywood - N.D.

Lima thi đấu cho Santos trong 10 năm, từ 1961 tới 1971, ra sân 696 trận, ghi 65 bàn và giành mọi danh hiệu có thể. Người ta gọi ông là "O Curinga" ("quân bài joker") bởi ông có thể chơi được ở mọi vị trí trên sân, trừ thủ môn. Ông chính là buồng phổi của đội bóng nổi tiếng đã khiến cả thế giới phải há hốc mồm đó.

Zito và Lima cũng chính là hai nhân vật quan trọng trong cuộc đời của Neymar. Người đầu tiên giới thiệu Neymar với Santos; người thứ hai là huấn luyện viên sân 11 của anh.

Trong một cuộc nói chuyện năm 2014, Zito nhớ rất rõ rằng ngay lần đầu tiên nhìn thấy "Juninho", ông đã quyết định cậu bé ấy phải chơi cho Santos. Đó là vào cuối năm 2003. Vào thời điểm đó, Zito đang là điều phối viên cho các đội trẻ của Santos. Một cổ động viên cực kỳ nhiệt thành của Santos, Alemão, gọi cho Zito và đề nghị ông tới xem một cậu nhóc tên là Neymar, lúc đó đang thi đấu ở một giải futsal. Alemão nói thêm, "Cậu bé vẫn còn nhỏ nhưng

chơi rất hay. Tôi chắc chắn rằng ông sẽ thích cậu bé."

Alemão là một nhân vật rất đặc biệt. Anh xăm 13 huy hiệu Santos trên cánh tay và một cái khác trên trán. Anh đang làm quản lý cho một quán bar ở phía trước Vila Belmiro, và là một nhân tố chủ chốt trong hội cổ động viên chính thức của câu lạc bộ. Khi nhìn thấy Neymar, anh lập tức nhận ra tiềm năng của cậu bé. Nhưng anh không phải là người duy nhất: rất nhiều người đã "mách" Santos về Neymar, cậu bé tới từ Mogi da Cruzes. Một trong số đó là José Luiz Pinho, một thành viên của nghiệp đoàn luyện kim, người đã theo Neymar rất sát từ khi cậu bé còn chơi bóng trên sàn gỗ ở Gremetal.

Không quan tâm ai là người "phát hiện" ra Neymar, Zito quyết định ông phải tới và xem cậu chơi bóng. Sau khi nói chuyện với một người bạn, ông tới sân của Portuguesa Santista.

Zito nói, "Tôi phải thừa nhận rằng Neymar khiến tôi cực kỳ vui sướng. Cậu ấy chỉ mới 11 tuổi ở thời điểm đó nhưng đã làm được những điều mà ngày nay cậu ấy đang làm. Với trái bóng trong chân, cậu ấy thật tuyệt vời, đầy cảm xúc. Cậu ấy vượt xa phần còn lại hàng dặm. Một siêu sao thực thụ. Tôi trở lại Vila Belmiro và nói chuyện với ngài chủ tịch, Marcelo Teixeira. Tôi nói với ông ấy rằng chúng tôi phải đưa Neymar về ngay lập tức trước khi có ai đó 'cuỗm' mất cậu ấy. Tôi cũng kiên quyết yêu cầu Neymar phải ký một hợp đồng sẽ giữ cậu ấy ở lại Santos trong một thời gian dài. Khi bạn thấy một cầu thủ khiến bạn thích thú tới nhường đó, bạn biết rằng mình không thể nào nhầm được. Tôi đã rất chắc chắn về việc cậu ấy sẽ mang tới niềm hạnh phúc lớn lao cho các cổ động viên của Santos."

Và thế là chỉ sau đó vài tháng, vào ngày 10/5/2004, Neymar da Silva Santos Jr ký hợp đồng đầu tiên với Santos; bản hợp đồng có thời hạn 5 năm, mức lương mỗi tháng là 450 reais. Đó chính là khoản lương đầu tiên mà Neymar nhận được, dù trước đó cậu ấy cũng đã kiếm được khoản này khoản nọ hay mang về cho gia đình một số món quà khi còn chơi bóng cho các câu lạc bộ futsal.

Khi Neymar bắt đầu sự nghiệp ở Santos, câu lạc bộ này còn chưa có một đội bóng sân 11 cho lứa tuổi U13, thế nên Neymar được bố trí vào một đội sân 5. (Nhờ nỗ lực của Zito và chủ tịch, Santos sau đó cuối cùng cũng có các đội sân 11 cho lứa trẻ để có thể đào tạo những tài năng như Neymar. Vào năm 2006, trung tâm huấn luyện Meninos da Vila được khánh thành với mục đích chuyên biệt là chăm lo cho các đội trẻ.) Lima là người đưa Neymar đến với

bóng đá sân 11. Ông nhớ lại: "Tôi từng nghe nói rằng cậu ấy là một cầu thủ giỏi, nhưng, tiếc thay cho tôi, cậu ấy lại đang chơi futsal. Tôi tới xem cậu ấy tập luyện, rồi quyết định phải cho cậu ấy gia nhập đội bóng của tôi, lúc đó gồm toàn các cầu thủ 15 tuổi, trong khi cậu ấy mới 12. Tôi nói với Zito: 'Nghe này, nếu anh không thấy có vấn đề gì, thì tôi sẽ đưa Neymar về đội của mình.' Câu trả lời của ông ấy là rất rõ ràng: 'Anh bị điên à! Thằng bé làm sao đã đủ sức khỏe để chơi bóng đá sân 11.' Nhưng tôi vẫn rất quyết tâm. Tôi giải thích với ông ấy rằng tôi không định cho cậu ấy thi đấu ở giải vô địch, tôi chỉ muốn cậu ấy được tập luyện với một nhóm cầu thủ ở trình độ khác thôi. Cuối cùng Zito cũng đồng ý: 'Được rồi, anh là sếp, cứ làm những gì mà anh cho là đúng.' Chuyện là thế. Neymar sau đó đến chơi cho đội bóng của tôi."

Ngồi sau bàn làm việc trong văn phòng ở Vila Belmiro, Lima, người đàn ông có vóc dáng thấp bé nhưng chắc nịch, kể lại bằng giọng trầm khàn những chi tiết về những năm đầu tiên trên sân cỏ lớn của Neymar: "Cậu ấy đá ở vị trí trung phong. Nhưng tôi thấy không ổn. Tôi nói với cậu ấy rằng với vóc người của mình, cậu ấy không thể di chuyển tốt ở trong vòng cấm trước những hậu vệ to lớn và khỏe hơn cậu ấy rất nhiều. Đó là điều duy nhất mà tôi phải chỉ bảo cho cậu ta trong ba năm. Tôi gợi ý rằng chúng tôi nên đảo lộn mọi thứ một chút xíu, và rằng Neymar sẽ xuống chơi ở hàng tiền vệ, như thế cậu ấy có thể nhận bóng ở phía trước hàng thủ của đối phương và tấn công bằng tốc độ của mình. Theo cách ấy, không ai có thể ngăn cản được cậu ấy. Tôi nói với Neymar, 'Con có thể di chuyển zíc zắc trên sân, tự mình dứt điểm pha bóng hoặc kiến tạo cho đồng đội ở vị trí tốt.' Nhưng đấy là điều mà Neymar không dễ lĩnh hội. Ban đầu, cậu ấy nói với tôi trong nước mắt, 'Không được đâu, thầy ơi! Thầy muốn kéo con ra xa vòng cấm; thầy không muốn con ghi bàn.' Tôi phải giải thích với cậu ấy rằng thực tế hoàn toàn trái ngược, rằng tôi muốn đặt cậu ấy vào một vị trí mà cậu ấy có thể thống trị trái bóng. Ở vị trí đó cậu ấy không phải nhận bóng trong thế quay lưng, hay đối mặt với những hậu vệ cao to hơn."

Đấy là những cầu thủ mà người ta gọi là những con mèo bóng đá: những cậu bé đã quá "già" so với độ tuổi của mình. Chúng như những "máy ủi", luôn vào bóng rát để dằn mặt những đối thủ nhỏ và trông mong manh như Neymar.

Zito cũng cảm thấy lo lắng cho tầm vóc của Neymar. "Ông ấy không sai", Lima đánh giá. "Hãy xem bây giờ cậu ấy thế nào đi. Rồi anh có thể hình dung được cậu ấy như thế nào ở thời điểm 5 hay 6 năm về trước. Cậu ấy từng rất gầy. Nhưng, nhờ những nỗ lực bền

bỉ của đội bóng, cậu ta tăng được thêm 7 hay 9 kg cơ bắp, và có được thể lực hạng nhất."

"Khi mới được 14 tuổi, Neymar đã chơi ở giải đấu cho các cầu thủ 15 tuổi rồi. Cậu ấy vừa chơi futsal vừa chơi sân 11. Cậu ấy tập trên sân cỏ vào buổi sáng và trên sân lát gỗ vào buổi tối. Thế có thể là hơi nhiều, tôi nói với Zito và Neymar Pai. Tôi muốn cậu ấy phải lựa chọn, và cuối cùng thì cậu ấy cũng làm điều đó."

"Neymar là một đứa trẻ trầm lặng, lịch thiệp và biết nghe lời. Làm việc với cậu ấy rất nhẹ nhàng. Cậu ấy không bao giờ phàn nàn về bất kỳ bài tập nào, dù là tập cơ bản, dứt điểm hay tập thể lực. Tập luyện chưa bao giờ là gánh nặng với cậu ấy. Tôi nhớ mỗi khi đến giờ rời sân tập và vào phòng thay đồ, chúng tôi luôn phải ở lại chờ cậu ấy. 'Thầy ơi, chỉ thêm năm cú sút nữa thôi! Để con đá xong quả phạt này đã', cậu ấy thường nói thế."

"Cậu ấy rất quyết tâm, và đấy là một phẩm chất quan trọng ở độ tuổi đó. Khi tôi nói với Neymar những điều mà tôi muốn cậu ấy làm được trong một buổi tập, tôi có thể chắc chắn rằng Neymar hiểu và sẽ làm được như tôi mong muốn. Giống như lần mà chúng tôi luyện đi luyện lại một bài đá phạt để khai thác tốc độ của cậu ấy. Sau đó chúng tôi có một trận đấu với San Bernardo. Vào đầu trận, tôi ổn định chỗ ngồi và quay lại nói chuyện với các cầu thủ dự bị. Lưng của tôi quay về phía sân. Tôi nghe những tiếng la hét và không hiểu điều gì đang xảy ra. Rồi một trong các cầu thủ dự bị nói với tôi, 'Thầy ơi, Neymar vừa ghi được một bàn thắng từ tình huống cố định y hệt những gì chúng ta đã tập luyện suốt tuần qua.' Thật không thể tin nổi."

"Việc duy nhất mà Neymar không thích là chuyền hay sút bằng chân trái, bởi vì cậu ấy thuận chân phải. Khi bị tôi ép, cậu ấy sẽ phàn nàn. Cậu ấy không muốn phải nghe tới việc sút bóng bằng chân trái nữa. 'Tại sao lúc nào cũng là con, tại sao con luôn phải làm điều đó hả thầy?', cậu ấy hỏi. Bây giờ thì cậu ấy đã trở thành cầu thủ thuận cả hai chân. Tôi vẫn thường nhắn tin để trêu chọc cậu ấy về chuyện đó. Ví dụ sau khi cậu ấy ghi bàn[17] trong trận chung kết Confederation Cup, tôi gửi cho cậu ấy một tin nhắn với nội dung đại loại là 'Không tồi với một cầu thủ không muốn sút bằng chân trái'."

[17] Bằng chân trái - N.D.

Lima im lặng trong một phút, rồi tiếp tục, "Tôi chắc chắn rằng cậu ấy sẽ sớm trở thành cầu thủ số một thế giới". Đó là những lời nói

danh dự từ một nhà vô địch đã chứng kiến hàng trăm cầu thủ chơi bóng và chính mình chơi bóng với người giỏi nhất trong số đó, Pelé.

Chúng ta đã được nghe những đánh giá từ vị huấn luyện viên, vậy còn bản thân Neymar sẽ nói gì? Juninho đã mơ về điều gì khi bắt đầu chơi bóng cho Santos?

Vào năm 2004, Antonio Venancio, một nhà nghiên cứu người Brazil, nhận được một yêu cầu từ ai đó ở nước Anh. Người đó muốn phỏng vấn một vài cầu thủ triển vọng ở Peixe, những người có tiềm năng trở thành những Robinho mới. Bài phỏng vấn này sẽ là một phần quan trọng trong một bộ phim tài liệu về Robinho, người ở thời điểm đó đang được kỳ vọng sẽ trở thành Pelé mới. Bộ phim này sẽ bắt đầu với World Cup 2006 ở Đức. Nhưng ở giải đấu đó, Brazil chơi không tốt. Họ bị Pháp loại từ vòng tứ kết, và Robinho thì đã không đáp ứng được sự kỳ vọng mà mọi người dành cho mình. Bởi thế, người ta đã dẹp kế hoạch làm bộ phim tài liệu trên. Tuy nhiên, Venancio lúc ấy đã thực hiện xong các cuộc phỏng vấn, và ông vẫn giữ lại các bản thu. Một trong những cuộc phỏng vấn là với cậu bé 12 tuổi Neymar Jr.

Đoạn clip bắt đầu với việc camera bắt cận một bức ảnh ở trên tường. Trong ảnh là Juninho với cái băng đầu màu đỏ quen thuộc trong trang phục thi đấu của Santos. Bên cạnh cậu bé là Robinho. Cuộc phỏng vấn bắt đầu. Neymar, tóc ngắn, ngực trần, hai mắt mở to nhìn chằm chằm vào camera một cách căng thẳng, rõ ràng là đang rất ngượng, nhưng vẫn tỏ ra tự tin. Neymar giải thích bức ảnh được chụp trước đó một năm, vào năm 2003, khi Robinho muốn gặp Neymar bởi vì "ai đó nói cháu rất giống anh ấy". Venancio hỏi Neymar xem nhà vô địch đã cho cậu lời khuyên gì. "Anh ấy khuyên cháu tiếp tục nỗ lực và học hành chăm chỉ, rồi một ngày nào đó cháu sẽ tiến xa."

"Em sẽ làm gì nếu em có thể trở thành cầu thủ chuyên nghiệp và kiếm được nhiều tiền?" là một trong những câu hỏi cho Neymar.

"Giúp đỡ gia đình cháu", Neymar trả lời ngay không cần suy nghĩ.

Họ cùng nhau đi qua các danh hiệu, những trang báo cũ được đóng khung và, ở một góc tường là đôi giày vàng, phần thưởng dành cho cầu thủ futsal hay nhất năm 2002, cũng là phần thưởng mà Robinho từng giành được. Neymar chủ yếu trả lời "vâng" hoặc "không", nhưng cậu bé cũng muốn cho người xem hiểu rằng những phần thưởng và những chiếc cúp mà cậu có được là nhờ

cậu chơi ở vị trí tiền đạo; rằng cậu không cáu giận khi huấn luyện viên rút cậu ra khỏi sân; và rằng trong sự nghiệp chưa dài của mình, cậu chỉ mới một lần phải nhận thẻ đỏ, vì lỗi đẩy một cầu thủ khác. Người phỏng vấn đổi đề tài và hỏi về âm nhạc. Neymar không phải là một tín đồ của âm nhạc.

Venancio hỏi tại sao, và Neymar thừa nhận rằng cậu thực tế có nghe samba và pagode[18], và rằng những ban nhạc ưa thích của cậu là Revelação và Sorriso Maroto. Cậu thuộc lời một số bài hát, nhưng chưa sẵn sàng hát.

[18] Một nhánh của samba - N.D.

Câu chuyện lại trở về với bóng đá và Neymar được hỏi cậu ủng hộ câu lạc bộ nào. "Palmeiras", Neymar trả lời một cách không hề lưỡng lự. "Tại sao ư? Tại vì cháu từng sống trong giai đoạn mà Palmeiras luôn là đội bóng hàng đầu, cũng là giai đoạn mà Evair và Rivaldo còn ở đây [giai đoạn từ năm 1993 tới 1999, khi đội bóng của São Paulo vô địch giải bang Paulista League, giải Vô địch Quốc gia Brasilerão, và Copa Libertadores]."

Đó chắc chắn không phải là câu trả lời hay nhất với một người tới từ Peixe, nhưng đó là chuyện cá nhân. Và đừng quên, Neymar vẫn còn là một cậu bé. Nếu có điều gì đó chắc chắn, thì đó là Neymar có triển vọng trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp trong tương lai. Neymar gật đầu. Cậu bé muốn trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp trong màu áo Santos.

Sau đó, trong một cuộc phỏng vấn khác, cậu lại thú nhận cậu muốn tới Real Madrid hay Barcelona. Cậu mơ theo bước của Pelé và Robinho. Tham vọng của cậu bé là quá rõ.

Chương 10
Madrid

Madrid Football Federation mùa 05/06. Giải trẻ

Đơn xin làm thẻ đăng ký thi đấu

Tên thi đấu: Neymar

Tên: Neymar

Họ đầu tiên: Da Silva

Họ thứ hai: Santos Junior

Địa chỉ: Castillo de Alarcon, 49

Thành phố: Villafranca del Castillo

Tỉnh: Madrid

Nơi sinh: Mogi das Cruzes

Ngày sinh: 5.02.92

Quốc gia: Brazil

Quốc tịch: Brazil

Câu lạc bộ: Real Madrid CF

Địa chỉ: Madrid

Ngày: 29.03.2006

Tấm thẻ màu vàng, trên đó có một tấm ảnh chụp Neymar Jr đang

cười. Đó là đơn đăng ký (theo mẫu) làm cầu thủ của Real Madrid mà cậu bé đến từ Mogi das Cruzes gửi lên Liên đoàn bóng đá Madrid. Lá đơn được thông qua vào ngày 30/3/2006. Tài liệu này, được lấy từ hồ sơ lưu trữ của Liên đoàn và đăng trên trang nhất của As, nhật báo thể thao có trụ sở ở Madrid, chính là sự xác nhận về việc Neymar Jr, khi mới hơn 14 tuổi, đã có cơ hội chơi bóng cho Madrid. Câu chuyện của Neymar có thể cũng na ná câu chuyện của Leo Messi, người chuyển tới Barcelona từ câu lạc bộ Newell's ở Rosario khi mới 13 tuổi và sau đó được đào tạo ở lò La Masia của đội bóng xứ Catalan. Tuy nhiên, thực tế thì trong câu chuyện của Neymar, các tình tiết hơi khác một chút.

Vào tháng 3/2006, Neymar Jr bắt chuyến bay tới Madrid từ sân bay São Paulo. Trong chuyến bay đầu tiên của cuộc đời, bên cạnh Neymar Jr có bố và người đại diện Wagner Ribeiro, người trong năm 2005 đã đưa Robinho đến được với Real Madrid sau nhiều cuộc đàm phán kéo dài và mệt mỏi. Người giới thiệu Ribeiro với Neymar Pai là Betinho. Ribeiro lập tức bị thuyết phục bởi tài năng của Neymar Jr. Ông này đã chu cấp cho gia đình Neymar một khoản hằng tháng để họ không còn phải sống quá chật vật. Đó là hành động cho thấy Ribeiro sẵn sàng chơi một canh bạc với Neymar Jr ngay từ thời điểm cậu mới chỉ là một cậu bé 12 tuổi. Cùng với Juan Finger, chuyên gia săn tìm cầu thủ được cả thế giới biết tới vì từng hỗ trợ những siêu sao như Maradona, Gullit, Sócrates, Dunga, Klinsmann và Kaká, và cũng vì những cuộc đối đầu giữa ông với hệ thống luật pháp Brazil, Ribeiro quản lý toàn bộ giai đoạn đầu của sự nghiệp của Neymar. Ribeiro đã bị đưa vào sổ đen của Santos sau vụ Robinho, nhưng nhờ những mối quan hệ với Real Madrid được thiết lập trong mùa hè trước đó, ông ta vẫn có thể thu xếp được cho Neymar một lần thử việc với gã khổng lồ của bóng đá Tây Ban Nha.

Neymar ở lại Madrid trong ba tuần. Cậu được bố trí tới Colegio Internacional SEK-El Castillo ở Villafranca del Castillo, một khu liên hợp nằm cách thủ đô 20 km. Đây chính là nơi những tài năng triển vọng của Madrid học tập và sinh sống. Đội bóng luôn chuẩn bị sẵn sàng đủ xe để Neymar và bố cậu có thể đi thăm thú các nơi và tìm hiểu về những tổ hợp thể thao khác của Real Madrid.

Các bài kiểm tra y tế diễn ra thuận lợi, và buổi thử chân đầu tiên của Neymar đã tạo được nhiều ấn tượng tốt với đội ngũ huấn luyện của Madrid. Jesús Gutierrez, huấn luyện viên của đội Infantil A (đội trẻ "A"), nơi tập hợp của các cầu thủ 14 tuổi, cảm thấy choáng ngợp trước tài năng của Neymar ngay từ giây phút đầu tiên: "Cậu ta sở hữu tài năng vô cùng to lớn. Cậu ấy giỏi hơn

nhiều so với những cầu thủ đồng trang lứa." Trong số những cầu thủ mà chúng ta đang nói tới có những cái tên không hề tầm thường: đó là Dani Carvajal, người đang khoác áo đội Một Real; là Pablo Sarabia, hiện đang chơi cho Getafe; có Alex Fernández, hiện ở Espanyol; và Fran Sol đang khoác áo Real Oviedo. Neymar là một ngôi sao thực sự. Gutierrez nói tiếp, "Mọi người đều đồng ý. Toàn bộ thành viên của đội huấn luyện viên thống nhất yêu cầu ký hợp đồng với cậu ấy. Ngay cả các cầu thủ cũng vậy. Thường thì khi có một cầu thủ mới gia nhập một nhóm cầu thủ đã được định hình, sẽ xảy ra tình trạng ghen ghét và cạnh tranh (đôi khi không lành mạnh). Điều đầu tiên mà các cầu thủ nói sẽ là, 'Thằng nhóc này không hề giỏi như những gì mà người ta nói về nó.' Nhưng lần này, các cầu thủ nói, 'Thầy ơi, thằng nhóc này thật khó tin, quá hay'."

Neymar đã chơi rất tốt, và ghi được rất nhiều bàn thắng trong các trận đấu tập: một vài nguồn khẳng định cậu ghi tới 27 bàn. Có vẻ như Neymar đã hòa nhập một cách dễ dàng vào tập thể mới, và cậu cảm thấy hạnh phúc khi ở Madrid. Sau này, trong một cuộc phỏng vấn với ESPN, Neymar đã nói thế này về Real: "Có vẻ như đó là một giấc mơ, nhưng Real là sự thực." Neymar rõ ràng đã rất xúc động. Cậu được gặp những thần tượng của mình: Ronaldo "O Fenómeno", Zinedine Zidane, Julio Baptista và Robinho.

Vào Chủ nhật, 26/3/2005, Neymar được mời tới sân Santiago Bernabéu để xem một trận đấu trong khuôn khổ Liga: Real Madrid với Deportivo La Coruña. Ngồi trong khu VIP ngay phía dưới vị trí dành cho chủ tịch của Real Madrid, Neymar chứng kiến đội bóng áo trắng giành chiến thắng dễ dàng 4-0 nhờ các bàn thắng của Hector, Ronaldo, Sergio Ramos và Julio Baptista. Vào cuối trận đấu, Júlio Gomes, phóng viên người Tây Ban Nha của kênh truyền hình TV Bandeirantes, phỏng vấn Neymar. "Em có thích trận đấu không?", ông ta hỏi, và Neymar trả lời với một nụ cười, "Được xem Zidane và Robinho chơi bóng... làm sao mà em có thể không thấy thích thú được?" Neymar cũng nói rằng cậu thích thành phố này và muốn được gắn bó lâu dài.

Wagner Ribeiro lập tức chen vào: "Neymar tới đây là để có được cảm nhận thực tế về Madrid, để bố của cậu ấy có thể chuyển tới châu Âu, và Neymar có thể trở thành một cầu thủ lớn ở Tây Ban Nha, Anh hoặc Italia; chỉ là vấn đề thời gian thôi. Cậu ấy là một tài năng thực thụ." Phản ứng của Neymar? "Cháu chẳng biết gì cả. Hai người họ [Ribeiro và bố cậu] mới là những người biết mọi thứ. Cháu thì chỉ chơi bóng đá thôi."

Sau một vài ngày, Real Madrid đi đến quyết định cuối cùng. Hợp đồng được thảo, các bên đều đồng ý. Hợp đồng này có thời hạn 5 năm. Trong rất nhiều những điều khoản, có một điều khoản quy định câu lạc bộ phải bảo đảm công ăn việc làm cho bố của Neymar, trả phí ra sân cho Neymar và trang trải toàn bộ chi phí học tập cho cậu và em gái của cậu. Chỉ còn thiếu chữ ký của mẹ Neymar. Bà Nadine đã có vé máy bay đi Tây Ban Nha, nhưng cuối cùng lại chọn ở lại với Rafaela. Madrid muốn sớm ký hợp đồng với Neymar để cậu có thể ra sân trong mấy trận cuối mùa. Một vài người nói rằng tân binh của Madrid đã được sắp xếp để tham gia một giải đấu sẽ diễn ra ở Barcelona sau đó ít ngày với đội Infantil A. Nhưng trong thành phần dự giải không có tên Neymar. Cậu bé đã trở lại Brazil.

Tại sao?

Đơn giản vì bản hợp đồng với Real Madrid không bao giờ được ký. Có nhiều cách giải thích không thống nhất về nguyên nhân thực sự. Neymar Pai thì nói rằng đó là vấn đề saudade, theo tiếng Bồ Đào Nha nghĩa là "nỗi nhớ nhà". Ông nói rằng mỗi ngày qua đi, "Juninho" lại buồn hơn một chút; cậu đã đánh mất trạng thái hạnh phúc tự nhiên; cậu nhớ gia đình, bạn bè, nhớ thành phố, nhớ Santos, và nhớ cả món cơm với feijoada[19].

[19] Món đậu hầm thịt truyền thống của Brazil - N.D.

Về cơ bản, Neymar Pai khẳng định họ trở lại bởi vì Neymar Jr đã chọn đi theo trái tim, dù từ chối một cuộc sống mới và một khoản tiền lớn là điều không hề dễ dàng. Rất nhiều người đã chỉ trích lựa chọn của Neymar: họ nói cậu bị điên khi từ chối lời đề nghị từ một trong những đội bóng danh tiếng nhất châu Âu; nhiều bình luận viên thì khẳng định Neymar đã bỏ lỡ cơ hội của cuộc đời. Nhưng Neymar Pai tin chắc rằng ông đã hành động vì những gì tốt nhất cho con trai mình. Tiền đâu thể mua được hạnh phúc, như người ta vẫn nói. Mà hạnh phúc cho gia đình da Silva thì vẫn đang ở Santos.

Tuy nhiên, thông tin từ phía Madrid thì lại không giống như thế. Người ta nói rằng khi các bên đã đạt được sự đồng thuận ở gần như mọi khoản, thì Wagner Ribeiro bất ngờ đòi thêm 60.000 euro. Bộ phận quản lý thể thao của câu lạc bộ đồng ý ngay. Số tiền này thực tế không quá lớn. Họ có thể thu xếp được. Ramon Martinez, thư ký kỹ thuật của câu lạc bộ ở thời điểm đó, thông qua đề xuất hợp đồng và yêu cầu "chốt sổ" càng sớm càng tốt. Nhưng có một vài quan chức của câu lạc bộ không đồng ý. Một trong số đó nói

rằng "Chúng ta sẽ không trả thêm một xu nào cho một thằng nhóc 14 tuổi tới từ Brazil với cả bầu đoàn thê tử sau lưng." Danh tính của kẻ đã nói không này không được tiết lộ.

Nhưng cũng phải lưu ý rằng ở thời điểm đó (tháng 3/2006) Real Madrid đang trải qua một giai đoạn thực sự khó khăn liên quan tới vấn đề điều hành. Florentino Perez, chủ tịch, người khởi xướng kỷ nguyên "Galacticos" ở câu lạc bộ, từ chức vào ngày 27/2 năm đó. Ông thú nhận cảm thấy thất vọng với những cầu thủ mà ông nói rằng mình đã cưng chiều tới mức làm hư, và ông ra đi với hy vọng động lực và kết quả của câu lạc bộ sẽ có sự thay đổi. Người thế vào vị trí của Perez là Fernando Martín, một ông trùm xây dựng. Martín sẽ giữ chức chủ tịch tạm quyền cho tới khi cuộc bầu cử chủ tịch diễn ra vào tháng 6/2006. Tuy nhiên, ông Martín sau đó đã phải rời khỏi vị trí chủ tịch trước khi giai đoạn ủy trị của ông kết thúc. Vào ngày 26/4/2006, chưa đầy hai tháng sau khi được bổ nhiệm, Martín phải nhượng lại chiếc ghế của mình cho Luis Gómez-Montejano, người sẽ có nhiệm vụ điều hành quá trình bầu cử. Tóm lại, có quá nhiều bất ổn phía sau hậu trường của câu lạc bộ ở thời điểm đó. Nhưng theo những tín hiệu không rõ ràng từ phía đội ngũ quản lý của câu lạc bộ thì bản hợp đồng với Neymar đã không thể được thông qua chỉ bởi vì một khoản tiền nhỏ trị giá 60.000 euro.

Marcelo Teixeira, chủ tịch của Santos ở thời điểm đó, không đồng ý với cách giải thích đó: "Ngay khi nghe được thông tin về thương vụ với Real Madrid, chúng tôi lập tức hành động và gọi cho bố mẹ của Neymar ngay. Chúng tôi đề nghị Neymar một bản hợp đồng mới có thời hạn 5 năm, lương tăng lên, và chúng tôi cam kết chu cấp cho gia đình cậu ấy. Bố con Neymar đều muốn ở lại Brazil, và, ngay cả khi Neymar còn chưa có thành công nào với Peixe, chúng tôi đã vạch ra một kế hoạch chi tiết cho sự nghiệp của cậu ấy, cũng như những điều khoản và điều kiện chuyên nghiệp."

Nhưng đó không phải là tất cả. Theo Teixeira, Santos đã liên hệ với luật sư Marcus Motta, người sau đó thông báo với FIFA và các cơ quan liên quan về cách Real tiếp cận Neymar Jr - bị xem là trái luật do Neymar lúc đó chưa đủ tuổi. Tóm lại, vị cựu chủ tịch này khẳng định đội bóng của ông đã chiến thắng trong cuộc chiến với Real chứ không phải Real đã rút lui chỉ vì khoản tiền 60.000 phải trả thêm.

Đó có thể là sự thật, trừ việc có một chi tiết đã bị bỏ sót. Theo Neymar Pai, ông và Wagner Ribeiro đã nói chuyện với Zito và Wanderlei Luxemburgo, người lúc đó là huấn luyện viên trưởng

của Santos (và là cựu huấn luyện viên trưởng của Real Madrid). Neymar Pai và Ribeiro đã gọi điện cho Luxemburgo để nhờ ông thuyết phục chủ tịch của Santos tạo điều kiện cho Neymar. Nhưng dù sự thật là thế nào, thì khi Juninho trở lại từ Madrid, cuộc gặp gỡ giữa bố cậu, người đại diện và chủ tịch câu lạc bộ diễn ra tại Đại học Santa Cecilia ở Santos cũng đã thành công tốt đẹp.

Ở Jardim Gloria thuộc Praia Grande, Neymar Jr và bố cậu ký vào bản hợp đồng mới trước sự chứng kiến của Zito. Một triệu reais (400.000 euro) phí lót tay và mức lương 10.000 reais mỗi tháng để đổi lấy việc Neymar Jr tiếp tục gắn bó với Santos. Với ngần ấy tiền, gia đình Neymar đã đủ khả năng mua một căn hộ đối diện với sân Vila Belmiro, và họ sớm rời Praia Grande.

Đấy là "phiên bản chính thức" của vụ việc, dù vẫn chưa rõ hai bên đi đến thỏa thuận chung như thế nào.

Và câu chuyện vẫn chưa dừng lại. Thực tế thì những thông tin mới vẫn không ngừng xuất hiện, tới mức, vào ngày 30/8/2007, một bài viết trên trang UOL Esporte khẳng định Neymar (lúc đó 15 tuổi) chuẩn bị ký với Real Madrid một bản hợp đồng sẽ trói chân anh ở câu lạc bộ Tây Ban Nha tới tận 2011. Giám đốc thể thao của Madrid, Emilio Butragueño, tự tin rằng hai bên có thể ký hợp đồng trong vòng một tuần.

Santos sẽ không nhận được khoản đền bù nào trong vụ chuyển nhượng này, do tất cả những gì họ có chỉ là một thỏa ước viết tay có chữ ký của Neymar, trong đó các bên cam kết sẽ ký một hợp đồng chuyên nghiệp khi Neymar tròn 16 tuổi. Wagner Ribeiro nói rằng quyết định cuối cùng thuộc về bố con Neymar, nhưng cũng không quên nhắc nhở rằng Madrid đã có sẵn một dự án dài hơi cho Neymar, giống như những dự án đã tạo nên thành công của Messi ở Barcelona và Cesc Fàbregas ở Arsenal.

Tới ngày 13/9/2007, vấn đề đã được giải quyết: Hợp đồng khai thác hình ảnh mà Neymar đã ký với Santos được gia hạn; các bên thống nhất những điều khoản cơ bản trong hợp đồng chuyên nghiệp của Neymar, và một điều khoản giải phóng trị giá tới 25 triệu đô la được chèn vào hợp đồng.

Neymar Pai bình luận trên ESPN Brasil, "Tất cả chúng tôi đều cảm thấy hạnh phúc khi đi đến được một thỏa thuận. Điều quan trọng là Juninho cảm thấy thoải mái và có thể chơi bóng mà không phải chịu những áp lực từ bên ngoài."

Chương 11
A Copinha

Đồng hồ vừa điểm 5 giờ chiều ở São Paulo. Đó là ngày 10/1/2008. Trên sân Nicolau Alayon, sân bóng nằm ở phía tây của khu trung tâm vẫn thường được gọi với cái tên quen thuộc hơn là Comendador Sousa, đang diễn ra một trận đấu thuộc giải trẻ Copa São Paulo.

"La Copinha" là giải trẻ quan trọng nhất ở Brazil. Giải được tổ chức để kỷ niệm ngày thành lập thành phố. Giải đấu đầu tiên diễn ra vào năm 1969, và từ đó không ngừng giới thiệu những tài năng triển vọng: Roberto Falcão, Toninho Cerezo, Raí, Walter Casagrande, Kaká và Robinho.

Ở giải đấu năm 2008, bắt đầu từ ngày 5/1 và kết thúc vào ngày 25/1, có 88 đội tham dự, được chia vào 22 bảng đấu. Tất cả các bang đều có đại diện dự giải, dù phần lớn các đội bóng (38) đến từ bang São Paulo. Ngày nay, giải đấu chỉ dành cho các cầu thủ dưới 17 tuổi, nhưng trong năm 2008, độ tuổi tối đa của các cầu thủ có thể lên tới 20.

Ở thời điểm giải diễn ra, Neymar mới 15 tuổi 11 tháng. Cậu cao 1m66 và nặng khoảng 50 kg. Vào ngày 10/1, cậu được góp mặt trong trận đấu thứ hai của Santos. Các huấn luyện viên đã quyết định triệu tập cậu vào phút cuối, với mục đích là để cậu có thêm trải nghiệm qua việc chơi bóng với những cầu thủ lớn hơn cậu 3 hay 4 tuổi, cao lớn hơn thấy rõ và giàu kinh nghiệm hơn.

Trận đấu được tường thuật trực tiếp trên kênh Sport TV. Bình luận viên Jota Junior thông báo niềm hy vọng lớn nhất của các cổ động viên Santos - cậu bé mà ai cũng muốn thấy trên sân càng sớm càng tốt - bắt đầu trận đấu từ băng ghế dự bị. Phút 30 của hiệp hai, trợ lý trọng tài giơ biển ra hiệu sẽ có hai sự thay đổi

người: số 10 của đội này và số 21 của đội kia chuẩn bị vào sân. Neymar không ngừng bật nhảy tại chỗ trong khi chờ đợi Paulo Henrique, sau này sẽ là Ganso[20], rời sân.

[20] *Hiện đang chơi cho Sevilla - N.D.*

Peixe đang dẫn trước Barra do Garças, một đội bóng đến từ Mato Grosso, với tỉ số 3-0. Đó là cách biệt an toàn, cho phép huấn luyện viên của Santos mạo hiểm cho "Juninho" thử sức. Sau một cái bắt tay nhanh và một cái vỗ vai từ cầu thủ 18 tuổi Ganso, trụ cột không thể thay thế ở hàng tiền vệ của Santos, Neymar, áo số 21, đã có mặt trên sân, sẵn sàng thể hiện ở vị trí ngay phía sau các tiền đạo.

Jota Junior xướng tuổi và quê quán của chàng trai trẻ Neymar. Một bình luận viên khác thắc mắc không biết Neymar có phải là cầu thủ trẻ nhất ở giải đấu hay không. Chỉ sau 2 phút, Neymar đã có cơ hội thể hiện. Trong một pha đi bóng cắt vào vòng cấm, Neymar thực hiện một số pha đảo chân gọn ghẽ, trước khi tung ra một đường chuyền chính xác tới từng milimet cho Thiago Luiz, người đang ở gần chấm đá 11 m và không bị ai kèm. Thủ môn đối phương đẩy được cú sút của Luiz, nhưng trước đó trọng tài biên đã giơ cờ báo hiệu việt vị. Số 21 nhìn về phía trọng tài với ánh mắt tỏ vẻ ngạc nhiên.

Phút 82, từ cánh phải, Carleto chuyền bóng cho Serginho. Cầu thủ này tung ra một đường chuyền nhanh cho Neymar, người gẩy nhẹ quả bóng về phía khung thành. Tiếc là khi trái bóng chỉ còn cách khung thành khoảng hai bước chạy, một hậu vệ áo xanh-vàng đã kịp lùi về cản phá.

Phút 86, Juninho thực hiện một cú lốp bóng từ ngoài rìa vòng cấm đưa bóng vượt qua các hậu vệ đối phương để tìm tới vị trí của Vinicius, nhưng một lần nữa cờ báo việt vị lại được phất lên. "Một đường tuyệt vời, trái bóng như thể được dính keo vào đôi chân khéo léo của cậu ta. Không thể nào là một tình huống việt vị được; đó là một quyết định bất công", bình luận viên đánh giá. Một phút sau, Santos có thêm bàn thắng từ một pha kiến tạo của Juninho. Sau một đường chuyền dài của thủ môn đối phương, hàng thủ của Santos phá được bóng lên. Bóng tới vị trí của Neymar, lúc đó còn ở trên phần sân của đội nhà. Neymar dùng đầu chuyền bóng cho Alemão, người dốc bóng thẳng vào vòng cấm và tung ra một cú dứt điểm. Thủ môn của Barra do Garças không thể cản được. 4-0. Neymar chạy về phía Alemão, ôm rồi nhảy lên lưng của người đồng đội.

Nhưng trận đấu chưa dừng lại ở đó. Các cầu thủ tới từ Mato Grosso ghi được 1 bàn thắng danh dự và ăn mừng một cách yếu ớt. Nhưng Santos vẫn có phản ứng ngay tức thì. Từ cánh trái, Neymar phóng nhanh vào vòng cấm, lắc người vượt qua một cầu thủ đối phương và tung ra một quả tạt xoáy để Thiago Luiz dễ dàng đệm bóng vào lưới, ấn định tỉ số chung cuộc 5-1.

Trong 15 phút có mặt trên sân, ngôi sao đang lên của Alvinegro đã khiến đám đông sững sờ, khẳng định những ồn ào xung quanh cậu ta không phải là sản phẩm của sự thổi phồng. Cuối trận, Neymar được phỏng vấn ở ngay bên ngoài sân. Họ hỏi về những trải nghiệm của anh trong lần đầu tiên được thi đấu ở Copa; về cảm xúc của anh khi biết rằng trận đấu được truyền hình trực tiếp và khi biết tầm quan trọng của sân bóng mà anh đã chơi. "Biết là trận đấu được tường thuật trên ti vi luôn khiến bạn nổi da gà", Neymar trả lời, "Nhưng ngay khi tôi chạm chân vào bóng, tất cả những nỗi sợ hãi của tôi đều tan biến trong chớp mắt. Tạ ơn Chúa, chúng tôi đã chơi một trận xuất sắc. Chúng tôi đang nỗ lực hết sức để hướng tới mục tiêu vô địch." Một bình luận viên khác nói rằng thứ duy nhất còn thiếu là Neymar vẫn chưa ghi bàn. Juninho trả lời với một nụ cười, "để lần tới xem sao."

Bàn thắng đó - một quả penalty - đến trong trận đấu thứ hai của Neymar, trận gặp Nacional cũng của São Paulo. Thật tiếc là Santos đã phải dừng cuộc chơi ở vòng tứ kết sau khi để thua Internacional từ bang Porto Alegre trong loạt đá luân lưu.

Márcio Fernández chính là huấn luyện viên của đội U20 Santos ở giải đó. Lúc tôi liên hệ, ông đang làm huấn luyện viên ở Shanghai Shenhua, đội bóng Trung Quốc đã tạo ra khá nhiều ồn ào khi mua Nicolas Anelka vào năm 2011 vào Didier Drogba vào năm 2012. Ông Fernández nhớ là người ta từng nói ông bị điên khi cho một cầu thủ 15 tuổi chơi bóng cùng một tập thể toàn những người 18 tuổi: "Đầu tiên, việc đó gây ra một số rắc rối ở câu lạc bộ. Nhưng, sau khi người ta xem Neymar chơi những trận đấu ấn tượng đó, họ lại trách móc tôi đã không để cho cậu ấy ra sân sớm hơn. Đúng là cậu ấy đã nhảy cóc qua một độ tuổi khi tới chơi trong đội của chúng tôi. Nhưng tôi thực sự muốn cậu ấy ngừng lãng phí thời gian ở các đội bóng cho những cầu thủ ít tuổi hơn, mà thử sức luôn ở một giải đấu quan trọng cho sự phát triển của các cầu thủ trẻ. Tôi đẩy cậu ấy ra trước những cầu thủ lớn hơn và nhiều kinh nghiệm hơn để xem cậu ấy sẽ phản ứng như thế nào. Rõ ràng là cậu ấy đã sẵn sàng đương đầu với những thách thức."

Lino Martins, huấn luyện viên của Neymar trong giai đoạn từ 17

đến 18 tuổi, đồng tình với cách làm đó. Ông là bạn của Neymar Pai và biết Neymar Jr từ khi chàng trai trẻ này còn là một cậu bé chơi bóng ở Tumiaru và Gremetal. Trong một quầy bar khách sạn ở Santos, ông kể lại thời điểm ông tiếp nhận Neymar từ Lima: "Ở một độ tuổi cực kỳ quan trọng, là khi anh có thể thấy một cầu thủ có thể thành công hay không, có thể trở thành cầu thủ chuyên nghiệp hay không."

"Neymar hoàn toàn khác biệt với những cầu thủ khác", ông Lino nói. "Lúc đó cậu ta vẫn đang tiếp tục hoàn thiện, nhưng những phẩm chất kỹ thuật của cậu ta thì đã vô cùng ấn tượng. Cậu ta nhanh hơn hầu hết những cầu thủ mà tôi đã thấy trước đó. Cậu ấy vừa trải qua một mùa giải khá ổn ở giải bang São Paulo cũng như ở giải Vô địch Quốc gia Brasilerão. Cậu ấy ghi được rất nhiều bàn thắng. Cậu ấy có sức hút, và một cá tính rất mạnh. Cậu ấy thực sự đã rất chín chắn. Đấy là điều không hề dễ dàng ở độ tuổi của cậu ấy. Ở độ tuổi đó, nếu bạn chơi bóng giỏi, bạn sẽ nghĩ rằng bạn là ngôi sao, là người xuất sắc nhất thế giới. Ai cũng phải trải qua một giai đoạn như thế, và một số người đã đánh mất mình. Neymar thì không. Tôi tin rằng Neymar Pai đã định hướng cho cậu ta rất tốt. Là một cựu cầu thủ, ông ấy biết đâu là những nguy cơ và những vấn đề mà dân trong nghề phải đối mặt. Ông ấy biết rằng kỹ năng chơi bóng không thôi là chưa đủ, một cầu thủ muốn thành công còn phải biết khiêm tốn, kỷ luật, cư xử đúng mực và luôn vào sân với một tinh thần tích cực. Và trên tất cả, là nỗ lực hết mình ngày này qua ngày khác."

Sau một năm, Lino nhường lại vị trí của mình cho một huấn luyện viên khác. Neymar lúc đó đã là thành viên của đội Júniores, là đội kế cận được chuẩn bị để sẵn sàng lên đội Một.

Vào đầu năm 2009, Neymar lại tham gia thi đấu ở giải Copinha ở São Paulo, nhưng lần này là trong đội hình xuất phát. Anh mang áo số 7. Trong các trận đấu ở vòng bảng, Neymar ghi được một bàn, là bàn thắng thứ ba của Santos trong trận đấu với Cene. Một pha phạm lỗi ở sát vòng cấm mang lại cho Santos một quả đá phạt và Neymar là người thực hiện. Vị trí sút không được thuận lợi lắm. Dù có muốn hay không thì Neymar cũng phải thực hiện cú đá bằng chân trái. Đó không phải là chân thuận của Neymar, nhưng bóng vẫn lượn một vòng tuyệt đẹp trên không, vượt qua hàng rào và dội vào mép trong của cột dọc bên phải. Vào!!!!

Santos vượt qua vòng bảng với điểm số tối đa. Trong trận đấu thuộc vòng 32 đội, họ đối đầu với Guarani. Pequiño (bé hạt tiêu), theo cách gọi của các bình luận viên truyền hình, là người mở tỉ

số: một pha đánh đầu sau tình huống đá phạt góc bên cánh trái. Sau khi ghi bàn, anh chạy về phía khán đài và ăn mừng bằng một vũ điệu samba. Nhưng chưa hết. Cầu thủ mang áo số 7 là người đã khép lại trận đấu với một pha bóng rất ấn tượng. Từ một pha phất bóng dài của đồng đội, anh đã chạy hết nửa chiều dài của sân trước khi rê qua cả thủ môn để ấn định chiến thắng 4-0.

Peixe ghi tên mình vào vòng 16 đội, và đối thủ của họ sẽ là Cruzeiro. Nhưng chiến thắng 2-1 cho đội bóng tới từ Belo Horizonte đã khiến Neymar và đồng đội phải chia tay với giải đấu.

Ngay sau khi trận đấu kết thúc, ở Santos người ta đã bắt đầu nói về khả năng chuyển Neymar lên đội Một. Márcio Fernández là huấn luyện viên của đội Một từ mùa hè năm 2008. Ông thường gọi Neymar lên tập chung với các cầu thủ lớn tuổi hơn ở trung tâm tập luyện CT Rei Pelé. Vị huấn luyện viên này thích làm việc với cùng lúc ba đội bóng trên sân, trong một hệ thống được gọi là treino alemão ("tập luyện kiểu Đức"). Các cầu thủ trẻ được yêu cầu phải có tốc độ và khả năng kiểm soát bóng. Neymar vượt qua tất cả các bài test dành cho "tân binh" với kết quả mỹ mãn. Kléber Pereira, tiền đạo 33 tuổi, người giàu kinh nghiệm nhất trong đội, tiến về phía Neymar và áp dụng chiến thuật mà những cầu thủ lớn tuổi trong đội hay sử dụng để dằn mặt các tân binh và khiến họ hiểu rằng bóng đá chuyên nghiệp không phải là một chuyến dạo chơi. Nhưng số 7 tới từ đội U20 không hề tỏ ra bị dao động. Anh hòa nhập nhanh chóng, thậm chí còn sớm mạnh dạn thử các "trò" cũ thường dùng ở các đội bóng trước. Vài ngày trước một trận đấu với Palmeiras, Neymar đã thuyết phục được các đồng đội, những người mang áo bib vàng trong các trận đấu tập, đến sân tập với một miếng dán trên miệng. Cái "khóa miệng" ấy là để truyền tải một thông điệp rằng Neymar và đồng đội từ giờ không dám nói gì trái ý với vị "trọng tài" trong các trận giao hữu nữa. Vị trọng tài được ám chỉ ở đây là Serginho Chulapa, một biểu tượng của Santos trong những năm 1980.

Dẫu vậy, dù Neymar đã hòa nhập rất nhanh và sớm trở thành một phần của đội bóng, dù anh tập luyện rất chăm chỉ, và bất chấp việc anh được kỳ vọng là sẽ chơi cho đội Một trong ngày một ngày hai, Márcio Fernández vẫn muốn mọi chuyện diễn ra chậm rãi, đúng quy trình. Ông tin rằng Neymar là một cầu thủ lớn, nhưng cũng tin rằng anh cần thêm kinh nghiệm và một cơ thể tráng kiện hơn. Ông không muốn một cầu thủ ở tuổi 17 như Neymar bị quá tải bởi phải gánh trên vai quá nhiều trách nhiệm. Ông nói, "Tôi cho anh ấy vào đội dự bị cho đội Một để anh ấy có thể tích lũy thêm kinh nghiệm và hiểu đời sống bóng đá chuyên nghiệp là

như thế nào. Vẫn còn thời gian cho Neymar trước khi chuyển lên đội Một. Các cổ động viên cần phải kiên nhẫn."

Ông biết mình sẽ sớm gọi Neymar lên đội Một, nhưng ông không muốn ấn định một ngày cụ thể nào cả. Vào ngày 12/2/2009, Neymar cùng toàn đội tới Marilia để chơi một trận đấu trong khuôn khổ giải bang São Paulo, nhưng trận đó anh không ra sân. Santos thua 0-1 và Márcio Fernández bị ép phải từ chức. "Tôi định sẽ cho Neymar vào sân ở trận đó. Nhưng rồi tôi đã không làm thế, và thực sự hối tiếc về điều ấy", Fernández thú nhận sau đó vài tuần. Ở thời điểm ấy, Neymar đã bắt đầu chơi bóng cho đội Một.

Chương 12
Pacaembu

Lịch sử của câu lạc bộ Santos Football Club chưa từng chứng kiến điều gì tương tự. Hay ít ra là không ai có thể nhớ được từng có một cầu thủ nào khác được hoan nghênh nhiệt liệt đến vậy ngay trước khi anh ta có mặt trên sân - những cổ động viên phấn khích trên sân đã liên tục đồng thanh kêu gọi tung ngôi sao 17 tuổi của họ vào.

Vào ngày 7/3/2009, tại sân Pacaembu - sân trung tâm của thành phố São Paulo, Santos đang chơi một trận đấu thuộc giải bang, gặp Oeste tới từ Itápolis. Phần lớn trong số 22.000 khán giả trên sân là cổ động viên của Peixe.

Trận đấu bắt đầu vào lúc 6 giờ 30 chiều, và gần như ngay sau khi bóng lăn, các cổ động viên đã bắt đầu đồng thanh kêu gọi cho Neymar "tham chiến". Vágner Mancini, người tiếp quản ghế huấn luyện viên trưởng từ ngày 14/2 sau khi Márcio Fernández từ chức, đã cố cưỡng lại mong muốn đó của các cổ động viên, cho tới phút 13 của hiệp hai. Ông thì thầm một vài chỉ dẫn cuối cùng với Neymar, rồi tung anh vào sân hai phút sau đó. Neymar sải những bước dài vào sân trong trang phục trắng-đen, với số áo 18 trên lưng. Anh vào sân thay cho tiền vệ người Colombia, Mauricio Molina. Sân vận động như muốn nổ tung trong một tiếng gầm lớn. Khoảnh khắc mà Neymar Jr và cả các cổ động viên mòn mỏi chờ đợi suốt bao lâu cuối cùng cũng đã tới.

Từ hướng chếch bên phải vòng cấm, Neymar rê qua một cầu thủ của đối phương rồi nã một cú đại bác đưa bóng dội vào cả xà ngang lẫn cột dọc, suýt chút nữa thì thành bàn thắng. Đó là tình huống tham gia vào trận đấu đầu tiên của anh. Khó có thể có một khởi đầu tốt hơn cho cậu bé đến từ Mogi das Cruzes. Khi trận đấu kết thúc (với tỉ số 2-1 cho Santos), cầu thủ mang áo số 18 rời sân

trong những tràng pháo tay tán thưởng. Rồi anh tiến về phía các bạn mình và tiếp tục chơi bóng (như không có điều gì đặc biệt xảy ra). Anh vừa chơi trận đấu đầu tiên, và góp công lớn giúp đội bóng giành chiến thắng sau khi đã không thể phá vỡ được thế bế tắc trong suốt hiệp một. Anh đã không khiến bất kỳ ai phải thất vọng. Màn ra mắt ấy cũng là một ký ức đẹp với Vágner Mancini.

Hiện giờ 48 tuổi, vị huấn luyện viên có gốc gác Italia đang làm việc cho Esporte Clube Vitoria. Từ Salvador de Baia, ông hồi tưởng lại quãng thời gian ở Santos, nơi ông đã có được một chuỗi những kết quả tích cực và tạo cơ hội cho cầu thủ mang áo số 18 tỏa sáng:

“Khi tôi tới Peixe, Neymar đã ở trong đội dự bị cho đội Một, nhưng anh ấy chưa có cơ hội để chơi bóng. Thời điểm đó, Santos có những cầu thủ dày dạn kinh nghiệm, nhưng kết quả thì không được tốt cho lắm. Để có thể tiến lên, đội bóng cần phải tự làm mới mình.”

“Chàng trai trẻ Neymar đã cho tôi thấy cậu ta có thể làm được gì trong những buổi tập. Tuy nhiên, vẫn còn nhiều người nói rằng Neymar chưa sẵn sàng, rằng anh ấy nên chờ thêm một năm nữa trước khi được chuyển sang một trình độ mới. Mọi người đều đối xử với anh ấy như thể anh ấy là một viên ngọc quý, một viên kim cương cần phải được xử trí một cách cực kỳ cẩn thận, một cái gì đó để thực sự nâng niu, không thể nào làm hỏng hay phá vỡ. Về chuyện này tôi lại nghĩ khác. Tôi không đồng tình với suy nghĩ phổ biến ở đội bóng lúc đó, bởi đơn giản là tôi nghĩ rằng anh ấy đã sẵn sàng để chơi bóng.”

“Tôi quyết định sẽ cho anh ấy ra mắt ở Pacaembu. Tất cả các cổ động viên của Santos đều háo hức được thấy Neymar vào sân, sau tất cả những gì mà Neymar đã làm được từ đội U17 tới đội U20. Sự kỳ vọng mà Neymar tạo ra thực sự đáng kinh ngạc. Tất cả mọi người đều muốn thấy Neymar trên sân; họ hy vọng rằng anh sẽ trở thành người kế thừa của Robinho và Diego.”

“Tôi không có mấy công trạng trong chuyện này. Tôi không phải là người đã ‘kích hoạt’ sự nghiệp của Neymar - chính anh ấy làm điều đó. Tôi chỉ cho Neymar một cơ hội, và anh ấy lập tức cho thấy mình là một cái gì đó hết sức đặc biệt ngay từ đầu. Neymar xuất hiện một cách đầy thuyết phục. Anh ấy nhanh chóng chiếm được một vị trí chính thức trong đội Một nhờ tốc độ và những kỹ năng tuyệt vời của mình. Các cổ động viên ngay lập tức phải lòng Neymar. Không chỉ vì thứ bóng đá tuyệt diệu của anh ấy. Mà còn vì Neymar là một người rất cuốn hút và cũng rất dễ gần. Đó là

người mang tới cho bạn cảm giác gần gũi ngay khi tiếp xúc. Đằng sau một vận động viên và một cầu thủ tài năng là những giá trị nhân bản. Khiêm tốn, thẳng thắn và tốt bụng, những phẩm chất rất quan trọng với một ngôi sao. Những phẩm chất mà anh ấy vẫn giữ được cho tới tận bây giờ."

Một huấn luyện viên sẽ nói điều gì với một cầu thủ trẻ đang chuẩn bị có màn ra mắt?

"Tôi hỏi liệu cậu ấy đã sẵn sàng để vào sân hay chưa. Câu trả lời của cậu ấy còn hơn cả thuyết phục với một cầu thủ mới 17 tuổi. Neymar nói rằng cậu ấy luôn sẵn sàng cho khoảnh khắc này, đã chuẩn bị cho nó trong suốt một thời gian dài, và rằng cậu ấy không hề cảm thấy bị áp lực. Những chỉ dẫn của tôi rất đơn giản; đó là những câu mà ai phải làm việc với các cậu bé cũng sẽ nói. Tôi nói với Neymar rằng hãy tin tưởng vào bản thân, không được e ngại trước một cơ hội rê bóng, cố gắng tìm kiếm bàn thắng và chơi theo cách mà cậu ấy đã biết. Đó chính xác là những gì mà Neymar đã làm. Cậu ấy không hề cảm thấy sợ hãi hay choáng ngợp trên sân khấu mới."

Mancini cũng không quên được Neymar đã hạnh phúc như thế nào khi ghi được bàn thắng đầu tiên, 8 ngày sau màn ra mắt. Đó là tối Chủ nhật, ngày 15/3/2009. Trước đó, vào ngày 11/3, Neymar đã chơi trận sân nhà đầu tiên ở Vila Belmiro, với đối thủ Paulista. Trong hiệp hai trận đấu đó, anh vào sân thay trung vệ Domingos, và đã làm tất cả những gì cần phải làm: rê bóng chỗ này chỗ kia, thực hiện những pha đập nhả một-hai, lốp bóng, căng ngang... không thiếu cái gì. Hàng thủ đối phương thực sự đã khốn đốn vì Neymar. Anh còn ghi bàn, tiếc là bàn thắng không được công nhận vì lỗi việt vị. Cuối trận đấu, Neymar đã cười rất tươi trước ống kính máy quay, cố gắng thể hiện anh đã tới gần bàn thắng đến nhường nào.

Nhưng rồi anh cũng được bù đắp, bốn ngày sau đó, ở Pacaembu. Năm cầu thủ trong đội Một không đủ thể lực để ra sân, thế nên Mancini quyết định để Neymar đá chính trong trận đấu với Mogi Mirim, đội bóng cũ của Rivaldo. Neymar mang áo số 7. Ngay ở phút thứ 17, anh đã có cơ hội đầu tiên. Neymar làm động tác giả loại bỏ một hậu vệ và sút. Tiếc là thủ môn Marcelo Cruz của Mogi đã xuất sắc cản phá được. Tới phút 35, từ đường chuyền lên của Paulo Henrique, Neymar lao vào, nhưng bóng lại bật hậu vệ Julio Cesar ra ngoài. Thế giằng co chỉ bị phá vỡ trong hiệp hai. Paulo Henrique mở tỉ số ở phút 11, trước khi Ron ghi một bàn nữa vào phút 23. Santos dẫn trước 2-0. Họ vẫn tiếp tục gây áp lực lên

khung thành của Mogi, và 5 phút sau, ở phút 28, Neymar ghi được bàn thắng đầu tiên.

Pha bóng bắt đầu từ phần sân nhà. Molina dốc bóng vượt qua vạch giữa sân và chuyền cho Germano, người phát hiện ra một khoảng trống bên cánh trái và chuyền cho Triguinho. Tới lượt mình, Triguinho dẫn bóng xộc vào gần vòng cấm và tạt vào trung lộ. Neymar như từ dưới đất chui lên, bay người đánh đầu tung lưới đối phương, ghi bàn thắng đầu tiên trong sự nghiệp. Đồng hồ chỉ 6 giờ 37 phút. Santos vươn lên dẫn trước 3-0. Neymar giơ cao ngón trỏ, nhảy lên và đấm vào không khí. Anh vừa bắt chước màn ăn mừng của thần tượng lớn nhất của mình: Pelé. Neymar tiết lộ về pha ăn mừng vào cuối trận, "Tôi ăn mừng theo cách đó bởi vì tôi đã hứa với bố mình là sẽ làm thế nếu ghi bàn."

Pha ăn mừng ấy là để dành tặng cho ông nội đã khuất của Neymar, Ilzemar, một fan cuồng của Pelé. Chính ông Ilzemar là người đã cho Neymar xem không biết bao nhiêu là video về những bàn thắng của O Rei, là người đã đưa Neymar tới công viên, nơi ông sẽ đá bóng cùng "Juninho" trong khi các anh chị em họ khác của Neymar chơi với búp bê. Ông Ilzemar qua đời năm 2008, khi chưa kịp chứng kiến cháu mình chơi bóng cho Santos. Nhưng Neymar cuối cùng đã có cơ hội để tưởng nhớ ông và làm hài lòng bố mình. Ở trên Thiên đường, ông có lẽ đã cười mãn nguyện khi chứng kiến pha ăn mừng của người cháu.

Sau màn bật cao ăn mừng, chàng trai trẻ tới từ Mogi chạy đến ôm Paulo Henrique, bạn thân và là đồng đội từ đội U20 của anh. Chứng kiến khoảnh khắc ấy, bình luận viên Milton Leite của Sport TV bình luận: "Những đứa trẻ của Santos đang tỏa sáng! Chúng ta đang được chứng kiến một bàn thắng lịch sử! Đây chính là thời khắc lịch sử cho bóng đá Brazil!"

Khi Mancini rút số 7 của mình ra sân, các cổ động viên gầm lên. Neymar trở lại sân vào cuối trận để ôm một trong những đối thủ của mình: tiền đạo Giovanni, người từng là thần tượng của các cổ động viên Santos vào đầu những năm 1990 trước khi tới châu Âu khoác áo Barcelona từ năm 1996 tới năm 1999. Neymar sau đó nói chuyện với các phóng viên truyền hình, bày tỏ hy vọng có thể được ra sân vào Chủ nhật trong trận đấu với Corinthians, là đội bóng mà một trong những thần tượng của anh đang khoác áo. Người đó là Ronaldo Luís Nazário da Lima - "O Fenómeno".

Trên khán đài, các cổ động viên sướng ngất ngây. Rất nhiều người tới sân chỉ để xem Neymar chơi bóng, và họ đã không phải thất

vọng. “Anh ấy phải được ra sân”, “Anh ấy phải đá chính”, “Anh ấy là cầu thủ giỏi nhất mà chúng ta có sau Robinho và Diego”, “Anh ấy đã thể hiện được sự trưởng thành và tài năng của mình”... là một số ý kiến ghi nhận được từ đám đông. Các bình luận viên truyền hình cũng gia nhập dàn đồng ca. Glenda Kozlowski, cựu vận động viên chuyển nghề làm người dẫn chương trình và phóng viên, là người tỏ ra phấn khích nhất. Cô dự báo, “Neymar có thể trở thành Pelé mới.”

Trong khi đó thì ngôi sao trẻ vẫn tiếp tục ghi bàn. Bàn thứ hai được ghi trong trận đấu với Rio Branco ở Vila Belmiro thuộc khuôn khổ Cúp Brazil. Lần này anh ăn mừng bằng một vũ điệu tập thể với các đồng đội. Sau bàn thắng thứ ba, anh lại sáng tạo ra một điệu nhảy mới, lôi kéo được sự tham gia của Madson và Rodrigo Souto. Đó là một bàn thắng siêu đẳng. Nó được ghi trong trận đấu với Palmeiras ở lượt đi vòng bán kết giải vô địch bang, diễn ra vào ngày 11/4/2009, giúp Santos bước vào trận lượt về với lợi thế dẫn trước 2-1. Neymar nhận bóng ở sát vòng cấm. Anh khống chế bóng, lắc lư người và nhảy múa xung quanh các hậu vệ của đối phương, trước khi tung ra một cú sút trái phá bằng chân phải. Bóng đi xuyên qua một rừng chân và cắm thẳng vào góc lưới. Peixe thắng trận lượt về với cùng tỉ số và giành quyền vào chơi trận chung kết. Nhưng trước Corinthians của Ronaldo, họ không có cơ hội gây bất ngờ. Ở trận lượt đi trên sân Vila Belmiro, O Fenómeno, người trở về sau một thời gian dài chơi bóng ở châu Âu (cho PSV Eindhoven, Barcelona, Internazionale, Real Madrid và Milan), ghi 2 bàn thắng tuyệt vời trong chiến thắng 3-1 của đội bóng của anh. Điều đó cũng có nghĩa là trong trận lượt về ở Pacaembu vào ngày 3/6, Corinthians chỉ cần một trận hòa để đăng quang chức vô địch bang São Paulo lần thứ 26.

Sau 15 năm ở châu Âu, Ronaldo đã có được danh hiệu vô địch ở Brazil thứ hai. (Danh hiệu đầu tiên là chức vô địch bang Mineiro với Cruzeiro vào năm 1994). Ronaldo được bình chọn là cầu thủ hay nhất giải, trong khi Neymar Jr giành chiến thắng ở hạng mục phát hiện của năm. Mancini nhận xét, “Anh ấy hoàn toàn xứng đáng. Chỉ trong có 2 tháng, với không nhiều trận đấu, anh ấy vẫn kịp thể hiện được sự trưởng thành, tới mức khi bắt đầu mùa giải Brasileirão mới (giải vô địch quốc gia, diễn ra vào nửa sau của mùa giải), anh ấy đã là một trong những cầu thủ quan trọng nhất trong đội.”

Thật tiếc là giải vô địch quốc gia lại là nơi chứng kiến những ngày cuối cùng của Mancini ở Santos. Vào ngày 13/7/2009, sau thất bại tồi tệ (6-2) trước Vitória ở Salvador de Bahia, ông đã bị chủ tịch

Marcelo Teixeira sa thải. Thế vào vị trí của ông là Vanderlei Luxemburgo, người đã dẫn dắt Santos trong ba giai đoạn trước đó: 1997-1998, 2004, và 2006-2007. Cùng với Peixe, Luxemburgo đã giành một chức vô địch bang São Paulo, một chức vô địch Brasileiro và một chức vô địch giải "liên bang" Rio-São Paulo.

Vào ngày 20/7, Luxemburgo được giới thiệu chính thức ở câu lạc bộ. Phát biểu trong lễ ra mắt, ông khẳng định mục tiêu của ông là đưa Santos tới vị thế mà câu lạc bộ xứng đáng có được, đó là trong nhóm những đội mạnh của bóng đá Brazil. Ông sẽ cải thiện đáng kể thứ hạng của Santos, lúc đó đang đứng ở vị trí thứ 14. Trận đấu đầu tiên của Vanderlei trong cương vị mới là trận gặp Atlético Paranaense. Neymar vào sân trong hiệp hai và lập tức làm thay đổi nhịp điệu của trận đấu. Anh ghi bàn ấn định chiến thắng với một siêu phẩm, cứu huấn luyện viên mới khỏi một khởi đầu không như ý.

Vào ngày 8/8, sau trận hòa trên sân nhà Vila Belmiro với Avai của Florianópolis, vị huấn luyện viên mới bỗng nhiên hồi tưởng lại những ngày tháng vui vẻ mà ông từng có với các đội trẻ. Khi được hỏi tại sao Neymar không có mặt trong đội hình xuất phát (trong 5 trận đầu tiên dưới thời huấn luyện viên mới, Neymar chỉ được đá chính có 1 trận, trận gặp Flamengo), Vanderlei nhận xét, "Năm nay ai cũng nói với tôi rằng Neymar là một trong những cầu thủ hay nhất. Tới một lúc nào đó, cậu ta sẽ trở thành cầu thủ hàng đầu. Nhưng tôi tin rằng cậu ta đã được giới thiệu lên đội Một quá sớm. Cậu ta nên chơi ở các cấp độ thấp hơn trong một thời gian nữa, để có thể trưởng thành. Các anh cần phải kiên nhẫn với cậu ta, cần phải chuẩn bị chu đáo hơn cho cậu ta. Cậu ta như một filé de borboleta (bọ que). Cậu ta quá bé nhỏ, không thể chịu đựng nổi những va chạm trên sân. Trông cậu ta như Robinho lúc mới bắt đầu sự nghiệp. Cậu ta cần phải tăng cường các cơ bắp của mình. Tôi không muốn khiến cậu ta bị vắt kiệt."

Điều này cũng có nghĩa là dưới thời Luxemburgo, Neymar gần như luôn luôn phải làm bạn với băng ghế dự bị. Anh phải theo một chế độ ăn siêu calor - cứ 3 tiếng lại ăn một bữa - để có thể tăng cường sức mạnh và bổ sung thêm ba cân trong khối lượng cơ. Theo đội ngũ kỹ thuật của đội thì đó là điều mà Neymar không thể không làm nếu muốn chơi bóng ở trình độ cao nhất. Đó là một giai đoạn đầy khó khăn cho chàng trai 17 tuổi, người mới chỉ cách đấy vài tháng đã ký một bản hợp đồng trong mơ có thời hạn 5 năm với Santos (hết hạn vào năm 2014): lương được tăng lên thành 80.000 reais mỗi tháng, và phí giải phóng hợp đồng là 90 triệu reais.

Các quan chức của câu lạc bộ tỏ ra lo lắng. Họ sợ rằng, sau 31 trận và 8 bàn thắng, ngôi sao trẻ của họ sẽ không thể phát triển thêm được nữa, cả từ góc độ thể chất lẫn tài năng chơi bóng. Neymar thì không thích bị gọi là "bọ que". Anh nghĩ rằng Vanderlei chỉ đùa thôi, nhưng anh vẫn muốn thoát khỏi cái biệt danh này càng sớm càng tốt.

Chương 13
Baroque và chủ nghĩa tối giản

Một cuộc nói chuyện với Eduardo Gonçalves de Andrade, hay là Tostão

"Chủ nhật trước là một ngày đặc biệt. Tôi xem trận đầu tiên của cậu bé 17 tuổi Neymar, cũng là trận mà cậu ấy được đá chính, trong màu áo Santos. Tôi đã rất phấn khích, như khi tôi xem Zico, Ronaldo, Ronaldinho và Romário chơi bóng lần đầu tiên."

Tác giả của phát biểu trên là Tostão. Ba ngày đã trôi qua kể từ sau khi "Juninho" ghi được bàn thắng đầu tiên, trong trận đấu với Mogi Mirim, và một trong những nhà phê bình vĩ đại nhất của bóng đá Brazil khi viết cho Folha de S. Paulo (một tờ báo ở Brazil) đã không ngần ngại khẳng định, "Chúng ta đang được chứng kiến một ngôi sao tương lai, chứ không phải là một cầu thủ giỏi."

Ông đánh giá những pha chạm bóng của Neymar là "đẹp mắt, hiệu quả và tự nhiên", nghĩa là chỉ có ở những cầu thủ ở một trình độ khác những người còn lại. Ông nhận xét rằng Neymar cần phải có thêm niềm tin vào khả năng của chính mình, tỏ ra tham vọng hơn và phải có mong muốn trở thành người giỏi nhất. Ông cũng khuyên Neymar trở thành một chiến binh, một người không bao giờ trốn tránh, một người khi phải đối diện với nghịch cảnh càng trở nên mạnh mẽ hơn, một người sẵn sàng đổ máu và nước mắt.

Eduardo Gonçalves de Andrade, thường được biết đến với cái tên Tostão, người thuộc thế hệ 1947, là một trong những cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử bóng đá Brazil. Ông được xem như là một vị vua da trắng, người cùng với Pelé, Carlos Alberto, Jarzinho và Rivelino vô địch World Cup Mexico 1970 sau khi đánh bại Italia của Gigi Riva, Roberto Boninsegna, Sandro Mazzola và Gianni Rivera 4-1 trong trận chung kết ở sân Azteca. Ông từng là một bác

sĩ và một giáo sư đại học, nhưng sau năm 1994 đã trở lại với bóng đá trong vai trò một bình luận viên. Ngày nay ông được xem là một trong những chuyên gia phân tích hàng đầu của môn thể thao vua.

Từ Belo Horizonte nơi ông đang sống, Tostão trò chuyện với tôi về những nhận xét mà ông từng dành cho Neymar:

"Đúng thế. Đó là sự thật. Khi xem cậu ấy chơi một số trận đầu tiên trong màu áo Santos, tôi có cảm giác y hệt những cảm giác mà tôi đã có khi theo dõi những huyền thoại bóng đá Brazil trong giai đoạn đầu của sự nghiệp. Tôi không sai. Ấn tượng ban đầu ấy đã trở thành sự thực."

Vậy ngày nay ông đánh giá thế nào?

"Tôi tin rằng Neymar là một cầu thủ tuyệt vời. Tôi cũng tin tưởng rằng chỉ trong vài năm nữa thôi, cậu ấy chắc chắn sẽ là một trong những ứng viên cho danh hiệu cầu thủ hay nhất trên thế giới."

Những phẩm chất kỹ thuật nào của Neymar mà ông đánh giá cao nhất?

"Cậu ấy có tất cả những phẩm chất của một cầu thủ vĩ đại: cậu ấy rê bóng rất giỏi, ở tốc độ cao; cậu ấy chuyển hướng một cách thanh thoát; cậu ấy có thể dẫn bóng bằng chân trái hay chân phải; cậu ấy có một lực sút tốt; cậu ấy rất nhanh, sáng tạo, thông minh và có sự chính xác ổn định trong những pha dứt điểm cả trong lẫn ngoài vòng cấm; cậu ấy là một goleador (tay săn bàn hàng đầu); cậu ấy có thể ghi bàn bằng chân trái hay chân phải, bằng đầu, hay từ một quả đá phạt; cậu ấy đá phạt góc rất hay, có thể đưa bóng cuộn vào vòng cấm. Có lẽ phẩm chất tuyệt vời nhất, điều làm nên sự khác biệt so với các ngôi sao khác, là khả năng rê bóng và ghi bàn bằng cả hai chân - điều mà tôi chỉ mới thấy có Pelé làm được."

Ông nói rằng Neymar có "gần như mọi phẩm chất". Thế cậu ấy còn thiếu gì?

"Có lẽ cậu ấy nên học cách không ngã xuống một cách quá dễ dàng. Khi Leo Messi bắt đầu rê bóng, kể cả khi đối thủ lao vào để tắc bóng hay dùng cả thân mình để ngăn cản, thì cũng chẳng có điều gì xảy ra cả. Messi tiếp tục chạy và rê bóng, tiếp tục hướng về khung thành. Neymar, ngược lại, sẽ ngã xuống. Một phần vì cậu ấy vẫn còn hơi yếu về mặt thể lực, phần khác vì cậu ấy thích tạo ra một chút kịch tính, kiểu làm trò, để thu hút sự chú ý của đám đông; anh biết đấy, cậu ta giả vờ bị phạm lỗi. Đó là một khiếm

khuyết của tuổi trẻ mà cậu ấy đang cố gắng từ từ thoát ra. Barcelona và bóng đá châu Âu sẽ giúp cậu ấy cải thiện mặt này. Một vấn đề khác Neymar cần phải cải thiện là khối lượng cơ bắp. Cậu ấy cần phải trở nên mạnh mẽ hơn, trong khi không đánh mất sự linh hoạt, tốc độ và khả năng phối hợp, là những phẩm chất đặc biệt của cậu ấy."

Neymar đại diện cho điều gì của bóng đá Brazil?

"Từ năm 2011, Neymar đã vươn lên, trở thành cầu thủ Brazil hay nhất, không có gì phải nghi ngờ. Chúng tôi có những cầu thủ giỏi nhưng Neymar là một ngôi sao. Cậu ấy là điều tuyệt vời nhất mà bóng đá Brazil có thể giới thiệu với thế giới. Ban đầu, cũng có những phản ứng gọi là khiên cưỡng, thậm chí chống lại Neymar, có lẽ vì phong cách chơi bóng của cậu. Nhưng dần dần, Neymar đã trở thành cầu thủ quan trọng nhất của cả Santos lẫn đội tuyển Brazil. Neymar có thể kết hợp giữa jogo bonito (bóng đá đẹp), phong cách nghệ thuật, hay là kỹ năng và sự sáng tạo, với hiệu suất, tính hiệu quả. Cậu ấy có thể trở thành một trong những cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử bóng đá Brazil."

Anh ấy từng có ý nghĩa thế nào với Santos?

"Cậu ấy là nhân tố quyết định trong hành trình tìm lại vinh quang của một đội bóng đang khủng hoảng, một đội bóng đã không tạo được ấn tượng nào trong suốt 40 năm trước đó. Chúng ta cũng cần phải nhớ rằng trong giai đoạn đầu của sự nghiệp, bên cạnh Neymar có không ít những đồng đội giỏi: Ganso, Robinho, André... Nhưng rồi từng người cứ lần lượt bỏ cậu ấy mà đi. Người ta không bán Neymar, nhưng lại bán những đồng đội của cậu ấy, khiến cậu ấy phải gánh vác trách nhiệm của cả đội bóng. Những màn trình diễn của Neymar cho Santos cứ tệ dần đi. Rồi tới một lúc ta biết rằng cậu ấy không thể chơi bóng cho Santos lâu hơn được nữa. Nó cũng giống như việc Messi chơi cho một đội bóng ở Rosario, Cristiano Ronaldo chơi ở Madeira hay Ibrahimovic chơi cho một đội bóng Thụy Điển. Khoảng cách giữa Neymar với các cầu thủ còn lại là quá lớn. Cậu ấy đã lãng phí cả thời gian lẫn tài năng của mình. Rất may mắn là Neymar đã chọn chuyển tới một đội bóng tuyệt vời, đó là Barcelona, nơi cậu ấy có thể tiếp tục trưởng thành và hoàn thiện hơn khi bên cạnh là những Messi, Xavi và Iniesta. Đó là một bài test cho cậu ấy, một bài test rất quan trọng để biết được cậu ấy có thể tiến xa đến thế nào, và cũng là để chúng ta có thể 'đo đếm' sự xuất sắc của cậu ấy. Bởi vì có những cầu thủ khi chơi một mình thì tỏa sáng, nhưng khi chơi bên cạnh những cầu thủ vĩ đại thì trở nên mờ nhạt."

Ý ông là những ngôi sao của Barcelona có thể có hiệu ứng ngược lại đối với Neymar?

"Còn quá sớm để khẳng định, nhưng tôi tin rằng điều đó sẽ không xảy ra. Tôi nghĩ là Barcelona, với Messi và Neymar, sẽ sở hữu hai ngôi sao đẳng cấp thế giới. Đừng quên rằng trước Messi, Ronaldinho chính là cậu bé vàng của Barcelona. Messi trưởng thành dưới cái bóng của Ronaldinho, nhưng sau đó đã vượt lên trên người đàn anh bởi anh ta xuất sắc hơn và toàn diện hơn."

Ông có thể thử so sánh Messi, Neymar và Cristiano Ronaldo?

"Messi là một hiện tượng đặc biệt: anh ta là một chuyên gia rê bóng và dứt điểm xuất sắc. Neymar sở hữu bộ kỹ năng lớn hơn, nhưng điều đó không có nghĩa là cậu ấy hay hơn. Vào thời điểm này, Messi là cầu thủ xuất sắc nhất, không có gì phải nghi ngờ cả. Phẩm chất lớn nhất của Cristiano Ronaldo là sức mạnh. Đấy là cầu thủ sở hữu sức bền tuyệt vời, những cú sút sấm sét, khả năng bật cao hiếm thấy khi đánh đầu - thế nhưng anh ta lại không có được kỹ năng hay ma thuật mà Neymar và Messi có."

"Phong cách của Neymar mang tính baroque[21] và sôi nổi hơn của Messi. Messi thì cổ điển và thiên về kỹ thuật hơn. Gần như là một người theo phong cách tối giản. Anh ta tạo ra được những điều đặc biệt trong khi sử dụng ít động tác hay những pha chạm bóng nhất có thể. Neymar thì đặc biệt phô trương trong cái cách mà anh ấy chơi bóng. Neymar giống Maradona hơn Messi, nhưng điều đó không có nghĩa là anh ấy thiếu hiệu quả. Diego rất thích phô diễn nhưng các động tác của ông đều thực sự hiệu quả. Ông ấy thích thu hút sự chú ý, và cho người ta thấy ông ấy giỏi như thế nào với trái bóng trong chân. Messi thì giống Pelé hơn. Như O Rei, Messi sở hữu một khả năng đặc biệt trong việc tối ưu hóa hiệu quả của một động tác, một phẩm chất mà Neymar không có. Anh ấy chỉ cần một vài động tác là có thể tạo ra một cơ hội ghi bàn. Tôi chưa bao giờ thấy Pelé lạm dụng việc rê dắt, hay mất thời gian rê dắt chỉ để cho vui. Ông ấy lướt qua đối thủ với mục đích duy nhất là tiến tới khung thành. Như Messi. Phong cách chơi bóng của Pelé là thứ thuần chất. Giống như một nhà văn vĩ đại chỉ trong vài từ đã có thể nói hết mọi điều cần nói, trong khi những người khác viết hết trang này tới trang nọ nhưng không diễn đạt được gì hoặc diễn đạt được rất ít."

[21] Hoa mỹ, khoa trương - N.D.

"Một người Brazil giống một người Argentina và một người

Argentina giống một người Brazil, nghe có vẻ sai sai nhỉ? Nhưng hãy để tôi làm rõ điều này: Neymar không cùng đẳng cấp với Pelé (đó là người giỏi nhất) hay Maradona (với những bộ kỹ năng dường như vô hạn) hay Messi, ít nhất là ở thời điểm này. Cậu ấy có thể vươn tới trình độ đó trong tương lai hay không thì còn phải chờ."

Chương 14
Niềm vui

Âm nhạc nổi lên, gợi nhớ về khúc dạo đầu trong một vở Ôpêret của thế kỷ XIX. Rồi những tấm màn được hạ xuống, và trên tấm màn đen hiện ra dòng chữ uốn lượn: "De Santos FC, para Torcida Santista" (Từ câu lạc bộ Santos, dành cho các cổ động viên của Santos). Ở phía sau cùng là hình ảnh những sân bóng của Trung tâm huấn luyện Rei Pelé.

Trong bộ trang phục tuxedo, Madson bỏ chiếc mũ xuống: "Thưa các quý ông và quý bà..."

Khoác trên mình chiếc áo jacket đen, Neymar tiến về phía ống kính camera: "Chúng tôi trân trọng mời tất cả các cổ động viên của Santos, vào ngày 17/1 tới..."

Dorival Junior: "... tại sân vận động Pacaembu."

Madson giơ chiếc áo sọc đen-trắng lên: "Trang phục bắt buộc: áo thi đấu của Santos."

Tới phiên của Neymar: "Tôi xin phép được giới thiệu người bồi bàn của buổi tối hôm đó, Paulo Henrique, O Ganso."

O Ganso, trong bộ lễ phục, tiếp lời: "Và ngay bây giờ, chúng ta sẽ biết món chính của bữa tiệc: đó chính là trận đấu giữa Santos và Rio Branco."

Neymar: "Chúng tôi mong chờ sự có mặt của tất cả các bạn."

Paulo Henrique: "Hãy đánh dấu sự kiện này vào trong nhật ký: Chủ nhật, 7 giờ 30 tối."

Madson: "Hy vọng quý vị sẽ có một buổi tối vui vẻ."

Anh cúi đầu chào, và tấm màn đỏ được hạ xuống.

Đoạn video kéo dài 42 giây đó được làm để mời gọi các cổ động viên tới xem trận đấu đầu tiên của Peixe trong mùa giải 2010, trận đấu thuộc vòng 1 Paulistão[22].

[22] Giải vô địch bang São Paulo - N.D.

Những gì diễn ra trong buổi tối hôm đó thực sự xứng đáng với sự chờ đợi. Các cầu thủ trao nhau những cái ôm và những nụ hôn sau chiến thắng đậm đà 4-0, với 2 bàn của Ganso và 2 bàn của Neymar.

Neymar đã chơi với phong độ rất cao, và anh còn có một kiểu đầu mới: kiểu đầu Mohican. Khi Neymar Pai trông thấy hai gã Anh điêng (con trai ông và André) bước ra sân với kiểu tóc giống hệt nhau, ông không thể tin vào mắt mình. Đáng nói hơn, ông chính là người đã đề nghị "Juninho" đi cắt tóc. Tóc của Neymar đã quá dài, mà bố cậu thì không thích tóc dài. Nhưng đi xa tới mức như Neymar đã làm là điều không thể tin nổi.

Neymar Jr giải thích với Ganso, người cũng đang há hốc mồm: "Tớ chỉ muốn thay đổi chút xíu thôi." Ganso đáp luôn: "Tôi sẽ không bao giờ cắt kiểu tóc như vậy!" Thực ra thì Neymar từng để kiểu tóc tương tự hồi cuối năm 2009, nhưng phải tới đầu mùa giải mới này thì anh mới đủ dũng khí để trưng nó ra.

Cosme Salles, người đã cắt tóc cho Neymar từ khi anh còn là một cậu bé 15 tuổi, giải thích về kiểu đầu mới: "Anh ấy nói muốn có gì đó mới mẻ, nên tôi mới đề nghị kiểu Mohican." Chính xác hơn là kiểu Mohawk: tóc hai bên được cạo trắng, còn phần giữa thì được vuốt dựng đứng. Đó là kiểu tóc đã trở nên rất phổ biến vào cuối những năm 1970 nhờ sự nổi lên của phong trào nhạc punk bắt nguồn ở Anh, một phong trào cổ vũ cho sự vô chính phủ, hoạt động nổi loạn chống lại chính quyền, chống lại các thiết chế cũ, và lối sống "không tương lai". Một kiểu thể hiện thái độ "đếch quan tâm" đến thế giới với cái mào được dựng cao.

Trong trường hợp của Neymar, kiểu tóc của anh được thực hiện mềm mại hơn, ít tạo cảm giác hung hăng, và không có ngụ ý nào về chính trị hay sự chống đối. Đấy chỉ là vấn đề về thời trang thôi. Dẫu vậy, kiểu đầu ấy cũng tạo được tiếng vang, và trở thành một phần của thương hiệu Neymar. Có thể dễ dàng bắt gặp hàng nghìn biến thể của kiểu đầu này trên phố: nhiều gel hay ít gel hơn, màu nhuộm, màu tự nhiên, màu trắng, để lọn, cạo sạch hai bên hay

vuốt ngược phần trước... Trong vòng ba năm, Neymar đã trình làng tới hai mươi "biến thể" của kiểu tóc Mohawk đó, và tất cả đều trở thành một thứ thời thượng, lan nhanh như một đám cháy. Từ các em bé, những cậu nhóc, từ cổ động viên cho tới các cầu thủ, cả trong lẫn ngoài Brazil, ai ai cũng muốn bắt chước kiểu đầu mới này. Nó thực sự là một thành công lớn.

Trong số những người không thích kiểu tóc đó, bên cạnh Neymar Pai còn có João Araújo, còn gọi là O Didì, thợ cắt tóc riêng của Pelé. Tiệm cắt tóc của ông nằm ngay phía trước Vila Belmiro. Tấm biển treo bên ngoài cửa tiệm, mỗi đầu biển đều có gắn một huy hiệu của Santos, ghi: "Cabeleireiro de Pelé e de voce tambem" (Thợ cạo của Pelé và của cả bạn nữa). Phía trong tiệm là một bảo tàng bóng đá: ảnh chụp, ảnh chân dung, chữ ký, khăn, cờ... nhiều vật có từ năm 1956, là thời điểm Didì lần đầu tiên cắt tóc cho O Rei. Ông giải thích rằng, "Thời của tôi kiểu Mohican là kiểu tóc dành cho một tên maloqueiro [một từ có tính khiêu khích được sử dụng ở Rio Grande do Sul để chỉ những kẻ khố rách áo ôm], nhưng tôi phải thừa nhận rằng ngày nay việc tạo một kiểu tóc Mohican tươm tất là hoàn toàn có thể."

Ngay cả Didì cũng phải thừa nhận xu hướng thời trang mới nhất này. Đặc biệt là sau khi Pelé đã cho Neymar xem một số bức ảnh chụp ông năm 17 tuổi và khi ông thực hiện nghĩa vụ quân sự. Pelé đùa rằng chính ông là người đã khơi mào cho phong cách Mohican từ cách đây 50 năm, với sự giúp đỡ của Didì. Nếu bạn nhìn lại những bức ảnh chụp Pelé ở World Cup Thụy Điển 1968, bạn có thể hiểu được ông muốn nói gì.

Gạt sang bên những câu chuyện đùa và các hiện tượng thời trang, thì có vẻ như kiểu tóc mới đã mang lại may mắn cho Neymar.

Huấn luyện viên mới của Peixe, ông Dorival Junior, người tới thay Luxemburgo, phát biểu trong lễ ra mắt vào ngày 30/12/2009 rằng trong tay ông đang có một nhóm những cầu thủ trẻ do đội bóng đào tạo ra mà ông có thể tin tưởng được. Neymar là một trong số đó. Và thế là, bỏ lại sau lưng cái biệt danh khó chịu "bọ que", ngôi sao trẻ lại trở lại với hàng đầu. Dorival Junior sử dụng Neymar bên cạnh Paulo Henrique Ganso và André trong một bộ ba tấn công mới, và sau đó kết hợp thêm Robinho để tạo thành một bộ tứ tấn công đình đám toàn Brazil với cái tên O Quarteto Santástico (Santástico là cách chơi chữ giữa "Santos" và fantástico - tuyệt diệu).

Robinho, thần tượng của Neymar, vừa trở lại từ Manchester City,

như sự trở về của đứa con lưu lạc trong sách Phúc âm của thánh Luke. Anh không được trao nhiều cơ hội ở Manchester City dưới thời huấn luyện viên Roberto Mancini và thường phải "làm bạn" với băng ghế dự bị. Khi anh có cơ hội chọn đến Benfica hoặc trở lại Santos theo một hợp đồng cho mượn, anh đã không mất một giây chần chừ.

Vào ngày 7/2, trên sân Baueri, Robinho, ngôi sao sáng nhất của Santos giai đoạn 2002-2005, có màn ra mắt thứ hai trong màu áo sọc trắng-đen. Anh vào sân ở phút thứ 12 của hiệp hai, khi tỉ số đang là 1-1. Bàn thắng của Santos được ghi do công của Neymar, bàn thứ 7 của anh từ đầu mùa. Sau khi Auroca bị phạm lỗi trong vòng cấm, Santos được hưởng penalty và Neymar là người sút - năm bước về sau, một động tác giả và Rogério Ceni, thủ môn của São Paulo, không thể làm gì khác ngoài việc nhìn bóng bay vào lưới do đã đổ người về góc phải. Ceni, người có hơn 1.000 trận và, thật khó tin với một thủ môn, hơn 100 bàn thắng - một tượng đài của bóng đá Brazil - điếng người sau cú sút của Neymar. Anh khoa chân múa tay một cách giận dữ, nói rằng động tác của Neymar không phải là một cú paradinha mà là một cú paradòn - không phải là một động tác giả đơn thuần, mà là một trò gian dối. Từ Madrid, qua mạng Twitter, Kaká bày tỏ sự đồng tình với Ceni và chỉ trích Neymar. Anh nói rằng chỉ có ở Brazil người ta mới bỏ qua cho những trò gian dối như thế. Với Ceni, bàn thắng và vũ điệu ăn mừng sau đó của Neymar là một hành động có tính sỉ nhục, thể hiện thái độ thiếu tôn trọng của một cầu thủ trẻ đối với một cựu binh. Nhiều năm sau đó, hai người vẫn không nhìn mặt nhau.

Trận đấu tiếp tục, và Roger ghi bàn gỡ hòa cho São Paulo. Rồi cũng tới lúc O Rei do drible và de pedalada (Vua rê bóng và đảo chân), chính là Robinho, bước ra ánh sáng. Phút 85, với một cú đánh gót nhẹ nhàng, Robinho đã gẩy trái bóng từ quả tạt nhằm vào góc gần của Wesley vào lưới. Sau trận, nhật báo thể thao của São Paulo, Lance, bình luận rằng: "Robinho cho thấy anh vẫn còn có thể mang lại cho bóng đá nhiều điều. Với một pha chạm bóng tinh tế, anh đã mang về chiến thắng và ngôi đầu giải Paulista cho Santos."

Sau "lễ tổng duyệt", O Quarteto Sántastico tiếp tục gây ấn tượng. Trận đấu diễn ra vào ngày 10/3/2010 chứng kiến Peixe phá kỷ lục về số bàn thắng ghi được trong một trận đấu ở Cúp Brazil: Santos 10 - Naviraiense 0. Neymar là tác giả của bàn thứ 2 và bàn thứ 7, trong đó bàn sau, được ghi ở phút 54, là một pha ghi bàn khó quên. Anh nhận bóng từ Giovanni ở sát vòng cấm. Sau một loạt những động tác giả, Neymar bỏ lại sau lưng hai hậu vệ đứng như trời trồng, vượt qua thêm một hậu vệ nữa, và thủ môn không có

một chút cơ hội nào. Các bình luận viên truyền hình phấn khích hét lên "Gol de Placa" - là cụm từ để mô tả bàn thắng vĩ đại mà Pelé ghi vào lưới Fluminense trong trận đấu diễn ra vào ngày 5/3/1961. Người ta thậm chí còn đóng bảng đồng ở sân Maracana để ghi nhớ sự kiện đặc biệt này. Bàn thắng này của Neymar cũng không kém phần quan trọng. Đó là bàn thắng đẹp nhất ở Copa do Brasil, là bàn thắng đẹp nhất mùa giải theo khẳng định của các bình luận viên truyền hình. Nhưng gượm đã...

Vila Belmiro, ngày 14/4/2010 - sinh nhật thứ 98 của Santos. Neymar nã 5 bàn vào lưới Guarani trong trận đấu thuộc vòng 16 đội ở Cúp Brazil.

Phút thứ 2: ghi bàn từ chấm 11m sau một động tác giả.

Phút 30: nã đại bác bằng chân trái từ rìa vòng cấm.

Phút 38: đệm bóng cận thành sau đường chuyền của Arouca.

Phút 81: nhận quả tạt từ cánh trái của Robinho, chạm 2 chạm và ghi bàn.

Phút 85: Matsu dốc bóng lên rồi chuyền cho Robinho, người gẩy lại cho Neymar: vào.

Tỉ số chung cuộc: Santos 8 - Guarani 1.

Nhưng thứ giúp cho Santos chiếm được tình cảm của các cổ động viên cũng như những người theo dõi trung lập không phải là cơn mưa bàn thắng hay lối chơi đẹp mắt. Mà là sự lan tỏa của niềm vui và khát khao được vui vẻ "rò rỉ" ra từ những "lỗ hổng" của thế hệ Meninos de la Vila mới (Những đứa trẻ của thành phố). Meninos de la Vila, nhóm cầu thủ cây nhà lá vườn từng tạo nên thành công cho Santos trong những năm 1960, 1978 và 2002, chính là brincadeira (niềm vui), như người Brazil vẫn nói.

Mỗi bàn thắng là một bữa tiệc với các vũ điệu khác khau - thứ gì đó vui vẻ và khác biệt. Trong trận đấu với Guarani, họ đã sáng tạo ra hết điệu nhảy này tới điệu nhảy khác: với mũ bóng chày và nhạc rap, một trận tennis, xe mô tô, xe tải, máy bay lăn bánh, vòng quay ngựa gỗ, bộ đội hành quân, kẻ đánh giày, và những điệu nhảy đặc trưng theo âm nhạc từ các bộ phim. Dường như chẳng có kiểu ăn mừng nào mà họ không thể nghĩ tới.

Ngay cả tượng Nữ thần Tự do cũng không "thoát". Vào ngày 21/3/2010, Santos gặp Ituano trong một trận đấu thuộc khuôn

khổ giải vô địch bang.

Neymar không ra sân trận này vì đang phải thụ án treo giò một trận. Anh đang ở New York với đội Santos B, chuẩn bị chơi một trận giao hữu với Red Bulls. Trước trận đấu, Neymar gọi cho André yêu cầu người đồng đội giúp anh một chuyện, đó là bắt chước tượng Nữ thần Tự do nếu ghi được bàn thắng. André là người ghi bàn gỡ hòa. Sau bàn thắng, anh cùng với Madson và Wesley tiến tới sát đường biên. Tay giơ cao như thể đang cầm một ngọn đuốc, ba người họ cùng nhau tạo thành hình tượng Nữ thần Tự do. Khi Paulo Henrique ghi bàn thứ hai, hình ảnh này được lặp lại. Theo dõi trận đấu trực tiếp qua ti vi, Neymar thực sự phấn khích. Anh lập tức gọi điện cho bạn mình để cảm ơn.

Cần phải nhấn mạnh rằng trận ấy, dù Neymar vắng mặt và Robinho cũng chấn thương, Santos vẫn thắng với tỉ số gây sốc 9-1.

“Khi chúng tôi thắng với cách biệt (chỉ) 2 hay 3 bàn, tất cả đều nói Santos đang gặp vấn đề. Chúng tôi chơi bóng một cách vui vẻ, nhưng cũng rất có trách nhiệm. Bầu không khí trong phòng thay đồ và trên sân vận động thực sự rất tuyệt vời. Đó là một trong những năm đẹp nhất trong đời tôi”, Neymar bình luận sau đó mấy năm.

Mùa giải ấy mang về cho Santos 2 chức vô địch, cũng là chức vô địch đầu tiên và thứ hai trong sự nghiệp của Neymar. Ngày 2/5/2010, sân Pacaembu là nơi diễn ra trận chung kết lượt đi giải vô địch bang São Paulo (Santos là đội khách). Peixe giành quyền vào chơi trận đấu này sau khi đánh bại đối thủ truyền kiếp São Paulo trong trận bán kết. Họ thắng cả hai trận một cách thuyết phục 3-2 ở Morumbi và 3-0 trên sân nhà. Ở Vila Belmiro, Neymar chính là người mở tỉ số với một pha đánh đầu. Và sau đó, từ chấm 11m, là một động tác giả khác. Lần này có khác là động tác của Neymar ít khiêu khích hơn, nhưng nạn nhân thì vẫn thế: Rogério Ceni. Đối thủ của Santos trong trận chung kết là Santo André, một bất ngờ của giải đấu năm đó. Trận lượt đi ở Pacaembu kết thúc với thắng lợi 3-2 cho Peixe. Neymar dính chấn thương và được thay bởi André trong giờ nghỉ.

Nhưng ở trận lượt về, Neymar đã thể hiện một phong độ cực cao. Trận đấu diễn ra không hề dễ dàng. Số 11 của Santos ghi được 2 bàn thắng. Bàn đầu tiên là một kiệt tác: Robinho dùng gót trả bóng lại cho Neymar trong vòng cấm. Neymar vượt qua hai hậu vệ và thủ môn của đối phương trước khi đưa bóng vào lưới. Cậu bé tới từ Mogi das Cruzes cũng là tác giả của bàn thắng thứ hai.

Neymar sau đó được cho ra nghỉ, thay bằng Roberto Brun.

Tỉ số lúc anh rời sân là 2-2. Nhưng Santo André không chịu bỏ cuộc và vượt lên dẫn trước 3-2. Santos bị đặt trước thử thách cực đại, nhất là trong bối cảnh họ đã phải nhận 3 thẻ đỏ. Nhưng, bằng cách nào đó, họ vẫn bảo vệ được thành quả. Paulo Henrique được gọi để cho ra nghỉ, nhưng anh phản đối và tiếp tục ở lại sân. Chính cầu thủ này đã sáng tạo ra một chiến thuật chưa từng thấy: sau một pha dốc bóng bên cánh trái, nhận thấy ở trung lộ lẫn xung quanh không có đồng đội nào, anh quyết định để quả bóng ở sát điểm đá phạt góc và chờ cầu thủ của đối phương tới lấy. Khi cầu thủ này chạm bóng, anh lập tức gây sức ép, với mục đích duy nhất là câu giờ. Khi đội bạn đang chơi ít hơn ba người, mọi hành động giúp câu giờ đều đáng trân quý. Trọng tài cuối cùng cũng thổi còi kết thúc trận đấu khi tỉ số vẫn là 3-2; Santos đã bị đẩy vào thế phải rượt đuổi trong phần lớn thời gian. Tổng tỉ số sau hai lượt trận là 5-5, nhưng Santos là đội lên ngôi vô địch do có được hiệu suất bàn thắng - bại tốt hơn hẳn ở các vòng đấu trước.

Đám đông phát cuồng; các cổ động viên nhảy nhót không ngừng trên khán đài. Đã tới lúc vào hội. Neymar, mắt còn đỏ hoe, ngấn lệ, bước lên nhận tấm huy chương Paulista đầu tiên.

Nhưng khi mà sự phấn khích với giải thưởng lớn còn chưa kịp qua đi, thì nỗi buồn ập đến. Bất chấp việc các cổ động viên đã hô vang "Neymar cho Brazil" không biết bao nhiêu lần, và bất chấp cả Pelé lẫn Zico đều lên tiếng ủng hộ triệu tập Neymar cho Seleção, Dunga - huấn luyện viên của đội tuyển Brazil - không mảy may bận tâm. Cả Neymar lẫn Paulo Henrique đều không được tham gia World Cup 2010 tổ chức ở Nam Phi. Đây thực sự là một nốt trầm cho Meninos de Vila, những người đã chơi với phong độ không thể tin nổi trong thời gian trước đó. Biết bao người đã mong mỏi được thấy Neymar chơi bóng ở World Cup, như Pelé, người đã khiến cả thế giới sửng sốt ở World Cup 1958 khi mới 17 tuổi. Juninho sẽ phải chờ thêm 4 năm nữa. Brazil sau đó bị loại ở vòng tứ kết bởi Hà Lan. Hàng triệu người Brazil vật vã đau đớn vì thất bại này.

Santos thì vượt qua được nỗi đau World Cup với chức vô địch Cúp Brazil. Đối thủ trong trận chung kết là Vitória. Trận lượt đi, diễn ra vào ngày 28/7 trên sân Vila Belmiro, kết thúc với phần thắng 2-0 nghiêng về phía Santos. Neymar dùng ngực mở tỉ số sau quả tạt của Pará, nhưng sau đó lại đá hỏng một quả penalty. Anh sục bóng nhưng thủ môn đối phương không bị lừa, do vậy dễ dàng bắt dính. Trên khán đài, các cổ động viên bắt đầu la ó Neymar. Mỗi lần anh chạm bóng, đám đông lại rộ lên những tiếng trêu chọc, như

để Neymar hiểu rằng thái độ ngạo mạn của anh đã vượt quá giới hạn chịu đựng của họ. Dù vậy, bất chấp chuyện không hay đó, trận đấu vẫn kết thúc như ý. Trong trận lượt về ở Bahia vào ngày 4/8, Santos để thua 2-1, nhưng vẫn lên ngôi. Neymar là chân sút hàng đầu của giải đấu với 11 bàn thắng. Anh còn ghi được 14 bàn khác ở Paulistão. Anh đã trở thành một thần tượng không thể tranh cãi ở Brazil.

Trong một cuộc phỏng vấn với Estado de São Paulo vào tháng 4/2010, Neymar tiết lộ rằng chiếc xe mơ ước của anh là một chiếc Porsche màu vàng, và thêm một chiếc Ferrari đỏ nữa ở trong garage (dù lúc đó anh vừa mới mua một chiếc Volvo XC60 với giá 140.000 reais). Anh cũng nói rằng anh thích tới Disneyland, bởi anh luôn mê mẩn các công viên giải trí. Neymar sưu tập đồng hồ, nước hoa, và bắt đầu mua quần áo của những nhà thiết kế nổi tiếng - Calvin Klein và Armani. Neymar đăng ký tham gia bầu cử, nhưng anh không có chút ý niệm nào về các ứng viên cho chức tổng thống. Hiện tại anh cũng không quan tâm nhiều lắm tới Lula da Silva[23], nhưng đã thể là sẽ làm điều đó trong tương lai. Về cơ bản, chúng ta đang thấy ở đây một cậu bé giàu có và nổi tiếng, nhưng vẫn cần phải trưởng thành. Neymar hóa ra phải làm điều đó - trưởng thành - sớm hơn cả dự tính.

[23] Tổng thống Brazil - N.D.

Chương 15
Ayrton Senna

Lời đề nghị đầu tiên là một bài test. Vào cuối tháng 6/2010, West Ham hỏi mua chàng trai 18 tuổi Neymar với giá 15 triệu euro. Ý tưởng ở đây là tiền đạo của Santos sẽ chơi một hay hai mùa trong màu áo West Ham trước khi chuyển tới Chelsea. The Hammers sẽ đóng vai trò bãi thử cho The Blues của Roman Abramovich. Vừa an toàn, lại vừa không quá tốn kém. Cách làm tương tự đã phát huy hiệu quả với hai ngôi sao Argentina là Javier Mascherano và Carlos Tevez vào năm 2006. Cả hai đều chuyển tới West Ham từ Corinthians, trước khi lần lượt gia nhập Liverpool và Manchester United.

Neymar Pai cảm thấy bị hấp dẫn bởi đề nghị này. Ông tin chắc rằng con trai của ông có thể dễ dàng thích nghi với bóng đá Anh, rồi sẽ sớm trở thành một ngôi sao lớn trên bầu trời bóng đá châu Âu. Nhưng Santos không mấy hứng thú. Đội bóng này, vốn sở hữu 60% giá trị của Neymar (40% còn lại thuộc về Dis Group, một nhánh của Grupo Sonda, chuỗi siêu thị lớn nhất ở São Paulo), biết rõ rằng Chelsea là đội đứng phía sau West Ham, thế nên họ quyết định chờ đợi một lời đề nghị hấp dẫn hơn. Cùng lúc, Santos nhắc nhở những đội bóng đang có ý muốn mua Neymar rằng trong hợp đồng của anh có một điều khoản giải phóng trị giá 35 triệu euro, rằng họ không có ý định bán rẻ Neymar và làm suy yếu đội bóng. Nên nhớ là năm 2010, Santos đang được ví như một "dream team".

Một lời đề nghị mới được Chelsea chuyển tới ít ngày sau đó. Abramovich và các cộng sự đặt lên bàn 20 triệu euro. Vào ngày 20/7, Santos cho đăng tải một thông cáo báo chí trên website chính thức, trong đó khẳng định họ rất vui khi nhận được sự quan tâm (từ Chelsea), nhưng không có ý định bắt đầu thương thảo với mức giá đó. Trò cân não được nâng lên một tầm mới ít

ngày sau đó. Phía Chelsea nâng đề nghị lên thành 30 triệu euro, kèm theo một bản hợp đồng 5 năm trị giá 3,5 triệu euro mỗi năm cho Neymar, chưa kể khoản thưởng ra sân, thưởng vô địch, và nhiều khoản khác.

Đấy là một lời đề nghị mà gia đình Silva không thể cưỡng lại được. Đầu tháng 8, Neymar Pai và Wagner Ribeiro bay tới New York, nơi Brazil đang chuẩn bị chơi một trận giao hữu mà Neymar nhiều khả năng đá chính, để thương thảo với Chelsea. Santos vẫn kiên định với quan điểm là họ không muốn bán Neymar cho nhà vô địch Anh, ở thời điểm đó còn do Carlo Ancelotti dẫn dắt.

Trong một bài trả lời phỏng vấn trên Radio Globo, Wagner Ribeiro nói rằng, "Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro, chủ tịch của Santos, là một người tốt và đáng kính; ông ấy xứng đáng với tất cả sự tôn trọng từ tôi và từ bố của Neymar. Nhưng khách quan mà nói, tôi nghĩ rằng ông ấy là một kẻ nằm mơ giữa ban ngày. Bất kỳ câu lạc bộ Brazil nào cũng mong nhận được một lời đề nghị như lời đề nghị từ Chelsea. Ông ấy là người duy nhất trên thế giới nhận được một lời đề nghị mà bất kỳ ông chủ tịch nào cũng khao khát, ấy vậy mà lại từ chối. Thật tiếc là chúng ta phải tôn trọng các bản hợp đồng."

Ribeiro không nghi ngờ gì về chuyện đã tới lúc Neymar Jr phải rời Brazil. Ông ấy không thấy chàng trai trẻ Neymar có nhu cầu gì phải tiếp tục ở lại Santos. Để có thể tiếp tục trưởng thành và phát triển, Neymar cần phải ra đi. Ở lại Brazil thậm chí còn có nguy cơ xuất hiện hiệu ứng ngược, bởi như Ribeiro nói thì "Ở Brazil có những cầu thủ giỏi, nhưng giải Brazil thì không thực sự chất lượng. Chơi bóng ở Champions League mang tới một trải nghiệm khác hẳn so với tất cả các giải đấu ở đất nước của chúng ta." Trong suy nghĩ của Ribeiro, vụ này xong rồi. "Quyết định giờ thuộc về gia đình họ."

Nhưng Santos vẫn chưa chịu bỏ cuộc. Họ cần tung đòn quyết định trong vài ngày tiếp theo. Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro gọi cho Armiño Neto, giám đốc marketing của đội bóng, người mà ông đã bổ nhiệm sau khi đắc cử chức chủ tịch. Ribeiro nói, "Trước mặt tôi đang là một đề nghị trị giá 30 triệu euro, nhưng tôi không muốn bán Neymar: Tôi chỉ muốn bán show diễn của cậu ấy thôi. Chúng ta không đủ năng lực tài chính để có thể trả cho Neymar mức lương mà Chelsea đang đề nghị. Nhưng chúng ta cần phải tìm ra một nguồn tiền để có thể giữ cậu ấy ở lại đây; chúng ta cần phải mang tới cho cậu ấy một hợp đồng mới, một thỏa thuận mới, và trên hết, phải vạch ra trước mắt cậu ấy và bố cậu ấy một lộ trình

thuyết phục cho sự nghiệp của cậu ấy. Chúng ta cần phải lên kế hoạch cho tương lai của cậu ấy."

Trong một căn phòng của khách sạn Porto Bay ở São Paulo, cách Đại lộ Paulista không xa, Neto, vị giám đốc marketing sẽ rời Santos vào tháng 7/2013, trình bày chi tiết những bước đi trong cái gọi là "Dự án Neymar".

Ý tưởng rất đơn giản: Phát triển thương hiệu Neymar để có thể tìm được một nhà tài trợ sẽ giúp câu lạc bộ "cân" được mức lương mà đội bóng Anh đề nghị. Đấy là một nhiệm vụ rất phức tạp, bởi để có thể thành công, nó cần sự tham gia của cả bố Neymar, Neymar và người đại diện của anh. Neto là người sẽ phụ trách những concept quan trọng và vấn đề marketing, còn ông chủ tịch sẽ lo về vấn đề tài chính.

Vào ngày 17/8/2010, văn phòng của Banco Santander chứng kiến cuộc gặp gỡ mang tính quyết định. Đó là một cuộc gặp căng thẳng và khó khăn, với sự tham dự của tất cả các bên liên quan. Neto tự nghĩ, "Làm thế nào để thuyết phục Neymar Pai rằng con trai ông ta là một người đặc biệt, rằng cậu ấy có đủ mọi phẩm chất của một ngôi sao, và có thể trở thành cầu thủ được yêu mến nhất ở Brazil? Làm thế nào để thuyết phục ông ấy rằng ở lại Santos là điều tốt cho cậu ấy?"

Neto nghĩ tới những nhà thể thao vĩ đại khác: Pelé, Roger Federer, Maradona và David Beckham. Rồi ông chuyển sang "chế độ marketing", và nghĩ về một hình ảnh đủ sức thuyết phục. Cuộc gặp bắt đầu vào lúc 10 giờ sáng. Chủ tịch Santos tắt hết đèn, và chỉ lên màn hình. Trên đó xuất hiện hình ảnh trình chiếu đầu tiên của Dự án Neymar. Một chiếc ghế trống. Trong phòng vang lên những âm thanh thể hiện sự ngạc nhiên. Neymar Pai nói, "Cái quái gì thế này...? Chúng ta đang nói về các hợp đồng, về tiền. Một chiếc ghế trống thì có ý nghĩa quái gì ở đây?"

Vị chủ tịch giải thích, "Đây là chiếc ghế dành cho người hùng thể thao của dân tộc. Nó đã bị bỏ trống từ sau khi Ayrton Senna rời bỏ chúng ta. Gustavo Kuerten lẽ ra đã có thể ngồi vào đó, nếu không vì một chấn thương khiến ông phải kết thúc sự nghiệp tennis ở tuổi 29. Ronaldo O Fenómeno thì bỏ sang châu Âu khi mới 17 tuổi. Chiếc ghế này vẫn bỏ trống. Nếu con trai ông từ chối đề nghị của Chelsea và ở lại với Santos, đó sẽ là bước đầu tiên để cậu ấy giành được quyền ngồi lên chiếc ghế này."

Neto nhớ từng từ trong bài phát biểu ấy. Nó có tác động lớn, và rất

hiệu quả. Tất cả những người tham dự buổi gặp gỡ ấy đều bị ấn tượng. Neymar Pai không phải là ngoại lệ. Nhưng đấy mới là con át chủ bài đầu tiên của Santos. Tiếp theo là những bước thăng và trầm trong sự nghiệp của Neymar với Santos (bao gồm những con số).

Vào lúc 10 giờ 40 phút, điện thoại của vị chủ tịch đổ chuông. Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro đưa điện thoại cho một Neymar Pai đang tò mò hết cỡ. Ai có thể gọi điện giữa chừng một cuộc họp quan trọng như vậy? Ở đầu dây bên kia là Pelé. O Rei nói, Neymar nghe. Ông nói với anh rằng đấy chưa phải là lúc rời Santos để tìm kiếm những thử thách mới ở châu Âu. Neymar cần phải trở nên mạnh mẽ hơn, trưởng thành hơn, và ý thức rõ hơn về những kỹ năng của mình để có thể đạt được những mục tiêu của anh ở Lục địa già. Pelé cũng khẳng định với Neymar Pai rằng nếu Neymar là con ông, thì ông sẽ không quyết định như thế. Ông nhắc nhở Neymar Pai rằng, dù thời của ông có khác thời của Neymar, ông đã dành toàn bộ sự nghiệp với Santos, và với Peixe, ông đã có đủ các danh hiệu quốc tế và quốc gia.

Khi Neymar Pai bỏ điện thoại xuống và chuyển lại cho Luis Álvaro, thái độ của ông hoàn toàn thay đổi. Biểu hiện của ông là cái mà ta thấy từ một người bố vừa mới nhận ra rằng Santos cũng thực sự lo lắng cho sự an nguy của gia đình mình.

Neto giải thích, “Buổi trình diễn kết thúc với một thông điệp ngắn nhưng giàu xúc cảm, nói rằng Neymar rồi sẽ tới được với châu Âu, nhưng chỉ sau khi anh đã giành được tất cả những gì có thể giành với Santos. Anh chỉ ra đi khi đã trở thành thần tượng của tất cả mọi người. Khi Neymar Pai bước vào phòng họp, ông chắc chắn tới 99% rằng con ông sẽ ký hợp đồng với Chelsea. Nhưng sau buổi họp, ông thực sự phân vân. Ông đề nghị có thêm thời gian để suy nghĩ và nói chuyện với gia đình. Vào 5 giờ chiều, một cuộc gặp khác diễn ra ở văn phòng của Ribeiro. Ngay khi vừa nhìn thấy Neymar Pai, tôi đã biết rằng Neymar Jr sẽ tiếp tục gắn bó với Santos.”

Vào ngày 19/8, quyết định cuối cùng được công bố. Neymar Jr đã ký một hợp đồng mới có thời hạn 5 năm với Santos, phí giải phóng là 45 triệu euro. Lương của anh được tăng từ 170.000 reais lên 600.000 reais mỗi tháng. Ngoại trừ Ronaldo, người nhận 1.000.000 reais mỗi tháng ở Corinthians, Neymar chính là cầu thủ được trả lương cao nhất ở Brazil. Nhưng đó không phải là tất cả: hợp đồng mới cho phép Neymar hưởng một phần không nhỏ trong các khoản thu từ hình ảnh của anh, cộng thêm một khoản

thưởng nếu anh được triệu tập lên đội tuyển quốc gia.

Chủ tịch Santos và Neymar Jr cùng tổ chức một buổi họp báo để giải thích các chi tiết trong hợp đồng. Neymar Jr xác nhận anh đã cân nhắc lời khuyên của rất nhiều người, nhưng quyết định cuối cùng là của anh và chỉ anh mà thôi. Anh hạnh phúc vì có thể tiếp tục chơi bóng cho Santos. Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro không tiếc lời khen ngợi anh: "Anh ấy là một người đàn ông trong cơ thể của một cậu bé." Ông giải thích rằng quá trình thương thảo kéo dài và phức tạp, nhưng kết quả của nó là điều mà bóng đá Brazil chưa từng được chứng kiến.

Neto bình luận: "Bóng đá Brazil đã quen với việc các 'nguyên liệu thô' bị bán đi ngay khi cơ hội kiếm tiền xuất hiện. Những gì mà Santos đã làm đi ngược lại 'văn hóa' của đất nước này. Đó là tấm gương cho các đội bóng khác."

Một khi hợp đồng đã được ký, Dự án Neymar bắt đầu vận hành. Hai nhân tố cốt lõi trong dự án là cầu thủ và các nhà tài trợ. Đội bóng tới từ Baixada Santista đã lập ra cả một đội quân chỉ để chăm lo cho vụ đầu tư của mình. Mỗi người một việc: người quản lý các cuộc hẹn và lịch làm việc của Neymar, người theo anh tới các trận sân khách cũng như các trận đấu với đội tuyển quốc gia. Neymar tới đâu, ở đó có tai mắt của Santos. Và sau đó là nhiệm vụ phát triển Neymar, kèm theo những buổi đào tạo truyền thông để Neymar biết cư xử thế nào cho phải phép trước camera và micro. Anh cũng tham gia các lớp học diễn thuyết ở Cida Coelho để có thể phát âm chuẩn tất cả các từ, và bên cạnh đó là các lớp tiếng Anh để đủ dùng khi cần.

Và tiếp theo là phần khó nhất của dự án: bán thương hiệu Neymar. Neto nhận xét: "Neymar không gặp khó khăn gì cả bởi vì cậu ấy tự thân đã có sức hút rất lớn. Đấy là điều mà bạn không thể mua được ở siêu thị. Cậu ấy là một biểu tượng truyền thông tự nhiên. Câu hỏi là làm sao để có thể 'bán' được cậu ấy? Sau khi mổ xẻ cả cơ thể lẫn tâm hồn cậu ấy, chúng tôi quyết định bán những phẩm chất khác nhau của cậu ấy cho những nhà đầu tư khác nhau. Cơ thể: tóc tai, thái độ, các hình xăm, việc sử dụng thường xuyên các mạng xã hội - Instagram, Facebook, Twitter. Neymar là một sản phẩm của thời đại, có sự liên hệ mật thiết với công nghệ, âm nhạc và thời trang. Tâm hồn: anh ấy đồng nghĩa với sự quả cảm, hạnh phúc, và tốc độ."

"Tôi vẫn nhớ lần bàn thảo hợp đồng tài trợ với đối tác tiềm năng Red Bull. Họ nói với tôi, 'Neto, chúng tôi tài trợ cho các đội tuyển

chứ không tài trợ cho các cá nhân. Cá nhân duy nhất mà chúng tôi tài trợ là Edgar Davids, bởi anh ấy mang vẻ ngoài của một kẻ săn mồi. Neymar không phải mẫu như thế. Chúng tôi phù hợp hơn với vận động viên của các trò thể thao mạo hiểm.' OK, tôi bật iPad của mình lên, tìm trận Santos-Guarani ở Cúp Brazil 2010 trên Youtube. Neymar ghi 5 bàn. Tôi cho họ xem cả 5. Cuối cùng, vị giám đốc của Red Bull nói, 'Đây không phải là một cầu thủ bóng đá, đây là một vận động viên thể thao mạo hiểm'."

"Red Bull trở thành nhà tài trợ cá nhân thứ ba, sau Nike và Panasonic. Và sau đó là những nhà tài trợ khác. Vào năm 2011, cứ mỗi 5 hay 10 ngày, lại có một kẻ nào đó muốn trở thành một phần của cuộc chơi, muốn tài trợ cho Neymar. Chẳng bao lâu, số nhà tài trợ đã lên tới 13."

Nhưng kể cả khi dự án Neymar đã vận hành một cách tuyệt vời, vào tháng 6/2013, Neymar vẫn quyết định khăn gói tới Barcelona.

Neto giải thích, "Santos đã cho Brazil và bóng đá nước tôi thấy rằng việc giữ một trong những cầu thủ hay nhất thế giới lại là điều có thể. Đó là một bài học quan trọng cho cả một hệ thống vốn đã quen với việc bán đi những cầu thủ tốt nhất. Không có gì phải nghi ngờ về việc Santos được hưởng lợi từ điều đó. Nhiều hơn nhiều so với những gì họ thu được nếu bán Neymar vào năm 2010. Santos được tưởng thưởng cả trong lẫn ngoài sân. Họ giành 6 chức vô địch; lượng thành viên tăng từ 20.000 lên 66.000; doanh thu tăng từ 70 triệu reais năm 2009 lên 198 triệu vào năm 2012. Thương hiệu Santos tăng giá chóng mặt. Bản quyền truyền hình, thu nhập từ việc bán các sản phẩm ăn theo và từ tài trợ áo đấu đều tăng: từ 6 triệu lên 40 triệu reais. Theo nghiên cứu mới nhất, câu lạc bộ nằm trong top 50 câu lạc bộ giá trị nhất thế giới. Không phải tất cả đều do công của Neymar, nhưng chắc chắn sự có mặt của anh ấy đã góp công lớn trong việc tăng danh tiếng cho đội bóng."

Thế thì tại sao lại để anh ấy ra đi?

"Bởi vì khi một cầu thủ đã quyết tâm, bạn không có nhiều lựa chọn" là câu trả lời. "Tất cả những gì bạn có thể làm là chúc họ may mắn, và chỉ thế thôi. Ngoài ra, dù đội chúng tôi có thể kham được những chi phí của việc sở hữu một cầu thủ như Neymar, thị trường, môi trường bóng đá và cấu trúc của nền bóng đá của chúng tôi lại không thể làm điều đó. Chúng tôi cần có một giải bóng đá chuyên nghiệp hơn, đủ khả năng cạnh tranh với giải Liga

của Tây Ban Nha hay Premier League của Anh. Nhưng đây là Brazil, và đó là điều không tưởng. Chúng tôi thậm chí còn không thể cạnh tranh với các đội bóng Ukraine. Thật xấu hổ."

Chương 16
Con quái vật

"Hôm nay tôi thấy thực sự thất vọng. Tội đã dành cả đời của mình cho bóng đá, nhưng gần như chưa thấy có ai thô lỗ (từ góc độ thể thao) như thằng nhóc Neymar này. Tôi đã làm việc với không biết bao nhiêu cầu thủ trẻ, và chưa từng chứng kiến điều gì như thế. Những gì mà thằng bé làm thật sự không thể chấp nhận được. Ngay cả các cầu thủ Santos cũng không đồng tình với cách hành xử của cậu ta. Ai đó cần phải giáo dục cậu ta, nếu không chúng ta sẽ tạo ra một con quái vật mất. Quả đúng là chúng tôi đang tạo ra một con quái vật ở bóng đá Brazil nhân danh futebol arte. Tôi là người tin vào nghệ thuật, nhưng không phải thứ nghệ thuật này. Cậu ta đã trở nên quá quyền lực cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Phóng viên các bạn, các trọng tài, câu lạc bộ, tất cả chúng ta, cần phải vì bóng đá mà giáo dục lại cậu ta, bởi vì ở thời điểm này cậu ta không phải là một người đàn ông, cũng chẳng phải là một cầu thủ vĩ đại: cậu ta là sản phẩm của tất cả những chuyện này. Những gì mà tôi chứng kiến hôm nay quả thật tệ, rất tệ."

Đó là những gì mà René Simões, huấn luyện viên của Atlético Goianiense đã nói trước các micro báo chí ở Vila Belmiro trong buổi tối ngày 15/9/2010, những phát biểu đã gây ra một làn sóng tranh cãi trên kênh truyền hình và radio địa phương. Điều gì đã xảy ra mà tệ đến mức khiến cho Simões phải nhắc lại từ "quái vật" ít nhất năm lần chỉ trong 2 phút khi muốn ám chỉ tới Neymar Jr? Anh ta đã làm điều gì mà kinh khủng đến vậy? Hãy bắt đầu từ điểm khởi đầu.

Vòng 22 giải Brasilerão, Santos chuẩn bị đối đầu với Atlético Goianiense, một đội bóng tới từ thành phố Goiânia thuộc bang Goiás, trên sân nhà Vila Belmiro. Đây là trận đấu được dự báo là dễ dàng với Peixe, đội đã bất ngờ không thắng trong cả 3 trận trước đó.

Nhưng mọi chuyện đã diễn tiến quá phức tạp. Vào giờ nghỉ, Peixe bị dẫn trước 2 bàn. Neymar quyết định tự mình làm tất ăn cả, quyết tâm một mình đảo ngược cục diện. Chỉ ít phút sau khi hiệp hai bắt đầu, tỉ số đã là 3-2 cho Santos. Rồi Neymar bị phạm lỗi ngay rìa vòng cấm. Anh ra dấu mình sẽ thực hiện quả đá phạt, bước lên đặt bóng vào điểm phạm lỗi, nhưng Marcel bất ngờ chạy lên và thực hiện cú đá.

Khi trận đấu chỉ còn 5 phút, điều tương tự tái diễn. Lần này số 11 của Santos bị phạm lỗi trong vòng cấm. Penalty. Neymar ôm lấy trái bóng và bước lên điểm phạt đền. Kế hoạch thay đổi: Léo, người mang áo số 3, chạy về phía Neymar và nói với anh rằng huấn luyện viên đã quyết định Marcel sẽ là người thực hiện cú đá.

Vấn đề bắt đầu nảy sinh từ đây. Neymar vứt quả bóng xuống sân, không ngừng nhún vai (tỏ vẻ bất cần) và khua tay, trước khi đi thẳng về khu kỹ thuật. Anh nói tuột những gì anh nghĩ với huấn luyện viên Dorival Junior - tốt nhất là không nên nhắc lại chính xác những gì anh đã nói.

Léo đi về phía Neymar, ôm lấy anh và cố gắng làm cho anh bình tĩnh lại. Ngay cả Marquinhos, người đang đứng bên đường biên, cũng cố gắng xoa dịu Neymar, nhưng Neymar đã lách qua và tiến về vòng tròn giữa sân với một chai nước trên tay. Anh cãi nhau gay gắt với Roberto Brun và đội trưởng Edu Dracena khi hai người này cố gắng làm cho anh bình tĩnh trở lại. Marcel thực hiện thành công quả penalty và tỉ số là 4-2 cho Santos. Nhưng Neymar không quan tâm; anh tiếp tục hành xử như một đứa trẻ hư đang lên cơn hờn dỗi.

Sau quả penalty, anh chuyển sang chế độ "biểu diễn". Neymar xem trận đấu là chuyện riêng của mình. Đội bóng không còn tồn tại nữa. Từ ngoài đường biên, huấn luyện viên Dorival trở nên bất lực; ông không ngừng gào lên các chỉ dẫn, nhưng không mảy may có chút tác động nào. Các cổ động viên của Santos quyết định đứng về phía vị huấn luyện viên. Họ gọi tên của huấn luyện viên thay vì tên thần tượng của họ, Neymar. Bên ngoài sân vận động, các cổ động viên đồng thanh, "Santos quan trọng hơn Neymar."

Khi trận đấu kết thúc, số 11 chạy một mạch từ sân vào phòng thay đồ. Anh bỏ qua không thèm nói lời nào với các phóng viên đang chờ ngoài sân. Dorival, người tỏ ra hết sức chán chường, phải đóng vai một phát ngôn viên: "Đây là một tình huống khó khăn, nghiêm trọng và trầm trọng mà tôi muốn được giải quyết nội bộ với Neymar, bố cậu ấy và lãnh đạo của câu lạc bộ hơn. Tôi không

thấy thoải mái khi nói về nó lúc này. Tôi biết rằng René đã nói gì đó về điều đã xảy ra. Tôi nghĩ rằng ở địa vị của ông ấy thì tôi cũng sẽ làm như thế."

Các phóng viên muốn biết điều gì đã xảy ra với Neymar.

"Tôi không biết. Tôi đang làm tất cả những gì có thể để giúp đỡ cậu ấy, nhưng một khi tình huống đã tuột khỏi tay tôi, mọi chuyện trở nên khó khăn. Cảm ơn Chúa vì trong 17 năm sự nghiệp, tôi chưa gặp phải vấn đề nào liên quan tới kỷ luật. Với Neymar thì khác. Đây là một tình huống mới. Chúng tôi đều phải học làm quen với những điều mới mẻ, kể cả Neymar", Dorival nói.

Dorival giải thích lý do ông để Marcel thực hiện quả penalty: Neymar đã đá hỏng 3 trong 6 quả penalty gần nhất, và ngay trong các buổi tập thì anh cũng không đạt được tỉ lệ chuyển hóa cao từ chấm 11 m.

Đồng đội của Neymar cũng không hài lòng với thái độ nổi loạn của anh. Marcel nhận xét ngắn gọn, nhưng vào thẳng vấn đề, "Mỗi cầu thủ đều phải chấp nhận các quyết định của huấn luyện viên. Trật tự trên sân cần phải được tôn trọng, giống như trong một công ty vậy."

Ngày tiếp theo, Neymar, con quái vật, trở thành đề tài của tất cả mọi cuộc nói chuyện trên truyền hình, mọi bài bình luận trên báo, và trong các cuộc tranh luận giữa các cổ động viên. Báo chí nhanh chóng khởi lại những hành động "xấu" của số 11 trước đây: cú lốp bóng gây tranh cãi trước hậu vệ của Corinthians Chicão, một cú lốp bóng khác trước hậu vệ của Avai Marcinho Guerreiro... - nói chung là những hành động mang tính khiêu khích khiến cầu thủ đối phương nổi cáu.

Antonio Lopes, huấn luyện viên của đội bóng tới từ bang Santa Catarina, tố rằng Neymar từng nói với ông, "Tôi là một tỉ phú và tôi có thể làm gì tôi muốn."

Mục gần nhất trong "bộ hồ sơ tội phạm" này là một sự kiện diễn ra vào ngày Chủ nhật trước trận đấu với Atlético Goianiense: Neymar tranh cãi với João Marcos của Ceará và hai bên đã dành cho nhau không ít ngôn từ tục tĩu. Nếu không có đồng đội của cả hai bên can ngăn thì đã có ẩu đả xảy ra.

Báo chí Brazil được một ngày bận rộn: "Neymar bây giờ đã tạo được thói quen là chỉ rời sân sau khi trở thành trung tâm trong không phải cuộc tranh cãi này thì cũng là cuộc tranh cãi nọ."

Họ gọi Neymar là một kẻ nổi loạn; họ nói rằng anh đã trở nên quá kiêu căng, tự mãn. Họ nói anh không còn biết tôn trọng bất kỳ ai nữa. Về cơ bản thì Neymar là một "bad boy" đúng chuẩn. Ngay cả những nhà tài trợ của anh cũng bắt đầu tỏ ra e ngại. Ba công ty chuẩn bị ký hợp đồng với Neymar đã gọi điện cho đội marketing của Santos để nói rằng anh ta bị điên mất rồi, thế nên họ không còn hứng thú nữa. Họa vô đơn chí, tin xấu cứ dồn dập kéo về.

Một kẻ nội gián nào đó đã tuồn các đoạn trao đổi giữa Neymar với đội trưởng của đội và sau đó là với trợ lý của Dorival trong phòng thay đồ ở Vila Belmiro ra ngoài. Neymar, người đã không xuất hiện trong buổi họp báo tối hôm trước, tìm tới Twitter với hy vọng làm mọi chuyện lắng lại: "Cuộc tranh luận trên sân hoàn toàn xuất phát từ mong muốn giành chiến thắng... tất cả là vì lợi ích tập thể... Dorival Junior là người mà tôi ngưỡng mộ và rất, rất tôn trọng. Ông ấy luôn nhận được 100% sự ủng hộ của tôi. Mọi chuyện đều ổn. Cảm ơn Chúa là chúng tôi đã trở lại với con đường chiến thắng. Tiếp tục thôi, profe."

Nhưng thế là không đủ với các bình luận viên và các cổ động viên. Một vài cổ động viên thậm chí còn giăng một biểu ngữ mang tính công kích trước cửa nhà của "con quái vật".

Neymar được yêu cầu phải xin lỗi trước toàn đội cũng như trước công chúng, điều mà anh chấp hành vào ngày hôm sau: "Tôi muốn gửi lời xin lỗi tới Dorival, Edu, các đồng đội, chủ tịch và các cổ động viên của Santos. Tôi muốn gửi lời xin lỗi tới tất cả những ai yêu mến Neymar, và tới những em nhỏ đã luôn dành cho tôi sự ngưỡng mộ. Tôi mong mọi người sẽ thứ lỗi cho tôi, bởi vì những gì xảy ra tối qua không phải là Neymar mà mọi người muốn được thấy. Neymar là hạnh phúc, là bóng đá với nụ cười luôn nở trên môi."

Phần sau đó là show diễn của cánh phóng viên. Trong thâm tâm, Neymar cầu xin Chúa tha thứ cho mình.

Nhiều năm sau, anh vẫn nhớ lại ngày đó, ngày 15/9/2010. Đó là một trong những ngày tồi tệ nhất trong cuộc đời anh. Anh nhớ rằng khi anh trở về nhà sau trận đấu, anh thấy bố mẹ đang khóc. Nadine, người xem trận đấu từ trên khán đài, nói rằng, "Mẹ không thể nhận ra con trên sân. Đó không phải là con trai của mẹ. Đó không phải là Juninho bé bỏng mà mẹ đã nuôi nấng." Lời của bà như dao cắt vào tim Neymar; chúng khiến anh đau đớn hơn rất nhiều những làn sóng chỉ trích nhắm vào anh trong những ngày sau đó. Neymar vẫn nhớ những đêm tồi tệ dài bất tận mà anh đã

khóc như chưa từng được khóc. Chủ tịch của Santos có thể xác nhận điều này: "Tôi gặp cậu ấy vào buổi sáng hôm sau, lúc 8 giờ. Mắt cậu ấy đỏ hoe, mặt thì sưng húp. Cậu ta thực sự hối tiếc về những gì đã làm."

"Tôi giải thích với cậu ta rằng cậu ta có thể làm được nhiều hơn, nhận được nhiều hơn, thành công hơn trong môn thể thao này nếu tạo dựng được hình ảnh của một người hạnh phúc cả trong lẫn ngoài sân bóng. Trở thành một 'bad boy' chẳng có lợi lộc gì về lâu dài."

Neymar cảm ơn vị chủ tịch. Anh nói rằng nếu không nhờ có gia đình, có những người ủng hộ và đội bóng, anh có thể đã buông xuôi tất cả vào ngày hôm đó.

Neymar (được cho) là đã làm lành với huấn luyện viên Dorival Junior ngay sau trận đấu, khi được ông gọi vào văn phòng. Dorival quyết định phạt Neymar để làm gương cho cả đội bóng. Một hành động như thế, dù là từ một cậu bé trong các đội trẻ hay là từ Neymar, đều là không thể chấp nhận nổi. Vị huấn luyện viên phải hành động cứng rắn. Ông quyết định phạt Neymar 50.000 reais và loại anh khỏi đội.

Dorival giải thích, "Tôi tin rằng mình làm điều đó là vì muốn tốt cho Neymar, chứ không phải cho đội bóng, bởi thiếu một cầu thủ quan trọng như Neymar là điều không hề dễ dàng. Tim tôi trĩu nặng khi phải phạt cậu ấy, nhưng tôi hy vọng rằng hình phạt ấy sẽ giúp cậu bé trưởng thành." Dorival nói thêm là quyết định của ông được đội bóng ủng hộ 100%, và rằng ông có toàn quyền trong vụ này.

Vào Chủ nhật tiếp theo, ngày 19/9, Santos thi đấu với Guarani trên sân Brinco de Ouro ở Campinas. Neymar không ra sân vì án treo giò nội bộ. Anh theo dõi trận đấu từ trên khán đài như một cổ động viên; đội của anh chỉ có được một trận hòa 0-0 nhạt nhẽo.

Giờ thì sao đây? Neymar liệu có được ra sân trong trận đấu với Corinthians ở Vila Belmiro, một trận đấu quan trọng ở Brasilerão, hay không? Sau buổi tập một ngày trước khi trận đấu diễn ra, Santos tổ chức họp báo. Câu hỏi đầu tiên dành cho vị huấn luyện viên trưởng là "Neymar có ra sân hay không?"

Dorival trả lời ngắn gọn và rõ ràng: "Không, Neymar sẽ không ra sân."

Câu trả lời ấy đánh dấu chấm hết cho tuần trăng mật giữa Santos

với Dorival Junior. Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro, ngài chủ tịch, khi nghe tin đã nổi đóa. Trước đó ông đã có thỏa thuận với vị huấn luyện viên trưởng rằng Neymar sẽ chỉ bị cấm thi đấu một trận. Ít ra thì đó là những gì mà ông đã nói. Ông lập tức nhấc điện thoại lên gọi cho phó chủ tịch và điều phối viên ban quản trị để thảo luận về tình huống mới. Quyết định được đưa ra: Dorival phải ra đi. Vị huấn luyện viên được gọi tới trung tâm tập luyện Rei Pelé ngay trong tối hôm đó. Tới 1 giờ sáng thì có tin Dorival bị sa thải.

"Perdeu Dorival" ("Dorival đã thua"); "Neymar riu por último" ("Neymar cuối cùng đã thắng"); "Neymar derrumba Dorival" ("Neymar lật đổ Dorival"); "Neymar 'vence' queda de braço: Dorival fora!" ("Neymar thắng trò vật tay: Dorival phải đi!") là những tít báo nổi bật.

Rất đúng bài cho những trường hợp như thế này, các quan chức của câu lạc bộ nói về một quyết định mang tính đồng thuận liên quan tới một mối quan hệ đã không còn được như trước. Nhưng tất cả những người còn lại đều tin rằng Dorival đã thất bại trong trò vật tay với Neymar. Đội bóng phải chọn lựa giữa một huấn luyện viên đã giành được hai danh hiệu với một cậu bé 18 tuổi trị giá 80 triệu reais. Quyết định rất dễ dàng. Giữ lại một biểu tượng, một người hùng của các cổ động viên, một cầu thủ hoang tàng vẫn hơn.

Hậu quả của điều này là gì? Trong phần kết cho chuyên mục bình luận trên tờ Folha (São Paulo), "PVC", Paulo Vinicius Coelho[24], đã viết: "Neymar bây giờ đã trở thành ông vua của lâu đài Vila Belmiro; đó là suy nghĩ mà một cậu bé 18 tuổi như cậu ta không được phép có."

[24] Nhà báo thể thao nổi tiếng nhất Brazil - N.D.

Chương 17
Beatlemania

Một cuộc nói chuyện với Dorival Silvestre Junior

Trong buổi họp báo sau "sự kiện", các phóng viên hỏi Dorival liệu có phải Neymar là một đứa trẻ hư hay không. Dorival đáp lại ngay tắp lự với một từ "không". Họ lại hỏi liệu Neymar có cư xử thô lỗ. Câu trả lời vẫn như cũ. Họ lại hỏi liệu có phải Neymar là kẻ không thể quản lý được, và Dorival trả lời rằng Neymar là một chàng trai tốt, chỉ đôi khi trở nên hơi bốc đồng, giống như thứ bóng đá mà chàng ta đang chơi. Ông nói thêm, "Đó là lý do tại sao chúng ta không thể chấp nhận một số hành vi nhất định nhưng cần phải hiểu vì sao chúng lại xảy ra."

Nhưng trong hành động khiến mọi việc loạn hết cả lên và khiến cho tương lai của Dorival trở thành một dấu hỏi lớn của Neymar thì có gì cần phải hiểu?

Dorival Silvestre Junior, người đàn ông với mái tóc muối tiêu, nói một cách từ tốn về những lời lăng mạ đã được ném ra trong trận đấu giữa Santos với Atlestico Goianiense.

Ông bắt đầu: "Chúng ta cần phải hiểu cái gì ư? Người mà ta đang nói đến là một cậu bé 18 tuổi đang cố gắng đương đầu với một áp lực khủng khiếp."

"Khi tôi tới Santos vào tháng 12/2009 theo lời mời của chủ tịch Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro để thay cho Vanderlei Luxemburgo, Neymar đâu có được nổi tiếng như bây giờ. Cậu ấy chỉ bắt đầu thi đấu cho đội Một từ sáu tháng trước. Vào tháng 1, tôi tình cờ gặp cậu ấy trong một trung tâm thương mại khi cậu ấy đang đi mua sắm cùng bạn gái, điều mà rất nhiều đứa trẻ cùng trang lứa vẫn làm. Cậu ấy có thể lang thang khắp nơi mà không sợ

bị ai làm phiền, bị xin chữ ký hay chụp ảnh cùng."

"Tới tháng 4 năm đó, khi cậu ta kết thúc việc tập luyện trên sân 1, thì ở sân 2, đã có một chiếc trực thăng chờ sẵn để đưa cậu ta tới Rio hay São Paulo tham dự một sự kiện quảng bá hay một show truyền hình. Chỉ trong ba tháng, cuộc sống của cậu ta đã hoàn toàn thay đổi."

Điều gì đã xảy ra?

"Santos bắt đầu chơi tốt, khiến đám đông hưng phấn với những thắng lợi 8, 9 thậm chí 10-0. Neymar trở thành thần tượng của các cổ động viên. Bất kỳ đâu cậu ta tới, vào bất kỳ giờ nào, sẽ luôn có những đám đông thình lình xuất hiện chỉ để được nhìn thấy cậu ta. Ở sân bay, ở sân vận động, trong các buổi tập, hay ở sảnh khách sạn khi chúng tôi đá sân khách. Khi nhìn thấy những cô gái trẻ gào thét tới lạc giọng mỗi khi Neymar xuất hiện, có cảm giác như Beatlemania[25] đã trở lại. Rất khó khăn cho Neymar. Nhưng đó chưa phải là tất cả."

[25] Hội chứng cuồng Beatles, ban nhạc nổi tiếng của Anh - N.D.

"Sau khi Santos vô địch Paulistão, áp lực càng trở nên khủng khiếp hơn. Mọi chương trình ti vi, mọi tờ báo và mọi tạp chí đều bàn về cậu ta. Ai cũng muốn cậu ta xuất hiện trong chương trình của họ, ai cũng muốn cậu ta trở thành đại sứ quảng cáo cho sản phẩm của họ."

"Giữa lúc như thế, Chelsea lại xuất hiện cùng với một đề nghị khổng lồ: châu Âu, 35 triệu euro. Rồi bản hợp đồng mới trong mơ với Santos."

"Có quá nhiều thứ xảy ra cùng một lúc. Điều đó làm thay đổi thế giới của Neymar và thay đổi cả bản thân Neymar. Trong vòng hai tháng ấy, Neymar được trải nghiệm phần hấp dẫn chết người của cuộc sống bóng đá: những bữa tiệc, các cô gái, tất cả những thứ như thế."

Thế ông đã làm gì?

"Tôi cố gắng giúp cậu ấy tập trung. Tôi nói chuyện với cậu ấy, khuyên cậu ấy phải tập trung vào bóng đá, vào tập luyện và cải thiện thái độ làm việc, bởi vì những thách thức mà cậu ta phải đối mặt trên sân sẽ lớn dần lên theo từng trận đấu. Tôi nói với cậu ấy rằng sau tất cả, chỉ với công việc và nhờ có công việc, những cánh cửa khác mới mở ra trước mắt cậu ấy. Cậu ấy không thể để bị

chệch khỏi đường ray được."

Nhưng rõ ràng là những gì ông nói đã không tạo ra tác động như mong muốn nếu chúng ta nhìn vào màn kịch trong trận đấu với Atlético Goianiense?

"Tôi buộc phải can thiệp bởi vì cậu ta đang cự cãi với Roberto Brun và Edu Dracena, đội trưởng của đội. Cậu ta muốn đá quả penalty đó bằng mọi giá. Trước trận đấu, chúng tôi đã thống nhất rằng người đá penalty sẽ không phải là Neymar. Trong phòng thay đồ sau đó, Neymar đã xin lỗi về những lời lẽ không hay mà cậu ta đã thốt ra; cậu ta nói rằng đấy chỉ là một sự căng thẳng thần kinh thái quá. Nhưng thời điểm đó tôi đã đưa ra quyết định của mình."

Một quyết định khiến ông mất việc?

"Khi bạn quản lý một nhóm, bạn phải hành xử phù hợp với từng người liên quan. Bạn phải kiên định trong cách đánh giá của mình. Bạn không được ưu ái cầu thủ này hơn cầu thủ kia. Neymar là một cầu thủ rất quan trọng với Santos nhưng tôi cần phải trừng phạt cậu ta. Cậu ta cũng biết thế và chấp nhận. Toàn bộ ban lãnh đạo của đội bóng cũng hiểu là cần có một án phạt. Họ cũng không đánh giá cao hành động của Neymar. Những vấn đề với ban lãnh đạo chỉ xuất hiện sau đó. Đó là một án phạt kỷ luật rõ ràng, chứ không phải là một án phạt kỹ thuật. Chúng tôi đồng thuận là hai trận chứ không phải một, nhưng rồi sự việc diễn tiến theo hướng khác. Và khi tôi nói với báo chí rằng Neymar sẽ không ra sân trong trận đấu với Corinthians, lúc đó đang cạnh tranh cho chức vô địch, cả thế giới bỗng nhảy xổ vào. Giới báo chí xúm lại quanh tôi ngay khi tôi vừa dứt lời. 'Ông không thể loại bỏ một thần tượng của địa phương được'."

Ông có hối tiếc về quyết định của mình?

"Không. Tôi chẳng có gì phải hối tiếc. Tất nhiên tôi muốn đi tới hết hợp đồng với Santos: cho tới thời điểm đó, chúng tôi đang trải qua một mùa giải tuyệt vời. Đấy là một công việc mà tôi chỉ vừa mới bắt đầu, vẫn còn rất nhiều việc cần làm. Tôi thực sự mong muốn được tiếp tục. Nhưng tôi không được phép quên rằng vai trò chính của tôi vẫn là của một nhà giáo dục, đặc biệt là với các cầu thủ trẻ. Những hành động như thế cần phải được lưu ý và sửa chữa. Dù những gì cậu ta làm không quá nghiêm trọng, và cũng trong khuôn khổ của các tiêu chuẩn thông thường, nhưng đó là hệ quả của những gì đang xảy ra với cậu ta vào thời điểm đó. Cậu ta trở nên nổi tiếng, giàu có, quyền lực và được yêu quý một cách quá

nhanh chóng."

Sau "sự kiện" đó, cậu ta trở thành một bad boy, một kẻ nổi loạn...

"Ở đất nước Brazil này, chúng tôi có xu hướng mong muốn quá nhiều từ một người nào đó (mà tôi nghĩ ở đâu cũng thế thôi). Chúng tôi đưa một người lên chín tầng mây, rồi lại nhấn họ xuống chín tầng địa ngục, chỉ bởi vì họ đã bước ra khỏi các giới hạn. Không có tình trạng nửa chừng. Đấy chính xác là những gì đã xảy ra với Neymar: từ người hùng thành tội đồ chỉ trong vòng có mấy tiếng đồng hồ. Ngay cả các chuyên gia tâm lý truyền hình cũng cố giải thích cách hành xử của cậu ấy..."

Tới lúc này thì ông đánh giá toàn bộ sự việc như thế nào?

"Tôi tin rằng sự kiện ấy rất quan trọng với Neymar và với tôi. Neymar trưởng thành hơn nhờ phản ứng của gia đình và bạn bè cậu ấy; cậu ấy hiểu được mức độ nghiêm trọng của việc mình đã làm cũng như những việc đang xảy ra với cậu ấy. Cậu ấy trưởng thành nhanh chóng, cả trên tư cách một cầu thủ lẫn một con người. Cậu ấy tìm lại với cái gốc của mình, trở lại với sự bình thường. Đấy là một khoảnh khắc quyết định trong sự nghiệp của cậu ấy. Một bước nhảy vọt."

"Chúng ta có thể nhìn thấy sự thay đổi tích cực ấy trong cách mà cậu ấy chơi cho đội tuyển quốc gia, nơi cậu ấy có thể tạo ra sự khác biệt, hay ở Barcelona, nơi cậu ấy đang thích nghi với một môi trường hoàn toàn khác biệt một cách dễ dàng."

Chương 18
Doha

Brazil-Argentina: Messi và Neymar Jr. Lần đầu tiên, họ đối mặt với nhau. Địa điểm là Doha, Qatar, sân vận động quốc gia Khalifa.

Nói thực ra thì cuộc đối đầu mà người ta đang chờ đợi là giữa hai số 10 hiện tại, Messi và Ronaldinho - những đồng đội ngày nào ở Barcelona. Neymar lúc đó vẫn chỉ là một tân binh đang trong giai đoạn tích lũy kinh nghiệm. Tên của anh vẫn chưa xuất hiện nổi bật trong các poster được chăng trên khắp các góc khán đài của sân vận động. Đấy mới là trận thứ hai anh khoác áo đội tuyển quốc gia Brazil.

Trận ra mắt của anh trong màu áo Seleção là vào ngày 10/8/2010. Brazil gặp Mỹ ở New Meadowlands, New Jersey. Sau thất bại ở Nam Phi, Dunga từ chức, Liên đoàn bóng đá Brazil quyết định bổ nhiệm Mano Menezes thay thế. Vị huấn luyện viên mới đến từ Corinthians, nơi ông giành 3 chức vô địch trong 3 năm (đầu tiên là chức vô địch Campeonato Brasileiro Série B và sau đó, khi đội đã giành quyền thăng hạng, là chức vô địch Paulistão và Cúp Brazil vào năm 2009). Mọi chuyện trông có vẻ rất đáng lạc quan với Brazil, đặc biệt là khi World Cup 2014, giải đấu sẽ diễn ra trên sân nhà của họ, đang tới gần.

Đội hình xuất phát của Brazil trong trận đấu với Mỹ có những cái tên mà mọi người đều muốn được thấy: Neymar và Paulo Henrique - những cầu thủ không được Dunga mang tới World Cup ở Nam Phi. Một người mang áo số 11, cũng là số áo anh đang mang ở Santos, còn người kia mang áo số 10.

Khi trận đấu kết thúc, hai người bạn vui như tết. Ganso bình luận, "Tôi không kỳ vọng trận đầu tiên sẽ diễn ra suôn sẻ như thế này, nhưng Mano đã cho chúng tôi được hoàn toàn tự do; ông ấy yêu

cầu chúng tôi chơi bóng theo cách mà chúng tôi biết. Chúng tôi đã có cơ hội phô diễn thứ bóng đá hạnh phúc futebol alegre mà chúng tôi đã chơi trong suốt thời gian qua với Santos."

"Mang áo số 10 cho Brazil đi cùng với một trách nhiệm to lớn, nhưng nhờ ơn Chúa, chúng tôi đã có một trận đấu tốt và tôi đã thể hiện được năng lực của mình."

Thế còn Neymar? Cậu bé kỳ diệu không hy vọng sẽ ghi được bàn thắng trong trận ra mắt, lại là một bàn thắng bằng đầu, nhưng đó là những gì đã xảy ra. Phút 28, Robinho chuyền bóng cho André Santos đang băng lên bên cánh trái. Anh tạt bóng vào vòng cấm và Neymar đã đánh bại hậu vệ của đối phương trong pha tranh chấp trước khi đánh đầu hạ gục thủ thành Tim Howard của Mỹ. Cầu thủ mang áo số 11 ăn mừng bằng cách quỳ xuống và giơ hai tay lên trời, rồi hôn lên phù hiệu của Brazil trên ngực áo, trước khi bị các đồng đội là Ganso và Alexander Pato "phá ngang". Pato ghi thêm một bàn thắng nữa ở phút 47 để ấn định tỉ số 2-0 cho Brazil.

Neymar bình luận, "Bàn thắng của tôi giúp chúng tôi giũ bỏ được áp lực. Mọi thứ trở nên thuận lợi hơn kể từ đó." Những căng thẳng trước trận của Neymar cũng theo đó mà tan biến. Neymar nói thêm, "Bây giờ thì mọi việc trở nên dễ dàng hơn nhiều." Thực tế thì mọi chuyện trở nên dễ dàng với Mano Menezes, người sau trận được hoan nghênh nhiệt liệt. Báo chí tuôn ra bao nhiêu lời ngợi ca về sự trở lại của futebol alegre: tốc độ, những pha rê dắt, những cú pedaladas (đảo chân)... sau giai đoạn của bóng đá phòng ngự thời Dunga, bóng đá thi ca và bóng đá tấn công đã trở lại với Brazil.

Nhưng những trận đấu tiếp theo thì không dễ dàng như thế với Neymar. Trong các trận giao hữu với Iran và Ukraine, anh không được triệu tập. Nguyên nhân không liên quan gì tới màn trình diễn của anh trong trận đấu với Mỹ, mà xuất phát từ tranh cãi xung quanh chuyện của Dorival Junior. Có thể xem đó là một án phạt khác để cho cậu bé có thể trưởng thành và tự chấn chỉnh mình.

Anh trở lại ở Doha, vào ngày 17/11/2010, trong trận đấu với Argentina.

Cảm xúc trước trận đấu lên rất cao, đặc biệt là khi trận đấu ấy đánh dấu màn tái xuất trong màu áo đội tuyển quốc gia của Ronaldinho sau vài tháng bị bỏ quên. Neymar được chỉ định phát biểu đôi lời, nhưng anh cũng bị cảm xúc đó lấn át. Micro trên tay, Neymar, trong trang phục của đội tuyển, ấp úng khi đứng bên

thần tượng: “Tôi là một fan hâm mộ của anh ấy. Tôi yêu phong cách chơi bóng của anh ấy, sự nghiệp của anh ấy, chính con người anh ấy, và tất cả những gì mà anh ấy đã làm cho đội tuyển Brazil. Tôi vẫn nhớ những pha đi bóng của anh ấy, những cú lốp bóng, nhớ bàn thắng anh ấy ghi vào lưới đội tuyển Anh ở World Cup 2002.”

Neymar bắt tay “Ronnie” rồi vội vã chuyển mirco cho thần tượng của mình. Ngôi sao của Milan cũng thú nhận rằng, “Tôi đã dõi theo sự nghiệp của cậu ấy từ đầu, và tất nhiên cũng dõi theo thế hệ cầu thủ mới ở Santos nữa. Đấy là thứ bóng đá của niềm vui thuần chất, đấy là nghệ thuật bóng đá.”

“Tôi cảm thấy vinh dự khi được chơi bóng cho Brazil một lần nữa, và được trở thành một phần của tập thể tuyệt vời này. Hy vọng là chúng tôi có thể mang tới niềm vui lớn lao cho người dân Brazil.”

Ở sân vận động quốc gia Khalifa, Leo Messi mới là người mang tới hạnh phúc. Ở lần thử sức thứ năm, “La Pulga” cuối cùng cũng có thể đánh bại đối thủ truyền kiếp. Trong bốn cuộc đối đầu trước đó, Argentina thua 3 và hòa 1. Ở Olympic Bắc Kinh 2008, khi Argentina đánh bại Brazil trên hành trình giành huy chương Vàng, Messi lại không thể ghi bàn.

Nhưng lần này thì anh đã làm được. Trong thời gian bù giờ của hiệp hai, Douglas mắc lỗi ở giữa sân. Argentina đoạt lại được bóng và tổ chức phản công. Messi dốc bóng dũng mãnh. Anh vượt qua một quãng đường bằng nửa chiều dài sân, bỏ lại Lucas phía sau. Anh len lỏi giữa David Luiz và Thiago Silva, trước khi tung ra một cú sút chìm đánh bại thủ thành Victor của Brazil, người không thể làm gì khác ngoài việc nhìn bóng bay vào lưới.

Messi đã thắng trong cuộc đối đầu với đồng đội cũ ở Barça, người đã được thay ra trong hiệp hai. Màn trình diễn của Ronaldinho là rất đáng ngưỡng mộ, với những đường chuyền dài hoàn hảo, những cú đá phạt, và một nỗ lực ghi bàn bằng gót nhưng bất thành.

Neymar, trái lại, không thể hiện được phong độ tốt như ở trận đầu tiên. Anh không có nhiều tác động tới trận đấu, và thực tế gần như đóng vai phụ trong suốt thời gian có mặt trên sân. Neymar xuất phát bên cánh trái, là cầu thủ đá cao nhất trên sân. Nhưng anh không xuyên thủng được hàng thủ Argentina. Neymar ngã xuống quá dễ dàng và bị thay ra trước khi trận đấu kết thúc. Bình luận viên hàng đầu, Juca Kfouri, nhận xét Neymar cần thêm kinh

nghiệm và sự trưởng thành.

Nhưng nói gì thì nói, Neymar mới chỉ tham gia vào hệ thống các đội tuyển bóng đá của Brazil được 2 năm.

Vào năm 2008, huấn luyện viên Lucho Nizzo đang tập hợp một đội tuyển để tham dự giải vô địch U17 thế giới sẽ diễn ra ở Nigeria trong năm tiếp theo. Neymar đã gây được ấn tượng tốt khi chơi cho Santos ở "La Copinha", nên không có gì bất thường khi huấn luyện viên của các đội trẻ cho anh thử sức với đội U16.

Cuộc thử sức đầu tiên là Cúp Quốc tế Địa Trung Hải (Mediterranean International Cup), một giải trẻ được tổ chức ở Costa Brava, Tây Ban Nha từ năm 2001. Đây là một trong những giải đấu uy tín nhất trên thế giới, nơi chứng kiến rất nhiều tài năng trẻ phô diễn khả năng trước khi trở thành những cầu thủ chuyên nghiệp: những người như Cesc Fàbregas, Gerard Piqué, Juan Mata, Marcelo, Jordi Alba và Lucas Leiva.

Giải đấu năm 2003 có sự tham gia của một cậu nhóc tên Leo Messi. Nizzo nhớ rất rõ về giải đấu đó, bởi năm đó là năm đầu tiên những người Brazil góp mặt ở giải đấu. Josep Colomer, người quản lý các đội trẻ của Barcelona, không tiếc lời khen Messi. Cậu bé 15 tuổi đã khiến khán giả sững sờ với những kỹ năng vượt trội và các bàn thắng đẹp. 5 năm sau, tới lượt Neymar và Philippe Coutinho được kỳ vọng sẽ thắp sáng giải đấu.

Giải năm 2008 có sự tham gia của 144 đội (được chia vào nhiều hạng khác nhau: alevin, infantil, cadete và juvenil) đến từ 19 quốc gia. Ngày 19/3, lễ khai mạc diễn ra ở Palamós: có màn diễu hành quanh sân của các đội, có những con linh vật lớn làm bằng giấy bồi, có pháo hoa, sardanas (một điệu nhảy truyền thống của xứ Catalonian), những hoạt náo viên từ Barcelona, và, để kết thúc, một trận đấu biểu diễn giữa đội thiếu niên địa phương và Brazil. Kết thúc với tỉ số 1-0 nghiêng về phía Brazil, trận đấu ấy chính là gợi ý cho những gì sắp sửa xảy ra.

Philippe Coutinho và Neymar, lần lượt mang áo số 8 và số 10, chính là những cầu thủ nổi bật nhất của Brazil. Không hề quen biết nhau cho tới khi được Nizzo chọn vào đội, song hai chàng trai này đã "bập" vào nhau rất nhanh, cả trong lẫn ngoài sân cỏ. Coutinho, cậu bé tới từ Rio de Janeiro và lúc ấy đang chơi cho đội trẻ của Vasco da Gama (hiện đang khoác áo Liverpool sau quãng thời gian chơi cho Inter và Espanyol), là tiền vệ tổ chức, còn Neymar, theo giải thích của huấn luyện viên, là "một tiền đạo treo

cánh, người có nhiệm vụ cắt vào trung lộ để tìm kiếm bàn thắng mỗi khi có bóng".

Chỉ vài ngày sau lần đầu gặp nhau, cả hai đã trở nên cực kỳ thân thiết. Những pha đập nhả, những đường chuyền qua lại giữa họ trở thành một phần không thể thiếu được trong các trận đấu. Họ đã thực hiện bao nhiêu đường chuyền, bao nhiêu chiêu trò... trong suốt giải đấu? Khi được hỏi, Neymar chỉ cười.

Brazil vượt qua vòng loại không mấy khó khăn và ghi tên mình vào trận bán kết ở Calonge. Vào ngày diễn ra trận đấu, một cơn bão lớn đã biến sân bóng thành một bãi lầy. Bóng mắc cứng trong sình lầy; không thể nào mà đưa được trái bóng ra khỏi các vũng bùn và kiểm soát nó bằng kỹ thuật hay sự tinh tế kiểu Brazil. Đối thủ, Konoplet, một đội bóng Nga, to khỏe hơn và do đó kiểm soát được trận đấu. Họ mở được tỉ số. Sang hiệp hai, thời tiết được cải thiện đôi chút. Nhưng khi bóng tối buông xuống thì trời chuyển lạnh. Lật ngược được tình thế trong hoàn cảnh đó là điều không dễ dàng. Nhưng Coutinho vẫn xoay xở được để tung ra một cú dứt điểm. Thủ môn người Nga không thể cản phá được. Tỉ số là một đều. Neymar dính chấn thương chỉ sau đó ít phút và phải rời sân.

Trận đấu phải phân định bằng loạt đá 11 m. Thủ môn của Brazil, Luis Guillerme, cản được một cú sút của các cầu thủ Nga. Các cầu thủ áo xanh-vàng ăn mừng như điên dại. Họ đã giành quyền vào chơi trận chung kết. Nhưng với việc Neymar phải rời sân trên cáng, khả năng góp mặt của anh trong trận đấu này là không chắc chắn.

Chủ nhật, 23/3/2008, mặt trời tỏa nắng trên sân vận động Palamós Municipal. Đó là ngày diễn ra trận chung kết: Brazil đối đầu với Lokomotiv Moscow. Neymar đã kịp bình phục.

Trận đấu không hề dễ dàng, nhưng hai wunderkinder[26] của Brazil biết phải làm gì. Coutinho chọc khe cho Neymar, người bị phạm lỗi ngay bên ngoài vòng cấm. Số 11 của Brazil, Wellington Alves da Silva (ở thời điểm đó thuộc biên chế Fluminense, hiện đang chơi cho Real Murcia theo một hợp đồng cho mượn từ Arsenal) thực hiện quả đá phạt. Thủ thành của Lokomotiv không thể vươn tới bóng. Cho tới trước thời điểm đó, thủ thành này đã biến khung gỗ mà mình bảo vệ thành một pháo đài, nhưng với cú đá phạt của Wellington thì anh không thể làm gì hơn.

[26] Thần đồng - N.D.

Đó là bàn thắng quyết định. Brazil ăn mừng. Neymar ăn mừng. Trong các bức ảnh, Neymar, lúc ấy vẫn để tóc xoăn, cổ thì đeo huy chương Vàng, cười như muốn rách cả mồm. Đứng bên cạnh là Coutinho, đang giơ cao lá cờ Ordem e Progreso[27], và huấn luyện viên, và tất nhiên là cả Cúp vàng. Neymar cảm ơn Chúa vì mọi chuyện đã diễn ra đúng kế hoạch, nhưng lúc đó ai mà biết tương lai sẽ thế nào.

[27] Quốc kỳ Brazil - N.D.

Tương lai của Brazil chính là giải vô địch U17 Thế giới diễn ra ở Nigeria vào năm 2009. Vào ngày 24/10/2009, trên sân Teslim Balogun ở Lagos, Brazil chơi trận mở màn với Nhật Bản. Neymar, mang áo số 11, đưa đội nhà vượt lên dẫn trước ở phút 67. Bàn thắng có sự tham gia của cả ba cầu thủ đã tỏa sáng ở giải đấu diễn ra tại Costa Brava: Neymar, Coutinho và Wellington. Nizzo là người khăng khăng đưa cả ba tới Nigeria.

Wellington nhận bóng từ hàng thủ và chuyền cho Coutinho ở giữa sân. Coutinho xoay người, đẩy bóng lên và tung ra một cú chọc khe cho bạn anh, Neymar, đua tốc độ. Khi đối mặt với khung thành của Nhật Bản, Neymar đã làm điều không tưởng. Anh dùng má ngoài chân phải đẩy bóng qua một phía của thủ môn, chạy vòng qua từ phía còn lại trước khi đưa bóng vào lưới trống. Đó gần như bản sao của pha hụt ăn của Pelé khi đối mặt với thủ môn Ladislao Mazurkiewicz của Ba Lan ở World Cup 1970. Chỉ khác ở đây là Neymar đã đưa được bóng vào lưới.

Tuy nhiên, đó là bàn thắng duy nhất của anh ở giải đấu. Sau thắng lợi 3-2 trước Nhật Bản, Brazil thua cả hai trận còn lại, trước Mexico và Thụy Sĩ. Họ kết thúc với vị trí thứ ba ở bảng B và phải về nước sớm.

Mười tháng sau, Neymar chơi trận đầu tiên cho đội tuyển quốc gia Brazil.

Tới một lúc nào đó, sẽ có những thành công để bù đắp cho nỗi thất vọng ở giải U17 Thế giới. “Lúc nào đó” chính là năm 2011.

Chương 19
2011

Không phải lúc nào trong đời bạn cũng có cơ hội được trải nghiệm ngần ấy cảm xúc, ngần ấy niềm vui, ngần ấy hạnh phúc, chỉ trong vòng có 12 tháng. Cũng không phải lúc nào bạn cũng có thể nhận được, chỉ trong một thời gian rất ngắn như thế, ngần ấy bài học cuộc sống quan trọng, những bài học sẽ theo bạn trong suốt phần còn lại của cuộc đời - không cần biết hậu quả ra sao.

Càng hiếm hơn khi bạn mới chỉ 19 tuổi.

Năm 2011, Neymar đã may mắn được trải qua tất cả những điều đó. Đấy là năm mà tất cả mọi chuyện đều xảy đến với Neymar. Anh trở thành bố, đoạt cú ăn tư lịch sử, bước lên vũ đài bóng đá quốc tế, giành được một bản hợp đồng triệu phú, trở thành một biểu tượng bóng đá với độ ảnh hưởng ngang tầm một ngôi sao nhạc pop, và là nhân vật trung tâm trong một cuộc tranh cãi khiến bóng đá Brazil dậy sóng. Tất cả những điều ấy diễn ra với tốc độ ánh sáng: những sự kiện dồn dập, tăng theo cấp số nhân so với những gì đã xảy ra trong năm trước đó.

Hãy bắt đầu từ đầu.

17/1/2011, sân vận động Jorge Basadre, Tacna

Neymar khởi động cho năm mới theo cách không thể tuyệt vời hơn: Anh ghi cả bốn bàn của Brazil vào lưới Paraguay trong trận đấu đầu tiên của giải vô địch U20 Nam Mỹ. Olé, nhật báo thể thao có trụ sở ở Buenos Aires, chạy tít chính "Neymaradona". Huấn luyện viên của đội U20, Ney Franco, đã triệu tập cả Neymar và Philippe Coutinho cho giải đấu này. Tuy nhiên, Coutinho đã không thể tham dự vì chấn thương. Franco cũng lựa chọn những ngôi sao trẻ sáng giá nhất của bóng đá Brazil: Lucas Moura,

Fernando, Oscar và Casemiro.

Giải đấu này chính là tấm vé tới Olympics London 2012. Ngay từ đầu Neymar đã tỏ ra rất thoải mái; anh dự đoán "tôi phải chơi thứ bóng đá của mình" và đã giữ lời.

Đầu tiên, anh ghi một bàn từ chấm 11 m sau khi Casemiro (người đang chơi cho Real Madrid) bị phạm lỗi và ăn mừng với la dança do créu ("Vũ điệu của Mc Créu") với phần âm nhạc của Mc Créu. Sau đó, ở phút 33, Lucas chuyền được bóng vào vòng cấm và Neymar, sau một vài động tác chân ảo diệu, nâng tỉ số lên 2-0. Bàn thứ ba đến từ một quả đánh đầu. Còn bàn thứ tư là một tuyệt phẩm: Từ cánh trái, Rafael Galhardo tung ra một đường chuyền sắc ngọt, Neymar cắt vào vòng cấm và bấm bóng qua người thủ môn khi anh này lao ra.

Brazil 4 - Paraguay 2 là tỉ số chung cuộc. Đối thủ tiếp theo là Colombia. Một lần nữa Brazil lại giành trọn 3 điểm với chiến thắng 3-1, và Neymar là người chốt hạ với bàn thắng quyết định.

Một trận hòa với Bolivia và một chiến thắng khác trước Ecuador đồng nghĩa với việc Brazil đứng đầu bảng đấu của họ. Sáu đội có thứ hạng cao nhất ở hai bảng giành quyền vào vòng chung kết[28]. Trận tiếp theo của Brazil là trận đấu với Chile. Tỉ số cuối cùng là 5-1 cho Brazil, Neymar lập một cú đúp. Neymar đã có tổng cộng 7 bàn tại giải. Bàn thứ 8 và thứ 9 của anh được ghi ở Arequipa, thành phố nằm ở phía nam Peru, nơi sinh của Mario Vargas Llosa. Người dân của thành phố ai cũng biết tác gia đã giành giải Nobel năm 2010 này.

[28] Đá vòng tròn một lượt, đội nhiều điểm nhất sẽ vô địch - N.D.

Và ai cũng muốn xem Pelé mới, Neymar, người không được biết đến nhiều khi mới tới Peru nhưng đã nhanh chóng trở thành một ngôi sao lớn. Nhận thấy sức hút mà trận đấu và Neymar tạo ra lớn đến thế nào, Comembol[29] quyết định chuyển trận đấu của Brazil vào khung giờ vàng.

[29] Liên đoàn bóng đá Nam Mỹ - N.D.

Ngày 12/2/2011, Brazil đối đầu Uruguay. Uruguay có 1 điểm nhiều hơn Brazil khi bước vào trận đấu cuối cùng của vòng chung kết, sau khi Brazil đã để thua Argentina trước đó. Uruguay được xem là có nhiều lợi thế để kết thúc giải với vị trí cao nhất và có một vé dự Olympics. Nhưng kịch bản đó đã không xảy ra: Uruguay bị vùi dập với tỉ số 6-0. 3 bàn thắng của Lucas Moura, 1

bàn của Danilo và 2 bàn của Neymar. Brazil đăng quang lần thứ ba liên tiếp, nâng số lần họ vô địch từ khi giải đấu bắt đầu được tổ chức vào năm 1954 lên con số 11, và qua đó giành được một suất tham dự Olympic 2012. Neymar là Vua phá lưới với 9 bàn, và được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất giải.

Ney Franco thừa nhận trong một cuộc phỏng vấn với El País, "Lúc đầu, một số người nghĩ rằng Neymar thuộc mẫu cầu thủ nổi loạn khi nhìn vào phong cách ăn mặc, kiểu tóc cầu kỳ và thái độ tưng tửng của cậu ấy. Thực tế thì Neymar là người mang nhân cách lớn, và cậu ấy đã thể hiện được điều đó ở giải đấu năm đó. Cậu ấy là trung tâm của sự chú ý, là một cầu thủ lớn, nhưng cậu ấy vẫn có thể chơi bóng vì đội bóng và luôn là một phần của tập thể."

Giới phê bình bóng đá Brazil khẳng định, "Ở tuổi 19, Neymar đã quen với việc gây ngạc nhiên cho đám đông và tạo ra những show diễn với đội bóng của mình. Anh ấy đã hủy diệt hàng thủ Uruguay, và đóng vai trò quyết định trong các trận đấu với Paraguay, Colombia và Chile. Khi rời giải, phía trước Neymar là một sự nghiệp cực kỳ hứa hẹn, hứa hẹn hơn tất cả những gì mà người ta có thể tưởng tượng."

Quá nhiều lời ca tụng, nhưng Neymar, khi ăn mừng chức vô địch với huy chương và cờ Brazil trong tay, vẫn tỏ ra rất khiêm tốn, "Không có ngôi sao nào ở đây cả. Chúng tôi đã cùng tạo ra một gia đình tuyệt vời trong hai tháng qua, và đây là thành quả của những công việc chúng tôi đã làm từ 13/12 (ngày các cầu thủ bắt đầu tập trung chuẩn bị cho giải đấu). Bây giờ, giấc mơ của chúng tôi là được chơi bóng ở Olympic và trở về nhà với tấm huy chương Vàng."

24/2/2011, Forte dos Andradas, Guarujá

"Ngay cả khi không thực hiện nghĩa vụ quân sự, Neymar vẫn có thể đóng góp rất nhiều cho đất nước chúng ta bằng tài năng và những kỹ năng của mình. Anh ấy có thể quảng bá hình ảnh đất nước chúng ta tới toàn thế giới."

Đấy là những phát biểu của tướng Santos khi đứng trước các ống kính truyền hình trong dịp Neymar tới thăm Forte dos Andradas.

Neymar xuất hiện ở doanh trại của Lữ đoàn Pháo phòng không số 1 trong phục trang khá nổi bật, với kính mát, áo phông, giày trắng, kiểu tóc Mohican nổi tiếng nay đã có thêm mấy lọn nhỏ, một chiếc đồng hồ lớn và vòng cổ bằng vàng. Các sĩ quan vỗ vai,

bắt tay, ôm hôn Neymar, xin anh chữ ký và đổi lại, đề nghị tặng anh áo và mũ bê rê của lữ đoàn. Neymar tới pháo đài để xin giấy miễn trừ nghĩa vụ quân sự bắt buộc. Trong thời gian ở đây, Neymar được mời xem một bộ phim về Pelé, người, không như Neymar, đã có thực hiện nghĩa vụ quân sự. (Pelé thực hiện nghĩa vụ vào năm 1959, ở pháo đài Fort Itaipu thuộc Praia Grande, và sau đó đã chơi bóng cho đội bóng quân đội.)

Neymar cuối cùng cũng đã có được một văn bản có đóng dấu miễn trừ cho anh khỏi nhiệm vụ hành quân, huấn luyện, ngủ tập trung... tất cả những điều tương tự với sự chúc phúc từ người chỉ huy pháo đài. Vị chỉ huy thừa nhận rằng bóng đá có thể làm được nhiều điều hơn là vũ khí - ít nhất là trong trường hợp của Neymar.

27/3/2011, sân Emirates, London

Đó là trận đấu thứ ba của Neymar với đội tuyển quốc gia, và, hợp lý làm sao, ngôi sao của bóng đá Brazil sẽ có 3 bàn sau trận này. Đối thủ là Scotland. Địa điểm là sân Emirates của Arsenal, London. Neymar tham gia trò tiêu khiển ưa thích: ghi bàn. Hết bàn này tới bàn khác, một cách dễ dàng. Bàn đầu tiên đến sau một đường chuyền của André Santos từ bên cánh trái; Neymar khống chế bóng trong vòng cấm trước khi thực hiện một cú bẻ lòng đưa bóng về góc xa. Bàn thứ hai là một show diễn cá nhân. Neymar nhảy múa trong vòng cấm của Scotland, khiến hậu vệ Adam không còn cách nào khác phải phạm lỗi. Neymar gọn gàng thực hiện thành công quả penalty.

Các bình luận viên tỏ ra choáng váng trước kỹ thuật và sự hiệu quả khó tin của Neymar, và, trong khi trận đấu vẫn đang diễn ra, đã bắt đầu nói về tương lai của anh. Họ kết luận rằng tương lai của Neymar phải là ở nước Anh.

Có một điều thú vị là một nhóm không nhỏ các cổ động viên ở London đã la ó, huýt sáo Neymar suốt cả trận. Trong một tình huống, khi đang rê bóng trong vòng cấm, Neymar đã bị ném một quả chuối vào người: đó là một hành động mang tính phân biệt chủng tộc. Neymar bình luận, “Luôn chẳng có gì vui khi những chuyện như thế xảy ra. Tôi không thể tin là đến đây rồi mà vẫn phải chứng kiến những việc như thế.” Các cổ động viên Scotland phủ nhận mọi hành vi phân biệt chủng tộc. Họ chỉ nói rằng họ không chịu đựng nổi việc Neymar liên tục giả vờ ngã để kiếm các quả phạt - một chuyện cũ rích. Nhưng có lẽ điều khiến các cổ động viên Scotland cảm thấy khó chịu nhất là lối rê bóng phức tạp và

cách chơi đã hủy diệt nhiều đối thủ của Neymar.

15/5/2011, Vila Belmiro, Santos

“Santos... Santos... Vào!

Ngay lúc này:

Ai chuyền trái bóng, là Santos

Santos là nhà vô địch mới

Vinh quang cho Alvinegro Praiano

Nhà vô địch tuyệt đối của năm nay”

Như lời bài hát truyền thống của Santos, Leão do mar, đã viết, Alvinegro Praiano là những nhà vô địch của năm nay. Giai điệu của bài hát được soạn bởi José Maugeri Neto và Maugeri Sobrinho vào năm 1955. Bây giờ, vào năm 2011, giai điệu ấy lại được cất vang trên khắp sân vận động Vila Belmiro. Trên một sân khấu được dựng lên ở giữa sân, đội trưởng Edu Dracena giơ cao danh hiệu Paulista Cup năm thứ hai liên tiếp. Đó là danh hiệu thứ 19 và là “cú đúp” (vô địch hai năm liên tiếp) thứ 6 trong lịch sử Santos.

Bàn thắng quyết định được ghi trong trận lượt về với Corinthians (trận lượt đi kết thúc với tỉ số 0-0), và người ghi bàn không ai khác chính là Neymar.

Santos dẫn trước 1-0 từ phút 43 sau bàn thắng của Arouca. Neymar đã bỏ lỡ một cơ hội tốt để nâng tỉ số lên thành 2-0: không bị ai kèm trong vòng cấm, Neymar định đưa bóng qua hai chân của thủ môn Julio Cesar, nhưng Cesar đã đoán được ý định đó và kịp khép chân, đưa bóng ra ngoài chịu phạt góc.

Nhưng tới một tình huống khác ở phút 83 thì Cesar không còn được may mắn như thế nữa: Neymar sút bằng chân phải, và dù lực sút không mạnh lắm, bóng vẫn trượt qua tay của Cesar, lăn qua vạch vôi, bất chấp nỗ lực bay người và hất bóng ra trong vô vọng của Cesar.

Tới phút 86, Morais gỡ lại được 1 bàn cho Corinthians, nhưng thời gian còn lại không đủ để họ có được một trận hòa. Một Neymar đang hân hoan với chiến thắng được các đồng đội công kênh trên vai. Và sau đó là những màn ôm, hôn bất tận.

Đó là một mùa giải Paulistão không hề dễ dàng. Sau khi Dorival Junior bị sa thải, một loạt huấn luyện viên - ba người cả thảy - đã tới nhưng không ai thực sự thành công. Marcelo Martelotte, Adilson Batista, rồi Martelotte một lần nữa, trước khi Muricy Ramalho nhậm chức vào ngày 10/4/2011. Đội bóng đã có nhiều thay đổi: Robinho, một trong những ngôi sao của năm 2010, trở lại châu Âu; André, một người bạn khác của Neymar, được bán cho Dynamo Kiev ngay sau thành công ở Cúp Brazil 2010; Elano được mua về từ Galatasary để tăng cường cho hàng tiền vệ (anh không lạ lẫm gì với Santos khi từng chơi cho đội trong giai đoạn từ 2001 tới 2005) - đây là một thương vụ tốt nhưng mơ ước kết hợp cặp Elano và Paulo Henrique ở hàng tiền vệ đã không thành do Henrique bị đứt dây chằng đầu gối trong trận đấu với Gremio vào ngày 25/8/2010, đồng nghĩa với việc anh phải nghỉ thi đấu tới 7 tháng. Anh chỉ có thể trở lại vào tháng 3/2011.

Neymar thì phải tập trung với đội U20 Brazil và không thể ra sân ở 6 trận đầu tiên của mùa giải. Muricy Ramalho không thể tung ra sân đội hình mạnh nhất cho tới vòng tứ kết của Paulistão, nơi Santos đánh bại Ponte Preta với một bàn thắng của Neymar. Sau đó là các trận đấu với São Paulo: Elano và Ganso sắp đặt đâu ra đấy. Rồi tới trận chung kết và Santos đã không bỏ lỡ cơ hội đoạt thêm một "cú đúp" khác, như điều đã được tiên đoán trong giai điệu truyền thống zumpa pà-pà - zumpa pà-pà.

22/6/2011, Pacaembu, São Paulo

48 năm sau pha đá phản của Caetano và cú đúp của Pelé giúp Santos đánh bại đội bóng Uruguay, Peñarol, Santos lại vô địch Libertadores sau khi vượt qua chính đối thủ này.

Ngày 15/6, sân Centenario ở Montevideo được phủ trong hai màu đen và vàng, màu truyền thống của đội chủ nhà. Khi hai đội bước ra sân, ánh sáng từ pháo hoa và pháo sáng làm rực cả một góc trời Montevideo. Tiếng gầm gào từ khắp các khán đài khiến các cầu thủ Santos lạnh cả sống lưng. Nhưng các chàng trai đến từ Santos đã không để mình gục ngã. Tỉ số là 0-0 sau tiếng còi mãn cuộc. Họ đã có thể làm được tốt hơn, nhưng với Peixe, đó là một kết quả tốt bởi vì họ còn trận lượt về trên "sân nhà" Pacaembu.

Trong trận lượt về, cả sân vận động đã không còn một chỗ trống. Santos chơi sáng tạo và tạo được nhiều cơ hội ghi bàn, nhưng không có gì xảy ra trong hiệp đấu đầu tiên. Tuy nhiên, không lâu sau giờ nghỉ, Neymar đã đưa đội nhà vượt lên với bàn mở tỉ số: Sau một pha xử lý tốt ở hàng tiền vệ, Arouca tìm thấy số 11 ở góc

trái vòng cấm, không bị ai kèm; cú ra chân rất nhanh và quyết đoán của anh đã đưa bóng trượt qua tay thủ môn đối phương vào lưới từ góc gần. Vaaàooo!!!!

Các cầu thủ ăn mừng đầy phấn khích, trận đấu rõ ràng đã ở trong tầm kiểm soát của họ. Khi Danilo ghi bàn thứ hai cho đội chủ nhà, mọi thứ tưởng đã an bài. Nhưng vẫn còn đủ thời gian cho một cú ngược dòng. Phút 79, trong nỗ lực phá bóng khỏi vòng cấm, hậu vệ Santos, Durval, đã tự đưa bóng về gôn nhà.

Các cổ động viên không thể tin vào điều vừa xảy ra, và một số bắt đầu xoay lưng lại phía sân đấu: họ không dám xem tiếp. Họ chỉ quay người lại khi trọng tài người Argentina, Sergio Pezzotta, thổi còi kết thúc trận đấu.

Cảm xúc bị dồn nén giờ bung ra: người khóc, kẻ đánh nhau. Một cổ động viên Santos chạy vào sân để tấn công một cầu thủ của Peñarol, và cầu thủ này đã đánh lại. Hành động đó khơi mào cho trận chiến. Cảnh sát buộc phải vào cuộc để ngăn tách cầu thủ hai đội. Phải mất rất nhiều thời gian thì hòa bình và sự yên ổn mới được lập lại, và lễ trao giải mới có thể diễn ra.

Neymar quỳ xuống trên nền thảm xanh và giơ hai tay lên trời. Muricy ôm Pelé và cùng ông tiến ra trung tâm của sân bóng. Trong chiếc áo jacket màu đỏ nổi bật, O Rei vẫy tay về phía đám đông. Khi được phóng viên của đài Fox Deportes phỏng vấn và hỏi về Neymar, ông đã nói tuột ra mọi suy nghĩ của mình: "Như mọi người biết và mọi người đều có thể thấy, cậu ấy là một cầu thủ xuất sắc với tài năng lớn. Trong hiệp một, cậu ấy đã chơi không nổi bật lắm bởi vì Peñarol đã phòng ngự rất tốt. Nhưng trong hiệp hai, chính cậu ấy là người đã khai thông thế bế tắc với một bàn thắng tuyệt vời. Hãy xem liệu cậu ấy có thể làm được điều tương tự khi chơi bóng cho Brazil hay không. Hy vọng là cậu ấy sẽ không như Messi, người chơi rất hay trong màu áo Barcelona nhưng lại không được hay như thế trong màu áo Argentina."

Phóng viên sau đó hỏi câu mà mọi người đều đang nghĩ tới: "Liệu anh ấy có thể xuất sắc hơn ông hay không?" Pelé cười và trả lời, "Để làm được điều đó, cậu ấy cần phải ghi được nhiều hơn 1.283 bàn thắng."

Vị Vua già rõ ràng chưa muốn từ bỏ ngôi vị của mình.

Một vài ngày sau, Neymar được trao vương miện của riêng mình. Nó bằng vàng, với một chữ "N" rất giống vương miện của

Napoleon. Chữ "Reymar[30]" được khắc lên mặt trước của vương miện, và bên cạnh là nhận định của tuần san Veja (São Paulo), số ra ngày 28/6: "Cuối cùng thì chúng ta cũng có một ngôi sao ở tầm cỡ Pelé."

[30] "Rei" là "vua" trong tiếng Bồ Đào Nha - N.D.

17/7/2011, sân Ciudad de La Plata

Đó là một trong những buổi chiều tệ hại nhất: một trong những ngày trái bóng nhất quyết không chịu chui vào lưới. Nó bị phá ngay trên vạch vôi, được cản lại một cách thần kỳ, hay những cơ hội bị lãng phí một cách khó tin. Trong loạt luân lưu sau đó, bốn cầu thủ đã đá hỏng. Elano, Thiago Silva, André Santos và Fred không làm được cái gì cho đúng. Brazil bị đánh bật khỏi Copa America 2011. Đó là trận đấu ở vòng tứ kết; Brazil đã để thua Paraguay của Tata Martino, đội sau đó đã thua Uruguay trong trận chung kết.

Khi giải đấu, được tổ chức ở Argentina, bắt đầu, những cái tên được nhắc tới nhiều nhất là Neymar và Paulo Henrique. Tất cả đều tin rằng cùng với nhau, họ có thể quyết định số phận của một trận đấu và tạo nên sự khác biệt cho Brazil. Tuy nhiên, vào ngày Chủ nhật 17/7 định mệnh, Brazil đã phải cúi đầu rời Copa America, sau một trận đấu mà cả Neymar lẫn Henrique đều không thể hiện được sự xuất sắc mà họ thường thể hiện ở Santos. Đặc biệt là Neymar.

Brazil không còn là chính mình trong trận đấu với Paraguay. Vào phút 83, Neymar bị thay ra, Fred vào sân. Anh phải dõi theo trận đấu từ ghế dự bị, giống như Ganso, người cũng phải rời sân trong hiệp phụ thứ nhất. Mano Menezes đã trao cho số 11 nhiều không gian để tấn công, bên cạnh Alexandre Pato. Chỉ sau 3 phút Neymar đã có cơ hội, nhưng anh bỏ lỡ. Anh còn tiếp tục bỏ lỡ thêm cơ hội thứ hai rồi thứ ba. Trong hiệp hai, Pato đã có một đường chuyền dọn chỗ cho Neymar, nhưng cú sút sau đó lại bị cản lại bởi Villar, thủ môn của Paraguay.

Neymar đã phải trả giá đắt cho những sai lầm của mình, khi mọi chuyện bắt đầu đi chệch hướng. Những pha rê dắt của anh không còn hiệu quả, anh chạy chỗ không chuẩn và những đường chuyền của anh hoặc quá ngắn hoặc quá dài và đều tìm tới đối thủ: anh để mất bóng tổng cộng tới 9 lần. Khi Brazil cần, anh đã không xuất hiện. Thành tích của Neymar ở giải đấu là không mấy ấn tượng: chỉ có 2 bàn (đều ghi vào lưới Ecuador trong trận đấu cuối cùng

của bảng B), sau 13 pha dứt điểm. Giới phê bình không khoan nhượng: "Quá ít bàn thắng với một cầu thủ được kỳ vọng là sẽ dẫn dắt Brazil."

27/7/2011, Vila Belmiro, Santos

Một cuộc triển lãm? Một buổi trình diễn? Một sự kiện đáng nhớ? Một trận đấu lịch sử như trong phim? Một bài ca về bóng đá? Dù người ta còn chọn cách nào để mô tả, thì cũng thật khó mà nghĩ rằng sẽ có một trận đấu khác giống như trận đấu giữa Santos với Flamengo ở vòng 12 giải Brasilerão năm 2011.

Chiến thắng 4-5 cho Flamengo sẽ gợi nhớ cho những cổ động viên lớn tuổi về chiến thắng 7-6 của Santos trước Pameiras hồi năm 1958. Có hai điều rõ ràng: Neymar đã chơi trận đấu hay nhất của mình trong màu áo Santos, và Ronaldinho thì đã có một màn trình diễn như những màn trình diễn mà anh từng thể hiện trong màu áo Barcelona.

El Gaucho ghi 3 bàn ở trận này; bàn đầu tiên là tình huống tận dụng sai lầm của Edu Dracena và thủ môn Santos; bàn thứ hai là một pha đá phạt xuyên qua hàng rào; và bàn thứ ba là một pha sửa lòng đưa bóng vào góc xa.

Neymar cũng chơi tưng bừng: trong tư thế đang nằm dưới đất, anh móc bóng tạo điều kiện cho Borges ghi một bàn thắng dễ dàng; sau đó anh kiếm được một quả penalty, tiếc là Elano lại đá hỏng khi cố thực hiện kiểu Panenka; bản thân Neymar cũng ghi được 2 bàn thắng. Bàn thứ hai, từ một pha phản công, đưa Santos vượt lên dẫn trước 4-3 khi trận đấu chỉ còn nửa giờ đồng hồ nữa (trước bàn thứ hai và bàn thứ ba quyết định của Ronaldinho). Bàn đầu tiên của Neymar là một tác phẩm nghệ thuật.

Neymar nhận bóng ở gần đường biên ngang, ngay đầu phần sân của Flamengo. Anh bị theo sát bởi hai cầu thủ đối phương: Leo Moura và Williams. Cả hai ập vào Neymar theo thế gọng kìm. Anh cần phải thoát được ra chỗ trống; đó là một việc thoạt trông là không thể, nhưng cuối cùng Neymar vẫn làm được. Neymar lách người vào giữa hai cầu thủ đối phương và thoát đi. Anh nhìn thấy Borges và thực hiện một pha phối hợp một-hai. Renato áp sát rất nhanh nhưng Neymar tiếp tục vượt qua để đối mặt với Ronaldo Angelim. Sau một động tác rê bóng là một kiệt tác: gẩy bóng sang một bên, Neymar vòng qua đối thủ ở bên còn lại. Còn cách khung thành mấy mét, Neymar nhìn thấy các hậu vệ đang lao vào xoạc bóng, còn thủ môn thì đã rời khỏi vạch vôi, nên quyết định lốp

bóng vào lưới.

Bàn thắng giúp Neymar giành giải thưởng FIFA Ferenc Puskás vào năm 2011 cho bàn thắng đẹp nhất năm.

Vào ngày 9/1/2012, ở tòa nhà Quốc hội Zurich, Neymar tham dự buổi lễ trao giải thường niên. Trong trang phục áo jacket đen, quần trắng và cà vạt xám, tóc kiểu có điểm highlight đỏ, anh ngồi ở một trong những hàng ghế đầu. Anh là một trong những ngôi sao được chú ý, không chỉ vì anh đã được đề cử cho giải thưởng Puskas mà còn bởi anh cũng có mặt trong danh sách rút gọn của giải thưởng Balon d'Or.

Ruud Gullit là người chủ trì buổi trao giải. Ba cầu thủ lọt vào chung kết cho giải Pukas là Leo Messi, Wayne Rooney và Neymar. Messi được đề cử với bàn thắng mà anh ghi được trong trận đấu ở Champions League với Arsenal vào ngày 8/3 - một cú gẩy bóng tuyệt vời rồi volley hạ gục thủ môn của Pháo thủ. Tiền đạo của Quỷ đỏ thì có tên nhờ bàn thắng kiểu xe đạp chổng ngược trong trận derby với Manchester City hôm 12/2.

Video của 3 bàn thắng tranh giải được phát trên màn hình lớn, và sau đó Kate Murray, phóng viên được chọn dẫn chương trình cùng với Gullit, giới thiệu người sẽ lên trao giải: đó là Hugo Sánchez, cầu thủ Mexico xuất sắc nhất mọi thời đại.

Cựu ngôi sao của Real Madrid bình luận, "Ghi một bàn thắng đẹp khiến bạn thấy hạnh phúc, nhưng giành được giải thưởng này mới là điều tuyệt vời nhất. Đấy là tôi nói từ kinh nghiệm bản thân." Ống kính truyền hình quay cận mặt Messi, Neymar và Rooney. "Và giải thưởng FIFA Puskas 2011 thuộc về... Neymar."

Cậu bé tới từ Santos bỏ tai nghe (dùng cho mục đích chuyển ngữ) xuống và bắt tay Rooney. Anh đứng dậy và đi qua Gerard Piqué và Andres Iniesta. Sửa lại áo jacket, Neymar bước lên sân khấu. Anh chào Hugo Sánchez, Gullit và Murray, rồi hướng về phía hội trường. "Tôi rất hạnh phúc khi nhận được giải thưởng này. Tôi đã phải đối đầu với hai trong số những ngôi sao bóng đá lớn nhất, những người mà tôi rất thần tượng. Tôi muốn cảm ơn Chúa và tất cả những ai có mặt ở đây. Chúc mọi người một buổi tối tốt lành." Neymar phát biểu trong tâm trạng xúc động. Rồi anh cầm lấy giải thưởng của mình và hướng thẳng tới bữa tiệc mừng.

24/8/2011, khách sạn São Luiz, São Paulo

"Nasceeeeuu!!! Davi Lucca..." là cách mà Neymar thông báo với thế

giới về sự ra đời của cậu con trai đầu lòng. Neymar đăng một bức ảnh chụp anh đang bế em bé, trong trang phục bắt buộc của bệnh viện.

Những bức ảnh tiếp theo là của bố anh và Paulo Henrique, bạn thân và cha đỡ đầu của con trai anh. Neymar cho đăng một bài viết ngắn trên website chính thức bằng cả tiếng Bồ Đào Nha, tiếng Anh và tiếng Tây Ban Nha, nội dung là sức khỏe của cả hai mẹ con đều rất tốt, và rằng anh muốn cảm ơn Chúa vì đã ban cho anh "hạnh phúc nhỏ trong cuộc đời dưới cái tên David Lucca; 2 kilô và 810 gram của niềm vui và sự dũng cảm thuần chất."

Neymar vui sướng tột độ và anh không ngần ngại chia sẻ điều đó trong một tweet[31] mà chỉ sau vài giờ đã vươn lên đứng đầu top thịnh hành trên mạng internet Brazil. David Lucca là điều quan trọng nhất trong cuộc đời Neymar; nhưng làm bố ở tuổi 19 không bao giờ là dễ dàng.

[31] Dòng trạng thái trên mạng Twitter - N.D.

Khi Neymar nghe tin Carolina Dantas (lúc đó 17 tuổi) đã mang thai, anh không biết phải nghĩ gì. Anh cảm thấy sợ hãi. Anh chưa sẵn sàng cho một trách nhiệm lớn như thế, mà Carolina cũng chỉ là một đối tác tình cảm bình thường. Họ gặp nhau qua sự giới thiệu của một người bạn chung khi cô gái mới chỉ 16 tuổi. Neymar bắt đầu gửi tin nhắn tán tỉnh Carolina, và họ thực tế đã hẹn hò với nhau, nhưng mối quan hệ không kéo dài được lâu.

Khi Carolina biết mình có thai, ý nghĩ ban đầu của cô là giữ kín chuyện và không cho Juninho biết. Nhưng rồi cô nhận ra rằng tới một ngày nào đó con trai của cô sẽ muốn biết bố của nó là ai. Thế là cô nói với anh, và anh đã hành xử "như một quý ông thực thụ" (nhận xét của Carolina khi cô xuất hiện trên chương trình truyền hình Domingão do Faustão).

Neymar vẫn còn phải đối diện với gia đình của anh và của Carolina. Anh thú nhận với mẹ mình đầu tiên. Bà Nadine đã bật khóc khi nghe tin. Với bố thì khó khăn hơn, đặc biệt là khi ông từng cảnh báo anh là phải cẩn thận và không phạm những sai lầm ngu ngốc có thể để lại những hậu quả nghiêm trọng.

Một màn quở mắng là không thể tránh khỏi và Neymar Pai cũng đã trừng phạt cậu con trai một cách thích đáng. Nhưng sau đó là cảm xúc, là những cái ôm và lời khuyên từ một người bố luôn muốn điều tốt nhất cho con trai. Neymar Pai nói với Juninho rằng

bất kể quyết định của anh là như thế nào (nghĩa là anh có quyết định cưới Carolina hay không), em bé vẫn sẽ luôn là cháu nội của ông.

Những nỗi sợ hãi của Neymar tan biến dần, rồi Neymar Pai cùng Juninho tới nhà của gia đình Dantas. Neymar quyết định nhận con, và trả một khoản tiền hằng tháng để chu cấp cho cậu bé.

Neymar cũng quyết định công khai mọi chuyện, trừ một chuyện là danh tính của người mẹ. Neymar luôn ở bên Carolina trong suốt thời gian cô mang thai, để rồi vào 11 giờ sáng ngày 24/8, trong phòng sinh nở của bệnh viện, anh đã có thể chào đón David Lucca đến với thế giới.

Người mẹ trẻ (bây giờ đã được 19 tuổi và đang là một sinh viên y khoa) bình luận, "Juninho là một ông bố tuyệt vời, luôn chu đáo, đầy yêu thương, và cũng là một người bạn tốt đã luôn ở bên tôi. Khi anh ấy còn ở Santos, anh ấy luôn cố gắng tới thăm con thường xuyên nhất có thể; anh ấy rất chu đáo, và lần nào cũng mang rất nhiều quà. Thỉnh thoảng anh ấy ở lại qua đêm để có thể ngủ với Lucca."

Neymar làm lễ rửa tội cho con trai ở nhà thờ Igreja Batista Peniel. Khi cậu bé còn chưa được một tháng tuổi, vào ngày 7/9/2011, anh đã mang cậu bé tới khu tập luyện Rei Pelé để "khoe" với các đồng đội.

Vào ngày 4/3/2012, David Lucca được Neymar giới thiệu với các cổ động viên của Santos ở Vila Belmiro, trước trận đấu với Corinthians. Cậu bé mang lại may mắn, và Santos thắng 1-0. David Lucca đã trở thành một kiểu vật khước của Santos, cũng như Neymar Jr từng là vật khước của União Mogi.

28/9/2011, sân Mangueirão, Belém

Superclásico das Américas là một giải đấu đã tồn tại từ năm 1913. Tổng thống Argentina Julio Roca là người khai sinh giải đấu, với mong muốn phát triển bóng đá ở Argentina và Brazil. Giải đấu đầu tiên được tổ chức vào ngày 27/9/1914, một vài ngày trước khi "cha đẻ" của nó qua đời. Trận đấu được tổ chức ở Gimnasia y Esgrima, Buenos Aires; Brazil thắng 1-0 nhờ pha lập công của Rubens Salles.

Với rất nhiều thể thức khác nhau và kết quả mỗi năm mỗi khác, giải đấu này là đấu trường riêng giữa Brazil và Argentina. Cho tới năm 1976, người ta đột ngột quyết định ngừng tổ chức giải đấu.

Nhưng vào năm 2011, nó đã được hồi sinh sau một thỏa thuận giữa các Liên đoàn bóng đá của Argentina và Brazil. Thách thức lớn nhất đã trở lại. Trận đấu đầu tiên sẽ được tổ chức trên sân Mario Kempes ở Córdoba vào ngày 14/9, còn trận lượt về sẽ diễn ra ở Belem, Mangueirão, vào ngày 28/9.

Trên đất Argentina, trước sự chứng kiến của 50.000 người, trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 0-0. Đội bóng áo sọc xanh-trắng tung ra sân đội hình B, không có bất kỳ ngôi sao đang chơi bóng ở châu Âu nào, còn Brazil thì tung ra một đội hình có nhiều trụ cột, bên cạnh những ngôi sao mới nổi: Lucas và Cortes đều được ra mắt ở trận này. Những cầu thủ mang tính biểu tượng như Ronaldinho cũng góp mặt.

Neymar ra sân trong trận lượt về và ghi bàn thắng thứ hai trong chiến thắng 2-0 của Brazil. Cortes chọc khe cho Diegou, người sau đó thực hiện một cú căng ngang vào vòng cấm. Neymar lẻn vào giữa hậu vệ và thủ môn của đối phương đệm bóng ghi bàn.

Mano Menezes rốt cuộc cũng thỏa giấc mơ đánh bại một đội bóng hàng đầu, còn Neymar thì có thêm một danh hiệu trong bộ sưu tập đã rất phong phú của mình.

Trong năm 2012, Neymar sẽ nhân đôi thành tích ghi bàn ở giải đấu này, trước khi thực hiện thành công quả penalty của mình trong loạt 11 m sau trận lượt về - cú đá của Neymar chính là cú đá quyết định ở trận Superclásico.

9/11/2011, Vila Belmiro

11 giờ 30 phút sáng, chốt deal sau một cái bắt tay.

3 giờ chiều, thông báo chính thức được phát ra.

Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro, chủ tịch Santos, tay áo xắn cao, bắt đầu cuộc họp báo: “Trong khi Neymar thể hiện khả năng của mình trên sân, bằng cách hủy diệt các hàng phòng ngự của đối thủ, bên ngoài sân, gia đình anh ấy đã thể hiện được lòng trung thành và tình yêu với Santos.”

“Từ tận đáy lòng mình, tôi muốn bày tỏ sự biết ơn với họ. Tôi từng nói rằng ngày hạnh phúc nhất trong đời tôi là ngày 22/6 ở Pacaembu, khi chúng ta đoạt chức vô địch Libertadores sau 48 năm, nhưng ngày hôm nay với tôi còn hạnh phúc hơn, bởi một giấc mơ đã trở thành sự thực.”

“Neymar sẽ ở lại với chúng ta cho tới World Cup 2014. Anh ấy đã ký hợp đồng mới, mọi chuyện đã xong. Anh ấy sẽ không tới Real, hay Barcelona. Anh ấy sẽ ở lại với Santos.”

Santos của Ribeiro đã chống trả, theo phong cách Don Quixote, sức mạnh kinh tế của các câu lạc bộ châu Âu. Bằng cách nào? Trả nhiều hơn. Lương của Salary nhảy vọt từ 1,5 triệu reais mỗi tháng lên 3 triệu, tương đương với 14,9 triệu euro mỗi năm: Anh đã trở thành cầu thủ nhận lương cao thứ 8 trên thế giới.

Theo hợp đồng, Peixe tiếp tục quản lý phần lớn bản quyền quảng cáo của Neymar, bản thân cầu thủ này sẽ giữ 30 phần trăm. Điều khoản giải phóng cũng được “gia cố”. Ngày hết hạn hợp đồng được đẩy lên: trước đây là 2013, bây giờ là tháng 8/2014.

Đó là cú đánh quyết định của Luis Álvaro de Oliveira Ribeiro, người hy vọng sẽ tái đắc cử chức chủ tịch câu lạc bộ trong cuộc bầu cử vào ngày 2/12. Trong phòng họp báo, Ribeiro, Neymar Jr và Neymar Pai tỏ ra bình thản trước khi thông báo được đưa ra. Neymar Jr hôm đó đội ngược một chiếc mũ bóng chày, mặc áo phông đen và nhai kẹo cao su. Anh diễn tả những cảm xúc của mình một cách từ tốn: “Tôi muốn được ở lại đây. Tôi đã luôn khẳng định điều đó. Cảm ơn hai đội bóng Tây Ban Nha đã quan tâm tới tôi. Đó là một vinh dự. Nhưng tôi chưa bao giờ thực sự nghĩ tới việc rời khỏi đây để trở thành cầu thủ giỏi nhất trên thế giới. Ở đây tôi có gia đình, con trai và bạn bè. Tôi không thể tưởng tượng được cảnh mình rời khỏi đây để trở thành cầu thủ hay nhất thế giới. Tôi chỉ muốn được chơi bóng ở những giải đấu hấp dẫn nhất. Đó là điều mà Santos đang làm. Chúng tôi đã vô địch Libertadores, và bây giờ chúng tôi chuẩn bị tranh tài ở Club World Cup[32].”

[32] Giải Vô địch thế giới các câu lạc bộ - N.D.

Chuyện dừng ở đó... ít nhất là trong một thời gian.

18/12/2011, sân vận động quốc gia Yokohama

“Hôm nay chúng tôi đã học được cách chơi bóng. Barcelona là đội xuất sắc hơn. Cầu thủ của họ thật đáng ngạc nhiên. Đó là đội bóng hay nhất trên thế giới. Đây là trận đấu mà chúng tôi có thể học hỏi được rất nhiều.”

Trận chung kết FIFA Club World Cup 2011 vừa kết thúc. Neymar, trong kiểu tóc Mohican đã được làm xẹp lại, mũi vẫn dán băng cho dễ thở, và với vẻ mặt u sầu, trả lời câu hỏi của các phóng viên

truyền hình ở bên đường biên. Anh thừa nhận, một cách miễn cưỡng, rằng Santos vừa nhận được một bài học về cách chơi bóng. Sau đó anh phải đi ra nhận phần thưởng cho đội á quân, và phần thưởng cho cầu thủ xuất sắc thứ ba tại giải. Anh phải nói "xin chào" với Leo Messi, cầu thủ xuất sắc nhất giải (không có gì phải nghi ngờ về điều đó), khi anh bước lên bục trao giải.

Neymar phải chấp nhận về nhì một cách tâm phục khẩu phục, sau khi chứng kiến màn trình diễn siêu đẳng của ngôi sao người Argentina. "La Pulga" thể hiện mình là một tiền đạo toàn diện, anh ghi hai trong số bốn bàn thắng mà Barcelona ghi vào lưới Santos. Bàn đầu tiên là một pha lốp bóng đẹp mắt qua tay của thủ môn Santos, Rafael. Còn bàn thứ hai đến sau một pha "nã súng" nhanh xé tan hàng thủ.

Trong khi Messi liên tục nhận bóng từ các đồng đội, Neymar thậm chí không có nổi một pha bóng thuận lợi nào. Barcelona kiểm soát hoàn toàn không gian và khiến Neymar bị cô lập, như một linh hồn đi lạc giữa biển xanh. Chơi bóng mà không có bóng thì quả là không dễ dàng gì!

Trong hiệp đầu tiên, khoảnh khắc đáng kể duy nhất của cậu bé tới từ Mogi das Cruzes là khi anh nhận bóng gần vạch giữa sân, nhưng Puyol và Piqué đã rất nhanh chóng có mặt để ngăn chặn. Trong hiệp hai, anh được trao cơ hội duy nhất trong cả trận đấu của Santos, nhưng lại không thắng được Victór Valdés trong pha đối mặt. Tất cả chỉ có thế.

Nếu phải bổ sung điều gì thì chỉ có thể là những pha quay cận mặt Neymar sau mỗi bàn thắng của Barça.

Trong ngày hôm sau, mọi lời ngợi ca đều dành cho đội bóng của Pep Guardiola, những người vừa giành được danh hiệu thứ 13. O Globo của Rio de Janeiro quả quyết: "Không có đội bóng nào giống như Barcelona trong thế giới này." Tờ Clarin ở Buenos Aires thì nhận định: "Messi đưa Barcelona tới chức vô địch." El País: "Thứ bóng đá ngoài hành tinh của Barcelona đã chấm dứt giấc mơ của Santos." Giấc mơ ấy - lặp lại thành tích của Pelé 48 năm trước (Santos vô địch Club World Cup, tiền thân là Cúp Liên Lục địa 1963 sau khi đánh bại Milan) - đã bị phá hủy hoàn toàn. Điều an ủi duy nhất cho Neymar là Santos ít ra cũng đã có thể tiến xa được đến trận chung kết. Anh trở về nhà với giải thưởng "an ủi": Chiếc áo đấu của Leo Messi...

Chương 20
Nghệ thuật ứng biến

Một cuộc nói chuyện với Muricy Ramalho

Kiểm tra an ninh ở lối vào được thực hiện rất nghiêm ngặt. Trước khi có thể vượt qua hai lớp cổng sắt bao quanh những tòa nhà chọc trời màu kem, bạn sẽ phải mất một lúc chờ đợi. Có đủ thời gian để quan sát nhanh con đường, nơi một đám trẻ con đang chơi bóng đá trên một sân bóng tự tạo ở rìa một favela. Khu nhà giàu và khu nhà nghèo nằm sát bên nhau, và đều chỉ cách một bước chân so với Octávio Frias de Oliveira, chiếc cầu siêu tối tân, có hình dáng như một sợi chỉ mỏng đứng tao nhã trên dòng rio Pinheiros ở São Paulo.

Sau khi kiểm tra qua điện thoại, nhân viên an ninh xác nhận, "Ông Ramalho đang ở hội trường Gourmet".

Để tới được hội trường phải đi qua một số khu vườn. Muricy Ramalho tới và mở cánh cửa dẫn vào một căn phòng lớn với nhiều ghế trường kỷ, ghế bành, và một căn bếp kiểu Mỹ. Đồ uống có cà phê cũng của Mỹ, và nước lọc. Sau khi tất cả bày biện xong xuôi, vị huấn luyện viên đã giành 4 danh hiệu chỉ trong 2 năm ngồi xuống ở phía bên kia của chiếc bàn. Ông nói về thời điểm ông tới Santos, vào tháng 4/2011, và về Neymar.

"Trước khi tôi tới Santos, như tất cả những người đã xem cậu ấy chơi bóng, tôi nghĩ cậu ấy là một cầu thủ giỏi. Nhưng khi được làm việc trực tiếp với cậu ấy, tôi nhận ra rằng cậu ấy hay hơn nhiều so với cầu thủ mà tôi từng tưởng tượng."

"Tại sao? Bởi vì mỗi ngày tôi lại thấy cậu ấy làm những điều mà trước đây tôi chưa từng được thấy. Bản thân tôi không chơi bóng đá nhiều [Muricy Ramalho thi đấu từ năm 1973 tới 1985 cho São

Paulo và sau đó là cho Puebla ở Mexico] nhưng tôi huấn luyện nhiều, và tôi đã thấy được đủ kiểu cầu thủ; thế mà Neymar vẫn có thể làm những việc tôi chưa từng thấy."

Điều gì từ cậu ấy khiến ông ấn tượng nhất?

"Đó là khả năng làm được những việc mà không ai khác có thể làm. Suy cho cùng thì đó chính là những gì làm nên một ngôi sao: những pha xử lý bất ngờ, khả năng ứng biến, tính sáng tạo. Khi bạn chắc chắn rằng cậu ấy sẽ đi về một hướng, thì cậu ấy sẽ đi về hướng ngược lại. Đó chính là điều khiến cho Neymar trở nên đặc biệt. Hậu vệ tin chắc rằng Neymar chuẩn bị di chuyển sang bên trái, thế nhưng bằng cách nào đó, vào lúc không ai ngờ, Neymar sẽ hất quả bóng qua đầu của hậu vệ đó."

"Cậu ấy luôn ứng biến, và không tuân theo những luật lệ đã được thiết lập trong bóng đá. Thời gian đầu, tôi theo dõi Neymar rất sát; tôi muốn biết cậu ấy có thể đi xa tới đâu. Thế rồi... mỗi ngày cậu ấy lại tạo ra một cái gì đó mới. Kết luận cuối cùng là chúng tôi vẫn chưa được chứng kiến hết tất cả những gì mà Neymar có thể làm."

Những phẩm chất nổi trội nhất của anh ấy là gì?

"Trí tưởng tượng, cậu ấy có thể xoay xở để thoát khỏi những tình huống mà không ai tin là có thể thoát được. Một kỹ năng mà cậu ấy cần phải cải thiện là khả năng chuyền bóng, những đường chuyền một chạm rất nhanh mà Barcelona là bậc thầy. Những thống kê liên quan tới kỹ năng này của Neymar khi anh còn ở Santos là không mấy ấn tượng. Cậu ấy sẽ phạm những sai lầm ở khu vực trung tuyến. Tôi nói với Neymar rằng cậu ấy phải cải thiện kỹ năng đó, bởi nó là yếu tố mang tính nền tảng ở đội bóng mà anh sắp tới khoác áo. Khi ở sát vòng cấm thì, tôi có thể nói gì nhỉ, Neymar sẽ như cá gặp nước."

Thế còn tệ nhất?

"Gu âm nhạc. Khi bước vào phòng thay đồ, cậu ấy sẽ bật đủ thứ nhạc, nào funk, pagode... nói chung là những thứ nhạc mà tôi không ưa nổi. Nghe như đấm vào tai. Cậu ấy bật nhạc mỗi khi ở trên xe bus trên đường tới các sân khách để thi đấu hay trước khi bước vào sân bóng. Tôi phải bảo cậu ấy giảm âm lượng hoặc tắt hẳn nhạc cả triệu lần. Nhưng cậu ấy chẳng bao giờ nghe. Trong phòng thay đồ, cậu ấy không ngừng nhảy nhót, nói chuyện, trêu đùa với các đồng đội. Chẳng có vẻ gì là cậu ấy chuẩn bị chơi một trận quan trọng cả. Dù là trận chung kết Libertadores hay một

trận đấu ở giải vô địch, Neymar đều chơi bóng theo cách mà cậu ấy vẫn chơi trên bãi biển hay trên đường phố. Chơi bóng là phải vui. Và niềm vui của cậu ấy quả là một thứ bệnh truyền nhiễm."

Và ông đã phải trả giá cho niềm vui này không chỉ một lần...

"Khi chúng tôi đoạt chức vô địch, đội cầu thủ cứ liên tục ném nước vào người tôi; Neymar chính là kẻ giật dây phía sau. Rồi tới hôm sinh nhật, tôi còn nhận nguyên cả một quả trứng vào mặt. Những tên đó[33] không ngừng ném trứng, hoa và nước, rồi cười như ma làm. Nhưng đó là điều bình thường trong một đội bóng. Neymar là một cầu thủ rất lịch sự, nếu so với nhiều cầu thủ bây giờ."

[33]Ám chỉ các cầu thủ - N.D.

Nhưng cậu ấy vẫn là một đứa trẻ?

"Đúng thế. Neymar vẫn là một đứa trẻ như những đứa trẻ khác. Neymar vẫn tới các hộp đêm, cặp kè với các cô gái và làm những điều mà những đứa trẻ khác ở độ tuổi ấy vẫn làm. Nhưng so với nhiều đứa trẻ khác, Neymar rất biết tôn trọng và lịch sự. Mỗi khi tới sân tập cậu ấy đều bắt tay và chào hỏi tất cả mọi người thuộc mọi cấp độ trong đội."

"Neymar là người rất thân thiện. Tóc tai, quần áo và những trò đùa của Neymar khiến người ta nghĩ rằng cậu ấy có xu hướng nổi loạn. Nhưng họ đã nhầm; cậu ấy là một đứa trẻ luôn giữ được đôi chân trên mặt đất, và luôn lắng nghe những lời khuyên từ bố, các huấn luyện viên hay bác sĩ."

"Neymar hoàn toàn tập trung trong công việc. Tôi sẽ cho anh một ví dụ. Phòng của tôi nằm ngay trong trung tâm tập luyện ở Santos. Đôi lúc tôi thức giấc vào 2 hay 3 giờ sáng và thấy xe của cậu ấy đã ở trong bãi đỗ xe rồi. Đó là vì cậu ấy vừa mới quay xong một clip quảng cáo ở São Paulo hoặc Rio, và thay vì ngủ ở nhà với bố mẹ, cậu ấy sẽ tới thẳng câu lạc bộ để có thể bắt đầu một ngày làm việc bình thường đúng giờ. Neymar sẽ ăn sáng, và sau đó tới thẳng sân tập. Chẳng ai yêu cầu cậu ấy phải làm thế, nhưng Neymar vẫn làm chỉ đơn giản vì cậu ấy là một người chuyên nghiệp."

"Một ví dụ khác. Vào tháng 3/2013, đội tuyển Brazil chuẩn bị thi đấu ở châu Âu: đầu tiên là ở Thụy Sĩ, sau đó là ở Anh. Chúng tôi thì chuẩn bị chơi một trận thuộc giải vô địch ở nam Brazil. Làm thế nào mà Neymar vẫn về được kịp giờ để có thể chơi trận đấu đó. Trận ấy cậu ấy là người hay nhất trên sân. Neymar không giống

như nhiều cầu thủ khác, không ngừng phàn nàn 'Huấn luyện viên ơi, em bị đau ở đây, ở kia…'. Cậu ấy chẳng bao giờ nói rằng mình đang bị đau."

Nhưng anh ấy phải chịu rất nhiều cú đá?

"Đúng thế, nhưng Neymar không bao giờ chấn thương. Đúng hơn thì cậu ấy chưa bao giờ bị một chấn thương nặng. Tại sao? Bởi vì cậu ấy rất khỏe. Ở Brazil, chúng tôi thi đấu vào Chủ nhật. Những người ra sân vào Chủ nhật sẽ không phải tập vào thứ Hai. Nhưng Neymar vẫn luôn xuất hiện, sẵn sàng lắng nghe những chỉ dẫn từ huấn luyện viên. Cậu ấy không bao giờ mệt, luôn sung sức, và những chỉ số sức khỏe của cậu ấy luôn ấn tượng nhất đội. Neymar sở hữu một sức bền ưa khí tuyệt vời[34], điều không thường thấy ở các tiền đạo, do họ không cần nó nhiều như tiền vệ hay các cầu thủ chạy cánh. Tất cả những gì một tiền đạo cần là tốc độ và khả năng tăng tốc. Nhưng Neymar luôn hồi phục rất nhanh sau mỗi nỗ lực về thể chất. Neymar có thể thực hiện hàng loạt động tác liên tục mà không cần nghỉ ngơi."

[34] Người sở hữu sức bền ưa khí có thể vận động liên tục mà không thấy mệt mỏi - N.D.

Một người chuyên nghiệp có thể lực tuyệt vời, lịch sự, trách nhiệm, có tài ứng biến… Hẳn là phải có điều gì đó ngoài âm nhạc khiến ông cảm thấy lo lắng cho anh ấy?

"Điều khiến tôi lo lắng nhất là những đòi hỏi ngoài bóng đá của cậu ấy. Chúng không ngừng tăng lên và với tôi thì thế là quá nhiều. Đúng, Neymar còn trẻ và đúng, cậu ấy đã xử lý mọi việc rất ổn, nhưng sẽ tới một lúc nào đó những việc như vậy vượt quá khả năng chịu đựng và bào mòn bạn. Cậu ấy có thể làm như thế này trong bao lâu? Tôi rất hay nói với cậu ấy về điều này; tôi cũng nói với bố cậu ấy, vì hai chúng tôi có chung nỗi lo. Chúng tôi lo rằng cậu ấy sẽ bị quá tải, và rằng hình ảnh của cậu ấy đang bị khai thác quá mức."

Nói về hình ảnh, làm thế nào mà anh ấy có thể trở thành một hiện tượng toàn cầu chỉ trong một thời gian ngắn như vậy?

"Tôi cho rằng Neymar trở nên nổi tiếng một cách nhanh chóng như vậy là vì cậu ấy truyền tải thông điệp hạnh phúc; cậu ấy gợi lại cho chúng ta niềm vui được chơi bóng mà mỗi đứa trẻ đều có. Neymar mang hình ảnh của một người lúc nào cũng vui vẻ, không bao giờ phàn nàn; một cậu bé biết tận hưởng bản thân cả

trong lẫn ngoài sân cỏ; một người không ngần ngại và không ngừng thay đổi vẻ ngoài. Neymar mang một thông điệp đã chạm được vào trái tim của cả thế giới."

"Khi chúng tôi tới Nhật Bản để dự Club World Cup, sự chú ý mà cậu ấy nhận được thật không thể tin nổi. Tất cả các sân bay ở Brazil mà chúng tôi tới khi đi làm khách luôn chật cứng những đứa trẻ. Đứa nào cũng muốn có kiểu tóc Mohican, đứa nào cũng muốn được giống như Neymar. Neymar ý thức được điều này; cậu ấy biết mình có trách nhiệm đối với những người hâm mộ. Neymar biết phải làm thế nào để cống hiến bản thân cho những người yêu quý mình. Cậu ấy không bao giờ do dự khi nhận được những yêu cầu ký tặng hay chụp hình cùng."

Hãy nói về một khoảnh khắc, một trận đấu, một kỷ niệm đặc biệt của ông với Neymar!

"Khoảnh khắc liên quan tới Neymar mà tôi sẽ lưu giữ mãi trong tim không diễn ra trên sân cỏ, mà là khi cậu ấy được làm cha. Chúng tôi chuẩn bị lên đường tới Manizales, Colombia để gặp Once Caldas ở Cúp Libertadores. Tôi gặp Neymar ở thang máy, cậu ấy trông có vẻ buồn, điều mà tôi nghĩ là rất lạ. "Có chuyện gì thế?" Tôi hỏi, rồi cậu ấy trả lời, 'Không có gì ạ... Con vừa làm một điều mà lẽ ra mình không nên làm, một điều tồi tệ. Con vừa khiến một cô gái có thai'."

"Tôi trấn an: 'Làm cha là điều quan trọng nhất thế giới, là điều tuyệt vời nhất trên thế giới'."

"Tôi cảm thấy hoang mang và lo lắng bởi tôi chưa bao giờ thấy cậu ấy như thế trước đây, lại ngay trước một trận đấu quan trọng."

"Tôi tiếp tục trấn an: 'Không có gì phải lo lắng, không có gì phải buồn cả, cậu phải hạnh phúc mới đúng.' Neymar bắt đầu tươi tỉnh hơn và bước ra khỏi thang máy với gương mặt an nhiên hơn nhiều so với khi cậu ấy bước vào. Tôi tới thăm em bé, và gặp gỡ mẹ của em. David Lucca cũng tới 'tham dự' nhiều buổi tập của tôi. Điều đó với tôi rất quan trọng. Tôi cũng là bố của ba đứa trẻ. Tôi nghĩ rằng việc trở thành bố đã làm cho Neymar trưởng thành nhanh hơn."

Hãy nói về Confederations Cup 2013: Màn trình diễn của Neymar có khiến ông ngạc nhiên?

"Không, không hề. Vài tuần trước, trước khi giải đấu diễn ra, tôi có nói chuyện với bố cậu ấy. Tôi luôn nói chuyện với bố cậu ấy mỗi

khi có vấn đề gì đó xuất hiện. Lần này vấn đề là tương lai của Neymar: cậu ấy nên ở lại Santos, hay tới Barcelona hoặc Real Madrid. Neymar cần phải thực hiện bước đi tiếp theo cho cuộc đời mình, và điều đó đã khiến cậu ấy phải chịu nhiều áp lực. Neymar không thể hiện ra ngoài nhưng tôi có thể nhìn thấy. Tôi có thể thấy là cậu ấy đã không còn là chính mình."

"Các cổ động viên thì không vòng vèo, họ nói với cậu ấy những gì mà họ nghĩ; những lời lăng mạ bởi thế không ngừng được ném xuống từ các khán đài. Nhiều tới mức Neymar bắt đầu cảm thấy không thoải mái ở Santos. Cậu ấy cũng chơi không thật sự tốt trong màu áo Brazil."

"Một ngày trước khi có thông báo chính thức, rằng hợp đồng với Barcelona đã được chốt, cậu ấy tới sân tập và gọi tôi. Tôi có thể nhận thấy cậu ấy đã khác. 'Có chuyện gì thế?' Tôi hỏi. Neymar nói, 'Xong cả rồi thầy ạ. Đêm qua con đã ký hợp đồng.' Neymar trông hạnh phúc. Tôi trao cho cậu ấy một cái ôm, và nói rằng tôi mừng cho cậu ấy. Tôi biết điều đó quan trọng với cậu ấy như thế nào. Cậu ấy đã dỡ được một gánh nặng lớn khỏi đôi vai. Neymar đã được giải tỏa, và tôi tin rằng đấy chính là lý do cậu ấy có thể chơi bóng với phong độ mà chúng ta đã được chứng kiến ở Confederations Cup."

Để kết thúc, hãy nói về Neymar trong hai từ!

"Neymar là một cầu thủ tuyệt vời, người khác biệt với phần còn lại. Là một huấn luyện viên, tôi nhìn vấn đề như thế này: có những cầu thủ khác biệt, cầu thủ đặc biệt, và cầu thủ giỏi. Cậu ấy thuộc nhóm đầu tiên. Ngoài ra, tôi tin rằng để một cầu thủ có thể trở nên khác biệt so với phần còn lại, cậu ấy còn phải là một người tốt. Neymar là thế. Trong 2 hoặc 3 năm nữa, cậu ấy sẽ trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới."

Anh ấy có thể vượt qua Messi?

"Rất khó nói, nhưng cậu ấy sẽ vươn tới trình độ của Messi. Điều đó sẽ diễn ra từ từ và tự nhiên, như một vụ chuyển giao, điều đã xảy ra với Ronaldinho và Messi. Neymar đã chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận vai trò này. Những mục tiêu của cậu ấy rất rõ ràng, và cậu ấy có thể đạt được chúng. Neymar là mẫu cầu thủ luôn nghĩ rằng nếu mọi chuyện diễn ra thuận lợi thì tốt mà nếu không thì cũng chẳng sao. Cậu ấy muốn trở thành cầu thủ giỏi nhất thế giới. Cậu ấy không nói ra điều đó, nhưng luôn nghĩ về nó. Tôi biết đấy là điều không thể khác. Neymar đủ cá tính để làm điều đó."

Chương 21
Bản làm lại

Anh biết John Wayne không? Biết phòng trưng bày các nhân vật Miền Tây hoang dã của ông ta không? Ringo Kid, Ethan Edwards, Rooster Cogburn - còn gọi "El Grinta", Colonel York, John Bernard Books, the Shootist. Tất cả bọn họ đều cứng như đá. Lấy ví dụ Grinta. Chột một mắt, hơi bị thừa cân, và lúc nào cũng ngà ngà vì whiskey, nhưng người đàn ông này, với khẩu Winchester trong một tay và khẩu Colt trong tay còn lại, có thể điều khiển con ngựa phi nước đại bằng cách ngậm dây cương trong miệng, đối đầu với bốn tên cướp và hạ gục cả bốn.

True Grit - quả là một bộ phim xuất sắc! John Wayne giành giải Oscar duy nhất với bộ phim này vào năm 1970. (Và anh em nhà Coen đã làm lại nó vào năm 2010, với Jeff Bridges trong vai của John Wayne.) Nhưng Miền Tây cũ kỹ và vị Công tước thì có can hệ gì tới Neymar Jr? À, theo João Paulo de Jesus Lopes, người thích hợp nhất để chặn được Neymar là John Wayne. Vị phó chủ tịch của São Paulo Football Club đưa ra nhận xét hài hước này trên đài phát thanh Paulista vào tháng 4/2012. Một câu nói đùa - nhưng không hẳn là đùa. Vị phó chủ tịch ấy biết đằng sau những lời nói của ông có một phần sự thật, khi mà đội bóng của ông vừa mới bị Santos vùi dập không thương tiếc ở vòng bán kết Paulista, năm thứ ba liên tiếp. Neymar vừa ghi 3 bàn ở trận đó. Không ai có thể tới gần anh ta.

Chuyện xảy ra vào ngày 29/4, trong một trận đấu ở Morumbi. Santos mặc áo màu xanh nhạt, còn São Paulo mặc áo trắng. Trước khi khán giả kịp ổn định chỗ ngồi, Santos đã dẫn trước 1-0. Ngay phút thứ 3, Alan Kardec có bóng ở trong vòng cấm và bị Paulo Miranda phạm lỗi. Trọng tài Paulo Cesar de Oliveira cắt còi và chỉ vào chấm 11 m. Neymar thực hiện: sau một cú chạy đà dài là một cú sút búa bổ vào góc cao. Không có chút cơ hội nào cho Denis. Đó

là bàn thắng thứ 100 của Neymar cho Santos. Mới chỉ 3 năm và 50 ngày sau, màn ra mắt trong màu áo Peixe, vào ngày 7/3/2009, Neymar Jr đã gia nhập đội ngũ những chân sút hàng đầu của Santos.

Bàn thắng thứ 100 trên tất cả các đấu trường chính thức của Neymar đến sớm hơn 3 tháng, vào đúng ngày sinh nhật thứ 20 của anh, 5/2/2012, trong trận đấu với Palmeiras trên sân Presidente Prudente. Một pha đánh đầu thành bàn cho bàn thắng đầu tiên của anh trong năm, và bàn thắng thứ 100 của anh trong cả sự nghiệp. Trong số 100 bàn đó, có 82 bàn ghi cho Santos, 8 bàn cho Brazil, 9 bàn với đội U20 Brazil và 1 bàn với đội U17 Brazil.

O Globo đi sâu hơn vào chi tiết: 70 bàn được ghi bằng chân phải, 21 bàn bằng chân trái, 7 bàn từ đánh đầu, 1 bàn được ghi bằng vai và 1 bàn bằng ngực. 72 bàn được ghi trong vòng cấm, 10 bàn từ ngoài vòng cấm, 16 bàn từ penalty và 2 bàn từ đá phạt trực tiếp.

Tờ báo này cũng liệt kê số bàn thắng mà Neymar ghi được theo từng năm: 15 bàn trong mùa giải chuyên nghiệp đầu tiên (2009), 44 bàn trong năm 2010, và 40 bàn trong năm 2011. Nhưng không chỉ có những thống kê; còn cả những sự so sánh với các cầu thủ khác nữa.

Messi, ví dụ, chạm tới cột mốc 100 bàn khi đã 22 tuổi và 3 tháng. Ronaldo, trái lại, đạt được thành tích ghi 100 bàn sớm hơn Neymar: "O Fenómeno" ghi bàn thắng thứ 100 khi mới 19 tuổi và 4 ngày. Pelé chỉ mới 17 tuổi và 9 tháng khi làm được điều tương tự - nhưng nên nhớ là ông đã chơi bóng chuyên nghiệp từ năm 15 tuổi. Cột mốc 100 bàn trở thành một công cụ rất hữu ích với các phóng viên ở Brazil khi họ muốn so sánh Messi với Neymar - dù thực tế đấy không phải là một sự so sánh công bằng, bởi vẫn còn một khoảng cách rất lớn giữa thứ bóng đá mà cầu thủ người Argentina chơi với thứ bóng đá của cầu thủ người Brazil. Và Messi đã 3 lần đoạt Ballon d'Or. Nhưng dù thế nào thì Neymar cũng chạm tới mốc 100 bàn sớm hơn Messi.

Tiếp tục với trận đấu, chúng ta sẽ được chứng kiến bàn thắng thứ 101 của Neymar trong màu áo Santos. Nhẹ nhàng và tự nhiên như một trái lê chín chờ rụng. Bàn thắng ấy đến ở phút 31 trận bán kết với São Paulo. Rodolfo, cầu thủ mang áo số 3 của Tricolour, phá bóng không an toàn. Bóng tìm tới chân của Ganso và anh lập tức chuyền cho Neymar. Số 11 vượt qua Miranda, và, nhận thấy thủ môn Denis đã rời khỏi vạch vôi, tung ra một cú sút sệt đưa bóng vào góc trái khung thành.

Bàn thắng ấy gợi cảm hứng cho bản remake đầu tiên của series: Neymar Jr ăn mừng bằng một điệu nhảy mô phỏng điệu nhảy ở cột cờ góc của Jorge dos Santos Filho, hay được gọi là Juary. Juary từng là một tiền đạo của Santos, người vào đầu những năm 1980 đã sang châu Âu chơi bóng, đầu tiên là ở Italia (Avellino, Inter, Ascoli và Cremonese), và sau đó là ở Bồ Đào Nha. Vào năm 1978, sau khi ghi bàn vào lưới São Paulo ở Morumbi, Juary đã ăn mừng bằng điệu nhảy giờ đã trở nên rất nổi tiếng.

Với Neymar, hành động đó không chỉ để gợi nhớ điệu nhảy nổi tiếng, mà còn để tri ân Juary và 101 bàn thắng mà ông ghi được trong bốn mùa giải khoác áo Santos (1976-1979 và 1989).

Sang hiệp hai, Neymar nâng tỉ số lên 3-1 và Santos chủ động giảm nhịp độ. Neymar tỏ ra hơi quá đà với những pha rê dắt màu mè và những cú ngã vờ quá kịch (Emerson Leão, huấn luyện viên của Tricolour, sau trận đã khuyên Neymar không nên làm lại những trò tương tự khi chơi bóng cho Brazil), nhưng cuối cùng thì Santos đã có được kết quả mà họ mong muốn. Peixe có mặt trong trận chung kết Paulistão năm thứ 4 liên tiếp.

Trong lần đầu tiên của 4 năm này, năm 2009, họ đã thất bại trước Corinthians của Ronaldo. Nhưng vào các năm 2010 và 2011, họ đã lên ngôi vô địch sau khi lần lượt đánh bại Santo André và Timão[35]. Bây giờ họ đang đứng trước cơ hội mang về nhà danh hiệu vô địch bang lần thứ 2, và cũng là chức vô địch thứ 3 liên tiếp.

[35] Biệt danh của Corinthians - N.D.

Trận chung kết lượt đi sẽ diễn ra vào ngày 6/5: đó là chuyến làm khách ở Morumbi trước đối thủ Guarani. 1 bàn của Ganso và 2 bàn của Neymar đã an bài trận đấu. Số 11 của Santos đã ăn mừng bàn thắng đầu tiên bằng cách tái hiện pha ăn mừng của Serginho Chulapa. Anh chạy dọc đường biên ngang, loạng choạng như thể sắp hết hơi, rồi nằm vật xuống đất. Chulapa, người đá tiền đạo cho Santos trong các mùa 1983-1984, 1986 và 1990, đã ăn mừng theo cách này khi ông ghi bàn thắng giúp Peixe vô địch Paulistão vào năm 1984.

Với bàn thắng thứ 2 vào lưới Guarani, cậu bé tới từ Mogi das Cruzes đã nâng thành tích ghi bàn của anh lên con số 105. Anh vượt qua Serginho Chulapa và João Paulo (1977-1984, 1992) để trở thành cầu thủ ghi bàn xuất sắc nhất của Santos trong kỷ nguyện hậu Pelé. Neymar phấn khích khi vươn tới một cột mốc

nữa.

O Chulapa không lấy làm buồn khi kỷ lục của mình bị xô đổ: "Tôi chẳng có gì phải ghen tị, đặc biệt khi Neymar chính là người đã phá vỡ kỷ lục của tôi. Cậu ấy mới chỉ 20 tuổi, và còn có thể tiếp tục tiến bộ nữa. Chúng tôi kỳ vọng rất nhiều ở cậu ấy. Tôi đã bị sốc vì xúc động khi chứng kiến cậu ấy ghi bàn và tri ân tôi. Thật tuyệt khi thấy Neymar hiểu rõ lịch sử của đội bóng mà cậu ấy yêu, và ghi nhận công lao của tất cả chúng tôi. Tôi không thể chờ tới Chủ nhật sắp tới. Trận chung kết lượt về."

Sau đây là một đoạn trong bài tường thuật trận chung kết lượt về và lễ ăn mừng - ăn mừng sinh nhật thứ 100 của Santos và chức vô địch Paulistão thứ 3 liên tiếp, với 3 bàn thắng được ghi do công của Neymar của tờ Globoesporte:

"Chúng ta thường nghe bố mẹ và ông bà kể câu chuyện về tương lai của Pelé ở Santos; bây giờ chúng ta phải thêm câu chuyện về Neymar ở Santos nữa. Câu chuyện ấy đã có thêm một chương mới vào hôm nay, Chủ nhật, ngày 13/5/2012."

"Santos của Neymar đã đánh bại Guarani 4-2 để lần thứ 3 liên tiếp đăng quang Paulista. Đó là thành tích không ai đạt được kể từ sau khi Santos của Pelé làm được điều đó vào các năm 1967, 1968 và 1969."

Trên chiếc áo kỷ niệm màu đen in dòng chữ Não canso de ser tri. Campeonato paulista 2010, 2011, 2012 ("Tôi chẳng bao giờ chán những cú ăn ba. Vô địch Paulista 2010, 2011, và 2012"). Neymar mặc chiếc áo này lên sân khấu. Trên đầu anh là một vật tri ân khác: một chiếc băng đầu màu trắng trên ghi dòng chữ "100 phần trăm Jesus", Neymar chạy khắp mặt sân, thi thoảng lại "rê" vòng quanh các ống kính truyền hình và phóng viên ảnh. Đến một chướng ngại vật, anh lại hét lên "Olé". Trên các khán đài, cổ động viên bắt đầu cười rộ lên.

Những màn ăn mừng ở Morumbi vẫn tiếp diễn. Neymar giờ chỉ còn mặc mỗi quần; thứ còn lại duy nhất anh còn mang trên người là chiếc băng đầu. Buổi tiệc chỉ vừa mới bắt đầu. Trở lại Santos, đội bóng ăn chung với nhau ở một nhà hàng thịt nướng churrasqueria trước khi kéo về đại bản doanh. Neymar đến trên chiếc Porsche màu trắng, và là một trong những người có mặt sớm nhất.

Trong hộp đêm, những cô nàng "Neymarzetes" (những cô gái trẻ

là fan của Neymar) và các khách mời đặc biệt được phục vụ đồ uống miễn phí. Tay DJ không ngừng phối nhạc. Ngoài ra, còn có sự tham gia của hai ban nhạc, là Batukada và Revelação, một chuyên nhạc funk, một chuyên padoge. Neymar bước lên sân khấu và hát bài Eu sou o cara pra você ("Anh chính là người đàn ông dành cho em"), một nhạc phẩm của ca sĩ Thiaguinho, bạn của Neymar. Bữa tiệc kết thúc vào lúc 5 giờ 30 sáng.

Không khí của bữa tiệc dành cho lễ trao các giải thưởng của Brasilerão, diễn ra vào ngày 3/12/2012 ở hội trường HSBC Brazil ở São Paulo, trầm lắng hơn hẳn. Những nhân vật chính của buổi tối hôm ấy là Fluminense, đội đã giành chức vô địch quốc gia, và Fred, người giành tới 3 giải thưởng khác nhau. Vào năm 2011, Neymar, rất nổi bật với trang phục áo gi lê xám, sơ mi trắng và cà vạt đỏ, được bầu chọn là cầu thủ xuất sắc nhất giải. Nhưng năm nay, anh phải hài lòng với 2 giải thưởng dành cho tiền đạo xuất sắc nhất và Globolinha, bàn thắng đẹp nhất. Đấy là bàn thắng được Neymar ghi trong trận đấu với Atlético-MG vào ngày 17/10, cũng là trận thứ 200 của anh trong màu áo Santos. Neymar bước lên sân khấu trong những tiếng vỗ tay vang dội. Anh phát biểu sau khi nhận giải thưởng: "Đây là một mùa giải tuyệt vời, tuyệt vời nhất trong sự nghiệp của tôi." Anh đã ghi được 43 bàn, làm nên lịch sử khi giành 3 chức vô địch Paulistão liên tiếp và Siêu Cúp Nam Mỹ Recopa Sudamericana (sau khi đánh bại Universidad de Chile vào tháng 9) cùng với Santos, ngoài ra còn giành một loạt giải thưởng cá nhân, trong đó có danh hiệu "cầu thủ xuất sắc nhất Nam Mỹ" do tờ báo Uruguay El País trao tặng năm thứ 2 liên tiếp.

Một năm tuyệt vời, nhưng vẫn có cái gì đó "thiêu thiếu". Không liên quan tới Brasilerão, dù Santos chỉ về thứ 8, hay Libertadores, giải đấu mà Santos đã phải dừng bước ở bán kết trước Corinthians. Mà là Olympics 2012. Brazil chưa từng giành huy chương Vàng Olympic; cho tới trước Olympics 2012 thì đó vẫn là danh hiệu duy nhất mà Brazil chưa từng đạt được. Rất nhiều cầu thủ vĩ đại của Brazil - Ronaldo, Rivaldo, Bebeto - đã thử thay đổi lịch sử, nhưng không ai thành công. Ở Olympics Bắc Kinh 2008, tới lượt Ronaldinho thử sức. Nhưng rốt cuộc thì anh cũng không thành công. Brazil phải dừng bước ở bán kết sau thất bại 0-3 trước Argentina; Ronaldinho cúi đầu, và Messi phải tới an ủi.

Ở London, định mệnh dường như đã dọn sẵn đường cho Brazil. Mano Menezes đã triệu tập những tài năng trẻ sáng giá nhất cho giải đấu ở thủ đô nước Anh: Neymar, Paulo Henrique, Lucas, Oscar, Pato, Rafael da Silva; ông đồng thời cũng tăng cường cho đội bóng ba nhà vô địch: Thiago Silva, Marcelo và Hulk. Trên giấy

tờ, Brazil trông như thể họ đã bỏ túi chức vô địch.

Hành trình tới Wembley bắt đầu vào ngày 26/7/2012, với trận đấu trước Ai Cập trên sân Thiên niên kỷ ở Cardiff. Brazil đã có một màn trình diễn khiến các cổ động viên mãn nhãn và vươn lên dẫn trước 3-0 ngay trong hiệp một; Neymar là tác giả của bàn thắng thứ 3, một cú đánh đầu. Nhưng sang hiệp hai, Ai Cập vùng lên và gỡ được 2 bàn. Bầu không khí trên sân căng thẳng cho tới tận phút cuối.

Hai đội bóng còn lại trong bảng C là Belarus và New Zealand. Trong trận đấu với Belarus, ở Old Trafford, Brazil bất ngờ để đối thủ dẫn trước. Nhưng Neymar đã kiến tạo để Pato gỡ hòa trước khi nâng tỉ số lên 2-1 với một quả đá phạt trực tiếp. Bàn thắng thứ 3 của Brazil đến sau một pha đánh gót của Oscar. Đối thủ tiếp theo là New Zealand. Brazil đã giành quyền đi tiếp nhưng vẫn thắng 3-0 ở trận này mà không tốn quá nhiều mồ hôi.

Đối thủ ở tứ kết là Honduras; Brazil thắng nhọc nhằn với tỉ số 3-2. Nhưng trận bán kết với Hàn Quốc lại diễn ra khá nhẹ nhàng: tỉ số là 3-0 cho Brazil. Lần đầu tiên kể từ năm 1988, Brazil có mặt trong trận chung kết.

Neymar đã thể hiện một phong độ cực kỳ ấn tượng trong 5 trận trước đó, với 3 bàn và 4 pha kiến tạo. Anh là chân sút tốt thứ 2 trong đội, chỉ sau Leandro Damião, người ghi được 6 bàn. Neymar tỏ ra hạnh phúc. Anh nói rằng nhiệm vụ của anh là làm những gì tốt nhất cho Brazil, như các cầu thủ khác, để góp phần giúp đội nhà đoạt huy chương Vàng. Anh thú nhận anh không ngủ được sau trận bán kết với Hàn Quốc. Nhưng lúc này anh không gặp vấn đề gì với chuyện ngủ nghê; anh nghĩ anh có thể thức xuyên đêm nếu Brazil đoạt huy chương Vàng.

Nhưng cuối cùng thì Neymar không có cơ hội mất ngủ. Ngày 11/8/2012, Mexico thắng trận chung kết, khiến Brazil tiếp tục phải khao khát trong tuyệt vọng chiếc huy chương Vàng Olympic. Oribe Peralta được bầu là cầu thủ hay nhất trong trận đấu ở Wembley. Anh là tác giả của bàn thắng ở ngay giây thứ 28 của trận đấu, sau một sai lầm không thể tin nổi của Rafael. Brazil vỡ vụn. Họ không có được một pha bóng nào ra hồn trong hiệp một. Sang hiệp hai, Brazil có vẻ lấy lại được tinh thần. Neymar được trao cơ hội tốt nhất: sau một pha xử lý tốt của Oscar, Neymar có cơ hội dứt điểm từ khoảng cách chỉ 10 m so với khung thành, nhưng anh lại xúc bóng vọt xà ngang.

Phút 75, Peralta, người mang áo số 9 của Mexico, "đóng hòm" trận đấu. Anh nâng tỉ số lên 2-0 với một pha đánh đầu chính xác trong thế không bị ai kèm trong vòng cấm. Ở phút đầu tiên của thời gian đá bù, Hulk gỡ lại một bàn cho Brazil, nhưng thế là quá muộn. Mexico đoạt huy chương Vàng Olympic, trong khi Brazil chịu thất bại thứ 3 ở các trận chung kết, sau các thất bại vào năm 1984 trước Pháp và 1988 trước Liên Xô. Trong khi các cầu thủ Mexico còn đang ăn mừng, Neymar gục xuống nức nở.

Hôm sau là một ngày bận rộn của báo chí Brazil. Họ nói về màn trình diễn đáng thất vọng của Brazil, và về sự sụp đổ thứ 2 sau Copa America 2011. Lại thêm những ý kiến nghi ngờ về tương lai của cầu thủ mang áo số 11 trước thềm World Cup 2014 sẽ diễn ra trên đất Brazil. Có quá nhiều điều để than vãn...

Chương 22
Cảm ơn vì tất cả

Có những người nghĩ rằng Neymar nên tới châu Âu trong năm nay.

Có những người nghĩ rằng tốt hơn là anh nên đợi tới sau World Cup.

Những người cho rằng ra đi là một sai lầm.

Những người cho rằng đó sẽ là một thất bại lớn.

Những người cho rằng anh cần nhiều kinh nghiệm hơn.

Những người cho rằng anh chưa đủ trưởng thành.

Những người cho rằng anh nên tới Real Madrid.

Những người cho rằng Barça là một lựa chọn hợp lý hơn.

Những người yêu mến Pep Guardiola.

Những người cho rằng Premier League mới là nhất.

Những người nói rằng đầu óc của anh ở trên mây mất rồi.

Những người nói rằng anh là một tài sản quốc gia.

Những người nói rằng anh nghĩ nhiều về kiểu tóc hơn là về bóng đá.

Những người cảm thấy mệt mỏi và ngán ngẩm vì anh.

Những người không quan tâm.

Những người chỉ quan tâm tới Santos.

Những người chỉ muốn anh hạnh phúc.

Những người chẳng biết phải nói gì.

Đây không phải là một sự cường điệu. Trong 5 tháng đầu năm 2013, đã có hàng trăm ý kiến được đưa ra về việc Neymar nên làm gì. Chủ đề tranh cãi hằng ngày, từ chuyện bóng đá trong bang và đội tuyển quốc gia (hiện do Luiz Felipe Scolari dẫn dắt) chuyển hết thành Neymar.

Anh sẽ thế này hay thế kia? Anh sẽ ở lại với Santos, hay anh sẽ chọn một trong những đội bóng lớn ở châu Âu đã theo đuổi anh suốt nhiều năm qua? Liệu anh có thực sự cần thiết phải trải nghiệm châu Âu?

Những câu hỏi cứ dồn dập đổ lên đầu Neymar, cho tới khi anh thấy phát ói. Lần nào, câu trả lời của anh cũng gần như chỉ có một.

Ví dụ, vào ngày 4/3/2013, Neymar Jr làm khách mời trong chương trình truyền hình Programa do Jô trên Globo Network (một chương trình nói chuyện theo phong cách Mỹ, tương tự show của David Letterman).

Người dẫn chương trình Jô Soares, một nhân vật rất khoa trương và có tính giải trí rất cao, chào đón Neymar với một cái ôm hôn. Ông ta yêu cầu anh cởi chiếc mũ bóng chày màu đen ra để xem hôm nay anh để kiểu tóc gì. Từ phía khán giả rộ lên những tiếng khúc khích của các "Neymarzetes" (fan nữ trẻ của Neymar) khi thấy kiểu tóc búi màu bạc theo phong cách Marilyn Monroe của anh.

Cuộc nói chuyện bắt đầu. Chưa được 5 phút, câu hỏi của mọi câu hỏi xuất hiện. Soares chủ động tấn công: "Mọi người hỏi tôi, rồi lại tự hỏi mình, rằng khi nào thì anh sẽ tới châu Âu, trước hay sau World Cup? Có vẻ như Barcelona đã đặt trước một khoản đảm bảo. Anh có thể bình luận về điều đó không, hay là anh không được phép bình luận?" Neymar cười và đáp, "Tôi đã được hỏi câu hỏi này suốt nhiều năm nay rồi. Tôi hạnh phúc ở Santos và muốn gắn bó cho tới khi hợp đồng hết hạn vào cuối năm sau. Tất nhiên, tôi luôn mơ được tới châu Âu. Đó là giấc mơ của bất kỳ cậu bé, bất kỳ cầu thủ nào. Nhưng ai cũng có thời điểm của riêng mình. Một số người đi khi còn trẻ, số khác khi già hơn. Thời điểm của tôi còn chưa tới."

Jô Soares cảm thấy chưa thỏa đáng và tiếp tục gây sức ép: "Nhưng nếu tới châu Âu thì anh muốn chơi bóng cho đội nào?" Neymar lại úp mở: "Tôi không đặc biệt muốn chơi cho một câu lạc bộ nào..." Soares quyết không từ bỏ: "Đừng nói dối tôi, cậu bé, hãy thể hiện một chút sự tôn trọng đi nào." Neymar cười lớn và cố áp dụng một chiến thuật thành công khác: "Khi tôi còn là một cậu bé, tôi rất hay chơi PlayStation. Và cũng giống như rất nhiều các bạn tôi, tôi cũng đưa tên mình vào các đội Barcelona, Real Madrid hay Chelsea. Tôi không hâm mộ một đội bóng cụ thể nào, bởi vì các thần tượng của tôi chơi cho những đội bóng khác nhau, và tôi thích tất cả các đội bóng."

Jô vẫn chưa hài lòng và tiếp tục tấn công bằng một câu hỏi mới: "Real Madrid hay Barcelona?" Neymar cười một cách căng thẳng, nhưng nhanh chóng lấy lại được sự bình tĩnh: "Cả hai đều là những đội bóng vĩ đại." Người dẫn chương trình vẫn không chịu thua dễ dàng: "Cũng có thể là Bayern Munich, nơi mà Guardiola sắp sửa tới." Juninho đáp ngay: "Một đội bóng vĩ đại và một huấn luyện viên vĩ đại khác."

Jô Soares nhìn thẳng vào mắt Neymar: "Anh là cầu thủ bóng đá hay chính trị gia vậy?" Cả khán phòng cười rộ lên.

Anh không phải là một chính trị gia, nhưng anh không bao giờ đi chệch kịch bản. Neymar đã học thuộc lòng vai diễn của mình, và lặp lại nó một lần nữa sau đó mười ngày, trong một cuộc phỏng vấn trên truyền hình với Esporte Espetacular.

Neymar không hề suy chuyển. Không một chút ngượng ngùng, Neymar xác nhận anh đang hẹn hò với Bruna Marquezine, nữ diễn viên 17 tuổi sinh ở Duque de Caxias, một thành phố thuộc bang Rio de Janeiro, nổi tiếng với vai diễn "Salete" trong bộ phim dài tập Mulheres Apaixonadas. (Chuyện tình này kết thúc vào ngày 11/2/2014, tức sau chưa đầy một năm. Bruna xác nhận thông tin này trong một buổi họp báo. Nguyên nhân mối quan hệ của họ tan vỡ là bởi khoảng cách quá xa, sau khi Neymar tới Tây Ban Nha. Nữ diễn viên đã xóa hết tất cả hình ảnh của Neymar khỏi các trang mạng xã hội của cô.)

Neymar rất vui vẻ nói về mối quan hệ này, và anh cũng nói rằng họ không có ý định trốn tránh cánh paparazzi. Một gợi ý về điểm đến tương lai của anh? Không có đâu. Neymar vẫn cứ im như thóc.

Trong các quán bar, trên sân vận động, trên truyền hình, các cổ

động viên, giới phê bình, cánh phóng viên, những cầu thủ chuyên nghiệp và cả các cựu cầu thủ, không thể ngừng được việc bàn tán về tương lai của Neymar.

Pelé cho rằng vấn đề của Neymar không phải là tuổi tác, mà là sự chín chắn và tình trạng thể chất. Ở Anh, Italia và Đức, các trận đấu diễn ra rất căng. Trọng tài thường không muốn làm gián đoạn trận đấu. Bạn cần tích lũy đủ kinh nghiệm để có thể chơi bóng ở các giải đấu châu Âu ở trình độ đó. O Rei nói rằng Santos cần Neymar và do đó sẽ là tốt hơn nếu anh ở lại, nhưng nếu anh vẫn muốn đi, thì anh nên tới Barcelona; đó là đội bóng hoàn hảo cho anh. Và, cũng chỉ với ý tốt thôi, ông cho chàng trai trẻ Neymar thêm một lời khuyên khác: bớt quan tâm tới chuyện tóc tai đi, và hãy tập trung nhiều hơn cho bóng đá.

Ronaldo, trái lại, khuyên Neymar đi luôn: "Nếu một cầu thủ Brazil không thử sức mình ở những giải đấu lớn của châu Âu, anh ta sẽ không thể trở thành một cầu thủ toàn diện được."

Romario, cựu cầu thủ của Barça hiện là một chính trị gia liên bang ở Brasilia, không thấy có lý do nào để Neymar ra đi ngoài lý do kinh tế. Ông nói rằng giải Tây Ban Nha dễ đá hơn giải Brazil. Ông nghĩ rằng Neymar sẽ chẳng học được gì nhiều từ việc chơi bóng ở châu Âu.

Walter Casagrande Junior, cựu tiền đạo của Corinthians, Torino và Ascoli, người hiện đang làm bình luận viên cho Globo Network, thú nhận ông đã thay đổi quan điểm về vấn đề này. Ngồi trên các bậc lên xuống ở sân Nyon, Thụy Sĩ, nơi Brazil đang tập luyện để chuẩn bị cho trận giao hữu với Italia vào tháng 3/2013, người đàn ông 50 tuổi giải thích, "Tôi từng luôn nghĩ rằng Neymar nên ở lại Brazil bởi vì cậu ấy không cần phải tới châu Âu, nhưng bây giờ tôi tin rằng cậu ấy đã vươn tới đỉnh cao ở bóng đá Brazil. Cậu ấy cần thêm kinh nghiệm bóng đá quốc tế. Cậu ấy cần phải chơi bóng ở một giải đấu nhiều thách thức hơn, như Liga của Tây Ban Nha, Premier League hay Serie A của Italia. Đã tới lúc cậu ấy ra đi. Cậu ấy sẽ có sự chuẩn bị tốt hơn rất nhiều cho World Cup 2014."

Quan điểm của một trong những cây bình luận vĩ đại nhất Brazil thì lại hoàn toàn trái ngược. Juca Kfouri, biên tập viên của tờ Folha (São Paulo), nhận định, "Không. Tôi không nằm trong số những người tin rằng cậu ấy nên chơi bóng ở châu Âu. Theo tôi, người ta đang suy nghĩ theo lối mòn. Bóng đá nước chúng tôi có thể tạo đủ điều kiện để Neymar tiếp tục ở lại."

“Brazil đã vô địch 3 kỳ World Cup, 1958, 1962 và 1970, với đội hình gồm toàn những cầu thủ đang chơi bóng ở các giải đấu trong nước. Kể từ đó nhiều chuyện đã thay đổi. Thế giới phẳng hơn, và bóng đá cũng mang tính toàn cầu hơn. Nhưng tôi tin rằng ngày nay, trong hoàn cảnh kinh tế Brazil đang bùng nổ còn kinh tế châu Âu đang sa sút, chúng tôi có cơ hội giữ chân những ngôi sao của mình. Không phải vô cớ mà trong vòng vài năm trở lại đây, đã có tới hơn 1.100 cầu thủ trở về nhà, đảo ngược xu thế đã diễn ra trong một thời gian dài trước đó. Tiền cho bóng đá đã nhiều hơn. Anh có biết, tổng thu nhập của top 100 câu lạc bộ hàng đầu Brazil đã tăng từ 386 triệu USD vào năm 2003 lên 1.400 triệu USD vào năm 2012? Doanh thu của Corinthians tăng 481%, của Santos tăng 548%, mức tăng kỷ lục. Thật đáng buồn là CBF lại đang triển khai một chính sách gây hại cho sự phát triển của bóng đá trong nước. Nhiều năm qua, CBF chỉ tập trung khuếch trương đội tuyển quốc gia, mà không quan tâm gì tới sự phát triển của các câu lạc bộ, như Santos của Pelé, Botafogo và Corinthians của Garrincha, Flamengo của Zico. Ngày nay nếu bạn đi vào một cửa hàng thể thao, bạn sẽ thấy có nhiều áo đội tuyển Brazil, nhưng cũng sẽ thấy áo của Bayern, Milan, Barcelona, Manchester United và ngay cả của Boca hay River, trong khi không có áo của các câu lạc bộ trong nước. Nếu một cầu thủ như Neymar ở lại Brazil, anh ta có thể nâng tầm các giải đấu của chúng tôi, nâng tầm nền bóng đá của chúng tôi, và anh ấy có thể giúp quảng bá nó ra toàn thế giới.”

Rất nhiều quan điểm, quan điểm nào cũng có cái lý riêng. Tuy nhiên, tranh cãi không chỉ giới hạn trong câu hỏi về châu Âu, và về thời điểm Neymar có thể ra đi. Anh đang phải chịu sức ép rất lớn. Pelé không phải là người duy nhất chê trách Neymar. Nhiều người nghĩ rằng sau ba mùa giải tuyệt vời, Neymar đã có dấu hiệu xuống dốc. Neymar không còn tỏa sáng rực rỡ như trước nữa, kể cả là trong màu áo Santos hay trong màu áo Brazil. Anh trở nên dễ bị kích động; anh gây hấn với trọng tài, những người mà anh cho rằng đã không cố gắng bảo vệ anh; anh tranh cãi với những hậu vệ đối phương kèm anh quá sát; và anh ghi bàn ít đi. Tại sao?

Rất nhiều giả định, rất nhiều cách diễn giải. Bắt đầu từ việc Neymar đã tự biến mình thành một ngôi sao của công chúng. Anh xuất hiện trên truyền hình, hẹn hò với những cô gái sẽ lên bìa tạp chí, và tham gia tiệc tùng, rất nhiều tiệc tùng; Neymar Jr đã bước chân vào thế giới showbiz. Và không chỉ có thế.

Mười ba nhà tài trợ mà anh có hợp đồng không bao giờ chịu bị thiệt; họ yêu cầu anh phải tham gia hết sự kiện này lại tới hoạt động quảng bá nọ, và tất nhiên phải quay các video quảng cáo.

Neymar, mới 21 tuổi, đã có cả thế giới dưới chân mình. Danh sách những câu lạc bộ đã và đang gõ cửa phòng anh cùng những lời đề nghị dài tới mức có thể khiến bạn hoa mắt, và bản danh sách ấy cứ ngày một dài thêm: từ Barcelona tới Chelsea; từ Real Madrid tới Manchester City. Một số trong đó sẵn sàng làm tất cả những gì có thể để có được Neymar trong đội hình. Làm sao mà người ta có thể tập trung cho bóng đá khi tất cả những thứ như thế cứ diễn ra xung quanh?

Mỗi lần Neymar tham gia phỏng vấn, anh đều phủ nhận việc anh bị những câu hỏi liên quan tới tương lai làm cho sao nhãng. Anh nói rằng không ai có thể đạt điểm 10/10 ở trường mãi được. Đôi khi bạn cũng phải trải qua một ngày tồi tệ, hay chơi một trận tồi tệ.

Chỉ một cơ hội ăn bàn bị bỏ lỡ cũng đủ để người ta quy thành dấu hiệu cho thấy Neymar không hoàn toàn tập trung vào bóng đá hay cho Santos, và bởi thế anh muốn ra đi. Một bàn thắng được ghi lại bị biến thành bằng chứng cho thấy chuyện đang trở nên quá dễ dàng với anh, nên anh cần phải ra đi, và tốt hơn hết là đi ngay lúc này.

Áp lực lớn không tưởng. Những câu hỏi và bình luận xung quanh tương lai của Neymar có thể khiến bất kỳ ai cảm thấy mệt mỏi. Đã thế, Santos lại gặp vấn đề. Neymar mất người bạn thân nhất, Paul Henrique. Ganso chuyển sang khoác áo São Paulo.

Khi hai người gặp nhau lần đầu tiên trong tư cách đối thủ, vào ngày 3/2/2013 ở Vila Belmiro, cảm xúc đã lấn át tất cả. Phản ứng của Neymar đối với những cổ động viên Santos đã huýt sáo Ganso, cáo buộc anh là một kẻ làm tiền, ném những đồng xu vào anh và cố gắng tấn công anh, là không thể quên: anh bảo vệ bạn mình và yêu cầu các cổ động viên trật tự.

Walter Montillo, cầu thủ người Argentina mà Santos đã mua về từ Cruzeiro để thay thế Paulo Henrique, không thể hiện được như Ramalho kỳ vọng.

Santos không thể đạt tới công suất tối đa. Nhưng dù vật vã, Peixe vẫn có thể tiến sâu ở Paulistão. Ở tứ kết, họ đánh bại Palmeiras trên chấm 11 m. Kịch bản tương tự diễn ra với Mogi Mirim ở vòng bán kết. Santos bò vào trận chung kết Paulistão lần thứ 5 liên tiếp.

Neymar ghi được 12 bàn, ít hơn một bàn so với vua phá lưới của giải là cầu thủ William của Ponte Preta, nhưng vấn đề là anh

không ghi được bàn nào ở vòng tứ kết hay bán kết.

Cả chung kết cũng vậy.

Trận lượt đi ở Pacaembu vào ngày 12/3 kết thúc với thắng lợi 2-1 nghiêng về phía Corinthians. Trận lượt về, diễn ra 7 ngày sau đó ở Vila Belmiro, có tỉ số hòa 1-1; những người ghi bàn là Cicero và Danilo. Giấc mơ của Santos đã tan vỡ. Nếu vô địch, họ có thể lập một kỷ lục mới của chính mình và của giải Paulistão. Các cổ động viên cay đắng nhìn một chiến thắng lịch sử tuột qua bàn tay, và cay hơn khi phải chứng kiến các cổ động viên của Corinthians ăn mừng ngay trên sân bóng của họ. Trận này, Neymar đã chơi không tốt. Anh trông căng thẳng, và luôn sẵn sàng lao vào các cuộc tranh cãi. Anh để mất bóng 14 lần (trong tổng số 40 lần nhận bóng) và kết thúc trận đấu mà không tung ra được cú sút nào trúng khung thành.

Báo chí khẳng định Neymar đã dành cả tuần trước trận đấu chỉ để thương lượng với Barcelona. Tất cả đều tin đây chính là trận chung kết cuối cùng của Neymar trong màu áo Santos. Những người có thông tin về tương lai của Neymar thì chắc chắn một thỏa thuận sẽ được ký ngay trong tuần. Màn đếm ngược các trận đấu bắt đầu: 22/5 - gặp Joinville ở Cúp Brazil; 26/5 - gặp Flamengo ở vòng 1 Brasilerão.

Trận đấu Cúp ở Vila Belmiro diễn ra dưới cơn mưa nặng hạt và kết thúc với tỉ số 0-0; Santos đi tiếp vào vòng sau nhờ lợi thế đã tạo được từ trận lượt đi. Neymar trận này chơi tốt nhưng không ghi bàn. Đó là trận tịt ngòi thứ 7 liên tiếp của anh.

Đêm trước trận đấu, tại bữa tiệc của Liên đoàn bóng đá São Paulo, Neymar đã được bầu chọn là "ngôi sao Paulistão" lần thứ tư liên tiếp. Khi tiền đạo của Santos, người tới dự tiệc trong một bộ trang phục rất nhã nhặn và tinh tế, cầm phần thưởng rời sân khấu, phóng viên tờ Lance lại hỏi câu hỏi muôn thuở. Neymar trả lời một cách từ tốn rằng tương lai của anh là ở đây, và rằng anh sẽ tiếp tục gắn bó với Santos. Anh nói thêm, "Một mùa giải mới [Brasilerão] đã bắt đầu, tôi hy vọng rằng chúng tôi có thể giành chức vô địch."

Vào thứ Sáu, ngày 24/5, Neymar tới văn phòng của NR Sport[36] ở trụ sở của Santos. Anh nói chuyện với bố mình và Wagner Ribeiro trước khi đến Vila Belmiro. Trên bàn làm việc của chủ tịch Santos có hai lời đề nghị: một từ Real Madrid và một từ Barcelona. Lúc Neymar rời sân vận động, khoảng một giờ sáng, có rất nhiều

người và ống kính truyền hình đã chờ sẵn bên ngoài để được gặp bố con anh. Neymar Pai nói trước: "Tôi sẽ nói chuyện với con tôi, và chúng tôi sẽ cùng nhau ra quyết định. Chúng tôi sẽ cố gắng và hỗ trợ Santos nhiều nhất có thể." Neymar, trong bộ dạng mệt mỏi, nói, "Chúng tôi sẽ về nhà để nghỉ ngơi. Chúng tôi sẽ quyết định điều gì là tốt nhất khi đầu óc thông suốt. Tôi rất hài lòng khi nhận được lời đề nghị từ hai câu lạc bộ vĩ đại đó."

[36] Công ty quản lý thương hiệu Neymar - N.D.

Ngày hôm sau, Juninho vẫn tới Trung tâm tập luyện Rei Pelé như bình thường, nhưng trước khi vào buổi tập, anh thông báo với huấn luyện viên trưởng và các đồng đội rằng anh đã có quyết định. Anh sẽ tới Barcelona. Neymar sau đó đã buộc một chiếc camera lên đầu để ghi lại buổi tập cuối cùng của anh với Santos.

Sau khi kết thúc buổi tập, Neymar viết lên tường của phòng thay đồ "Eu Vou' Mas... Eu Volto!" ("Tôi ra đi nhưng sẽ trở lại!"). Một chiếc máy bay trực thăng đã đợi sẵn để đưa anh tới một resort ở bãi biển Tabatinga, thuộc khu Caraguatatuba trên bờ biển São Paulo. Anh là phù rể trong đám cưới của Paulo Henrique. Cựu cầu thủ số 10 của Santos chuẩn bị kết hôn với Giovanna Costi.

Neymar chụp với cặp tân lang - tân nương những kiểu ảnh truyền thống. Anh mặc vest xám với cà vạt màu xanh nhạt. Sau đó, Neymar lên sân khấu và biểu diễn góp vui bên cạnh ca sĩ Diego Faria. Anh cũng không ngại ngần thể hiện vài đường vũ đạo trên nền bài "Elas ficam Loucas"[37]. Khi buổi tiệc kết thúc, Neymar thẳng tiến tới Brasilia, nơi anh sẽ chơi trận đấu cuối cùng trong màu áo Santos, trên sân Mané Garrincha.

[37] Một ca khúc nổi tiếng của Faria - N.D.

Nhưng trước tiên anh phải gửi một lá thư chia tay tới những người hâm mộ qua Twitter, Facebook và Instagram. Thư được đăng lúc 10 giờ đêm 25/5/2013:

"Tôi đang ở bên gia đình và bạn bè, những người đang giúp tôi viết ra những dòng này... Tôi không thể chờ cho tới thứ Hai... Gia đình và bạn bè tôi đều đã biết quyết định của tôi là thế nào. Vào thứ Hai, tôi sẽ ký hợp đồng với Barcelona. Tôi muốn cảm ơn tất cả các cổ động viên của Santos vì 9 năm không thể tin được vừa qua. Tình cảm của tôi với đội bóng và với các cổ động viên sẽ không bao giờ chết. Chúng là bất tử! Chỉ có một đội bóng như Santos mới có thể cho tôi tất cả những gì tôi đã có trong và ngoài sân cỏ. Tôi

rất biết ơn những cổ động viên Peixe đã luôn ủng hộ tôi, ngay cả trong những thời điểm khó khăn nhất. Những danh hiệu, bàn thắng, những pha rê bóng, những màn ăn mừng và những bài hát mà các cổ động viên đã sáng tác cho riêng tôi sẽ mãi mãi ngự trị trong tim tôi... Tôi sẽ ra sân trong trận đấu ở Brasilia vào ngày mai."

"Tôi muốn có một cơ hội cuối cùng để được chơi bóng cho Santos và nghe các cổ động viên hô vang tên mình... lúc quốc thiều được cử lên, đó là một vinh dự mà không phải ai cũng may mắn có được. Đây là một thời điểm lạ lẫm với tôi, vừa buồn (vì phải nói chia tay) vừa vui (vì những thử thách mới phía trước). Cầu Chúa phù hộ cho lựa chọn của tôi... Tôi sẽ luôn luôn là một người Santos!"

Chủ nhật, ngày 26/5, lúc 4 giờ chiều, trên sân vận động mới Mané Garrincha ở Brasilia (được xây để phục vụ World Cup 2014), trận đấu đầu tiên của Brasilerão mùa giải mới bắt đầu, đánh dấu những thời khắc cuối cùng trong cuộc phiêu lưu của Neymar với Santos. 9 năm kể từ khi gia nhập Peixe, 5 năm kể từ màn ra mắt trong chiếc áo trắng nổi tiếng, sau 229 trận, 138 bàn thắng và 6 danh hiệu (3 Paulistão, 1 Cúp Brazil, 1 Libertadores và 1 Siêu Cúp Nam Mỹ), Neymar da Silva Santos chính thức nói lời tạm biệt với đội bóng đã chứng kiến anh trưởng thành.

Vé trận đấu được bán hết sạch: 63.501 người tới sân, mang lại 6.948.710 reais tiền vé vào cổng - một kỷ lục trong lịch sử bóng đá Brazil. Số lượng người đăng ký theo dõi trận đấu trực tiếp trên Globo Network cao chưa từng thấy. Đó là một Chủ nhật buồn và đẫm nước mắt.

Trong phòng thay đồ trước trận đấu, Neymar, bên cạnh là Rafael và Victor Andrade, cùng các đồng đội tạo thành một vòng tròn, và anh nói, trong nước mắt, "Tôi muốn cảm ơn tất cả các bạn vì những khoảnh khắc mà chúng ta đã cùng nhau chia sẻ, những buổi tập, những chiến thắng và những danh hiệu. Ra đi với tôi là điều không hề dễ dàng, nhưng tôi muốn theo đuổi giấc mơ của mình. Tôi muốn được ra sân hôm nay để có thể có lần cuối được trải qua 90 phút cùng các bạn, không cần quan tâm chúng ta thắng hay thua. Cảm ơn các bạn vì tất cả mọi thứ. Tôi sẽ luôn là một cổ động viên của các bạn, và tôi mong điều tốt đẹp nhất sẽ đến với các bạn. Tôi sẽ luôn là một người bạn sẵn sàng ủng hộ các bạn, bất kể tôi ở nơi đâu."

Khi quốc ca được cất lên, cảm xúc trong lòng Neymar lại dâng cao.

Thêm những giọt nước mắt. Rồi cũng tới lúc trận đấu phải bắt đầu; Neymar đá quả giao bóng cuối cùng. Trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 0-0 và Neymar đương nhiên không thể ghi được bàn thắng nào. Sau trận, Neymar ngồi thẫn thờ bên cạnh đường pitch với một chiếc áo của Flamengo quàng trên vai; anh rõ ràng đã bị cảm xúc nuốt chửng. Mãi rồi anh cũng có thể cất tiếng cảm ơn các cổ động viên. Khi được hỏi anh cảm thấy thế nào khi sắp có cơ hội được chơi bóng cùng Messi, Neymar trả lời, "Được chơi bóng bên cạnh Messi, Iniesta và Xavi là một vinh hạnh lớn. Dani Alves nữa. Anh ấy không ngừng thuyết phục tôi tới Barcelona."

Tối hôm đó, trong chương trình Domingão do Faustão, Neymar đã nói về quyết định chuyển tới đội bóng xứ Catalonia: "Mỗi đứa trẻ đều có một giấc mơ của riêng mình. Có đứa mơ trở thành cầu thủ bóng đá, đứa khác lại mơ thành nha sĩ hay phóng viên. Tôi từng có một giấc mơ: Trở thành một cầu thủ chuyên nghiệp. Tôi đã làm được điều đó. Hôm nay, Barcelona đã cho tôi cơ hội được sống trong giấc mơ của một đứa trẻ trong bộ dạng của một người đàn ông - dù sao thì tôi cũng đã làm bố. Chơi bóng cho một đội bóng như thế là một giấc mơ điên rồ."

Chương 23
NJR

Bạn biết thêm được nhiều điều khi vượt qua bốn nhịp cầu thang ở văn phòng của NR Sports, một tòa nhà màu trắng, với phù hiệu màu đen-vàng của công ty ngự ngay mặt tiền, ở địa chỉ số 56 Đại lộ Ana Costa ở Santos. Ở đây, trong những văn phòng mới được khai trương hồi tháng 5/2013 này, một nhóm 20 người sẽ quản lý hình ảnh, tài sản, các mối quan hệ công chúng và hoạt động thương mại điện tử liên quan tới các sản phẩm chính thức của Neymar Junior. Cầu thang hình xoắn ốc và những tấm thảm màu xanh có thể xem là một cách tổng kết khéo léo sự nghiệp và thương hiệu của chàng trai kỳ diệu của họ. Có những bức hình bố Neymar trong màu áo União Mogi, một bức chân dung của ông nội Arnaldo (một cầu thủ nghiệp dư), và một câu châm ngôn mà hai cha con Neymar đã lặp lại như một nghi thức trước mỗi trận đấu: "Mọi vũ khí được chế tạo để đối phó với ngươi sẽ bất thành; và ngươi sẽ kết tội mọi ngôn từ dùng để phán xét ngươi. Đó là cơ nghiệp của các tôi tớ Chúa, lẽ công chính của họ sẽ do Ta quyết định. Lời phán của Chúa." Năm trong số những từ này đã được làm thành bất tử ở một trong các hình xăm của Neymar, bên cạnh từ "Blessed", tên của Nadine, Rafaela và David Lucca, một cây thập tự với một vương miện, và những trích dẫn từ Kinh thánh (tiết 24 và 27 trong những lá thư gửi những người Corinth).

Bước tiếp lên các bậc thang cao hơn, bạn sẽ thấy những bức ảnh chụp chung giữa Neymar với các đội futsal anh từng chơi, các danh hiệu, những đôi giày, những tấm huy chương, chiếc áo anh đã mang khi đoạt chức vô địch Libertadores, những bức ảnh lớn và ảnh bìa của những tạp chí đã được một nửa thế giới chiêm ngưỡng: Tạp chí Time ("Neymar, Pelé mới"), Select ("Nghệ thuật bóng đá"). Mỗi bậc thang là một chặng đường mới trong cuộc đời của Neymar. Ở trên cùng là những cầu thủ Subbuteo[38] mang

gương mặt của Neymar, trò "Neymar Jr. Football Club" do Gulliver phát hành và một con búp bê dễ làm người ta liên tưởng tới chàng búp bê Ken, với hai bộ trang phục thi đấu của Brazil và hai đôi giày, do Cosmokids sản xuất.

[38] Trò chơi bóng đá trên bàn sử dụng các hình nhân - N.D.

Không có gì phải nghi ngờ về giá trị thương mại của Neymar. Có đủ loại sản phẩm có gắn hình ảnh của anh trên đó, bao gồm sổ tay, ốp lưng điện thoại, cốc, đệm, trò chơi xếp hình, quần jean, đồ uống, đồ thể thao, giày bóng đá, xe mô hình, kẹo thơm... và bất kỳ thứ gì khác mà bạn có thể nghĩ ra được.

Neymar như một thỏi nam châm: anh hút hết các nhà tài trợ về mình, cũng dễ như cách anh lôi cuốn các cô nàng Neymarzetes. Có 14 nhãn hàng lớn đã nhắm tới Neymar từ khi anh khởi đầu sự nghiệp ở Santos: Santander, Nike, Panasonic, Unilever, Claro, Red Bull, Lupo, Tenys Pé Baruel, AmBev, Bateris Heliar, Volkswagen, Guaraná, GSK và Mentos. Đây là những công ty đã chọn Neymar làm người đại diện thương hiệu cho mình. Một chiến thuật từng rất hiệu quả: năm 2012, những quảng cáo có sự góp mặt của Neymar xuất hiện trên truyền hình tổng cộng 5.472 lần.

Và vẫn tiếp tục hiệu quả. Takumi Kajisha, giám đốc điều hành của Panasonic, xác nhận: "Thương hiệu của chúng tôi được biết tới nhiều hơn là nhờ công của Neymar. Anh ấy đã làm nên những điều kỳ diệu cho chúng tôi ở Brazil và bây giờ, cùng với việc gia nhập Barcelona, anh ấy có thể làm được điều tương tự trên quy mô toàn cầu, bởi Barcelona rất nổi tiếng ở châu Á và châu Phi. Neymar, trong vai trò đại sứ của chúng tôi ở những thị trường đó, còn có thể đạt được những điều còn lớn lao hơn."

Những con số thực sự ấn tượng: theo tạp chí France Football, trong năm 2012, Neymar kiếm được 20 triệu euro, với 70% trong số đó là từ các hợp đồng tài trợ. Con số ấy đã biến anh thành cầu thủ có thu nhập cao thứ 5 thế giới, chỉ sau David Beckham (36 triệu euro), Leo Messi (35 triệu), Cristiano Ronaldo (30 triệu) và Samuel Eto'o (24 triệu). Khối tài sản này được quản lý bởi NR Sport, công ty được bố mẹ Neymar thành lập từ năm 2006. Công ty bây giờ đã phát triển thành một tập đoàn, với nhiều công ty nhỏ phụ trách một hoặc nhiều mảng riêng biệt. NN Administration để quản lý tài chính, NN Store để quản lý hoạt động thương mại điện tử và bán hàng với các sản phẩm liên quan tới Neymar khác, và NN Participações để quản lý các khoản đầu tư của ngôi sao này.

Ở cương vị người cầm lái cả tập đoàn, Neymar Pai, với sự giúp đỡ từ các luật sư, các chuyên gia marketing và các nhà tư vấn tài chính, đặt mục tiêu "đảm bảo tương lai cho năm hay sáu thế hệ tiếp theo của gia đình da Silva Santos" thông qua việc đầu tư các khoản thu nhập của Neymar. Danh mục đầu tư gồm bất động sản, trái phiếu và cổ phần của những công ty làm ăn ổn định. Độ rủi ro của danh mục này là thấp, bởi vì theo Neymar Pai, "Mục tiêu của chúng tôi không phải là kiếm tiền từ thị trường."

Có một điều rất rõ ràng, rằng thương hiệu "NJR" do hãng PR Lodocca sáng tạo ra đã và đang thành công vang dội, tương tự như khẩu hiệu Ousadia y Alegria ("dũng cảm và hạnh phúc"), vốn nảy ra sau một cuộc nói chuyện giữa Neymar với bạn thân Thiaguinho, cựu thành viên của nhóm nhạc Exaltasamba. Hai từ này định nghĩa cách chơi bóng của Neymar: niềm hạnh phúc khi có bóng và sự dũng cảm để thực hiện những pha rê dắt. Neymar đã cho khâu những chữ này lên giày trước thềm Copa America 2011; chúng cũng được dùng để đặt tên cho một album phát hành năm 2012 của Thiaguinho.

Theo tạp chí SportsPro, NJR: Ousadia y Alegria đại diện cho ngôi sao thể thao có khả năng sinh lãi và giá trị thương mại lớn nhất hành tinh. Tạp chí này đặt Neymar ở vị trí cao nhất, trên cả tay golf Rory McIlroy, Lionel Messi và Usain Bolt. Neymar là một hiện tượng truyền thông ấn tượng, cả về mặt hình ảnh lẫn giá trị kinh tế. Trên các trang mạng xã hội, trên ti vi, trong âm nhạc và ngay cả trong truyện tranh, dường như chỗ nào Neymar cũng có mặt. Anh có 13 triệu fan trên Facebook, 8 triệu người theo dõi trên Twitter và 2,5 triệu người theo dõi trên Instagram. Anh vẫn chưa đạt tới tầm vóc của Cristiano Ronaldo (64 triệu fan trên Facebook) và Leo Messi (50 triệu fan trên Facebook), nhưng anh đang đi đúng hướng. Một điểm cộng nữa của Neymar: anh là một con nghiện mạng xã hội. Anh lúc nào cũng có hình gì đó để đăng, chuyện gì đó để kể, hay đôi khi chỉ đơn giản là "chường mặt" trên mạng. Anh tweet trung bình 9 lần mỗi ngày, cao hơn rất nhiều so với những người khác ở cùng vị thế.

Và đừng quên Neymar có ngôn ngữ của riêng anh: eh toiss - "chúng ta là bạn" là một ví dụ. Ảnh hưởng với âm nhạc của Neymar cũng không kém. Những pha ăn mừng bàn thắng trên nền nhạc của bài Ai Se Eu Te Pego ("À, khi anh chạm được tay vào em) của Michel Teló hay Eu Quero Tchu Eu Quero Tchá ("Anh muốn em") của João Luca & Marcelo đã trở thành những hiện tượng trên internet, góp phần tạo nên thành công toàn cầu của hai bài hát này.

Neymar cũng góp mặt trong các bộ phim dài tập như Amor à vida và Malhação, và trong các serie truyền hình như Aline trên TV Globo, trong đó anh là một diễn viên phụ vào vai... chính mình. Anh cũng tham gia một vai khách mời tương tự trong chương trình dành cho thiếu nhi Carrossel của SBT, trong đó anh đóng vai huấn luyện viên của một nhóm các em nhỏ đến tham quan Vila Belmiro với thầy giáo của mình.

Có một bộ truyện tranh Panini hướng tới đối tượng trẻ em từ 7 đến 11 tuổi có tên Neymar Jr. Số đầu tiên, có tựa đề là Um Garoto de talento ("Một đứa trẻ tài năng") phát hành ngày 30/5/2013. Người minh họa cho bộ truyện là Mauricio de Sousa, "cha đẻ" của Mônica and Cebolinha, hai nhân vật truyện tranh đã làm say đắm biết bao thế hệ ở Brazil. De Sousa đã làm truyện tranh về Pelé và Ronaldinho, nên Neymar là bước tiếp theo như một lẽ tự nhiên. Neymar trong truyện được thể hiện với kiểu tóc Mohican quen thuộc, và cùng với tấm ván lướt sóng của mình, cậu đã trải qua rất nhiều chuyến phiêu lưu cả trên các bãi biển lẫn trên các sân cỏ. Tất nhiên là cùng với gia đình và bạn bè của cậu.

Allan Sieber cũng là một nghệ sĩ chuyên vẽ biếm họa, nhưng những trang tranh chuyện vui (trên báo) của ông không nhắm tới đối tượng độc giả trẻ. Những bức vẽ của ông thường mang tính châm biếm, gay gắt, theo kiểu hài chua cay, với mục đích tấn công một cách mạnh mẽ vào xã hội Brazil. Những lời phê phán nhắm vào xã hội Brazil của ông tràn ngập trong những cuốn truyện tranh hay sách mà ông là tác giả, ví dụ cuốn Tudo Mais ou Menos Verdade - O Jornalismo Investigativo, Tendencioso e Ficcional ("Tất cả đều ít nhiều là sự thật - báo chí điều tra, thiên vị và hư cấu").

Tại một buổi triển lãm những tác phẩm của mình ở Rio de Janeiro, Sieber, người đàn ông râu ria rậm rạp quê ở Porto Alegre, đã nói thẳng tuột về hình ảnh của Neymar. Ông cố tình tỏ ra khiêu khích và dị thường. Ông nói rằng thành công của Neymar xuất phát từ việc anh là O Cara ("gương mặt, biểu tượng") của những người Brazil thuộc tầng lớp "C", chính xác hơn là tầng lớp đang leo cao trên những nấc thang xã hội ở Brazil nhờ vào sự bùng nổ kinh tế trong những năm gần đây - nhưng trên hết là nhờ vào sự sẵn có của các khoản tín dụng trong những kế hoạch trả góp. Đồ của Nike, tai nghe của Beat và thậm chí cả các cuộc phẫu thuật thẩm mỹ đều có thể được thanh toán theo 30, 40 hoặc thậm chí 50 đợt. Sieber nói về "một thế hệ những người trẻ có thể tu ừng ực một chai vang đỏ, những kẻ theo chủ nghĩa tiêu dùng yêu thích vẻ đẹp của những rapper, bling-bling[39], quần áo của các nhà thiết kế tên

tuổi, những serie truyền hình, funk, pagode và âm nhạc sertanejo universitário[40], những người mơ một ngày trở thành Neymar, kiếm nhiều tiền và hẹn hò với các diễn viên truyền hình. Một thế hệ đã bắt đầu nhận thức ra khoảng cách không thể san lấp giữa những mơ ước và mục tiêu của mình với thực tế về khả năng có thể đạt được chúng. Một thế hệ mà, giống như phần còn lại của đất nước, có thể phải chịu một kết cục như con tàu Titanic sau khi giấc mơ World Cup 2014 và Olympics 2016 đi qua.

[39] Sự hào nhoáng bề ngoài trong văn hóa hip-hop - N.D.

[40] Một phong cách nhạc đơn giản phổ biến trong giới sinh viên - N.D.

Cũng về chủ đề Neymar, bóng đá và chủ nghĩa tiêu dùng, một nghệ sĩ khác, Leda Catunda, người đàn ông 52 tuổi quê ở São Paulo, không đồng ý với nhận xét của Sieber. Những tác phẩm của ông trên các bức tường trắng ở Bảo tàng Nghệ thuật hiện đại ở Rio de Janeiro là bộ sưu tập những tác phẩm cắt dán làm từ các phù hiệu, áo đấu, các con số, màu sắc và những vật liệu từ thế giới bóng đá. Trong "Santos", một tác phẩm được hoàn thành vào năm 2012, cũng là tác phẩm lớn nhất tại triển lãm (kích thước 3,4 x 4 m), ông trộn những hình ảnh của Pelé, Neymar, hat-trick danh hiệu và chức vô địch Libertadores vào với nhau. Nó còn bao gồm một phù hiệu của đội bóng được cắt từ một tấm thảm, và một mảnh rèm trong phòng tắm của Peixe. Về Neymar, Catunda nhận xét, "Anh ấy thuộc về một thế hệ mới, thế hệ những người rất chú trọng tới vẻ ngoài và hình ảnh của bản thân. Điều đó thể hiện trong những kiểu tóc, các hình xăm, vẻ ngoài và quần áo của anh ấy. Nhưng dù vậy thì anh ấy luôn là một người lịch sự, mộ đạo, thân thiện và dễ gần với công chúng. Giới trẻ tự gắn mình với Neymar và những sắc màu của anh ấy, bởi trong một xã hội thị trường đại chúng và bị tiêu chuẩn hóa, người ta cần một định danh, một hình mẫu để noi theo. Thể thao và đặc biệt là bóng đá mang tới một cơ hội dân chủ để tự gắn mình với một điều gì đó; theo cách này, thể thao, ở Brazil này, có cùng vai trò với tôn giáo." Ông cũng nói về xã hội tiêu dùng, "Đó là điều bình thường và là một phần của thế hệ này. Trật tự ở đây là: làm việc, kiếm tiền, và tiêu dùng nhiều nhất có thể. Và chủ nghĩa tiêu dùng trong bóng đá là vấn đề cảm xúc, khi khao khát thuần chất được thỏa mãn bằng việc mua một nhãn hàng đại diện cho một giá trị nào đó. Không còn cái gọi là "vẻ đẹp" như trong các khái niệm về thẩm mỹ học cổ điển nữa, chỉ có quyền tự do được chọn bất kỳ thứ gì mà bạn muốn mua. Tất cả mọi thứ được bán ra đều được gắn biểu tượng của một đội bóng hay của một thần tượng bóng đá như Neymar."

Francisco Bosco, nhà thơ, tác gia, tiến sĩ lý thuyết văn học ở Đại học Bang Rio de Janeiro, tin chắc rằng Neymar là hiện thân cho "cái tinh túy nhất của tài năng bóng đá Nam Mỹ, món quà của bóng đá, một bí ẩn - đó chính là khả năng rê dắt - những phẩm chất đã bị đánh mất trong một thời gian." Bosco nói thêm: "Đó là lý do anh ấy mang theo 'hy vọng về sự trở lại của kỷ nguyên vàng son trong bóng đá, của một cuộc phục hưng cho bóng đá Brazil sau thời kỳ sa sút diễn ra suốt 10 năm qua'." Cũng theo Bosco, khi không ở trên sân, Neymar "Toát ra một sức thu hút mà cả Messi lẫn Ronaldinho đều không có được. Bạn chỉ có thể so sánh anh ấy với David Beckham và Cristiano Ronaldo. Đúng thế, Neymar thuộc về một nền bóng đá đã được toàn cầu hóa và là một ngôi sao tự thân - một xu hướng đã bắt đầu ở Brazil từ những năm 1990 với Ronaldo 'O Fenosmeno', người Brazil đầu tiên đại diện cho một sự chuyển hóa tương tự. Đó cũng là con đường mà Neymar đang đi. Ở Barcelona, vị thế ngôi sao của anh sẽ được phóng lên những tầm cao hoàn toàn mới."

Chương 24
Một ngày đặc biệt

Hạnh phúc, giấc mơ, cảm xúc từ trái tim, gia đình, sự giúp đỡ, Chúa, Messi, Messi và, một lần nữa, Messi.

Đấy là những từ mà Neymar Jr đã lặp đi lặp lại trong ngày 3/6/2013. Vào lúc 6 giờ 40 phút sáng, anh xuất hiện ở trung tâm của sân Camp Nou và "làm quen" với micro; vào 7 giờ 45 phút, trong hội trường "Auditorium 1899", Neymar bắt đầu trả lời các câu hỏi của 122 phóng viên được cấp phép tham gia buổi họp báo. Bằng tiếng Catalonia bập bẹ và tiếng Bồ Đào Nha, Neymar cố gắng bày tỏ niềm hạnh phúc và vui sướng của anh khi được có mặt ở đây, trong lòng đội bóng lịch sử này, và biết rằng những giấc mơ của anh đã trở thành hiện thực. Anh nói lời cảm ơn Chúa, rồi giải thích rằng anh chọn tới Barcelona không phải vì tiền, mà vì mong muốn được góp một phần trong các thắng lợi của đội bóng, góp phần giúp Messi và các đồng đội khác trở thành những người xuất sắc nhất thế giới, và giúp Messi đoạt thêm nhiều Ballon d'Or nữa.

Chàng trai trẻ Neymar đã tỏ ra rất lịch sự. Hay cũng có thể là anh đã học rất kỹ phần kịch bản mà người ta viết sẵn cho anh, đó là nếu muốn giành được sự yêu mến của con người, đội bóng và các cổ động viên ở Barcelona và Camp Nou, anh cần phải cẩn trọng trong từng bước đi. Xuất hiện không ồn ào, tỏ lòng kính trọng với những cầu thủ vĩ đại của đội bóng và với thiên tài không phải tranh cãi, Leo Messi. Neymar đã được mách trước rằng cuộc sống của anh ở Barcelona phụ thuộc hoàn toàn vào việc anh có thể tạo được một mối quan hệ tốt đẹp với Messi hay không. Ronaldinho, Eto'o, Ibrahimovic và David Villa đều đã phải bán xới ngay khi có chuyện. Tốt nhất là nên nhún nhường, đừng cố gắng làm lu mờ nhà vô địch. Neymar cố tỏ ra khiêm tốn, nhưng đôi khi anh thể hiện hơi quá. Tới mức một số phóng viên Brazil phải thấy "ngứa tai". Họ xỏ xiên: "Nếu anh muốn giúp Messi trở thành cầu thủ

xuất sắc nhất thế giới và giành thêm Ballon D'Or thì cũng được thôi. Nhưng phải chăng anh đã quên là World Cup sẽ diễn ra trong một năm nữa?" Neymar đáp lại một cách quả quyết, "Giúp Messi trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới chẳng liên quan gì tới việc vô địch World Cup cả. Như tất cả các đồng đội của tôi, chúng tôi đều muốn vô địch."

Chàng trai trẻ lịch sự Neymar có mặt ở sân bay El Prat ở Barcelona vào lúc 1 giờ 2 phút chiều, chậm 1 tiếng 45 phút so với lịch trình, dù Neymar đã thuê hẳn một chiếc máy bay riêng và khởi hành từ sân Antonio Carlos Jobim ở Rio de Janeiro ngay sau khi trận giao hữu giữa Brazil với Anh kết thúc. Trận đấu đó diễn ra trên sân Maracaná mới - sân Maracaná cũ đã được cải tạo và nâng cấp để phục vụ cho World Cup - và bắt đầu với một bất ngờ thú vị cho Neymar: anh mang áo số 10. Trong bóng đá thì đó là số áo mang tính biểu tượng, cũng là số áo mà Pelé đã mang trong nhiều năm. Huấn luyện viên Felipão - Luiz Felipe Scolari - là người trao số áo này cho Neymar; đó là một hành động thể hiện niềm tin mà ông dành cho anh. Tiền đạo trẻ được kỳ vọng sẽ trở thành biểu tượng và đầu tàu của đội bóng.

Neymar đã chơi tốt trong hiệp một. Chỉ sau 10 phút, anh đã tung ra 3 cú sút về phía Joe Hart, thủ môn của tuyển Anh; tiếc là không một lần thành công. Sang hiệp hai, Neymar như thể bốc hơi. Các cổ động viên vẫn tiếp tục gọi tên anh, nhưng chẳng có thêm pha xử lý kỳ ảo nào. Trận đấu kết thúc với tỉ số 2-2 và số 10 của Brazil một lần nữa không thể ghi dấu ấn. Nhưng anh rồi sẽ có cơ hội khác.

Được CBF cho phép, Neymar bay tới Catalonia để ký hợp đồng và ra mắt các cổ động viên của đội bóng mới.

Chiếc máy bay mang số hiệu Gulfstream G550 được Barcelona thuê của ca sĩ Julio Iglesias (một fan cuồng của... Real Madrid) khởi hành từ Rio chở theo Neymar Pai, bạn gái của Neymar Jr - Bruna Marquezine, và những người bạn thời thơ ấu của anh - Gil Cebolla, Gustavo, Gui Pita và Joclecio, những người tự gọi mình là parças ("đối tác"). Đội ngũ trợ lý thân tín cũng có mặt: vệ sĩ riêng Ismael - một anh chàng da đen khổng lồ, và Eduardo Musa - người quản lý hình ảnh.

12 tiếng sau, chiếc máy bay hạ cánh ở sân bay Barcelona. Raúl Sanllehí đã chờ sẵn để đón phái đoàn Neymar. Sanllehí chính là người đã tới Santos để chốt hợp đồng mua Neymar. Một chiếc minibus và hai chiếc xe tải nhỏ màu đen đưa Neymar và đoàn tùy

tùng của anh về khách sạn Princesa Sofia nằm ngay cạnh sân Camp Nou. Mẹ Nadine và em gái Rafaela đang chờ anh ở đó. Họ đã ở Barcelona được một tuần để tìm nhà.

Bạn bè và gia đình được nghỉ ngơi một lúc. Nhưng tour de force của Neymar thì chỉ mới bắt đầu. Tới 2 giờ chiều, Neymar đã cười tươi trước ống kính truyền hình bên cạnh một phù hiệu của Barcelona trong trang phục không lẫn vào đâu được: mũ bóng chày đội ngược và áo phông trắng của nhà tài trợ Nike.

15 phút sau, anh tới Palau Blaugrana[41] để gặp gỡ người đồng hương Marcelinho Huertas, thành viên của đội bóng rổ Barça Regal. Đích đến tiếp theo là bệnh viện, nơi Neymar trải qua phần đầu tiên của quy trình kiểm tra sức khỏe: chụp x-quang, siêu âm, và cộng hưởng từ.

[41] Nhà thi đấu đa năng, nơi tổ chức các trận sân nhà của các đội bóng rổ, bóng ném, futsal... của Barça - N.D.

Vào lúc 3 giờ 29 phút chiều, thêm các bài test sức khỏe khác, lần này là ở trung tâm Ciutat Esportiva de Sant Joan Despí. Neymar được bật đèn xanh, anh đủ sức khỏe để chơi bóng.

Tới 4 giờ 15 phút thì Neymar cuối cùng cũng được nghỉ ngơi một chút để ăn cái gì đó với người thân và bạn bè.

Từ Ciutat Esportiva, anh được đưa tới Camp Nou, nơi, vào lúc 6 giờ 05 phút, Neymar sẽ ký với Barcelona một bản hợp đồng có thời hạn 5 năm. Lương của anh là 7 triệu euro mỗi năm, cộng thêm 2 triệu euro tiền thưởng (dựa trên số trận thi đấu và các danh hiệu đoạt được). Phí giải phóng hợp đồng là 190 triệu euro.

Sandro Rosell, chủ tịch của FC Barcelona, ký trước, rồi sau đó tới lượt Neymar Jr và Neymar Pai. Từng trang trong hợp đồng được ký dưới những ánh mắt chăm chú của cánh phóng viên ảnh và quay phim. Tiếp đến là cái bắt tay theo đúng thủ tục giữa vị chủ tịch và ngôi sao mới. Lại thêm một màn chụp ảnh nữa, lần này là với phó chủ tịch và giám đốc thể thao, cùng với chiếc áo đấu của Barcelona.

Vào lúc 6 giờ 20 phút, chàng trai trẻ người Brazil có mặt trong phòng thay đồ ở Camp Nou để nhận đồng phục mới. Ngăn để đồ của anh nằm cạnh ngăn của hai người đồng hương: Adriano và Dani Alves. Đoạn kết vĩ đại đã ở gần lắm rồi.

6 giờ 37 phút, thời khắc Neymar Jr đi dọc theo đường hầm và

bước lên những bậc thang dẫn tới một trong những mặt cỏ nổi tiếng nhất trên thế giới.

Sân Camp Nou theo kế hoạch sẽ mở cửa đón các cổ động viên từ 4 giờ, nhưng 3.000 cổ động viên đến sớm đã buộc người bảo vệ phải mở cổng sớm hơn 15 phút. Hôm nay là một ngày nắng, thời tiết nóng và ẩm. Các khán đài dần dần được phủ kín bởi các cổ động viên, những băng rôn và đủ loại sắc màu. Có rất nhiều bé trai và bé gái tới từ thành phố và những khu vực xa xôi hơn. Rất nhiều người Brazil và người Nam Mỹ. Họ mang theo băng rôn, cờ, áo, cả đồ uống và bánh mì kẹp để giết thời gian. Những khách du lịch và người nước ngoài muốn tận hưởng tối đa thời khắc đặc biệt này đã vào cửa hàng của Barcelona để ngắm nghía những chiếc áo đấu (chưa có số) của Neymar, được đặt cạnh những chiếc áo đấu mang số 10 của Leo Messi.

Màn hình lớn chạy dòng chữ Benvingut Neymar Jr! ("Chào mừng Neymar Jr!").

Trên các băng rôn là đủ loại thông điệp: "Neymar da Silva: Hãy đi và làm nên lịch sử", "Vượt qua 3.819 dặm từ New York chỉ để gặp anh", "Florentino [Perez, chủ tịch Real Madrid], ông không có biển, cũng chẳng có Neymar", "Neymar, chúng tôi yêu anh"... Và cờ thì cũng đủ loại: cờ Catalonia, Brazil, rồi cờ của các quốc gia Nam Mỹ...

Nhưng câu hỏi là, những người đang háo hức chờ đón Neymar nghĩ gì về anh? Sergi, 16 tuổi, nói, "Anh ấy là một ngôi sao lớn và Barcelona sẽ chứng minh điều đó." David, 17 tuổi, thì nói: "Anh ấy là một cầu thủ giỏi, nhưng cứ chờ xem anh ấy sẽ thích nghi thế nào ở đây." Natalia, 16 tuổi: "Anh ấy là cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới." Ivan, 11 tuổi: "Neymar sẽ cùng Messi hợp thành bộ đôi tấn công chưa từng có. Họ sẽ ghi 100 bàn mỗi mùa." Carlos, 18 tuổi, chen vào: "Nếu anh ấy có thể tạo dựng được một mối quan hệ tốt với Messi, anh ấy sẽ thành công." Camila, 16 tuổi, nói: "Anh ấy là một cầu thủ đặc biệt, trông cũng khá... cơ bắp." Lamin, 15 tuổi, thì bình luận: "Tôi chọn Santos mỗi khi chơi PlayStation vì anh ấy."

Ai cũng có nhận định của riêng mình về vụ chuyển nhượng này. Và khi Pep Callau, người phát ngôn chính thức của Barcelona, bắt đầu đi vòng quanh sân vận động[42], hầu như không có ai từ chối nói ra suy nghĩ của mình. Một số người ngẫu hứng hát luôn, số khác thể hiện bài hát truyền thống của câu lạc bộ. Các cổ động viên được nghe nhạc Brazil, hoặc xem các hình ảnh trên màn hình lớn, để giết thời gian trong khi chờ đợi khoảnh khắc quan trọng

nhất. 360 em bé tới từ FCB Escola, trường học bóng đá của câu lạc bộ, được sắp xếp ngồi trên sân, cạnh lối đi bộ màu xanh nhạt dẫn tới trung tâm của sân bóng; ở đó, người ta đã dựng lên một "khải hoàn môn". Biển da cam các phóng viên ảnh và quay phim bất ngờ rùng rùng chuyển động, dạt từ bên này sang bên kia của thảm cỏ xanh. Một dấu hiệu tốt. Sự ồn ào trong đám đông bắt đầu lên tới cực điểm.

[42] Để lấy ý kiến - N.D.

Neymar đã xuất hiện. Anh bước ra sân, một tay ôm bóng, một tay vẫy chào đám đông. Lũ trẻ phất cờ không ngơi tay, bài hát truyền thống của câu lạc bộ vang khắp sân vận động, Rafaela và Bruna Marquezine, mắt ngấn lệ, chụp hết bức ảnh này tới bức ảnh khác ở khu kỹ thuật. Đám đông 56.000 người gầm lên một tiếng đinh tai nhức óc để chào đón thành viên mới của đội bóng.

Neymar đã không thể đánh bại kỷ lục 60.000 người có mặt trong lễ ra mắt của Ibrahimovic hôm 27/7/2009, hay 80.000 người có mặt trong lễ ra mắt của Cristiano Ronaldo ở Santiago Bernabéu hôm 6/7/2009, nhưng số người chào đón anh hôm ấy đã nhiều hơn gấp đôi số người tới dự lễ ra mắt của Ronaldinho hôm 23/7/2003.

Cảm xúc như thế nào khi một chàng trai 21 tuổi tới một đất nước khác, một thành phố khác và được chào đón bởi 56.000 cổ động viên, những người có mặt chỉ để nhìn thấy anh, xem anh biểu diễn vài động tác và nghe anh nói đôi lời?

"Quá cảm xúc, tuyệt vời, khó mà tin nổi. Rất khó để ngăn nước mắt tuôn ra", Neymar bày tỏ trong một cuộc phỏng vấn sau đó.

Trên sân, anh là một nhà chuyên nghiệp toàn diện. Anh làm chủ được tình huống. Nói thế nhưng Neymar, trong chiếc áo đấu màu đỏ-xanh không số, với kiểu đầu mới có những phần highlight đỏ nhưng không có mào kiểu Mohican, vẫn trông rất bé nhỏ trên nền của sân vận động khổng lồ. Trước sự chứng kiến của hàng trăm nghìn cô cậu bé, chàng trai trẻ trung và giàu có ấy đã làm điều mà anh vẫn luôn yêu thích nhất: chơi bóng. Dưới mái vòm, anh biểu diễn một vài động tác và khiến đám đông phát cuồng.

Laura Aparicio, phóng viên của Barça TV, chịu trách nhiệm phỏng vấn anh. Cô hỏi anh cảm thấy như thế nào. "Bona tarda a tothom. Estic molt feliç per ser jugador del Barça i d'haver aconseguit el meu somni." ("Chào buổi chiều tất cả mọi người. Tôi rất hạnh

phúc khi được trở thành một cầu thủ của Barça, hoàn thành giấc mơ của đời mình.")

Neymar đã có sự chuẩn bị rất tốt cho sự kiện này, thể hiện qua việc anh bắt đầu phần trả lời bằng tiếng Catalonia. Các cổ động viên bày tỏ sự trân trọng. Neymar kết thúc bằng tiếng Tây Ban Nha: "Muchas gracias y que Dios nos bendiga. Visca el Barça." ("Cảm ơn rất nhiều, cầu Chúa phù hộ các bạn. Barcelona muôn năm.")

Một cách hoàn hảo để kết thúc lễ trình diện trước 56.000 cổ động viên. Anh đi một vòng quanh sân, đá các quả bóng lên khán đài, vẫy tay và chìm trong những cái ôm của những cô cậu bé.

Vào lúc 6 giờ 51 phút, 14 phút sau khi bước vào sân, anh rời đi, hướng về phòng thay đồ. Show diễn đã hết.

Đám đông từ từ rời sân bóng, lòng phơi phới hạnh phúc bởi biết rằng Neymar đã về với họ: Họ đã có được ngôi sao mới của mình.

Nhưng Neymar thì còn lâu mới hết việc. Trong hội trường Auditorium 1899 nằm cạnh sân Camp Nou, giới truyền thông đang kiên nhẫn chờ đợi tới buổi họp báo. Ngồi cạnh Neymar là Andoni Zubizzareta, giám đốc thể thao của đội bóng và Joseph Maria Bartomeu, phó chủ tịch. Ông Bartomeu cầm micro lên và mở màn buổi họp báo với những con số của vụ chuyển nhượng. "Neymar sẽ tiêu tốn của chúng tôi 57 triệu euro, nhiều hơn những gì mà chúng tôi từng nghĩ là sẽ phải trả khi bắt đầu liên hệ với anh ấy (40 triệu). Nguyên nhân là do có một số đội khác cũng nhảy vào mặc cả và đẩy giá lên cao."

"Ngoài ra, các bạn cũng có thể thấy là Neymar đã tới sớm hơn một năm so với kế hoạch ban đầu. Số tiền được chia cho bốn đối tác: DIS, TEISA, N&N và Santos. Như mọi khi, chúng tôi đã có thể đi tới thỏa thuận cuối cùng mà không qua bên trung gian hay người đại diện nào."

Chỉ vậy thôi, Bartomeu không muốn đi sâu vào chi tiết. Theo một điều khoản bảo mật trong hợp đồng, ông ta không thể tiết lộ chính xác khoản tiền được chia như thế nào. Neymar vươn lên vị trí thứ hai, sau Ibrahimovic, trong danh sách những cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử Barcelona. Bartomeu nói rằng 10 triệu euro đã được trả ngay; phần còn lại sẽ được thanh toán nốt trong vòng ba năm tiếp theo tới bốn công ty cùng sở hữu Neymar. Giới phóng viên nhanh chóng đặt ra nhiều câu hỏi liên quan tới số tiền mà

Barça đã phải trả. Nhưng câu trả lời thì luôn luôn chỉ có một. Và người ta sẽ nói về chuyện này trong một thời gian dài nữa, cả ở Tây Ban Nha lẫn Brazil. Những người có nguồn tin bên trong tin rằng giá trị thật của vụ chuyển nhượng là từ 70 đến 75 triệu euro.

32 triệu cho Santos, không tính tới các khoản thu từ hai trận giao hữu (một ở Camp Nou và một ở Brazil) và không tính khoản 8 triệu euro Barça chi ra để mua quyền ưu tiên với Victor Andrade, Gabriel và Giva, ba tài năng trẻ đang chơi cho Peixe; 20 triệu cho N&N, công ty của Neymar Pai. Phần còn lại được chia cho DIS và Teisa.

Zubizzareta tiết lộ nội dung của bài báo cáo đầu tiên của Barcelona về Neymar, do đội kỹ thuật của câu lạc bộ chuẩn bị vào ngày 31/1/2011, ngay sau trận chung kết giải U20 Nam Mỹ. Ông đọc một vài dòng: "[Neymar] là một trong những tài năng trẻ sáng giá nhất thế giới ở thời điểm hiện tại. Nếu cậu ta có thể phát triển theo cách hiện tại, cậu ta có thể trở thành một trong những cầu thủ vĩ đại nhất trên thế giới."

Zubizzareta cũng phải trả lời các câu hỏi về số áo của Neymar. "Số 11 hiện thuộc về Thiago", ông nói. "Chúng tôi sẽ xem xét." (Nhưng sau đó, Thiago đã chuyển sang Bayern Munich, nên số áo 11 đã được trao lại cho Neymar."

Giờ tới lượt cậu bé thiên tài của chúng ta, người mang một chiếc áo xanh có phù hiệu của Barcelona, cổ áo bẻ cao. Neymar tìm kiếm sức mạnh từ những từ ngữ quan trọng nhất:

Trái tim: "Madrid là một đội bóng vĩ đại nhưng tôi đã nghe theo trái tim mình và quyết định chuyển tới Barcelona."

Messi: "Tôi là một trong những người đàn ông hạnh phúc nhất trên thế giới khi được chơi bên cạnh Messi."

Giấc mơ: "Tôi muốn cảm ơn Barcelona đã giúp tôi thỏa mãn được giấc mơ thời thơ ấu."

Hạnh phúc: "Đấy là điều quan trọng nhất. Chúng tôi không chạy theo tiền bạc. Tôi không tin mình đáng giá 57 triệu euro."

Niềm vui: "Tôi sẽ chơi thứ bóng đá của mình. Hy vọng có thể hòa hợp ngay lập tức và mang niềm vui tới cho các cổ động viên."

Những câu trả lời được chuẩn bị kỹ cứ thế tuôn ra cho tới 8 giờ 37 phút, thời điểm buổi họp báo kết thúc.

Trước bữa tối, cùng với gia đình và Sandro Rosell, Neymar còn phải trả lời một vài cuộc phỏng vấn của các đài nội bộ và địa phương, Barça TV và TV3. Ngày dài cuối cùng cũng khép lại. Đã tới lúc về khách sạn để nghỉ ngơi chút đỉnh.

Ngày tiếp theo, chiếc Gulfstream G550 sẽ đưa Neymar trở lại Brasilia, nơi anh sẽ trải qua một chuyến đi nữa bằng trực thăng tới Goiânia, địa điểm Brazil chọn để "đóng quân", chuẩn bị cho Confederations Cup.

Chương 25
Maracanã

Nhà văn người Anh, Alex Bellos, tác giả của cuốn Futebol: The Brazilian Way of Life, từng nhận định rằng nếu điểm tham chiếu cho lịch sử châu Âu thế kỷ XX là hai cuộc chiến tranh thế giới, thì với người Brazil, đó là hai kỳ World Cup.

Nhưng vào tháng 6/2013, không hiểu làm thế nào mà cuộc tổng duyệt cuối cùng cho World Cup lại bị biến thành một "cuộc chiến". Lần đầu tiên trong lịch sử đất nước của futebol, lần đầu tiên trong lịch sử của jogo bonito (trò chơi đẹp), bóng đá bị đẩy ra tuyến lửa. Không phải môn thể thao, không phải các đội bóng, không phải Brazil, mà là FIFA, chính phủ Brazil, và cuộc chuẩn bị đồ sộ cho World Cup 2014.

Sự kiện làm bùng lên ngọn lửa giận dữ là việc chính quyền São Paulo tăng giá vé các phương tiện giao thông công cộng - một vấn đề mang tính địa phương mà ít người nghĩ rằng có thể đánh thức được cả "gã khổng lồ đang ngủ say". Thế nhưng chỉ sau vài ngày, biểu tình nổ ra trên toàn đất nước, lan nhanh như một đám cháy nhờ sự trợ giúp của mạng xã hội. 80 thành phố ghi nhận có xảy ra biểu tình; hàng triệu người, từ Manaus tới Rio de Janeiro, từ São Paulo tới Porto Alegre, đã xuống đường, điều chưa từng xảy ra trong vòng hai mươi năm qua. Những cuộc biểu tình chủ yếu diễn ra ôn hòa, nhưng cũng nổ ra một số hành động bạo lực lẻ tẻ, dẫn tới việc một số người bị thương. Cảnh sát phản ứng một cách dữ dội với những người biểu tình. Nhưng cũng có những người cảnh sát, ngay trước ống kính truyền hình, đã bỏ vũ khí xuống để đứng về hàng ngũ của những người biểu tình như một hành động thể hiện tinh thần đoàn kết. Đám đông hô vang, "Chúng tôi không ở đây vì vài đồng bạc lẻ."

Thực tế, ngay cả khi hai thành phố lớn nhất nước đã ngừng kế

hoạch tăng giá xe bus, tàu điện ngầm và xe điện, các cuộc biểu tình vẫn không dừng lại. Người ta lên tiếng về các vấn đề khác. Họ phản đối tình trạng tham nhũng tràn lan đang tàn phá đất nước; thể hiện sự không hài lòng với chất lượng của các trường học, bệnh viện, về việc mất kiểm soát chi tiêu công; và nói lên ý kiến của mình về chính phủ và về World Cup. Đó là cuộc biểu tình của giai cấp trung lưu mới mà chính phủ của Lula da Silva và Dilma Rousseff đã góp phần tạo ra: Họ là một phần của xã hội muốn gia nhập thế giới thứ nhất, nhưng khi nhìn thấy những công trình chậm tiến độ, những dự án thất bại, hàng trăm vấn đề không được giải quyết ở Brazil, họ muốn nói ra tiếng nói của mình. Một cuộc nổi loạn hiện đại, với lực lượng chính là những người trẻ.

Trước một cuộc biểu tình, Carla Daudes, một nhà làm phim 23 tuổi người Brazil, đã cho đăng tải một đoạn video giải thích lý do cô nói "không" với World Cup 2014: "Nó sẽ tiêu tốn tới 30 triệu USD, bằng cả ba kỳ World Cup trước gộp lại. Hãy nói cho tôi biết: liệu chúng ta có cần thêm những sân bóng mới ở một đất nước mà tỉ lệ mù chữ là 21%... ở một đất nước đứng thứ 85 theo chỉ số phát triển con người, nơi có 13 triệu người đang chết đói và nơi rất nhiều người khác đã chết trong khi chờ được chữa trị?"

Từ văn phòng ở São Paulo, Juca Kfouri bình luận: "Số khán giả trung bình tới các sân vận động ở Brazil là 15.000, ít hơn ở giải MLS của Mỹ, ít hơn Championship[43] ở Anh và ít hơn cả giải hạng Hai ở Đức. Hầu hết các sân vận động của chúng tôi được xây dựng trong thời kỳ độc tài, là thời kỳ mà sự hòa hợp có được là nhờ thông qua futebol. Và giờ, với nền dân chủ, chúng tôi lại đang làm điều tương tự. Thay vì tổ chức một kỳ World Cup theo nhu cầu của Brazil, những người có quyền lại muốn làm như Nam Phi và Đức. Họ xây và cải tạo những sân bóng mà người Brazil chúng tôi vẫn gọi là "những con voi trắng", như các sân bóng ở Manaus, Brasilia và Cuiabá. Đấy là những thành phố không có đội bóng đang chơi ở giải hạng Nhất hay hạng Hai. Thật lố bịch. Tại sao lại đổ ngần ấy tiền vào các sân bóng trong khi không có một xu nào cho các bệnh viện hay trường học?

[43] Giải hạng Nhất - N.D.

"Khi Brazil được trao quyền đăng cai World Cup 2014, những ý kiến phản đối không nhiều lắm. Nhưng bây giờ người ta bắt đầu nhìn ra sự thật, và Confederations Cup chính là giọt nước làm tràn ly. Lúc này người ta xuống đường để thể hiện những ý kiến của mình."

Người Brazil cuối cùng cũng nhận ra rằng họ đã bị dắt mũi bởi các chính trị gia, những người muốn lợi dụng World Cup để chen chân vào hàng ngũ những nước lớn trên thế giới. Với họ, đó là cơ hội ngàn năm có một để cho thế giới thấy Brazil là như thế nào: một nền dân chủ vững bền, một đầu tàu ở khu vực Nam Mỹ, và một quốc gia sẵn sàng gia nhập hàng ngũ nước lớn. World Cup sẽ là động lực để phát triển mạnh mẽ hơn, giàu có hơn, sung túc hơn - nó sẽ giúp thay đổi cuộc sống của người Brazil, theo hướng tốt lơn. Nhưng không khó để nhận ra rằng lợi nhuận của World Cup sẽ chui vào túi của FIFA và của một nhóm nhỏ khác, trong khi những người dân thường thì bị đá ra khỏi nhà, ra khỏi các favela, để lấy chỗ xây sân vận động, sân tập, hoặc những khu liên hiệp thể thao phục vụ Olympics 2016.

Trò lừa bịp đã bị vạch trần. Đã xuất hiện nhiều tin đồn về tình trạng đội vốn như trong trường hợp của sân Maracana hay sân Mané Garrincha ở Brasilia; về tình trạng đưa và nhận hối lộ ở chỗ này chỗ kia; về những công trình không bao giờ được xây lên như hứa hẹn; về việc kiểm soát tội phạm một cách hình thức - hóa ra họ chỉ cố hạ nhiệt ở một vài favela bằng cách chuyển các băng nhóm từ khu này về khu kia của thành phố. Càng ngày người ta càng thấy rõ World Cup thực chất là gì. Hàng trăm băng rôn, biển hiệu được mang theo trong các cuộc biểu tình ở các thành phố của Brazil hay được treo bên ngoài các sân vận động ghi những thông điệp mạnh mẽ: “World Cup có phải là một ưu tiên của Brazil không?”, “Chúng tôi muốn trường học và bệnh viện chứ không phải FIFA”, “FIFA biến đi”; “World Cup không dạy được bọn trẻ”, “Chúng tôi không muốn World Cup, chúng tôi muốn metro”, “Không World Cup! Sức khỏe và Giáo dục!”, “Con các ngài bị ốm, các ngài có mang nó tới sân vận động không?”, “Có bao nhiêu trường học ở bên trong Mané Garrincha?”, “Nhật Bản: chúng tôi muốn đổi bóng đá của mình lấy giáo dục của họ”, “Brazil, thức tỉnh đi: liệu một giáo viên có đáng giá hơn Neymar không?”

Nhưng chỉ trong vòng vài ngày, sau khi đã chứng kiến đủ những cuộc biểu tình trên các đường phố Brazil, chính phủ đã làm điều mà không ai ngờ tới. Các hành động trấn áp đầy bạo lực từ cảnh sát ban đầu được thay bằng thái độ thấu hiểu và ủng hộ những người chống đối.

Kế hoạch tăng vé được hủy; Dilma thông báo sẽ đầu tư vào giao thông công cộng; Tòa án tối cao Brazil tống giam một thượng nghị sĩ với tội danh tham nhũng (thực tế là quản thúc tại gia), một động thái chưa từng thấy; thuế dầu mỏ được đầu tư vào cải tạo trường học và nâng cấp hệ thống giáo dục; Quốc hội thông báo

vẫn tiếp tục làm việc ngay trong thời điểm đội tuyển Brazil thi đấu.

FIFA thì phản ứng một cách âm thầm. Họ cho hạ hết cờ ở Đại bản doanh đặt tại khách sạn Copacabana Palace ở Rio và gỡ hết phù hiệu FIFA khỏi những chiếc xe công vụ. Song chủ tịch Sepp Blatter vẫn không giấu giếm sự khó chịu với những tiếng huýt sáo mà ông phải nhận trong lễ khai mạc Confederations Cup ở Brasilia. Ông nói: "Ở đây, bóng đá quan trọng hơn sự bất mãn của một vài người. Những kẻ chống đối đang lợi dụng bóng đá và sự có mặt của giới truyền thông để thu hút thêm sự chú ý vào những cuộc biểu tình của họ." Ông ta kết luận: "Brazil xin đăng cai World Cup. Chúng tôi không hề ép họ phải tổ chức nó. Brazil biết rằng để có thể tổ chức được một kỳ World Cup thành công, họ cần phải xây dựng các sân vận động. Thế nên nếu chính phủ có vấn đề với người dân, thì đó là vấn đề của họ, không phải của chúng tôi."

Marco Polo del Nero, phó chủ tịch Liên đoàn bóng đá Brazil, đồng thời là đại diện của Brazil ở FIFA, khẳng định "199 triệu người đang tập trung làm việc của mình, số đi biểu tình chỉ có một nhóm nhỏ thôi."

Rộ lên thông tin nói rằng nếu tình trạng hỗn loạn này cứ kéo dài, FIFA có thể quyết định tổ chức một số trận cuối cùng của giải đấu ở một quốc gia khác. Những ngọn lửa chống đối bắt đầu hạ nhiệt sau khi tin đồn này xuất hiện.

Chính phủ đang có trong tay nhiều vũ khí, một trong đó là chuyến thăm của Giáo hoàng Francis hồi cuối tháng 7/2013. Bầu không khí vẫn rất căng thẳng, nhưng Brazil đã sẵn sàng đương đầu với những cơn gió dữ.

Kfouri bình luận: "Thật là trớ trêu, khi cả nước đang rất ổn thì đội tuyển Brazil lại không; giữa họ với các cổ động viên chẳng hề có mối liên hệ nào. Những cuộc biểu tình chứng tỏ đất nước đang không ổn, nhưng Brazil [đội bóng] thì lại có phong độ tốt, và mối liên hệ với người dân Brazil lại được làm mới, được củng cố. Quốc ca được cả các cầu thủ, cổ động viên lẫn những người phản đối ở bên ngoài các sân vận động hát với cùng cảm xúc, cùng nhịp điệu."

Giữa La Canarinha[44] và phong trào phản đối có sự kết nối - không như Pelé, người buột miệng nói một câu đáng tiếc ("Hãy quên mớ hỗn độn này và nghĩ về Brazil") nhưng nhanh chóng rút lại. Cũng không như Ronaldo, "O Fenómeno", người nói rằng "World Cup

được chơi trong các sân vận động, chứ không phải trong bệnh viện." Anh cũng nhanh chóng rút lại bình luận của mình, khẳng định lời của anh đã bị diễn giải sai. Trừ những phát ngôn đáng tiếc ấy, đội tuyển Brazil toàn tâm toàn ý ủng hộ những người biểu tình. Dani Alves, Fred, Hulk và David Luiz không ngại ngần nói ra ý kiến của mình khi được các cựu danh thủ như Romario và Rivaldo yêu cầu. Cả Neymar cũng lên tiếng.

[44] Biệt danh của đội tuyển Brazil - N.D.

Trong trận đấu đầu tiên ở Confederations Cup, gặp Nhật Bản vào ngày 15/6, Neymar ghi bàn mở tỉ số chỉ sau 3 phút. Marcelo tạt bóng từ cánh trái. Fred khống chế bóng bằng ngực, và khi trái bóng cũng còn đang nẩy trên không sau cú chạm đất đầu tiên, Neymar tung ra một cú volley nửa nẩy đưa bóng găm thẳng vào nóc lưới ở tốc độ 98km/h. Không thể có khởi đầu nào tốt hơn cho trận đấu diễn ra trên sân Mané Garrincha.

Trước trận đấu thứ hai, diễn ra vào ngày 19/6/2013, tân binh của Barcelona đăng lên trang Facebook cá nhân: "Buồn vì tất cả những gì đang diễn ra ở Brazil. Tôi vẫn luôn hy vọng rằng chuyện sẽ không bao giờ tới mức khiến mọi người phải xuống đường để có thể có được điều kiện tốt hơn liên quan tới giao thông, y tế, giáo dục và kiểm soát tội phạm. Tất cả những điều đó là NHIỆM VỤ của chính phủ. Bố mẹ tôi đã làm việc chăm chỉ để mang tới cho tôi và em gái một cuộc sống tốt hơn... Hôm nay, bởi những thành công mà tôi vinh dự có được, những bình luận của tôi có thể nghe có vẻ dân túy, nhưng thực sự thì không phải vậy. Hãy giương cao ngọn cờ cho những người biểu tình ở khắp nơi trên đất nước Brazil. Tôi là NGƯỜI BRAZIL và tôi yêu đất nước của mình!!! Tôi có gia đình và bạn bè đang sống ở Brazil. Vì lý do đó, tôi muốn Brazil trở thành một nơi tốt hơn, công bình hơn, an toàn hơn, khỏe mạnh hơn và TRUNG THỰC hơn!!! Cách duy nhất tôi có thể đại diện và bảo vệ cho Brazil là chơi bóng. Nhưng riêng trong trận đấu với Mexico hôm nay, tôi sẽ bước ra sân với niềm cảm hứng từ phong trào của người dân."

Trong trận đấu với Mexico ở Fortaleza, những cuộc biểu tình và đụng độ đã lan tới sân vận động. Bên trong, các cổ động viên ủng hộ đội nhà từ đầu tới cuối. Những biển hiệu và băng rôn phản đối vẫn xuất hiện, nhưng các cổ động viên và đội bóng ở cùng một phía. Người ta vẫn tiếp tục hát quốc ca ngay cả khi nhạc đã hết. Một lần nữa, Neymar lại là người tạo nên sự khác biệt; đúng hơn thì trận đấu gần như là màn trình diễn của một người. Sau 9 phút, từ một quả tạt của Dani Alves, bóng bật người Rodriguez đổi

hướng và tìm tới vị trí của Neymar, người tung ra một cú volley bóng sống không thể cản phá. Tới phút 90, Neymar tận dụng sự lỏng lẻo của hàng thủ Mexico, đi bóng qua ba người trước khi chuyền dọn cỗ cho Jo nâng tỉ số lên 2-0.

Mexico, đối thủ kỵ dơ của Brazil, những người đã gây đau đớn cho La Canarinha trong trận chung kết Olympic 2012, bị loại. Neymar lần thứ hai được bầu là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu.

Trận đấu cuối cùng ở bảng A là với Italia, diễn ra vào thứ Bảy, ngày 22/6, ở Salvador de Bahia. 5.000 người biểu tình phản đối chi phí tổ chức World Cup ngày càng tăng cao. Những tấm băng rôn họ mang theo ghi: "Chúng tôi xuống đường vì một thế giới tốt đẹp hơn", "Chúng tôi không chống lại đất nước, chúng tôi chống lại nạn tham nhũng."

Những người biểu tình bị chặn lại bởi 1.500 cảnh sát. Trong khi trận đấu diễn ra, đoàn biểu tình tiến tới sát sân vận động hơn một chút, buộc cảnh sát phải sử dụng hơi cay và đạn cao su. Trong khi đó ở trên sân, Brazil bước vào trận đấu cùng thành tích đối đầu khá "lẫn lộn" với Italia. Hồi tháng 3, trong một trận giao hữu ở Geneva, Brazil đã phải vật vã lắm mới có được trận hòa 2-2 sau khi đã bị đối phương dẫn trước 2 bàn.

Nhưng lần này, Italia không tung ra được một cú sút trúng đích nào trong 45 phút đầu tiên. Các cầu thủ Brazil tuy vượt trội về thời gian kiểm soát bóng nhưng cũng không làm được gì đáng kể. Phải tới phút bù giờ của hiệp một thì Brazil mới mở được tỉ số, do công của cầu thủ dự bị Dante, người mang áo số 13. Cú đá phạt của Neymar tìm tới đầu của Fred; Buffon cản được, nhưng Dante có mặt kịp thời để đưa bóng vào lưới.

Tuy nhiên, thế trận đã đảo chiều trong hiệp hai. Azzurri đẩy cao đội hình và gỡ hòa từ một bàn thắng đẹp của Giaccherini, người nhận bóng sau một cú đánh gót của Mario Balotelli. Nhưng Neymar vẫn chưa chịu đầu hàng. Khi Neymar được hưởng một quả phạt ở sát vòng cấm, các cầu thủ Italia đã phản đối trọng tài khá gay gắt: Họ cho rằng Neymar đã ăn vạ, rằng không hề có pha phạm lỗi, rằng Neymar chỉ chờ Maggio chạm vào để ngã xuống.

Neymar lạnh lùng làm việc của mình. Một cú sút hoàn hảo, đánh lừa được Buffon. Một bàn thắng theo phong cách của Zico hay Didi. Đó là bàn thắng thứ 3 của Neymar trong 3 trận. Balotelli cố gắng tái hiện pha đá phạt của Neymar. Anh tung ra một cú nã đại bác, nhưng Julio Cesar đỡ được.

Brazil chưa dừng lại. Fred ghi bàn nâng tỉ số lên 3-1. Italia không chịu đầu hàng và gỡ lại một bàn. Maggio có cơ hội ghi bàn gỡ hòa. Nhưng sau đó, Fred ghi thêm một bàn nữa để an bài trận đấu; tỉ số chung cuộc là 4-2.

Cuộc đối đầu được chờ đợi giữa Balotelli và Neymar đã khép lại với phần thắng tạm nghiêng về "Juninho". Brazil giành thắng lợi, nhưng đó không phải là một cuộc dạo chơi. Các bình luận viên châu Âu tỏ ra không ấn tượng. John Carlin, nhà văn và phóng viên người Anh, tổng kết trên El País như sau: "Những người biết tới bóng đá Brazil qua hình ảnh của Pelé, Rivelino, Tostão, hay Zico và Sócrates, hay thậm chí là Romario sẽ không thể tin nổi những gì mà họ nhìn thấy ở Confederations Cup, giải đấu thử nghiệm cho World Cup năm sau (nhưng hãy hy vọng là không phải như thế). Brazil tỏ ra dè dặt, chơi phòng ngự, và không thể hiện được niềm vui. Không hề có samba bóng đá. Hoàn toàn là thuyết vị lợi."

Quan điểm của ông nhận được sự đồng tình của nhiều người. Một số người nói về antifutebol (phản bóng đá), số khác cố gắng giấu sự thất vọng của mình bằng cách tập trung vào điểm sáng Neymar.

Ở Brazil, người ta phê phán nhưng đồng thời cũng hài lòng, bởi vì họ biết rằng Confederations Cup chỉ là một giải đấu thử nghiệm với Scolari, bước đầu tiên trong việc lắp ghép một đội tuyển có thể chơi ở World Cup. Ngoài ra, họ đã giành quyền vào chơi trận bán kết với Uruguay. Những ký ức về sự kiện Maracanazo, diễn ra vào ngày 16/7/1950, lại ùa về.

Luis Suárez nói rằng anh biết bàn thắng của Ghiggi được ghi vào góc gần; Edinson Cavani chỉ nghe về nó khi đã 20 tuổi; Diego Forlán thì tỏ ra triết lý: "Nó là một lời nhắc nhở rõ ràng về những gì mà chúng tôi có thể làm được, nhưng nó chẳng giúp được gì cho chúng tôi hôm nay."

Thực sự thì những ký ức về quá khứ không giúp chúng ta đối diện với hiện tại tốt hơn. Đúng là Brazil đã không vào trận với khí thế hừng hực như trong ba trận đấu trước đó, nhưng dù sao thì họ cũng kiểm soát được trận đấu. Julio Cesar và Neymar đã lên tiếng khi Brazil cần. Cesar cản được một quả penalty được thực hiện bởi Diego Forlán, đồng đội cũ của anh ở Internazionale. Pha hỏng ăn penalty đó có vẻ đã đánh sụp Forlán; anh không thể gượng dậy để chơi tốt như trước nữa.

Neymar không ghi bàn, nhưng anh là trung tâm trong cả 2 bàn

thắng của Brazil. Paulinho bấm bóng qua đầu hàng thủ Uruguay cho Neymar thoát xuống; anh kịp khống chế bóng bằng ngực, nhưng góc sút đã trở nên rất hẹp. Dù vậy Neymar vẫn kịp chích bóng, buộc Muslera phải đẩy bóng ra. Fred có mặt kịp thời để đá bồi thành công.

5 phút trước khi hết giờ, lại là Neymar. Từ quả đá phạt góc của anh bên góc trái, Paulinho bật cao, đánh bại Cáceres và Muslera, người tỏ ra lưỡng lự giữa việc băng ra bắt bóng và giữ vị trí trong khung thành. Trận đấu kết thúc với tỉ số 2-1, Brazil đã có thể nghĩ tới đối thủ mà họ sẽ gặp trong trận chung kết.

Đó không phải là một trận đấu dễ xem: nó diễn ra rời rạc, và trong hiệp hai hoàn toàn bị kiểm soát bởi Charrua (Uruguay), những người suýt nữa đã có được chiến thắng sau bàn gỡ của Cavani. Đó là trận đấu mà bóng đá thì ít nhưng căng thẳng và bất ổn thì nhiều, và chỉ được quyết định trong những phút cuối của thời gian đá bù giờ. Brazil đã không thể hiện được vẻ phong nhã, chất thơ, jogo bonito như mọi người kỳ vọng. Họ chỉ tập trung vào việc làm thế nào để chiến thắng.

Một khoảnh khắc đáng nhớ là khi Neymar gửi tới Álvaro González những nụ hôn gió. Khi tiền vệ người Uruguay trên đường rời sân để nhường chỗ cho người khác, anh ta đi lại gần Neymar, lúc đó đang chuẩn bị đá phạt góc, và buông ra những lời thóa mạ. Đáp lại, Neymar chỉ im lặng và "bắn" cho anh ta một cái hôn. Rồi một cái nữa. Các cổ động viên cười thích thú.

Ở Fortaleza, trong khi giới cảnh sát bận rộn chống đỡ những người biểu tình, Tây Ban Nha đánh bại Italia của Cesare Prandelli trên chấm 11 m giống như hồi EURO 2008. Sau 120 phút mà không có bàn thắng nào được ghi, trận đấu bước vào loạt luân lưu và kết thúc với phần thắng 7-6 nghiêng về các nhà vô địch thế giới.

La Roja (Tây Ban Nha) bay tới Rio chuẩn bị cho trận chung kết tất cả đều chờ đợi. Neymar nói trong buổi họp báo trước trận: "Giờ tôi có thể nói điều này. Đây là trận chung kết mà tất cả mọi người đều chờ đợi. Tây Ban Nha là đội bóng xuất sắc nhất trên thế giới ở thời điểm này; họ là đội được đánh giá cao hơn, nhưng Brazil cũng không thiếu những cầu thủ giỏi."

Neymar nói rằng được đối đầu với những người đồng đội tương lai là một vinh dự: "Sẽ rất nhiều cảm xúc. Tôi chúc họ điều tốt đẹp nhất - nhưng không phải cho trận này."

Báo chí hỏi Neymar bí quyết để đánh bại Tây Ban Nha là gì. "Điều quan trọng là không được phép sợ hãi. Chúng ta phải đủ dũng cảm để thực hiện những pha rê dắt và phô diễn các kỹ năng. Maracanã sẽ là cầu thủ thứ 12 của chúng tôi."

Ai là người Neymar ngại gặp nhất trong đội hình Tây Ban Nha? "Iker Casillas. Anh ấy ở trong đội tôi trong game FIFA. Anh ấy là một trong những thủ môn xuất sắc nhất trên thế giới, và là một trong những người xuất sắc nhất mọi thời đại. Hy vọng tôi có thể một lần đánh bại anh ấy." Cuộc họp báo kết thúc.

Phút 44 của trận chung kết, Oscar, cùng với Neymar, thực hiện một pha phản công chớp nhoáng. Tới sát vòng cấm, Oscar giữ bóng lại một thoáng. Neymar lùi lại để không rơi vào thế việt vị và nhận bóng; sau một nhịp đẩy bóng bằng chân trái, anh tung ra một cú sút như đại bác Exocet cũng bằng chân trái làm tung nóc lưới trong sự bất lực của Casillas. Một bàn thắng tuyệt vời, và số 10 của Brazil đã ăn mừng nó bằng cách nhảy vào vòng tay của các cổ động viên.

Đó là bàn thắng thứ 4 của Neymar ở Confederations Cup và đó là một bàn thắng then chốt, bởi nó giúp Brazil vươn lên dẫn trước 2-0. Fred đã mở tỉ số chỉ sau 1 phút 33 giây sau một pha hỗn loạn trong vòng cấm. Neymar cũng có công trong bàn thắng ấy khi là người chạm bóng ngay trước khi Fred ghi bàn. Trận đấu kết thúc với tỉ số chung cuộc 3-0; Fred ghi một bàn thắng khác ở thời gian đá bù của hiệp hai.

Maracanã nhanh chóng bật sang chế độ hội hè. Tây Ban Nha, những người không thua một trận chính thức nào kể từ World Cup 2010 ở Nam Phi (Thụy Sĩ 1, Tây Ban Nha 0), hoàn toàn bất lực. Brazil đã dồn hết tất cả những gì họ có vào trận đấu này. Mỗi cầu thủ đều là một chiến binh. Từ David Luiz, người có pha cứu bóng ngay trên vạch vôi sau pha dứt điểm của Pedro, tới Neymar, người không chỉ ghi bàn mà còn kiếm được quả phạt khiến Piqué bị đuổi, buộc huấn luyện viên Vicente del Bosque phải rút hậu vệ Arbeloa ra. Cậu bé vàng không chỉ tấn công mà còn phòng ngự nữa.

Với những nỗ lực của mình, anh được FIFA trao giải cầu thủ xuất sắc nhất giải đấu. Anh tham dự Confederations Cup ngay sau khi ký hợp đồng với Barcelona; một nửa thế giới muốn xem anh đá đấm như thế nào. Bị đẩy vào một bài test kiểu ấy thật chẳng dễ dàng gì. Nhưng Neymar đã vượt qua hết một cách ấn tượng. Trái tim của Maracanã, trong buổi tối đáng nhớ 30/6/2013, là bối cảnh

cho bức hình trong mơ: Neymar cắn tấm huy chương dành cho nhà vô địch phía sau 3 danh hiệu mà anh khao khát: Confederations Cup, Quả bóng Vàng cho cầu thủ xuất sắc nhất, và Chiếc Giày Đồng cho chân sút ghi nhiều bàn thắng thứ 3.

Chương 26
Barcelona

Đêm gala tại trung tâm hội nghị Grand Connaught Rooms ở London. Những bộ tuxedo, nơ con bướm, bữa tối ngon, những bài phát biểu và chúc tụng. Đó là một bữa tiệc sinh nhật. Bóng đá kỷ niệm tuổi thứ 150 của mình. Trên khu vực thuộc đường Great Queen nằm ở trung tâm của London này từng có một địa danh là quán rượu nhà Freemanson. Chính ở đó, vào ngày 26/10/1883, Sir Ebenezer Cobb Morley, sáng lập viên và là đội trưởng của Barnes Football Club, cùng đại diện của 11 câu lạc bộ và tổ chức thể thao khác đã gặp nhau "với mục tiêu phát triển một bộ mã các luật lệ chung và trên nữa là thông qua một bộ điều lệ cho liên đoàn", như những gì tờ London Daily News đã viết trong bài đưa tin về sự kiện. Chính ở đó, sau một vài tranh cãi, bóng đá hiện đại đã ra đời và liên đoàn bóng đá quốc gia đầu tiên được thành lập: Liên đoàn bóng đá Anh (FA).

Chủ trì bữa tiệc ở Grand Connaught không ai khác ngoài Hoàng tử William, chủ tịch của FA và là một cổ động viên trung thành của Aston Villa. Trong phần phát biểu, Hoàng tử khẳng định: "Bóng đá là một quyền lực đáng kể trên thế giới và có thể làm được rất nhiều điều tích cực. Có rất nhiều người yêu bóng đá, tôn trọng bóng đá và tận hưởng bóng đá hơn bất cứ thứ gì trên đời." Cuối bài phát biểu, ông đề nghị nâng ly chúc mừng các khách mời, và chúc FA cũng như bóng đá sẽ tồn tại thêm ít nhất 150 năm nữa.

Vài giờ trước, cách đó 1.488 km, một bữa tiệc bóng đá khác đang được tổ chức: Barcelona với Real Madrid. Trận El Clásico thứ 225 trong lịch sử, và là đầu tiên của Neymar Jr trong màu áo Barça.

"Đây là trận đấu mà tất cả mọi cầu thủ đều mong muốn được góp mặt, để thể hiện thứ futebol tuyệt nhất của mình", Neymar tâm sự với Barça TV. Anh nhớ lại những trận đấu kinh điển khác. Trận

clásico mà anh nhớ nhất là trận đấu mà Ronaldinho, ngay tại Santiago Bernabéu, ghi 2 bàn và nhận được một màn vỗ tay tán thưởng từ chính các cổ động viên của Madrid, vào ngày 19/11/2005. Neymar nói rằng anh cũng đã được trải nghiệm rất nhiều trận đấu "kinh điển" hấp dẫn khi còn ở Brazil. Trận đầu tiên mà anh tham gia là trận đấu với Palmeiras, ở bán kết Paulistão, mà Santos giành chiến thắng; sau đó là trận chung kết với Corinthians mà Santos thua; và sau đó nữa là trận đấu với São Paulo. Neymar tiếp tục: "Bầu không khí trong tuần trước khi trận đấu diễn ra cũng rất nóng, giống ở đây. Điều duy nhất mọi người nói tới là trận đấu; nó là chủ đề được bàn tới nhiều nhất trên báo chí cũng như giữa các cổ động viên. Có những cầu thủ của hai đội bình thường là bạn bè, nhưng trước trận đấu kiểu gì cũng phải cạnh khóe nhau ít câu. Đó chính là điều tuyệt vời của bóng đá."

Anh biết rằng, với anh, trận clásico sắp tới, diễn ra vào thứ Bảy, 26/10/2013, là đặc biệt quan trọng. Anh hy vọng mình sẽ chơi tốt và giành chiến thắng.

Gần 3 tháng đã trôi qua kể từ khi Neymar gia nhập Barcelona. Sau Confederations Cup, Neymar có hai ca tiểu phẫu, một là cắt amidan, và một để chỉnh lại vách ngăn mũi. Sau đó là một kỳ nghỉ ngắn với bạn bè. Bạn gái anh, Bruna, đã kết thúc chương trình Dancing with the Stars ở Brazil và cả hai cùng nhập bọn với bạn bè của cô ở châu Âu: Rome và Athens. Bảo tàng và lịch sử cổ đại cho cô; biển xanh, cát trắng, nắng vàng, thư giãn và tiệc tùng cho Neymar. Neymar làm đúng những gì mà bác sĩ yêu cầu, trước khi bắt chuyến bay trở lại Cuidad Condal. Anh có mặt ở Barcelona vào buổi sáng ngày 28/7. Ngày tiếp theo sẽ là ngày anh gặp gỡ các đồng đội mới. Sau một cuộc kiểm tra y tế nhanh là buổi tập đầu tiên ở Ciutat Esportiva với Messi và đồng đội. Khi buổi tập kết thúc, Neymar tweet: "meu sonho virou realidade. Obrigado Senhor!" ("Giấc mơ của con đã thành hiện thực. Cảm ơn Người!")

Vào ngày 30/7, anh có mặt trên chuyến bay tới Ba Lan để đá giao hữu với Lechia Gdansk. Trên sân PGE Arena, các cổ động viên Ba Lan treo sẵn một băng rôn có vẻ đã nhuốm màu thời gian (trên đó có hình ảnh của Guardiola, Messi, Puyol và Cruyff cùng một tiêu ngữ viết bằng tiếng Calanoia Tots units fem força ("Cùng với nhau chúng ta sẽ mạnh mẽ hơn"). Họ muốn xem Messi và Neymar chơi bóng cùng nhau. Nhưng họ nhanh chóng cảm thấy thất vọng. Neymar bắt đầu trận đấu từ băng ghế dự bị và chỉ vào sân ở phút 78, thay cho vị trí của Alexis, nhưng lúc đó Messi đã được thay ra rồi. Nghĩa là màn ra mắt của Neymar trong màu áo Barcelona chỉ diễn ra trong vòng 12 phút của một trận đấu kết thúc với tỉ số hòa

2-2. Không nhiều, rõ ràng, nhưng với Neymar thì thế là đủ để nở một nụ cười: "Barcelona hay hơn nhiều so với tôi nghĩ. Cảm giác rất tuyệt. Tôi rất hạnh phúc khi có thể được nói chuyện với Messi, được ở gần Xavi và Iniesta." Anh nói anh đã nỗ lực hết sức để có thể thích nghi càng nhanh càng tốt với cách chơi của Barça, mà anh đánh giá là "el más bonito del mondo" ("hay nhất trên thế giới").

Anh không thể chờ được tới ngày chơi trận đầu tiên ở Camp Nou.

Cơ hội của Neymar đã đến vào ngày 2/8, trong trận đấu tranh "Trofeo Joan Gamper", một trận đấu đặc biệt.

Tiêu ngữ của giải đấu ghi Nueva temporada, nuevos sueños ("Mùa giải mới, giấc mơ mới"). Tất cả đều đúng. Barça có một huấn luyện viên mới: Gerardo "El Tata" Martino, vị huấn luyện viên người Argentina từng chơi bóng cho Newell's Old Boys ở Rosario, thành phố nơi Leo Messi sinh ra và bắt đầu chơi bóng. Cuộc chuyển giao được tổ chức một cách gọn ghẽ, sau khi huấn luyện viên Tito Vilanova phải từ chức vì sức khỏe yếu (ông bị ung thư tuyến nước bọt). Barça cũng có một ngôi sao mới: Neymar chuẩn bị có màn ra mắt, giống như Tata. Barcelona cũng mới vừa nói lời từ biệt với Antoni Ramallets, người đã qua đời ở tuổi 89. "Con mèo của Maracanã" là một trong những huyền thoại của câu lạc bộ, người đã giành 5 danh hiệu Zamora[45] trong màu áo Barça.

[45] Cho thủ môn xuất sắc nhất Liga - N.D.

Bất chấp cái nóng của buổi tối tháng 8, 81.000 cổ động viên đã có mặt để phủ kín sân Camp Nou. Họ muốn bày tỏ niềm tiếc thương với số 1 huyền thoại vừa qua đời, đồng thời tự khám phá xem họ có thể chờ đợi gì trong mùa giải phía trước.

Họ sẽ trở về nhà trong hạnh phúc, biết chắc rằng tương lai của đội bóng sẽ rất tươi sáng. Barcelona hủy diệt Santos với tỉ số 8-0. Leo Messi là người mở tỉ số, và chỉ trong vòng nửa giờ đồng hồ, trận đấu coi như đã được an bài. Neymar vào sân trong hiệp hai, sau sự cố một người bất thình lình chạy xuống sân với hy vọng được ôm anh một cái. Cần tới tám nhân viên an ninh mới có thể giữ được người đàn ông này lại. Neymar mang áo số 11; anh được đám đông hoan nghênh nhiệt liệt khi vào sân.

Neymar đá ở bên cánh trái, nơi anh phải đối đầu với Arouca. Anh được thi đấu cùng Messi trong 15 phút. Neymar cũng biểu diễn một số động tác kỹ thuật, nhưng anh có vẻ quan tâm tới việc

chuyền bóng hơn là cố gắng ghi bàn. Anh cố gắng không làm gì thái quá, nhưng rốt cuộc vẫn tung ra được một đường kiến tạo hoàn hảo cho Cesc Fàbregas ghi bàn thắng thứ 6 cho Barcelona. Về cuối trận, Neymar có cơ hội ghi bàn nhưng lại sút bóng dội xà ngang khung thành của Vladimir.

Trong buổi họp báo sau trận, Neymar nói: "Cảm xúc của tôi hiện giờ rất kỳ lạ. Tôi hạnh phúc với chiến thắng cho đội bóng mới và các đồng đội mới, nhưng lại thấy buồn cho các đồng đội cũ ở Santos, những người tôi luôn quan tâm."

Ngày tiếp theo, báo chí Brazil đã dành cho Peixe những lời lẽ nặng nề. Lance viết, "Thật là một sự sỉ nhục! Không thèm cố gắng và chỉ tung Neymar vào sân trong hiệp hai, Barça cũng có thể làm nhục Santos." Tờ báo này sáng tạo ra một từ mới dành riêng cho bộ đôi xuất sắc nhất trên thế giới - "LioNey". Cái tên nghe rất kêu này sẽ dần trở nên quen thuộc trên báo chí.

Sau cúp "Gamper" là "Peace Tour": toàn đội Barcelona tới một phòng khám ở sân vận động Bloomfield ở Tel Aviv, giao lưu với các em nhỏ người Israel và Palestine. Sau đó họ sẽ bắt đầu tour du đấu châu Á của mình, với các điểm đến là Thái Lan và Malaysia.

Santos, trong khi đó, trở về nhà trong nỗi xấu hổ tột cùng. Đó là một cuộc khủng hoảng; các cổ động viên đã tổ chức những cuộc biểu tình trước trận clásico giữa Santos với Corinthians.

Sau buổi tập ở CT O Rei và trước cuộc họp báo (nơi đội trưởng Edu Dracena và phó chủ tịch Odilio Rodrigues Filho cố gắng trấn an truyền thông), O Rei và Victor Andrade chia sẻ những suy nghĩ của mình về việc Neymar chơi bóng ở Camp Nou. Victor, người trẻ hơn Neymar ba tuổi và cũng được đào tạo ở Santos, nói rằng anh học được rất nhiều từ người đồng đội cũ: "Khi tôi được lên đội Một, anh ấy đã giúp đỡ tôi rất nhiều. Anh ấy cho tôi những lời khuyên bổ ích về việc nên hành xử thế nào trên sân bóng. Anh ấy khuyên tôi không nên căng thẳng; anh ấy dạy tôi khi nào thì là thời điểm tốt nhất để rê bóng, khi nào chuyền bóng lại hợp lý hơn. Làm việc này, làm việc kia, giữ vị trí này, làm sao tránh bị kèm. Tôi đã nghe theo những lời khuyên của anh ấy và ơn Chúa, mọi việc vẫn đang diễn ra rất tốt."

Chàng trai trẻ nói về Neymar: "Trên sân, Neymar thực sự kỳ diệu, anh ấy nhanh, linh hoạt, và lúc nào cũng có thể ứng biến. Anh ấy làm điều mà không ai chờ đợi. Chắc chắn anh ấy là một trong những cầu thủ hay nhất mà tôi từng thấy, ngoài ra còn là một

đồng đội thực thụ. Ngoài sân, anh ấy rất khác. Anh ấy rất hài hước, và thích được ở cùng với bạn bè, gia đình. Tôi phải nói rằng tôi đã có một quãng thời gian tuyệt vời với anh ấy."

Về việc Neymar chơi bóng cho Barcelona, Victor chia sẻ: "Cảm giác khi anh ấy là đối thủ rất kỳ lạ, nhất là khi mới cách đây 3 tháng anh ấy còn chơi bóng bên cạnh tôi. Thực ra thì đó cũng không phải là vấn đề lớn, bởi khi trọng tài nổi còi, bạn không còn nghĩ nhiều về điều đó nữa."

Anh tiếp tục bằng việc nói rằng họ đã không nói với nhau nhiều về bóng đá, mà chủ yếu là về cảm giác nhớ nhà của Neymar: "Phải sống xa Brazil là điều không hề dễ dàng."

Điều khiến Ricardo Rosa, người chuẩn bị thể lực ở Santos, lo lắng lại không phải là nỗi nhớ nhà của Neymar, mà là cân nặng của anh. Ông biết rằng ban huấn luyện Barcelona muốn Neymar tăng thêm 3 kg nữa để thích nghi với bóng đá châu Âu, và rất lo ngại về điều đó; "Nó có thể trở thành một thảm họa. Anh ấy có thể đánh mất những phẩm chất của mình như điều từng xảy ra với nhiều cầu thủ khác. Đúng là nếu anh nhìn vào Neymar, anh sẽ thấy anh ấy rất mỏng cơm, cơ bắp cũng không phát triển. Nhưng thực tế thì anh ấy rất, rất khỏe. Chân của anh ấy được tạo ra để chạy, để rê dắt, và để nhảy nhót xung quanh những người khác. Anh ấy linh hoạt, nhanh nhẹn và, không như các tiền đạo khác, sở hữu một sức bền tuyệt vời. Anh ấy không bao giờ cảm thấy mệt và có thể lặp lại các động tác một, hai, ba, bốn hay năm lần."

"Anh ấy thường bị các hậu vệ đá xấu. Anh ấy ngã rất nhiều, nhưng ít khi bị những chấn thương nghiêm trọng. Sẽ là rất đáng tiếc nếu người ta cố ép anh ấy phải tăng cân và tăng cơ."

Cân nặng không phải là điều duy nhất gây ra vấn đề cho mối quan hệ giữa Tây Ban Nha và Brazil. Bên cạnh đó còn có bệnh thiếu máu nữa. Báo chí Tây Ban Nha đưa tin Neymar đang phải ăn theo chế độ, đồng thời phải bổ sung vitamin để xử lý tình trạng lượng sắt trong máu thấp. Luiz Felipe Scolari trở nên mất kiên nhẫn: "Cứ như thể bọn họ [Barcelona] biết mọi thứ còn chúng ta tới từ thế giới thứ ba và chẳng biết cái gì cả vậy. Sau một cuộc phẫu thuật thì việc sụt cân là hoàn toàn bình thường, theo thời gian cậu ấy sẽ trở lại cân nặng cũ thôi. Khi cậu ta được ăn như ngựa vào buổi trưa, lúc 3 giờ chiều, 6 giờ và 9 giờ tối, cậu ta sẽ ổn. Phong độ của cậu ta sẽ tốt. Nếu không được như thế, cậu ta đã không thể chơi được như đang chơi cho Barcelona."

Felipão nói không sai. Neymar thực sự đã chơi với phong độ rất cao trong chuyến du đấu châu Á.

Vào ngày 7/8, trong trận giao hữu với Thái Lan trên sân Rajamangala ở Bangkok, anh đã ghi được bàn thắng đầu tiên. Phút 11, ở vị trí sát vòng cấm, Messi chuyền cho Fàbregas ở góc trái. Fàbregas đỡ bóng bằng chân phải, rồi căng ngang bằng chân trái cho Neymar đệm bóng vào lưới từ cự ly gần. Cách Neymar ăn mừng - một cái ôm nhanh với các đồng đội - là quá dè dặt nếu so với những pha ăn mừng mà anh thường thể hiện ở Brazil.

Nhưng tới khi Neymar ghi được bàn thắng "thực sự" đầu tiên thì khác. Ngày 21/8, Barcelona chơi trận lượt đi tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha trên sân Vicente Calderón. Bốn ngày trước đó, Neymar đã có trận đấu đầu tiên ở Liga, gặp Levante. Anh vào sân thay cho Messi ở phút 63 (Tata Martino là một tín đồ của việc trộn tung mọi thứ lên và của chiến thuật xoay vòng cầu thủ), khi trận đấu đã an bài: Tỉ số đã là 6-0 cho Barça.

Ở Calderón, David Villa, một người cũ của Barcelona hiện đang chơi cho Atlético Madrid, thực hiện một cú volley hoàn hảo: 1-0 cho đội bóng sọc đỏ-trắng. Messi buộc phải rời sân giữa hai hiệp vì một vấn đề với cơ. Mọi chuyện diễn tiến theo hướng Atlético sẽ có một trận đấu dễ dàng. Alexis và Mascherano là những cầu thủ Barça hiếm hoi còn nỗ lực chiến đấu. Neymar vào sân ở phút 59, thay cho Pedro. 7 phút sau, anh đưa Barcelona trở lại thế quân bình. Xavi chuyền bóng cho Dani Alves bên cánh phải; cầu thủ người Brazil tạt vào góc xa; Juanfran không nhận ra Neymar đã áp sát phía sau. Cầu thủ số 11 vươn được tới bóng trước Juanfran và đánh đầu vào lưới. Courtois trở tay không kịp. Đó là bàn thắng chính thức đầu tiên của Neymar. Anh ôm lấy Alves và các đồng đội khác, trước khi chạy về khu kỹ thuật để ăn mừng với Tata và các cầu thủ dự bị. Đó là bàn thắng đã giúp Neymar có được danh hiệu đầu tiên với Barcelona. Trận lượt về ở Camp Nou kết thúc với tỉ số 0-0 và Barça giành Siêu Cúp.

Phải 8 trận sau đó, Neymar mới có bàn thắng đầu tiên ở La Liga. Nó được ghi vào lưới của Real Sociedad vào ngày 24/9. Đó không phải là một bàn thắng đẹp, thực tế là kết quả của những sai lầm của hàng thủ đối phương. Claudio Bravo, thủ môn của Sociedad, và Liassine Cadamoro, trung vệ, đã biến pha tạt bóng có vẻ vô hại của Alexis thành một pha lộn xộn trước khung thành và Neymar đã nhanh chân đưa bóng vào lưới. Neymar thú nhận sau trận: "Trái bóng vừa lăn qua vạch vôi vừa khóc." Anh dành tặng bàn thắng ấy cho con trai, David Lucca. Trước trận đấu, anh đã giới

thiệu David với các cổ động viên, giống như Leo Messi đã làm với Thiago, con trai đầu lòng của anh.

Hai cựu cầu thủ Barça người Brazil khác cũng mở tài khoản bàn thắng trước Real Socieadad: Romario vào năm 1993 và Rivaldo vào năm 1997. Chỉ là một sự trùng hợp, nhưng có thể nói Neymar đang tiếp bước những cầu thủ Brazil vĩ đại, những người đã mê hoặc Camp Nou và làm nên lịch sử với Barcelona FC. Người đầu tiên là Evaristo de Macedo: ông tới từ Club de Regatas Flamengo, và trong giai đoạn từ năm 1958 tới năm 1961 đã ghi được tới 178 bàn chỉ sau 226 trận đấu. Sau đó tới lượt Romário Faria da Souza, còn được biết đến với cái tên ngắn gọn hơn Romario. Romario gia nhập Barcelona từ PSV Eindhoven và từ năm 1993 tới giữa mùa 1994 - 1995, anh là thành viên của Dream Team huyền thoại. Tất cả đều nhớ ba bàn thắng mà anh ghi được trong một trận clásico với Real Madrid. Rồi tới Giovanni, ngôi sao tới từ Santos, Ronaldo Luís Nazário da Lima, "O Fenómeno", Sonny Anderson, Rivaldo và cuối cùng là người đàn ông có gương mặt cười, Ronaldinho.

Neymar là người tiếp theo được lựa chọn để tiếp nối truyền thống của các cầu thủ Brazil (ở Camp Nou); anh đang cố tạo cho mình một chỗ đứng, bắt đầu từ việc thích nghi với phong cách chơi của Barça.

Anh ghi bàn ít hơn so với thời còn ở Santos, nhưng trước Real Madrid, anh đã có pha kiến tạo thứ 5 cho Messi. Anh cũng đã ra sân ở Champions League, trong trận đấu với Ajax hôm 18/9. Ở tuổi chỉ mới 21, anh đã có 300 trận chuyên nghiệp.

Vào ngày 1/10/2013, trong trận đấu với Celtic, Neymar đã thể hiện được sự trưởng thành của mình. Trên sân bóng lịch sử, nơi người ta bắt đầu chơi bóng từ năm 1888, thời điểm mà thầy Walfrid - Andrew Kerins - thành lập câu lạc bộ cỏ bốn lá để kêu gọi đóng góp cho quỹ từ thiện, Neymar trở thành người cầm lái trên hàng công Barcelona, do Messi vắng mặt. Đó là trận đấu mà số 11 đã chơi sắc sảo, dứt khoát, dũng cảm và là cơn ác mộng với hàng thủ đối phương. Anh bắt đầu với những pha phối hợp nhỏ, có rê dắt nhưng không lạm dụng. Anh dẫn dắt hàng công, nhưng cũng tích cực tham gia phòng ngự. Lustig nhận một thẻ vàng vì Neymar, còn Brown thì lãnh thẻ đỏ sau khi cố tình đá vào lưng anh. Hai pha cứu thua xuất thần của Fraser Forster khiến Neymar không thể có được bàn thắng ở "Thiên đường" (như các cổ động viên Celtic ghi trên một băng rôn), nhưng anh chính là người khởi phát pha phản công dẫn tới bàn thắng của Fàbregas.

Màn trình diễn của anh nhận được lời ngợi khen từ Tata Martino và các đồng đội, nhưng lại bị Neil Lennon chỉ trích. Huấn luyện viên của Celtic cáo buộc Neymar diễn kịch quá thô. "Đây là một cuộc đấu thể lực. Chẳng có gì hay ho khi anh ta cứ làm quá lên khi bị phạm lỗi thế."

Ok, chủ đề muôn thuở. Lại câu chuyện về cầu thủ có thể ngã vật xuống sau một cái phủi bụi. Một cuộc tranh cãi có sự tham gia của tất cả mọi người, bao gồm José Mourinho và Tata Martino, nổ ra. Một người chỉ trích mạnh mẽ những "kẻ ăn vạ", người kia biện hộ trọng tài đã không thổi còi khi Neymar bị phạm lỗi. Nhưng thôi hãy để tranh cãi này sang một bên. Vào đêm diễn ra El Clásico, tâm trạng của "Juninho" rất tốt. Trước trận này, anh đã chơi 3 trận ở Champions League, trong đó có trận đấu với Milan ở San Siro, nơi anh đối đầu với người bạn cũ Robinho, 2 trận đấu ở Siêu cúp Tây Ban Nha và 9 trận đấu ở La Liga. Anh đã lập được một hat-trick, trong trận đấu với Valladolid. Trên hết, anh đã chứng tỏ rằng, vượt qua mọi rào cản, anh có thể thích nghi được với bóng đá châu Âu một cách nhanh chóng. Anh đã có thể thay thế được Messi khi cầu thủ người Argentina không ra sân và hỗ trợ cho số 10 khi anh ta không có được phong độ tốt nhất. Neymar đã có thêm những người bạn trong phòng thay đồ, còn các cổ động viên thì yêu quý anh (sớm hơn dự kiến). Cuộc sống của anh ở Barcelona đang diễn ra quá tuyệt vời, trên mọi mặt.

Anh không có những hành động thái quá như người ta vẫn biết về các cầu thủ Brazil khác. Anh sống trong thành phố, trong một căn nhà thuê ba tầng ở một khu vực yên bình thuộc Cuidad Condal, gần đại lộ Pearson. Nơi anh sống cách xa Castelldefels, nơi Ronaldinho và Ronlado từng sống và là nơi Messi đang sống. Neymar Pai ở cùng, vừa để chăm lo, vừa để "trông chừng" cậu con trai. Mẹ Nadine và em gái Rafaela sống ở Santos nhưng bay tới Barcelona mỗi tháng một lần cùng với "Toiss", nhóm những người bạn thân nhất của Neymar. Bruna thì phải ở lại Brazil do vướng bận công việc.

Neymar không ra ngoài nhiều. Thi thoảng anh cũng ra ngoài ăn, thường là ở các nhà hàng Nhật Bản như Ikibana, il Nomo hay lo Shunka. Anh thường đi cùng Álvaro Costa, con trai của Pep, người quản lý dịch vụ cho Neymar ở Barcelona; một vài lúc khác thì anh đi cùng Dani Alves và Adriano, những người bạn thân trong đội. Chính Dani là người giúp Neymar tìm được một thợ cắt tóc mà anh rất ưng ý, ở Esplugues de Llobregat. Khi không phải tập luyện hay thi đấu, Neymar dành phần lớn thời gian ở nhà. Anh giết thời gian bằng âm nhạc Brazil, video, đồ ăn nhanh và PlayStation:

FIFA, Grand Theft Auto và Call of Duty là những tựa game ưa thích của anh. Anh vẫn theo dõi Santos trên truyền hình, nhưng không mấy hứng thú với La Liga hay Champions League.

Cuối cùng thì El Clásico cũng tới. Ngày 26/10/2013. Những ngôi sao sáng nhất đều xuất trận: Messi, Cristiano Ronaldo và Gareth Bale, cầu thủ người Xứ Wales được mua về với giá 91 triệu euro, hay 101 triệu, tùy vào việc bạn nói chuyện với ai, và, tất nhiên, Neymar. Trận clásico này thiếu vắng một số cái tên từng là nhân vật chính trong các trận clásico gần đây: José Mourinho, người đã biến trận đấu thành một trận chiến về tâm lý, Tito Vilanova, người bị [Mourinho] chọc vào mắt, và Pep Guardiola, triết gia bóng đá, người lúc đó đang làm việc ở Đức.

Danh sách những người lần đầu dự El Clásico cũng dài: Neymar, Bale, Carlo Ancelotti và Zinedine Zidane (ngôi sao người Pháp tất nhiên đã tham dự nhiều trận đấu giữa Real Madrid và Barcelona, nhưng chưa bao giờ từ khu kỹ thuật trong vai trò trợ lý huấn luyện viên), và cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng là Tata Martino. Cuộc đua ở nhóm đầu La Liga diễn ra rất căng thẳng; vào thời điểm trận đấu diễn ra, Barcelona chỉ hơn Real Madrid có 3 điểm.

Ancelotti chơi trò khích tướng: "Ai cũng nghĩ Barça là đội cửa trên và chúng tôi không thấy có vấn đề gì với điều đó." Martino bắn trả: "Đội nào là cửa trên thì chúng ta sẽ biết trong 90 phút sắp tới."

Vào lúc 8 giờ tối, khi những vị khách ở bữa tiệc mừng 150 năm ngày ra đời của bóng đá ở London vừa bắt đầu động dao dĩa, thắng thua đã rõ. Khán giả trên sân Camp Nou đã đứng cả dậy khi Neymar Jr rời sân. Anh ghi 1 bàn và có 1 pha kiến tạo. Giống như Romario, Eto'o, Villa và Ibrahimovic, Neymar đóng vai trò quyết định trong chiến thắng của Barcelona.

Iniesta đột phá vào thẳng hàng phòng ngự của Real rồi chuyền cho Neymar ở vị trí chếch về bên trái. Sau hai nhịp chạm bóng, số 11 tung ra một cú đặt lòng căng xuyên qua khe giữa hai chân của Carvajal, người chịu trách nhiệm theo sát anh, và chạm nhẹ vào Varane đổi hướng khiến thủ môn Diego Lopez trở tay không kịp. Vào!!!!! Bàn thắng đầu tiên của Neymar ở clásico đưa Barça vượt lên dẫn trước. Neymar tiếp tục gây ấn tượng với một pha kiến tạo cho Alexis ghi bàn. Trong một tình huống phản công, Neymar chọc khe thuận lợi cho Alexis thoát xuống; sau một vài nhịp xử lý, Niño Maravilla bất ngờ bấm bóng qua đầu thủ thành Lopez để ấn định chiến thắng cho Barcelona.

Theo đúng truyền thống của clásico, trận đấu không thiếu những màn cãi vã và những chuyện gây tranh cãi: cách điều hành thiếu chắc tay của trọng tài Undiano (ông từ chối của Real một quả penalty khi Mascherano phạm lỗi với Cristiano Ronaldo); nghi vấn Ancelotti tung ra đội hình yếu (báo chí Madrid chỉ trích ông đã biếu không hiệp đầu cho Barcelona). Nhưng giữa ngập tràn những hình ảnh và tin tức, báo chí thế giới vẫn đủ "tỉnh táo" để nhận ra rằng một ngôi sao vừa mới ra đời: Neymar đã tỏa sáng, và tỏa sáng rực rỡ. Cậu bé từ Mogi das Cruzes trở thành đề tài chính cho các bản tin cũng như những chuyên mục bình luận. Ảnh của anh xuất hiện ở mọi trang báo thể thao.

Bức đẹp nhất là ảnh bìa của tờ La Vanguardia: Neymar, quay lưng về phía ống kính như muốn cho cả thế giới thấy số áo 11 của mình, ăn mừng trước các khán đài với đôi tay giang rộng như tượng Chúa Cứu thế ở Rio de Janeiro. Tiêu đề hay nhất thuộc về L'Equipe: "Neymar - Hoàng tử mới của Camp Nou."

Không còn phải nói thêm gì nữa.

Chương 27
Quỷ dữ

"Fan cứng" của Barça, Jordi Cases, còn hơn cả một người sở hữu vé mùa bình thường ở Camp Nou. Người đàn ông trạc tứ tuần này, một người Catalonia ủng hộ phong trào đòi độc lập cho xứ mình, hiện đang hành nghề dược trong một thị trấn cách Barcelona khoảng nửa giờ đường, chính là người đã kích động một trong những cuộc khủng hoảng thể chế đáng kể nhất trong lịch sử đội bóng. Tốt hay xấu gì thì tên ông cũng sẽ mãi mãi gắn liền với Neymar Jr.

Chiến thắng của Cases là chiến thắng của David trước Goliath, là những tiếng "Chúng ta có thể!" mà người Tây Ban Nha vẫn gào lên với âm lượng tối đa trong những năm qua, bất kể là trong các sân vận động hay trong những cuộc tuần hành phản đối vào thời điểm xảy ra cuộc khủng hoảng tài chính. Đó là tiếng hét được để dành cho những điều không thể - hay đúng hơn là gần như không thể. Cases là người đã một mình khiến chủ tịch của Blaugrana, Sandro Rosell, phải mất ghế và buộc lãnh đạo đội bóng phải giải trình trước các cổ đông cũng như trong các phiên tòa, trong nỗ lực khám phá xem Barça đã phải trả bao nhiêu tiền cho cầu thủ người Brazil.

Những kẻ gièm pha cho rằng ông chỉ là một con rối của lực lượng chống đối trong nội bộ đội ngũ lãnh đạo của đội bóng. Có những người - thậm chí thuộc phe Real Madrid - ám chỉ có kẻ phản bội, nhưng cho tới lúc này vẫn không có bằng chứng đáng tin cậy nào chứng minh được điều đó. Ngay bây giờ thì phần lớn đều tin rằng Cases hành động một mình - ông đơn giản chỉ là một người bình thường "thích chõ mũi vào chuyện của người khác", từ chốn vô danh bước thẳng lên mặt báo hay màn hình ti vi. Trong nội bộ Barça, ông được nhắc tới với cái tên El Diablo - "quỷ dữ".

Vào ngày 5/12/2013, ông đệ đơn kiện Rosell lên Tòa quốc gia Tây Ban Nha với lý do có thể "có hành vi biển thủ" trong vụ chuyển nhượng Neymar. Cases chắc chắn vị chủ tịch đã không công bố toàn bộ sự thật liên quan tới vụ chuyển nhượng cho các cổ đông, và tin rằng số tiền thực tế mà Barça phải trả cao gần gấp đôi con số 57 triệu euro được chia cho bốn đơn vị nắm quyền sở hữu Neymar như trong thông báo chính thức. Bốn đơn vị ấy, xin nhắc lại, là DIS, Teisa, công ty N&N Sports của Neymar Pai, và Santos. Trước khi quyết định kéo nhau lên tòa, ông đã gửi một bản fax được xác thực tới đội bóng yêu cầu cung cấp tất cả mọi thông tin; ông thuê ngay một luật sư sau khi không nhận được bất kỳ hồi âm nào.

Phải mấy ngày sau thì tin tức mới lộ ra, khiến Neymar ngỡ ngàng đúng vào thời gian anh đang cực kỳ hạnh phúc. Với việc Messi dính chấn thương, anh vừa có cơ hội đeo băng đội trưởng. Ngay cả các đồng đội cũng ngạc nhiên khi thấy Neymar thích nghi tốt đến thế với phong cách chơi của Barça. Vẫn còn một vài điểm anh phải cải thiện, nhưng rõ ràng là anh đã mang tới một sự tươi mới cho đội bóng, và quyết định ký hợp đồng với anh, không nghi ngờ gì, là một quyết định chính xác. Nhưng trong những tuần tiếp theo, anh sẽ phải đối mặt với một áp lực khủng khiếp từ truyền thông mà hầu hết các cầu thủ chưa từng phải đối mặt, ở độ tuổi 21 đầy mong manh thì càng chắc chắn là không. Ngay cả cú hat-trick đầu tiên của anh trong màu áo Barça - 3 bàn thắng được ghi trong có 14 phút vào lưới Celtic trong trận đấu thuộc khuôn khổ Champions League diễn ra vào ngày 11/12 - cũng bị làm lu mờ bởi những tranh cãi xung quanh bản hợp đồng của anh. Ngay từ sau màn ra mắt của Neymar đã có rất nhiều người không tin rằng Barcelona có thể mua được anh với giá "rẻ" như vậy. Ngay cả chủ tịch của Real Madrid là Florentino Perez cũng nói rằng ông ta đã phải bỏ qua cơ hội mua ngôi sao người Brazil bởi vì việc đó có thể tiêu tốn của đội bóng áo trắng tới 150 triệu euro. Nhưng Barça vẫn không ngừng phủ nhận mọi lời buộc tội, chỉ trích dẫn ra một thỏa thuận bảo mật hòng tránh phải tiết lộ thêm thông tin.

Sau kỳ nghỉ Giáng sinh, các sự kiện bắt đầu diễn ra dồn dập. Vào ngày 16/1, Barça chơi trận lượt về vòng 1/8 Cúp Nhà Vua với Getafe. Đó mới là lần thứ ba kể từ đầu mùa Neymar và Messi xuất hiện cùng nhau trên sân. Trận đấu kết thúc với tỉ số 2-0 nghiêng về đội bóng xứ Catalonia (chung cuộc 6-0), nhưng Neymar dính một chấn thương mắt cá chân phải và buộc phải rời xa sân cỏ một tháng. Ngay khi Leo vừa trở lại sau hai tháng vắng mặt thì lại tới lượt "Juninho" phải ngồi ngoài. Barcelona vẫn đang dẫn đầu La Liga. Nhưng chỉ 10 ngày sau, chuyện đã đi từ xấu tới tồi tệ khi thẩm phán Pablo Ruz chấp nhận đơn kiện chống lại Rosell. "Vụ

Neymar" đã chính thức được thụ lý. Theo vị thẩm phán, cáo buộc của Cases chứa đựng "đủ cơ sở" để tiến hành điều tra tất cả các chi tiết, bởi vì nó "có thể dẫn dắt tới một hành vi 'mô phỏng' hợp đồng do những người ký hợp đồng thực hiện, từ đó cho thấy một sự thiếu nhất quán giữa ý định ban đầu với những thỏa thuận cuối cùng cũng như những ràng buộc tài chính cuối cùng trong các hợp đồng được ký chính thức." Nói một cách ngắn gọn hơn thì có khả năng một hợp đồng song song đã được ký kết nhằm mục đích cấp tiền, một cách không chính thức, cho vụ chuyển nhượng, trong khi hợp đồng ấy danh chính ngôn thuận liên quan tới cái khác.

Ngoài ra, Ruz còn đề nghị FIFA cung cấp tất cả những tài liệu liên quan tới vụ chuyển nhượng, yêu cầu Neymar cung cấp hợp đồng ký với N&N liên quan tới việc nhượng lại các quyền lợi kinh tế trong tương lai. Ông cũng cử một phái viên tới Brazil để thu thập các hợp đồng lao động và chuyển nhượng của Neymar, đồng thời yêu cầu Barcelona cung cấp những tài liệu liên quan tới khoản tiền 7,9 triệu euro mà họ trả cho Santos để mua quyền ưu tiên với ba cầu thủ trẻ của đội bóng Brazil, cũng như khoản tiền 9 triệu euro trả cho hai trận giao hữu với đội bóng cũ của Neymar.

Ngày tiếp theo, 21/1, Sandro Rosell từ chức chủ tịch FC Barcelona. "Ban lãnh đạo này là một đội", ông nói trước truyền thông. "Và đội này đang dẫn dắt một dự án đã bắt đầu cho trái ngọt. Tôi không muốn cách thức quản lý hay hình ảnh của đội bóng bị tác động tiêu cực bởi bất kỳ một cuộc tấn công không chính đáng nào. Đó là lý do tôi nghĩ rằng nhiệm kỳ của tôi phải kết thúc ở đây." Rosell tiếp tục bảo vệ cách thức quản lý đội bóng trong một tuyên bố khác:

"Trong vòng ít ngày qua, những cáo buộc phi lý và thiếu thận trọng liên quan tới vấn đề biển thủ đã dẫn tới một vụ kiện chống lại tôi trên tòa án quốc gia. Ngay từ đầu tôi đã khẳng định rằng vụ chuyển nhượng Neymar Junior đã được tiến hành rất gọn ghẽ, và chính điều đó đã gây ra cảm giác tuyệt vọng và ghen tị trong một số đối thủ của chúng tôi. Quyền thông tin của cổ đông phải được cân nhắc trên cơ sở nó không ảnh hưởng tới quyền lợi của đội bóng và yêu cầu bảo mật của một số vấn đề cụ thể. Bảo mật là yếu tố mang tính sống còn trong thế giới bóng đá - không có nó, đội bóng có thể phải chịu nhiều tổn thất."

Nhưng quyết định của thẩm phán Ruz không phải là lý do duy nhất khiến Rosell buông cờ trắng. Ông nói rằng gia đình của ông đã phải "chịu đựng những lời đe dọa và tấn công" trong một thời

gian, rằng việc ông tiếp tục giữ cương vị của mình sẽ "đặt họ vào tình thế nguy hiểm". Một kết thúc buồn cho vị chủ tịch được bầu với số phiếu cao nhất trong lịch sử Barça, chưa nói tới việc ông còn là một cổ động viên trọn đời của đội bóng. Bố của ông từng giữ chức tổng giám đốc của câu lạc bộ trong nhiệm kỳ của Agustí Montal, trong khi bản thân ông thì tới Camp Nou xem bóng đá lần đầu tiên khi mới 9 tuổi. Trên cương vị phó chủ tịch dưới thời Joan Laporta (2003-2010), Rosell gây tiếng vang lớn khi đưa được Ronaldinho về với sân Camp Nou. Ở vị trí cao nhất, ông cũng đã được trải qua những năm tháng huy hoàng nhất, dù không thiếu tranh cãi.

Sau khi Rosell từ chức, phó chủ tịch Josep Maria Bartomeu tạm thời tiếp quản. Hai mươi tư giờ sau, Barcelona lần đầu tiên thừa nhận tổng số tiền đã được trao tay trong vụ Neymar là khoảng 86,2 triệu euro, chưa tính tiền lương của anh. Phí chuyển nhượng là 57,1 triệu, phần còn lại liên quan tới "các khoản khác". Một trong các "khoản" đó là phần trả cho một số công việc mà Neymar Pai làm cho đội bóng - ví dụ "săn lùng" các tài năng trẻ Brazil. Người ta đặt nhiều câu hỏi về những khoản chi này, bởi chúng bị nghi ngờ là một mánh khóe để Barcelona mua được cầu thủ họ muốn.

Nhưng tại sao Barça lại tiết lộ số tiền vào lúc này? Bởi vì Neymar Pai đã đồng ý bỏ điều khoản bảo mật trong hợp đồng. Tuy nhiên, đội bóng vẫn bảo lưu quan điểm ban đầu rằng họ không làm bất kỳ điều gì khuất tất. Nhưng cả Santos lẫn DIS đều không thấy thuyết phục với những thông tin Barça đưa ra. Họ tin rằng, nếu theo những con số mới được Barça công bố, họ xứng đáng nhận được nhiều hơn.

Trong thời gian ấy, cậu nhóc tới từ Mogi das Cruzes quyết định giữ im lặng, tập trung toàn bộ trí lực để hồi phục nhanh nhất có thể. Anh chọn cách đứng ngoài tất cả những gì không liên quan tới bóng đá. Nhưng tới ngày 2/2 thì Neymar nhịn không nổi nữa. Anh đăng lên mạng xã hội một bức ảnh kèm một thông điệp dữ dội nhằm bảo vệ bố của mình. "Tôi đã cố giữ im lặng cho tới lúc này! Nhưng tôi không thể nào chịu đựng được việc phải nghe tất cả những điều nực cười về vụ chuyển nhượng của tôi thêm một giây nào nữa... Bố, con xin lỗi vì đã không nghe lời bố, lần đầu tiên trong đời, nhưng con cần phải nói ra! Con muốn cảm ơn bố vì cách bố định hướng cho sự nghiệp của con, vì những công ty mà bố lập ra để hỗ trợ công việc của con, và vì cách mà bố đã chăm sóc cho cả gia đình. Trước đây con được chơi bóng cho đội bóng con yêu quý, và bây giờ được chơi bóng cho đội bóng trong mơ, tất cả đều

là nhờ ơn của bố. Con biết có rất nhiều kẻ ngoài kia đang nói những điều rác rưởi về chúng ta, nghi ngờ chúng ta... Con cũng đã nhận ra đâu là kẻ phù thịnh trong số những người bạn mà chúng ta có... Bố, khi Thiago Silva nói rằng anh ấy sẵn sàng chết trên sân bóng vì con, con cũng đã nghĩ như thế về anh ấy... Nhưng không chỉ có con sẵn sàng chết vì bố đâu, con sẵn sàng hy sinh cả tính mạng đứa con trai duy nhất của con cho bố! Vì thế, bố ơi, con cầu xin bố hãy trở lại Tây Ban Nha. Con nhớ bố! Con sẽ trở lại sân cỏ trong ít ngày nữa, và con cần bố ở đây bên con... Thời gian sẽ chứng tỏ rằng bố chẳng làm gì sai cả, rằng bố chỉ đơn giản là người bố tuyệt vời nhất có thể mà thôi! Con yêu bố!"

Vào ngày 15/2, Neymar tái xuất trong màn vùi dập Rayo 6-0 của Barcelona ở Camp Nou. Anh là người ghi bàn thắng thứ 6, 4 phút trước khi hết giờ, kết thúc một pha phối hợp tuyệt vời. Bàn thắng ấy xứng đáng với một màn ăn mừng "tươm tất", nên Neymar đã cùng với người bạn thân Dani Alves biểu diễn một điệu nhảy trước đám đông, lấy cảm hứng từ vũ điệu trong một ca khúc gây sốt trong lễ hội carnival ở Brazil. Nhưng một lần nữa anh lại thấy mình đứng trong mắt bão. Một vài bình luận viên cho rằng ăn mừng như thế là thiếu tôn trọng một đối thủ vừa phải chịu một thất bại muối mặt. Nhưng Neymar đã tự bảo vệ bằng cách nói rằng đó là một phần của "phong cách Brazil": "Chúng tôi luôn tận hưởng cuộc sống, dù là khi chơi bóng, trong cuộc sống, hay khi làm bất cứ việc gì. Đó là cách sống của chúng tôi. Chúng tôi chỉ muốn biến những khoảnh khắc như thế này thành ký ức không thể quên. Táo bạo và vui vẻ chính là khẩu lệnh của chúng tôi", anh viết trên Instagram.

Nhưng hạnh phúc ngắn chẳng tày gang. Chưa đầy một tuần sau, lại có thêm những tin xấu từ các phiên tòa. Barcelona bị buộc tội trốn thuế trong vụ ký hợp đồng với Neymar. Đội bóng được cho là sẽ phải trả cho Sở Thuế hơn 9 triệu euro. Barcelona ban đầu khăng khăng mình vô tội, nhưng 4 ngày sau đã đổi ý và chấp nhận đóng góp tự nguyện 13,5 triệu cho cơ quan công quyền. Chỉ sau một đêm, phí chuyển nhượng của Neymar đã tăng lên thành hơn 100 triệu euro. Barça cố gắng tô vẽ khoản đóng góp này như là một hành động thiện chí "trong bối cảnh có thể có những diễn giải sai lệch về khoản thuế phải đóng trong vụ chuyển nhượng" của cầu thủ người Brazil. Tuy nhiên, một khả năng khác là khoản đóng góp ấy sẽ giúp giảm 60% cho mọi mức phạt mà đội bóng phải chịu một khi bị kết luận có tội.

Đây sẽ là một annus horribilis (năm thảm họa) của Barcelona. Vào ngày 23/2, họ để mất ngôi đầu Liga sau khi bị Real Sociedad đè

bẹp với tỉ số 3-1 ở sân Anoeta. Màn trình diễn của Neymar thực sự đáng thất vọng - anh như thể đang để đầu óc ở tận đẩu tận đâu. Truyền thông và các cổ động viên không giấu giếm nỗi thất vọng của họ với sự kết hợp giữa NJR và Messi. Họ ít khi có mặt cùng nhau trên sân do các chấn thương khác nhau, nhưng trong những lần hiếm hoi điều đó xảy ra, giữa họ hầu như không có sự kết nối nào. Trận Clásico hồi đầu mùa như thể đã diễn ra cách cả đời người. Cho tới thời điểm đó ở La Liga, cầu thủ người Brazil chưa nhận được một pha kiến tạo nào từ cầu thủ người Argentina, và cầu thủ người Argentina cũng chỉ mới nhận được ba đường kiến tạo từ Neymar, tất cả đều là trong tháng Chín. Đội bóng của Tata Martino đang thiếu một cái gì đó. Vị huấn luyện viên, người mà bản thân cũng đang bị chỉ trích rất nhiều, hiểu rằng số 11 của ông đang phải chịu áp lực rất lớn: "Quan sát cậu ấy mỗi ngày thì ta sẽ không thấy được cảm giác lo lắng, nhưng nó đang tích tụ dần bên trong", ông phát biểu trước truyền thông. Đồng đội của Neymar thì khẳng định chắc chắn anh vẫn đang ổn, rằng anh an nhiên và giàu động lực. "Điều quan trọng nhất là Ney không bị ảnh hưởng, về mặt công việc, bởi những rắc rối này", Xavi nói. Iniesta, về phần mình, thừa nhận rằng chẳng có gì hay ho khi đội bóng phải tập trung vào những vấn đề khác ngoài bóng đá, và bày tỏ hy vọng rằng "mọi chuyện được giải quyết càng nhanh càng tốt".

Vào ngày 5/3, Neymar Jr đến Johannesburg cùng đội tuyển quốc gia, và lập tức trở lại là chính mình. Gần đây, anh có vẻ may mắn với số 10 hơn là số 11. Anh ghi 3 trong số 5 bàn thắng của Brazil vào lưới Nam Phi, và nếu như thế vẫn chưa đủ kịch tính, anh còn tự đưa tên mình lên tiêu đề của các bài báo với hành động đẹp khi một cậu bé chạy vào sân và bị cánh nhân viên an ninh truy đuổi. Neymar nhìn thấy cậu bé và chạy về phía em, bế em lên và đưa em tới chỗ của các cầu thủ khác, mọi người ôm và ăn mừng với cậu bé, lại còn tạo dáng chụp ảnh với em. Đó chính là một Neymar tự nhiên nhất - chính những điều như thế đã khiến anh trở nên nổi bật giữa những cầu thủ khác. Nhưng chẳng mấy chốc thì anh phải trở về với thực tại và với Barcelona, và trở về với cảm giác thất vọng trong trận đấu với Manchester City vào ngày 13/3. Barça thắng 2-1, nhưng cầu thủ người Brazil đã phải nghe những tiếng huýt sáo nhắm vào mình. Không nhiều lắm, nhưng đấy là lần đầu tiên anh trở thành nạn nhân của những chỉ trích như thế từ đám đông ở Camp Nou.

Những tuần tiếp theo diễn ra không dễ dàng với cả đội. Không thể nhận ra một Barça tinh tế chuyên đi thâu tóm danh hiệu trong các mùa giải gần đó. Người ta đặt câu hỏi về mọi thứ - ngay cả La Masia, lò đào tạo trứ danh, nơi ươm mầm những thế hệ tài năng

tương lai cho đội bóng - cũng bị soi dưới kính hiển vi. FIFA buộc tội Barcelona đã vi phạm điều 19 liên quan tới việc chiêu mộ cầu thủ trẻ, và cấm đội bóng mua cầu thủ mới trong vòng 12 tháng. Barcelona đã thành công trong việc trì hoãn thời điểm thi hành án phạt bằng cách kháng án, nhưng đội bóng vẫn trong tình trạng tứ bề thọ địch.

Trên sân, họ chịu hai đòn nặng: bị Atletico Madrid loại khỏi vòng tứ kết Champions League (thua 1-2 chung cuộc) và thất bại trước Real Madrid cũng với tỉ số 1-2 trong trận chung kết Cúp Nhà Vua ở Mestalla. Trong trận đấu với Madrid, Neymar bị dập gân ở chân trái. Trước đó, anh đã kịp gây ồn ào khi Barça bị loại khỏi Champions League - không chỉ vì anh là người ghi bàn thắng duy nhất vào lưới Atletico (trong trận lượt đi) mà còn vì có vẻ như anh đã quảng cáo đồ lót trái phép. Các nhà phê bình khẳng định Neymar cố tình, bởi mỗi lần anh kéo áo hay chỉnh lại quần thì logo của nhà tài trợ đồ lót lâu năm của anh đều hiện ra rõ mồn một. Cầu thủ người Brazil khẳng định hành động của anh chẳng mang theo chủ đích ngầm nào cả. Nhưng đấy không phải là lần đầu tiên ông hoàng marketing bị cáo buộc là đã sử dụng các chiêu trò để quảng bá cho các sản phẩm của anh hoặc chính bản thân anh. Và chuyện lại tái diễn chỉ ít ngày sau đó, với chiến dịch chống phân biệt chủng tộc "Tất cả chúng ta đều là khỉ" của anh. Một bài đăng có vẻ như hoàn toàn tự phát của Neymar trở thành hiện tượng lan truyền trên mạng. Ai đó đã ném một quả chuối vào người Dani Alves trong trận đấu với Villarreal, và thay vì tỏ ra khó chịu, Alves chỉ điềm tĩnh cắn nó. Sau vài phút, Neymar - người theo dõi trận đấu qua truyền hình - đăng lên Instagram một bức hình chụp chính anh và con trai với một quả chuối, kèm các từ khóa #somostodosmacacos #weareallmonkeys[46]. Hiệu ứng mà nó tạo ra rất mạnh mẽ - ngay cả Thủ tướng Italia Matteo Renzi cũng nhập cuộc. Một vài tiếng sau, truyền thông Brazil khám phá ra rằng toàn bộ là một màn quảng cáo do đội ngũ chuyên gia quảng bá của số 11 của Barça nghĩ ra. Có vẻ như trong thế giới giải trí bóng đá thì chẳng có gì là tình cờ cả.

[46] Tất cả chúng ta đều là khỉ - N.D.

Ba tuần sau, sau khi hồi phục các chấn thương, Neymar trở lại đội hình của Barça cho trận đấu quan trọng nhất trong mùa: trận đấu cuối cùng của Liga với Atlético Madrid. Barça phải thắng nếu muốn giành chức vô địch, nhưng cuối cùng họ chỉ có thể kiếm được một trận hòa 1-1. Cầu thủ người Brazil chỉ vào sân trong khoảng 30 phút cuối để thay cho Pedro. Lần đầu tiên trong nhiều năm Barça kết thúc mùa giải tay trắng. Đó cũng là một mùa giải tệ

hại của Neymar trên phương diện thể thao. Anh ra sân trong 53 trận, ghi 14 bàn và có 8 pha kiến tạo. Công bằng mà nói, một phần là vì Tata thường bố trí Neymar chơi bên cánh phải thay vì cánh trái sở trường - trong khi trung lộ thì đương nhiên là lãnh địa của Messi. Nhưng đó không phải là lý do duy nhất. Neymar cũng cảm thấy nhớ Brazil, và những tranh cãi quanh vụ chuyển nhượng của anh chắc chắn có tác động, dù anh không bao giờ thể hiện nó ra ngoài. Anh là một vận động viên hàng đầu, nhưng chỉ trích thì vẫn là chỉ trích, và anh đã phải chịu đựng rất nhiều trong những tháng gần đây.

Một trong những đòn nặng nhất mà Neymar phải nhận là từ cựu huấn luyện viên Barça Johan Cruyff, một tiếng nói chống đối đầy ảnh hưởng trong nhiệm kỳ của Rosell. “Barcelona đã tạo ra một vấn đề: họ mua một cầu thủ 21 tuổi kiếm được nhiều tiền hơn tất cả những người khác và đã có hết những gì anh ta mơ ước”, huyền thoại Hà Lan đánh giá trong một ngày cuối tháng 3. “Ở tuổi 21, tất cả mọi người đều phải học - không tồn tại cái gọi là một vị thần 21 tuổi.”

Chương 28
Mineirazo

"Tôi đã có thể phải ngồi xe lăn." Neymar đang thạm dự một buổi họp báo, 6 ngày sau khi dính chấn thương khiến anh phải chia tay World Cup: World Cup "của anh". Anh bị rạn đốt sống thứ ba; theo tiết lộ thì nếu hậu vệ của Colombia, Juan Camilo Zúñiga, thúc "cao hơn 2 cm nữa", anh đã có thể không đi lại được nữa.

Không dưới một lần cầu thủ người Brazil phải dừng lại giữa chừng vì quá xúc động, mắt anh sưng lên, và anh phải hít một hơi thật sâu thì mới có thể tiếp tục. Anh xin lỗi các phóng viên, giọng lạc đi. "Rất khó nói về điều đã xảy ra tại đúng một điểm nối quan trọng như thế trong sự nghiệp của tôi", anh nói, cố gắng giữ bình tĩnh. Anh cúi đầu, lặng lẽ gạt nước mắt.

Neymar đang mặc một chiếc áo đấu của Brazil trên có chữ ký của tất cả các đồng đội, và đội một chiếc mũ bóng chày có thêu chữ "NJR". Nỗi đau của anh cũng giống như nỗi đau của cả quốc gia, một quốc gia đã mơ giành được chiếc Cúp vàng World Cup thứ 6, sau những chiến thắng ở Thụy Điển vào năm 1958, Chile vào năm 1962, Mexico vào năm 1970, Mỹ vào năm 1994 và Nhật Bản - Hàn Quốc vào năm 2002. Không vô địch chưa bao giờ là lựa chọn của người Brazil. Đó là câu chuyện về thất bại và nỗi thất vọng tập thể cũng khó vượt qua như thảm họa ở World Cup 1950 - "Maracanazo" - từ bị huấn luyện viên Luiz Felipe Scolari cấm nhắc tới trong suốt thời gian World Cup 2014 diễn ra.

Cuối tháng 5/2014, Granja Comary

Đội tuyển quốc gia chọn đóng quân ở Granja Comary, một "ốc đảo bình yên" nằm ở ngoại ô thành phố Teresópolis, cách Rio de Janeiro khoảng 80 km. Sau khi được đổ vào mấy triệu bảng nữa,

tổng hành dinh của Seleção đã lột xác thành một trung tâm huấn luyện hiện đại và xa xỉ. Cả quần thể đã được biến thành một pháo đài thực thụ - huấn luyện viên không muốn những cặp mắt tò mò và càng không muốn các cầu thủ bị mất tập trung bởi bầu không khí căng thẳng được tạo ra từ những cuộc biểu tình chống World Cup đang diễn ra trên khắp cả nước. Những kẻ ngoại đạo hiếm hoi được theo dõi các bài tập là các phóng viên được cấp thẻ và cư dân của khu vực giàu có xung quanh. Scolari thậm chí còn cố gắng dựng lên một bức tường để ngăn nhóm thứ hai (cư dân) nhòm ngó, nhưng bất thành. Ông muốn tạo ra một sự riêng tư tối đa có thể cho đội bóng của mình, bởi ông biết rằng không có đội bóng dự World Cup nào khác chịu sự soi mói kinh khủng như Brazil của ông. Vị huấn luyện viên xem sự chuẩn bị tâm lý cho các cầu thủ cũng quan trọng như các bài tập. Cùng với các huấn luyện viên thể lực và chuyên gia massage, ông còn thuê thêm Regina Brandão, một nhà tâm lý học chuyên về tình trạng căng thẳng trong thể thao. Họ đã cùng làm việc với nhau từ World Cup 2002, và theo báo chí thì chính Brandão là người đã khuyên Felipão không triệu tập những cựu binh như Kaká và Ronaldinho. Nhưng lúc này thì công việc của cô còn khó khăn hơn. Cô phải xây dựng một bộ hồ sơ tâm lý của cả 23 tuyển thủ để Scolari có thể tham khảo. Vị huấn luyện viên đặc biệt ám ảnh với việc phải xua đuổi bóng ma "Maracanazo". Sau bao nhiêu năm, nó vẫn là một vết thương hở; ông thậm chí còn không muốn nghe nhắc đến từ đó. Thực tế, ông đã cấm nhắc tới từ này trong khuôn khổ Granja Comary. Nhưng cố gắng áp đặt một lệnh cấm tương tự ở bên ngoài là điều không thể - ai ai cũng đang nói về nó, ngay cả cựu Tổng thống Lula da Silva.

Trong mọi cuộc phỏng vấn, Neymar đều khẳng định anh không gặp vấn đề gì với "Maracanazo", "Tôi chỉ đơn giản là chuẩn bị chơi ở một kỳ World Cup diễn ra trên đất nước tôi. Có điều gì làm tôi có thể hạnh phúc hơn?" Cậu bé từ Mogi khiến tất cả ngạc nhiên với những phẩm chất lãnh đạo của mình, đặc biệt là sau một mùa giải đáng thất vọng với Barcelona. Không còn chịu áp lực phải làm nền cho Messi, và trong một lối chơi cho phép anh di chuyển tự do hơn, anh như cá về với nước. Trong tâm trạng tích cực nhất từ trước tới nay, Neymar có vẻ tin chắc rằng chiến thắng là hoàn toàn trong tầm với. "Tôi đã chứng kiến Romario và Ronaldo giành được nó [Cúp Vàng World Cup], nên đó chính là điều mà tôi muốn làm được", Neymar tuyên bố không lâu trước hai trận giao hữu làm nóng cho World Cup - gặp Panama vào ngày 3/6 ở Goiânia, và gặp Serbia ở São Paulo ba ngày sau đó. Trận đầu tiên kết thúc với một chiến thắng giòn giã 4-0. Neymar là người ghi bàn thắng đầu

tiên, ở phút 27, đồng thời đóng một vai trò quan trọng trong bàn thắng cuối cùng. Nhưng trận thứ hai lại là một trận đấu thất vọng. Duy nhất Fred ghi được bàn thắng, nhưng không đủ để ngăn những tiếng la ó từ các khán đài. Số 10 của Brazil thậm chí còn không tạo ra được một cơ hội thực sự nào. Nhưng vận may của anh sẽ thay đổi một tuần sau đó, trong trận khai mạc World Cup 2014.

Thứ Năm, ngày 12/6, sân Corinthians Arena, São Paulo

Brazil lần thứ hai trong lịch sử World Cup đối đầu với Croatia. Lần đầu tiên là ở World Cup 2006, cũng ở vòng bảng. Lần đó, La Canarinha giành chiến thắng nhờ một bàn thắng của Cafú. Đội bóng của Niko Kovač chỉ có thể đoạt vé sau khi vượt qua vòng play-off, dù trong đội hình của họ có những cầu thủ xuất sắc đang chơi bóng ở các giải đấu lớn: Luka Modrić của Real, Ivan Rakitić của Sevilla, đúng hơn là của Barça vì vào tháng 6/2014 anh đã ký hợp đồng với đội chủ sân Camp Nou, và cựu tiền đạo Bayern, Mario Mandžukic´, người lúc đó đang chơi bóng ở Atlético Madrid. Không lâu sau tiếng còi khai cuộc, khung thành của Julio Cesar đã bị đe dọa: cú sút của Ivica Olić đã đưa bóng đi sạt cột dọc. Tới phút 11, bốn phía khán đài bỗng dưng lặng ngắt sau khi Marcelo giúp Croatia vượt lên dẫn trước với một pha phản lưới, điều mà chưa cầu thủ Brazil nào từng "làm được" ở World Cup. Không thể nào đen đủi hơn: Bóng tìm tới chân phải của Marcelo trong lúc anh còn đang di chuyển, rồi bật vào lưới. Cầu thủ đang khoác áo Real Madrid trông chán nản tới cùng cực.

Nhưng Brazil nhanh chóng xốc lại đội ngũ để tìm kiếm bàn gỡ hòa. Đòn cảnh báo đầu tiên tới ở phút 22, khi cú sút của Oscar khiến Pletikosa phải vất vả cản phá. Nhưng đó chỉ là một trong rất nhiều những điều mà thủ thành của Croatia đã làm đúng trong cả trận đấu. Không lâu sau, Neymar nhận thẻ vàng đầu tiên của anh tại giải vì lỗi đánh cùi chỏ Modrić, nhưng anh cũng sửa sai nhanh chóng khi ghi bàn gỡ hòa 1-1 với một cú sút chân trái từ ngoài vòng cấm. Anh ăn mừng bằng cách chỉ tay lên trời; ở đâu đó, Marcelo đã có thể thở hắt ra. Tuy nhiên, sau giờ nghỉ, Brazil có vẻ như đã đánh mất nhịp điệu. Trong cách chơi của họ có gì đó thực sự không thuyết phục.

Chẳng ai có thể đoán được điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Tới phút 68, trọng tài Yuichi Nishimura bất ngờ cho Brazil hưởng một quả phạt đền sau khi Fred bị phạm lỗi, một "lỗi" mà có lẽ chẳng ai ngoài vị trọng tài người Nhật Bản nhìn thấy. Neymar thực hiện cú đá, bằng chân trái, và đưa đội nhà vượt lên. Bàn thắng chắc chắn

tiếp thêm năng lượng cho các cầu thủ Brazil, nhưng họ vẫn gặp rất nhiều khó khăn trong việc tung ra các cú sút trúng đích... cho tới tận thời gian bù giờ, khi Oscar ấn định chiến thắng 3-1. Chiến thắng đầu cho đội chủ nhà. Một chiến thắng không được ấn tượng lắm: không những khoảnh khắc thiên tài, không chút cuốn hút, và hơi quá nhiều tranh cãi. Duy nhất một người có vẻ như đáp ứng được những tiêu chuẩn của đội bóng duy nhất có mặt ở mọi kỳ World Cup: Neymar Jr. Số 10 của Brazil được bầu chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu, và mô tả cảm xúc của mình bằng đúng một từ: "hạnh phúc".

Thứ Ba, ngày 17/6, sân Castelão, Fortaleza

Điều mà mọi người sợ nhất đã được xác nhận: đội Brazil này chỉ là cái bóng của chính họ. Trong trận đấu với Mexico ở lượt trận thứ hai bảng A, họ chỉ có thể có được một trận hòa 0-0. Không có bất kỳ một dấu vết nào của đội bóng đã vô địch FIFA Confederations Cup chỉ một năm về trước, và việc họ có được góp mặt ở vòng 16 đội hay không trở thành một dấu hỏi. Những người Mexico tỏ ra khát khao hơn, và quan trọng hơn, họ sở hữu "Memo" Ochoa, người đã có một trong những màn trình diễn xuất sắc nhất trong sự nghiệp. Phản xạ không tưởng giúp anh cản phá được 3 cơ hội nguy hiểm: một của Paulinho ở phút 43, một của Neymar ở phút 68, và một pha dứt điểm của đội trưởng Thiago Silva sau quả tạt của số 10 ở phút 86. Trừ các tình huống đó, Brazil không thể hiện được gì hơn để có thể khiến 60.000 cổ động viên đã nêm kín sân vận động hay hàng triệu người khác trên thế giới đang theo dõi trận đấu qua truyền hình cảm thấy phấn khích. Mexico vượt trội về thời lượng kiểm soát bóng, nhưng họ không thực hiện được nhiều những pha dứt điểm trúng đích. Trong khi đó, Brazil thiếu cả ý tưởng lẫn trí tưởng tượng.

Sau khi trận đấu kết thúc, Scolari bao biện: "Tỉ số 0-0 không bao giờ là một kết quả tốt, nhưng nó phản ánh đúng bản chất trận đấu mà chúng tôi vừa trải qua: một trận đấu khó khăn. Seleção vẫn đang thay đổi, và tới lúc này chúng tôi đã chơi 20 trận với chiến thuật này. Cả đội đang làm tốt. Mọi người phải hiểu rằng chúng tôi phải đối mặt với những đội bóng thực sự mạnh. Việc có được ngôi đầu bảng không biến trận hòa này thành một kết quả tích cực, bởi vì một chiến thắng sẽ đồng nghĩa với việc chúng tôi chắc chắn vượt qua vòng bảng. Nhưng chúng ta phải dành sự tôn trọng cho những đối thủ xuất sắc của chúng ta." Cậu bé tới từ Mogi das Cruzes đã chơi tròn vai ở trận này, dù chắc chắn là anh đã có những trận đấu hay hơn hẳn.

Thứ Hai, 23/6, sân vận động quốc gia Mané Garrincha, Brasilia

"Đây chắc chắn là trận đấu hay nhất của chúng tôi - không chỉ vì kết quả, mà còn vì những gì cả đội đã thể hiện. Cách mà chúng tôi duy trì áp lực lên đối thủ có vai trò quyết định. Chúng tôi đã có một chiến thắng dễ dàng và xứng đáng với kết quả đó. Đội đang đi đúng hướng và sẽ tiếp tục nỗ lực để mỗi ngày lại thêm hoàn thiện." Neymar tỏ ra phấn khích: đội bóng của anh đã ghi tên mình vào vòng 16 đội sau khi đè bẹp Cameroon 4-1 trong trận đấu cuối cùng của vòng bảng. Chàng cầu thủ trẻ có thể về nhà với cái đầu ngẩng cao, biết rằng nếu không có tài năng và khát khao chiến thắng của anh, câu chuyện đã có thể rẽ sang một hướng hoàn toàn khác. Bởi vì, không như những bình luận hào phóng của số 10, kết quả của trận đấu không phản ánh đúng thực tế trên sân.

Bỏ đi ngôi sao sáng nhất thì Brazil vẫn còn rất nhiều vấn đề cần phải giải quyết. Đội chủ nhà đã lệ thuộc hoàn toàn vào tiền đạo của Barcelona. Phút 16, Marcelo và Luiz Gustavo phối hợp tổ chức một pha phản công, kết thúc với pha ghi bàn của Neymar. Nhưng sau khi có được bàn dẫn trước, Brazil đã đánh mất sự tập trung. Thay vì hướng tới một trận thắng sạch lưới, họ lại để cho Cameroon quân bình tỉ số. Allan Nyom vượt qua Dani Alves bên cánh trái và tạt vào cho Joël Matip gỡ hòa 1-1 ở phút 26. Các khán đài bắt đầu trở nên căng thẳng. Nhưng một lần nữa cậu bé tới từ Mogi lại dẫn đầu những cuộc tấn công. 10 phút sau, anh đưa đội nhà vượt lên dẫn trước, qua đó trở thành cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng thứ 6 trong lịch sử Brazil khi chỉ mới 22 tuổi. Trong hiệp hai, các bàn thắng của Fred và Fernandinho an bài trận đấu, và La Canarinha đi tiếp vào vòng sau với tư cách nhất bảng.

Thứ Bảy, 28/6, sân Mineirão, Belo Horizonte

Đầu tiên là những giọt nước mắt thống khổ, sau đó là niềm hạnh phúc. Trận đấu căng thẳng với Chile ở vòng 1/8 là tấm phông nền cho một vài trong số những hình ảnh khác thường về kỳ World Cup này.

Phút 18, David Luiz ghi bàn cho Brazil từ một quả phạt góc. Nhưng tới phút 32, Eduardo Vargas tận dụng sai lầm của Hulk từ một quả ném biên, cắt bóng và chuyền bóng cho Alexis Sánchez. Đồng đội của Neymar ở Barça đánh bại Julio Cesar với một cú chìm hiểm hóc. Một đều. Kể từ thời điểm đó Chile hoàn toàn chiếm thế chủ động, trong khi Brazil tỏ ra mất kiểm soát. Họ trông căng thẳng thấy rõ, nhưng may mắn là vẫn đứng vững được cho

tới hiệp phụ. Trong vòng nửa giờ đồng hồ tiếp theo, các cầu thủ Chile có vẻ bị xuống sức, nhưng họ cũng đã tiến rất gần tới chiến thắng khi cú sút của Mauricio Pinilla đưa bóng tìm tới xà ngang.

Hai đội bước vào loạt luân lưu. Đó là lúc 33 chiếc máy quay trên sân Mineirão chộp được một hình ảnh đáng báo động. Julio Cesar đang khóc. Đội trưởng Thiago Silva từ chối nhận trách nhiệm đá phạt đền, sau đó đi về góc sân để cầu nguyện. Brazil như tê liệt vì sợ hãi. Ngay cả Neymar cũng phải quỳ xuống trước khi chuẩn bị thực hiện quả đá của mình. "Tôi có cảm giác như mình đang chạy 3 km thay vì chỉ 3 bước", anh thú nhận sau đó, "nhưng phần khó nhất là khi tôi chạy tới quả bóng và phải sút."

May mắn đã đứng về phía Brazil - màn đấu súng kết thúc với tỉ số 3-2 nghiêng về phía đội chủ nhà. Gần như tất cả các cầu thủ đã bật khóc, như thể đang ở trong một cuộc chia sẻ cảm xúc tập thể vậy. Số 10 gần như kiệt sức và bị chuột rút, nhưng vẫn vòng tay ôm huấn luyện viên Scolari. Không ai an ủi được Silva. David Luiz thì úp mặt xuống mặt cỏ. Cảm xúc, căng thẳng, lo lắng... áp lực đang ngày càng đè nặng lên Brazil, và huấn luyện viên của họ có thể sẽ cần tới sự hỗ trợ từ vị chuyên gia tâm lý của mình một lần nữa. Đối thủ tiếp theo: Colombia.

Thứ Sáu, 4/7, sân Castelão, Fortaleza

Neymar chắc chắn sẽ nhớ về ngày này như là một trong những ngày tồi tệ nhất trong cuộc đời của anh, nếu không muốn nói là tồi tệ nhất. Mọi thứ đang diễn tiến tích cực, đội bóng của anh đã làm đủ những gì cần thiết để ghi tên vào vòng bán kết. Rồi Juan Camilo Zúñiga thúc gối vào lưng anh. Neymar ngã sấp mặt xuống đất, hét lên trong đau đớn, tay ôm lấy lưng. Marcelo chạy về phía Neymar, tiền đạo của Barça nói với Alves rằng anh không cảm thấy gì ở chân. Cả đội đã nghĩ tới điều tồi tệ nhất. Ai cũng có thể thấy Neymar đau đớn đến thế nào khi anh được cáng gấp ra khỏi sân. Một vài tiếng sau, các bác sĩ thông báo anh bị rạn đốt sống thứ ba, một chấn thương cực kỳ hiếm gặp trong bóng đá, và Neymar sẽ phải nghỉ thi đấu từ 3 tới 6 tuần vì chấn thương này.

World Cup đã kết thúc với Neymar. Trận đấu với Colombia, cũng là trận đấu hay nhất của Seleção ở World Cup 2014, là trận đấu cuối cùng của anh. Sau tất cả những hoài nghi và sai lầm, các chàng trai Brazil đã thể hiện được phong độ tốt nhất, đẩy đối thủ Colombia vào thế cận kề miệng vực liên tục trong suốt 90 phút. Ngay cả Thiago Silva cũng có thể đoái công chuộc tội sau hành vi trốn tránh trách nhiệm đá penalty ở trận gặp Chile. Người đội

trưởng mở tỉ số ở phút thứ 6 với một cú dứt điểm vào cột xa. Bàn thứ 2 được ghi do công của David Luiz - một cú đá phạt trực tiếp đẹp mắt từ khoảng cách gần 30 m.

Trận đấu dường như đã được định đoạt ở phút 68. Nhưng chỉ chưa đầy 10 phút sau, Colombia gỡ được một bàn sau khi Julio Cesar đốn ngã Bacca trong vòng cấm và James Rodriguez thực hiện thành công quả penalty. Trận đấu khép lại với chiến thắng 2-1, trong những cảm xúc hỗn độn của các cầu thủ Brazil. Trong những ngày còn lại trước trận bán kết, Scolari phải thực hiện một nhiệm vụ bất khả thi: thuyết phục đội bóng của ông tin rằng họ có thể thắng mà không cần Neymar.

Thứ Ba, 8/7, sân Mineirão, Belo Horizonte

Tiêu đề của tờ Folha de São Paulo, "Thảm sát", đã tóm gọn một cách chính xác nhất 90 phút điên loạn nhất trong lịch sử bóng đá Brazil. Không ai nghĩ rằng trận đấu với đội bóng được đánh giá cao hơn là Đức sẽ diễn ra dễ dàng, và rõ ràng là La Canarinha sẽ trở nên yếu đi khi không có Neymar. Nhưng chắc chắn là không có ai hình dung ra rằng sẽ có một thảm họa "Maracanazo" khác đau đớn và nhục nhã hơn thảm họa gốc.

Những bàn thắng của người Đức đến dồn dập sau khi Thomas Müller mở tỉ số từ một quả phạt góc ở phút 11. Trước khi ghi bàn, Müller đứng một mình không bị ai kèm ở cột xa; hàng thủ Brazil thực sự là một đống lộn xộn. Trước khi các cổ động viên chủ nhà kịp phản ứng, Miroslav Klose ghi bàn thắng thứ 2, qua đó trở thành chân sút ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử World Cup. Toni Kroos ghi bàn thứ 3 chỉ 2 phút sau đó, rồi bàn thứ 4 chỉ sau đó 1 phút, trước khi Sami Khedira nâng tỉ số lên 5-0 ngay khi đồng hồ chuẩn bị điểm nửa giờ. Chỉ trong vòng chưa đầy 30 phút, người Đức đã nghiền nát đối thủ của họ; số phận của đội bóng từng 5 lần vô địch thế giới coi như đã được định đoạt.

Hiệp hai diễn ra không căng thẳng bằng, nhưng với người Brazil thì cũng chẳng kém phần khó chịu. Cầu thủ dự bị André Schürrle ghi thêm 2 bàn vào các phút 69 và 79 để nâng tỉ số lên thành 7-0; tới thời điểm đó, Neymar quyết định tắt ti vi. Anh theo dõi trận đấu tại nhà với gia đình và bạn bè, và theo trang web tiếng Brazil UOL Esporte, Neymar không thể "tiêu hóa" nổi những gì anh phải chứng kiến từ Belo Horizonte và gào lên: "Vứt hết đi, tôi không muốn xem thêm thứ này một giây nào nữa. Đi chơi poker cho rồi!" Rốt cuộc Neymar đã không xem được bàn thắng duy nhất của Brazil, được ghi do công của Oscar ở những giây cuối cùng của

trận đấu.

Thứ Bảy, 12/7, sân vận động quốc gia Mané Garrincha, Brasilia

Cậu bé tới từ Mogi đã trở lại sân. Anh vẫn bị chấn thương, nhưng muốn làm một việc gì đó để bày tỏ sự ủng hộ với các đồng đội sau sự kiện đã bắt đầu được gọi bằng cái tên "Mineirazo" (Thảm họa Mineirão). Anh nhận được sự chào đón nhiệt liệt từ khán đài. Sau khi theo dõi một vài bài tập khởi động của đội, anh rút lui vào khu kỹ thuật.

Brazil vẫn chưa hết choáng váng. Với một quốc gia có "máu bóng đá" như Brazil, đối mặt với những màn vùi dập như họ mới phải nhận từ Đức là điều thực sự khó khăn. Đã nổ ra nhiều vụ bạo loạn và cướp phá tại nhiều thành phố, trong đó có Rio. Trên đường phố, trên các phương tiện truyền thông và trên các mạng xã hội, các cầu thủ và huấn luyện viên trở thành đối tượng của những chỉ trích, công kích, thậm chí sỉ nhục. Người duy nhất thoát được cơn cuồng nộ ấy là Neymar. Và anh đã lên tiếng cầu xin cả nước đừng bỏ rơi đội tuyển. "Chúng ta phải tiếp cận trận đấu này như thể đó là trận chung kết, để có thể kết thúc World Cup trong những nụ cười chiến thắng. Chiến thắng không thể xóa đi những nỗi đau, nhưng nó vẫn rất quan trọng", anh phát biểu tại một cuộc họp báo ở Granja Comary vào đêm trước trận tranh giải 3 với Hà Lan.

Trận tranh giải 3 là một trận đấu mang tính an ủi, chẳng vì mục đích gì và hầu như không ai muốn góp mặt. Neymar khẳng định chẳng có gì đáng xấu hổ khi là thành viên của một đội tuyển quốc gia vừa bị đánh bại 7-1, nhưng khi nói ra điều đó, anh chưa biết rằng Seleção vẫn còn phải chịu thêm một nỗi nhục nhã nữa: bị người Hà Lan lấy nốt cả vị trí thứ 3. Ngay cả anh cũng cảm thấy đó là điều quá sức chịu đựng; không dưới một lần trong trận đấu anh phải kéo áo lên để che mặt. Ngay từ phút thứ nhất, Hà Lan đã được hưởng một quả penalty sau khi Thiago Silva phạm lỗi với Robben; Van Persie bước lên chấm đá phạt và ghi bàn mở tỉ số. Rất khó để đảo ngược tình thế sau khởi đầu kiểu đó, nhất là với một đội bóng đang trong tình trạng choáng váng như Brazil. Trận đấu kết thúc với tỉ số 3-0 sau khi Hà Lan ghi thêm 2 bàn nữa do công của Blind ở phút 17 và Wijnaldum ở phút 91. Mỗi lần các cầu thủ Brazil chạm bóng, từ khán đài lại nổi lên những tiếng la ó, huýt sáo. Khi các cầu thủ Hà Lan lên nhận huy chương, không ai thấy bóng dáng một cầu thủ Brazil nào trên sân.

Trong buổi họp báo sau trận, Neymar chen ngang vào phần của huấn luyện viên Scolari để gửi tới ông một cái ôm. Một vài ngày

sau, kiến trúc sư trong chức vô địch World Cup 2002 ở Nhật Bản và Hàn Quốc từ chức huấn luyện viên trưởng đội tuyển Brazil. Mọi thứ trở lại vạch xuất phát. Công việc tái thiết đầy khó khăn được CBF giao cho huấn luyện viên mới Carlos Dunga.

Chương 29
100 phần trăm Barça

Có một thứ không thay đổi từ khi Neymar còn là một cậu bé: chiếc băng đầu, trên đó in dòng chữ "100 phần trăm Jesus". Chiếc băng đầu tiên do mẹ anh làm để cầu Chúa bảo vệ cho anh, và anh đã đeo nó trong mọi trận đấu. Lần này, anh chỉ chờ cho tới khi trọng tài nổi còi mãn cuộc để buộc chiếc băng lên, và chiếc băng ấy đã cùng anh lên nhận danh hiệu vô địch Champions League 2015, sau khi anh và Barcelona đánh bại Juventus 3-1 trong trận chung kết ở Berlin. Đó là cách để anh bày tỏ lòng biết ơn với Chúa vì đã được chơi trận đấu quan trọng nhất trong đời.

"Hôm nay chắc chắn là thời khắc đẹp đẽ nhất trong sự nghiệp của tôi. Trận đấu này là trận đấu vĩ đại nhất. Tôi tin chắc rằng ngày này sẽ đi vào lịch sử", anh nói khi vừa rời khỏi sân đấu sau màn ăn mừng kéo dài cả tiếng đồng hồ với toàn đội. Neymar tỏ ra bị kích động mạnh trong tất cả những trò "cuồng loạn" mà anh và các đồng đội đã làm. Có lúc anh khóc nức nở, quỳ xuống sân, úp mặt vào đúng cái điểm mà anh đã tung cú sút để ghi bàn thắng cuối cùng của trận đấu và cầu nguyện. "Tôi thấy các bạn bè ở đó. Tôi khóc bởi vì tôi nhận ra rằng tất cả đã trở thành hiện thực, tất cả những gì mà tôi đã mơ ước khi còn là một đứa trẻ, tất cả những nỗ lực, những nỗ lực của cả gia đình, đều đã được đền đáp", anh giải thích. Những phát biểu của cầu thủ người Brazil đều khiêm tốn, đầy cảm xúc, song anh cũng chẳng giấu được bản tính ương bướng của mình lâu. "Người ta có thể đòi hỏi gì hơn? Chẳng ai có thể phàn nàn thêm bất kỳ điều gì về tôi."

Champions League, La Liga, Cúp Nhà Vua. Barcelona đã đoạt cú ăn ba lần thứ hai trong 5 năm. Cho tới tận những tuần cuối cùng, đó vẫn là điều mà không ai dám nghĩ tới. Và trong chiến tích kỳ diệu ấy, chẳng ai đóng góp nhiều hơn Neymar Jr. Anh ghi bàn trong trận chung kết của cả Champions League lẫn Cúp Nhà Vua.

Ở Berlin, anh là niềm cảm hứng cho chiến thắng của Blaugrana. Anh góp công trong bàn thắng đầu tiên, bị từ chối một bàn thắng khác vì lỗi vô tình dùng tay chơi bóng, trước khi ghi bàn thắng thứ 3 mang tính quyết định trong những giây cuối cùng của trận đấu. Cú sút được thực hiện sau một pha phản công nhanh, làm bất ngờ thủ thành của Juventus Gianluigi Buffon, người đã rời khỏi vạch vôi. Leo Messi có bóng ở gần vòng tròn giữa sân và chuyền cho Neymar, người dẫn thêm vài nhịp trước khi phối hợp 1-2 với Pedro, rồi sút bằng chân trái qua khe giữa hai chân của Buffon vào lưới.

"Anh ấy đã có một mùa giải tuyệt vời, tạo được những cú nhảy vọt cả về số lượng bàn thắng lẫn chất lượng của những màn trình diễn, để khẳng định mình là một trong những cầu thủ hay nhất thế giới lúc này", huấn luyện viên Luis Enrique của Barça nói về Neymar trong buổi họp báo sau chiến thắng trên đất Đức. Trong mùa giải thứ hai với Barcelona, Neymar chơi 51 trận và ghi được 39 bàn thắng, trong đó có 10 bàn ở Champions League - ngang với thành tích của Leo Messi và Cristiano Ronaldo. Cả ba cùng được trao danh hiệu Vua phá lưới của giải đấu; Neymar cuối cùng cũng đã có thể đứng ngang hàng với những ngôi sao lớn. Khoản đầu tư cho cậu bé tới từ Mogi das Cruzes đã sinh lợi, và cuối cùng thì đội bóng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

Mùa giải thứ hai, không nghi ngờ gì, hoàn toàn khác so với mùa giải đầu tiên của Neymar ở Barcelona. Vào ngày 11/8/2014, cầu thủ người Brazil trở lại với các đồng đội ở câu lạc bộ sau khi bỏ lại sau lưng một trong những thời khắc khó khăn nhất trong sự nghiệp: pha va chạm khủng khiếp với cầu thủ người Colombia, Carlos Zúñiga, và kéo theo đó là chấn thương khiến anh phải chia tay World Cup. Trở lại tập luyện, anh đã sẵn sàng đối mặt với mùa giải mới cùng một nguồn năng lượng mới. Lần này là với tư cách độc thân sau khi chia tay Bruna Marquezine. Ngay từ đầu thì mối quan hệ của họ đã là một mối quan hệ đầy sóng gió, nhưng có vẻ như lần chia tay này là mãi mãi. Nguyên do vì sao? Có nhiều tin đồn nói rằng Bruna muốn hai người kết hôn, nhưng Neymar chưa sẵn sàng "chịu trói". "Chúng tôi không còn là của nhau nữa", nữ diễn viên xác nhận trong chương trình Fantástico trên kênh Globo. "Tôi vẫn luôn dõi theo anh ấy. Anh ấy là người mà tôi thực sự quý mến."

Độ phủ của Neymar trên các phương tiện truyền thông vẫn rất rộng; anh đã có 52 triệu người theo dõi trên Facebook, hơn 23 triệu trên Instagram và gần 19 triệu trên Twitter. Những câu chuyện đời tư và hình ảnh của anh vẫn lấn át những thành tựu

thể thao mà anh đạt được. Điều đó gây ra những lo lắng trong nội bộ Barça. Họ muốn Neymar tập trung hoàn toàn vào việc nỗ lực hết mình trên sân để cải thiện thành tích nghèo nàn trong mùa giải trước đó, là mùa giải mà Neymar chỉ ghi được 9 bàn sau 26 trận ở Liga, 15 bàn trong 41 trận trên mọi đấu trường. Họ muốn thu được nhiều hơn từ khoản đầu tư khổng lồ của mình; thêm bàn thắng, ví dụ, có thể giúp trang trải phần nào những khoản tiền lớn mà đội bóng phải trả thêm sau khi những sai sót trong hợp đồng của anh bị phát hiện. Bạn thân Dani Alves là một trong số ít những người tin rằng mùa giải sắp tới sẽ là mùa giải của Neymar Jr. "Ai cũng cần thời gian để hòa nhập", anh nói, "và năm nay sẽ là năm mà chúng ta nhìn thấy được những khả năng thực sự của anh ấy. Mối quan hệ giữa anh ấy với Leo đã tốt hơn rất nhiều, và tương tự là với ban huấn luyện."

Mấu chốt là đây: mối quan hệ của Neymar với Messi. Trận đấu thuộc vòng hai Liga vào ngày 31/8 là bằng chứng cho thấy mối dây liên hệ giữa họ đã bền chặt hơn hẳn. Neymar xuất phát từ băng ghế dự bị và chỉ vào sân trong hiệp hai. Sau hai sai lầm nghiêm trọng, Neymar tự chuộc lỗi bằng một đường chuyền kỳ diệu cho Lionel, người đẩy quả bóng qua chân thủ môn của đối phương để Sandro dễ dàng đệm bóng vào lưới mở tỉ số. Nhưng cũng có một sự kiện khác đáng ngại hơn, cho thấy xu hướng "siêu sao" của Neymar. Trong lúc đang làm nóng bên ngoài đường pitch, thay vì tập trung vào trận đấu, Neymar lại bận rộn với việc ký vào giày của các cổ động viên. Đó là một biểu hiện của sự thân thiện, một chiêu trò quảng cáo hay đơn giản là sự vô trách nhiệm?

Nhưng trong khi báo chí Tây Ban Nha mải mê soi mói mọi hành động của Neymar, huấn luyện viên mới của Brazil lại hoàn toàn tin tưởng anh. Thực tế là vào tháng 9, Dunga thông báo anh sẽ là đội trưởng mới của Seleção. "Anh ấy là một hình mẫu, là cầu thủ đẳng cấp hàng đầu, bất chấp vẫn còn trẻ", vị huấn luyện viên trưởng giải thích. "Anh ấy có kinh nghiệm và biết làm thế nào để giữ được bình tĩnh khi phải chịu áp lực." Vài ngày sau đó, những lời mà Dunga đã nói về Neymar được xác nhận trên mặt cỏ của Camp Nou. Một lần nữa Neymar lại xuất phát từ băng ghế dự bị, nhưng khi được tung vào sân, anh đã khiến những kẻ chỉ trích phải câm nín khi ghi cả hai bàn cho Barça trong chiến thắng trước Athletic Bilbao. Leo Messi là người kiến tạo cả hai bàn thắng đó. Đó là những bàn thắng đầu tiên của Neymar ở Liga kể từ ngày 26/3.

Mối liên hệ với Messi đã phát huy hiệu quả: đó là chiến thắng thứ 3 trong 3 trận của Barcelona, và họ vẫn chưa để thủng lưới bàn

nào - kể từ năm 1985, họ chưa bao giờ khởi đầu mùa giải với thành tích phòng ngự tốt như thế.

“Tôi rất hạnh phúc khi ghi được 2 bàn thắng hôm nay”, Neymar phát biểu vào cuối trận, dù anh thừa nhận rằng, “tôi vẫn chưa đạt 100% phong độ, hy vọng sẽ sớm trở lại với thể trạng tốt nhất.” Anh khẳng định anh cảm thấy mình đã thích nghi tốt hơn với cuộc sống ở thành phố thuộc Catalonia: “Có thời gian để hòa nhập là điều thực sự quan trọng. Bây giờ tôi thấy hạnh phúc hơn, và hy vọng sẽ có thể đóng góp được nhiều hơn.” Anh cũng không ngần ngại nhắc tới Lionel: “Được chơi bóng với anh ấy là một vinh dự. Anh ấy là một ngôi sao, người xuất sắc nhất trên thế giới.” Anh nói hai người đang ngày càng hiểu nhau hơn, và tin tưởng mối quan hệ giữa hai người chỉ có thể tốt lên.

Nhưng trong những tuần tiếp theo, điều mà ai cũng thấy là mối quan hệ giữa huấn luyện viên trưởng của Barça với các cầu thủ lại đã trở nên khá căng thẳng. Nguyên do xuất phát từ những thay đổi liên tục trong đội hình xuất phát. Trong mọi trận đấu, huấn luyện viên mới Enrique đều cố thử nghiệm những phương án kết hợp khác nhau. Ông muốn tất cả các cầu thủ, không có ngoại lệ, đều phải chiến đấu cho vị trí của mình. Chiến thuật đó có vẻ đã khiến cho cơn khát bàn thắng của Neymar tăng lên. Vào đúng 9 giờ 33 phút Chủ nhật, 21/9, Neymar ghi bàn mở ra chiến thắng cách biệt 5-0 trước Levante, một lần nữa sau một pha kiến tạo của Messi. Nhưng số 11 không thể chơi hết trận. “Anh ấy bị trật mắt cá và tỏ ra khá đau đớn, nên chúng tôi quyết định rút anh ấy ra”, Enrique giải thích. Chấn thương đó không có gì nghiêm trọng, Neymar có thể chơi bóng bình thường trở lại chỉ sau vài ngày.

Vào ngày 27/9, anh lập hat-trick đầu tiên ở Liga, vào lưới Granada ở Camp Nou, góp công lớn trong đại thắng 6-0 của Barcelona. Bàn đầu tiên được ghi ở phút 26. Neymar mở tỉ số sau khi tận dụng thành công một sai lầm của các tiền vệ đối phương. Không lâu sau giờ nghỉ, anh có bàn thắng thứ hai. Leo chuyền bóng cho Munir El Haddadi, cú sút của cầu thủ trẻ này bị thủ môn đối phương chặn được, nhưng Neymar đã có mặt kịp thời để đá bồi. Bàn thắng cuối cùng là kết quả của một pha phối hợp giữa Messi và Neymar. Cầu thủ người Argentina là người kiến tạo, và cầu thủ người Brazil đã cảm ơn anh bằng cách ôm và nhấc bổng số 10. Báo chí bắt đầu nói về “cặp đôi hạnh phúc”. Hai người đã cùng nhau ghi 11 trong số 17 bàn thắng của Barcelona sau 6 vòng đầu tiên của La Liga - Neymar ghi 6 bàn, Messi 5.

“Neymar là một ngôi sao thực thụ. Tôi không đánh giá cầu thủ

qua các bàn thắng của họ. Tôi đánh giá họ qua công sức mà họ sẵn sàng bỏ ra, qua khả năng thích nghi của họ, và qua khao khát được làm việc chăm chỉ mỗi ngày. Từ góc nhìn đó, Neymar chắc chắn không khiến chúng tôi phải thất vọng", giám đốc thể thao của Barcelona, Andoni Zubizarreta, nhận xét.

Nhưng những thứ tốt đẹp thì lại thường không bền. Ngày 30/9, Blaugrana thúc thủ 3-2 trước Paris Saint-Germain trong trận đấu thuộc khuôn khổ bảng F Champions League. Neymar ghi bàn thắng thứ 2 cho Barça, nhưng không tính bàn thắng đó thì anh, cũng như phần còn lại của đội, không để lại nhiều ấn tượng. Ngày tiếp theo, bố anh ra tòa để điều trần về những sai phạm của đội bóng trong quá trình ký hợp đồng với con trai của ông. Có tin đồn rằng mục đích của đội bóng là khiến cho Messi tin rằng anh vẫn là cầu thủ được trả lương cao nhất trong phòng thay đồ.

Trong vòng 2 giờ đồng hồ, Neymar Pai cố gắng thuyết phục tòa rằng ông đã hành động trong khuôn khổ luật pháp, rằng những công ty được nhận tiền thực sự tồn tại và có tư cách pháp lý, chứ không chỉ là những công ty ma được lập ra với mục đích trốn thuế. Ông còn có một tiết lộ gây ngạc nhiên: gia đình Neymar ưu tiên chọn Barcelona ngay cả khi Real Madrid đề nghị họ nhiều tiền hơn - tới 150 triệu euro. Lý do là Barça mang tới cho Neymar nhiều cơ hội để phát triển bản thân hơn hẳn so với Real Madrid. Những lùm xùm ấy khiến Neymar mệt mỏi ngay từ ngày đầu anh đặt chân tới thành phố; và tiếp tục gây ra cho anh những cơn đau đầu trong suốt phần còn lại của mùa giải.

Nhưng bất chấp mọi thứ, Neymar Jr tiếp tục cười tươi và thể hiện phần hạnh phúc của cuộc đời anh trên mạng xã hội, như trong video quay anh đang hát - dù khá tệ - trong ô tô. Hay một video khác ghi lại anh lúc đang ngồi ghế phụ trong xe của nhà vô địch đua xe đường trường thế giới năm 2013 và 2014, Sébastien Ogier. Trong video, Neymar nhiều lúc tỏ ra thực sự căng thẳng, nhưng sau cùng vẫn là nụ cười quen thuộc.

Trở lại với sân cỏ, tháng 10 là tháng của những bàn thắng. Vào thứ Ba ngày 14, anh đã chơi một trong những trận đấu hay nhất cho đội tuyển quốc gia, ghi bốn màn trong chiến thắng trước Nhật Bản. Ở tuổi 22, anh đã có cho riêng mình 40 bàn thắng sau 44 trận trong màu áo La Canarinha. Ngay chính anh cũng không tin mình có thể làm được điều đó. "Tôi cũng không biết giới hạn của mình là gì, tôi chỉ thấy đang gai hết cả người. Cảm giác thật tuyệt vời; tôi không thể diễn tả nổi tôi hạnh phúc đến thế nào khi có thể đi xa tới thế trong giấc mơ của mình. Tôi chưa bao giờ tưởng tượng

được, ngay cả trong những ý nghĩ hoang đường nhất, rằng tôi sẽ được chơi bóng cho đất nước của mình. Tôi thực sự hạnh phúc, và biết ơn Chúa vì điều đó."

Với Neymar trong đội hình, Barça tiếp tục thống trị... cho tới ngày 25/10, ngày diễn ra trận Clásico đầu tiên của mùa giải, gặp Real Madrid trên sân Santiago Bernabéu. Trận đấu đánh dấu ngày bộ ba tấn công mới của Barça gồm Neymar, Messi và Luis Suárez trình làng; tiền đạo người Uruguay sẽ chơi trận đầu tiên cho đội bóng mới sau khi thực hiện xong án phạt vì cắn trung vệ Giorgio Chiellini của Italia ở World Cup 2014. Nhưng hôm đó, bộ ba ngôi sao đã không thể làm gì để chống lại sức mạnh của Real Madrid; đội bóng áo trắng thắng trận đại chiến đầu tiên của mùa giải với tỉ số 3-1. Bàn thắng danh dự của Barça được Neymar ghi ngay ở phút thứ 4. Bàn thắng sớm ấy tạo ra cảm giác là Barça sẽ thắng dễ trận này, nhưng thực tế không phải như vậy. Sau một đường chuyền chuyển hướng từ Suárez, Neymar khống chế bóng ở rìa vòng cấm, đẩy bóng qua hai hậu vệ trước khi ghi bàn bằng một cú sút chìm vào góc xa. Nhưng sau bàn thắng ấy, chẳng còn gì nhiều để nói về Barça. Ngày hôm sau, màn trình diễn của số 11 trở thành điểm sáng duy nhất trong các bài tường thuật trận đấu.

Xen giữa các trận đấu, giới truyền thông vẫn không ngừng thể hiện sự quan tâm tới đời sống cá nhân của Neymar, đặc biệt là chuyện tình tin đồn giữa anh với Soraja Sara Vucelic, cô nàng người mẫu nóng bỏng trẻ hơn Neymar 6 tuổi, từng là người chơi trong chương trình Big Brother của Serbia và được ví von là "Kardashian của vùng Balkan". Họ rõ ràng đã gặp nhau ở Ibiza; Neymar được cho là đã điều cho cô một chiếc chuyên cơ cá nhân để cô có thể tới thăm anh ở Barcelona. Không biết độ xác thực của thông tin tới đâu, đó vẫn là cơ hội để tạp chí Interviú đăng lên trang bìa một bức ảnh lớn của Soraja khi cô đang bước lên bờ, ngực trần. Nhưng cô người mẫu này không phải là người duy nhất được liên hệ với Neymar. Người ta nói rằng anh còn có một người tình khác ở Barcelona, một nữ luật sư trẻ người Catalunya mà Neymar hẹn gặp sau một thời gian tán tỉnh trên Twitter. Rồi người mẫu Brazil, Patricia Jordane, cũng khẳng định trong một cuộc trả lời phỏng vấn với Playboy rằng cô từng qua lại với ngôi sao bóng đá đồng hương. Neymar không xác nhận mà cũng chẳng phủ nhận những tin đồn đó, song người đại diện của anh thì khẳng định "tất cả chỉ là dối trá, anh ấy vẫn còn độc thân".

Tháng 11 bắt đầu với một cú nấc cụt nhẹ, khi Barcelona để thua 0-1 trước Celta Vigo, và Real Madrid đã có cơ hội vượt lên chiếm lợi thế. Đó là thất bại thứ hai liên tiếp của Barça ở La Liga, tiếp nối

nỗi thất vọng ở Bernabéu. Nhưng dù không thực sự thuyết phục, đội bóng vẫn có thể thắng hết các trận còn lại trong tháng. Trận đấu với Almería, tuy nhiên, xuất hiện một hình ảnh nay đã được xem là bất thường: Neymar xuất phát trên băng ghế dự bị. Từ vị trí ấy, anh chỉ có thể bất lực chứng kiến đội bóng của mình bị đội chủ nhà dồn vào một góc sân. Nhưng sang hiệp hai, Luis Enrique quyết định tìm kiếm sự thay đổi và đưa Neymar vào sân. Chỉ sau nửa giờ, anh ghi bàn thắng gỡ hòa. Sau những căng thẳng ban đầu, trận đấu "tệ nhất" của Barça theo thừa nhận của huấn luyện viên Enrique, kết thúc với tỉ số 2-1 nghiêng về phía Blaugrana. Trận đấu tiếp theo, gặp Sevilla, cầu thủ người Brazil tiếp tục thể hiện cái duyên ghi bàn ở Camp Nou. Bữa tiệc bàn thắng kết thúc với chiến thắng 5-1 cho đội chủ nhà; đó cũng là trận đấu Messi chính thức vươn lên trở thành cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất trong lịch sử La Liga. Cũng như ở vòng đấu trước, Neymar đã lên tiếng đúng vào thời điểm cần kíp nhất. Anh nổ súng chỉ 2 phút sau khi đội khách có bàn gỡ để giành lại lợi thế về điểm số cho Barça, mở ra một chiến thắng lớn cho đội chủ nhà.

Vào ngày 6/12, Barcelona vượt qua Paris Saint-Germain để giành ngôi nhất bảng F Champions League và có mặt ở vòng 16 đội. Đó là lần đầu tiên Neymar, Messi và Suárez cùng ghi bàn trong một trận (mỗi người ghi một bàn trong chiến thắng 3-1). Nhưng cầu thủ người Brazil sẽ phải chờ tới ngày 20/12 mới có thể tái xuất, đầu tiên là vì vấn đề với mắt cá, sau đó là vì huấn luyện viên quyết định cho anh nghỉ ngơi. Anh trở lại trong trận đấu với Córdoba, nhưng chỉ vào sân từ ghế dự bị, sau khi dành phần lớn thời gian lắng nghe những âm thanh từ khán đài. Barcelona giành chiến thắng với tỉ số đậm đà 5-0, nhưng vẫn có cái gì đó sai sai trong cách tiếp cận của Luis Enrique.

Đó là cách Neymar Jr khép lại năm 2014 của mình. L'Équipe xếp anh vào đội hình tiêu biểu, và mô tả anh là một cầu thủ "liên tục cứu đội bóng của mình khỏi sự tầm thường". Trong một cuộc phỏng vấn với Globoesporte, cầu thủ người Brazil thổ lộ anh rất hạnh phúc sau tất cả những gì mà anh đã có được: "Tôi đang trưởng thành từng ngày, từng mùa. Tôi nghĩ đấy là một trải nghiệm tuyệt vời. Tôi từng rất hạnh phúc ở Santos, nhưng tôi cần một sự thay đổi, tôi cần những thách thức lớn hơn, và tôi hy vọng tôi có thể tiếp tục hạnh phúc ở đây." Anh thừa nhận bản thân chịu nhiều áp lực sau khi xuất hiện nhiều tin đồn liên quan tới anh, nhưng đó không phải là yếu tố thôi thúc anh nỗ lực để tiến bộ hơn: "Người có nhiều ảnh hưởng nhất với tôi chỉ có một, đó là bố tôi. Tác động của ông ấy đối với tôi lớn hơn nhiều so với bất kỳ ai hay bất kỳ thứ gì khác. Tôi cảm thấy an nhiên, cảm thấy được tự

do làm công việc của mình."

Neymar bước vào kỳ nghỉ trong tâm trạng hài lòng sau khi hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình. Nhưng trong ngày anh trở lại, một tranh cãi đã nổ ra, và phủ một bóng đen lớn lên phòng thay đồ. Tiền đạo người Brazil bắt đầu tháng 1 với một vị trí trên ghế dự bị, bên cạnh Messi và Dani Alves. Có vẻ như đó là một án phạt cho tội trở lại sau kỳ nghỉ Giáng sinh muộn hơn những người khác, dù họ đã được câu lạc bộ cho phép. Tuy nhiên, Luis Enrique khẳng định chẳng có án phạt nào cả. "Tôi đưa ra quyết định đó vì muốn những cầu thủ đó phải chịu ít rủi ro nhất có thể. Họ có ít buổi tập hơn, và vừa phải trải qua một hành trình dài. Không nên đặt họ trước nguy cơ dính chấn thương", ông nói. Khi những ngôi sao sáng đều ngồi trên băng ghế dự bị, trận đấu với Real Sociedad ở Anoeta trở thành một thảm họa toàn diện. Neymar được tung vào sân ở phút 58, nhưng khi đó trận đấu đã an bài rồi. Blaugrana, lúc này đã ở phía sau Real Madrid trên bảng xếp hạng La Liga, để thua vì một bàn phản lưới. Số 11 thậm chí còn không có cơ hội tung ra một cú sút trúng đích. Đó không phải là một thất bại quá tệ hại, nhưng nó để lại ấn tượng xấu, và khiến cho tinh thần của các cầu thủ đi xuống trầm trọng. Không lâu sau đó, báo chí đưa tin rằng sau thất bại đáng xấu hổ kia, một vài cầu thủ đã lập một nhóm chat trên WhatsApp trong một nỗ lực thay đổi thái độ bên trong đội bóng. Tin nhắn đầu tiên đi thẳng vào vấn đề: "Nếu chúng ta cứ chơi như thế này, chúng ta sẽ chẳng giành được cái quái gì trong mùa giải năm nay." Sau sự kiện đó, mọi chuyện dần dần tiến triển theo hướng tích cực.

4 ngày sau, vào ngày 8/1, tất cả những cầu thủ hay nhất của Barcelona đều trở lại đội hình xuất phát trong trận đấu với Elche, một đội bóng thuộc nhóm cuối bảng ở La Liga, ở vòng 1/8 Cúp Nhà Vua. Barça đại thắng 5-0, Neymar ghi bàn đầu tiên và bàn cuối cùng. Khi mùa giải vẫn còn vài tháng nữa, cậu bé tới từ Mogi das Cruzes đã vượt qua thành tích ghi bàn của mình ở mùa giải trước. Anh đã có được 16 bàn, so với 15 bàn ở mùa 2013-2014. Nhưng anh chưa dừng lại ở đó.

Trong trận tiếp theo, thuộc vòng 18 La Liga, Barcelona đánh bại Atlético Madrid 3-1 trên sân nhà. Trận đấu bắt đầu với một phút mặc niệm dành cho các nạn nhân của vụ tấn công khủng bố Charlie Hebdo; tất cả thành viên của hai đội, bao gồm cả hai vị chủ tịch, đều giơ những tấm biển ghi "Je suis Charlie". Neymar mở tỉ số ở phút 12. Messi vượt qua sự đeo bám của ba hậu vệ và tạt vào trong; Suárez không với kịp bóng, nhưng như thể có phép thần, quả bóng tìm tới chân của Neymar ở góc xa và anh tất nhiên

không bỏ lỡ. Không lâu sau đó, Neymar chịu một cú đá từ trung vệ người Uruguay José Giménez. Cú đá nặng đến nỗi khiến mắt cá của Neymar chảy máu, nhưng trọng tài không hiểu sao không thổi còi. Cho tới thời điểm đó của mùa giải, Neymar đã phải nhận 69 pha phạm lỗi trong 1.563 phút - cứ khoảng 22 phút anh lại bị phạm lỗi một lần, nhiều nhất trong số các cầu thủ Barça. "Bố tôi luôn nói với tôi rằng tôi yêu quả bóng còn hơn cả yêu việc được chơi bóng. Khi còn nhỏ, tôi dành toàn bộ thời gian của mình để rê bóng quanh những đồ đạc trong nhà", anh nói trong một cuộc phỏng vấn với Forbes, tờ tạp chí nổi tiếng đã xếp Neymar vào danh sách 30 nhân vật thể thao dưới 30 tuổi giàu ảnh hưởng nhất. "Bóng đá, đặc biệt là bóng đá ở Brazil, luôn cố gắng là một môn thể thao vui vẻ. Và điều đó thôi thúc người ta nghĩ ra nhiều chiêu trò với trái bóng. Đó là một phần trong văn hóa của chúng tôi. Và tôi cũng đã học được cách tự bảo vệ mình khỏi những kẻ cố tình chơi xấu."

Nhưng bên cạnh những bàn thắng, thứ bóng đá chất lượng và những pha phạm lỗi, trận đấu còn để lại một hình ảnh sẽ còn được nhớ mãi, dù ban đầu người ta vẫn chưa nhận ra hết tầm quan trọng của nó. Đó là bức ảnh chụp bộ ba hạnh phúc Neymar, Messi và "Lucho" Suárez quàng vai nhau chạy về phía các cổ động viên để ăn mừng bàn thắng cuối cùng do Messi ghi. Khoảnh khắc ấy lột tả hoàn hảo sự đồng điệu giữa bộ ba siêu sao, và cho thấy họ đã bắt đầu hiểu nhau như thế nào. "Hiếm khi nào một người Argentina, một người Uruguay và một người Brazil lại có thể thân thiết với nhau đến thế, nhưng đó là điều mà chúng tôi đã làm được", Neymar thừa nhận. "Chúng tôi có mối quan hệ rất tốt", Messi bổ sung, "và khi đã có thể hiểu nhau ở ngoài sân, thì việc chơi tốt cùng nhau trên sân cũng trở nên dễ dàng hơn." Tình yêu của cả ba với món thịt nướng kiểu Nam Mỹ chính là yếu tố đã "tác hợp" nên một tình bạn đẹp. Người đồng đội Javier Mascherano nói rằng họ thường tụ tập các gia đình lại để làm những món nướng ưa thích ở quê nhà. Rồi tới một ngày Leo nói với Neymar rằng anh không cần phải thể hiện quá nhiều sự ngưỡng mộ với mình, rằng họ bình đẳng và rằng Neymar còn ghi được nhiều bàn hơn. Thế là đủ.

Chiến thắng trước Atlético có vẻ như đã làm dịu bầu không khí trong phòng thay đồ. Khi nhắc tới chiến thuật xoay tua chịu nhiều chỉ trích của Luis Enrique, Neymar khẳng định giai đoạn khởi đầu khó khăn đã qua và bây giờ họ "đã lại là một khối". "Tôi rất hạnh phúc", Neymar tuyên bố. "Giờ thì chúng tôi chỉ còn phải tập trung để chơi bóng như một đội ở trên sân. Đó là một trận đấu hay mà chúng tôi đã cùng nhau tạo ra."

Nhưng nụ cười của anh đã biến mất nhanh chóng khỏi khuôn mặt ngay trong trận đấu tiếp theo - chính xác là phút 70 - gặp đối thủ Deportivo La Coruña ở Riazor. Vào thời điểm đó Barça đã dẫn 3-0 (trận đấu kết thúc với tỉ số 4-0) và huấn luyện viên quyết định tung Pedro vào sân thay cho cầu thủ người Brazil. Neymar không giấu được sự tức giận của mình; anh lảng tránh ánh mắt của huấn luyện viên trưởng trên đường về khu kỹ thuật. Anh ngồi xuống, tháo giày ra và ném chúng xuống đất một cách giận dữ. Anh đã ra sân ở 16 trong số 19 trận đấu ở Liga, nhưng chỉ được chơi trọn vẹn 90 phút trong 7 trận. Trong 9 trận còn lại, có 4 trận anh vào sân từ ghế dự bị và 5 trận anh bị thay ra giữa chừng. Anh chưa bao giờ thích bị thay ra, và anh đã làm rõ điều đó theo cách tệ nhất có thể. "Tôi không muốn phải rời sân, tôi luôn muốn được chơi bóng, tôi luôn muốn được có mặt trên sân", anh đã nói điều đó không ít hơn một lần. Và đó vẫn chưa phải là lần đầu tiên...

Vào cuối tháng 1, báo chí và cổ động viên đều đã bị tài năng của Neymar chinh phục. Cầu thủ người Brazil là "cảm hứng lớn nhất của Barcelona trong mùa giải này", theo đánh giá của Marca. Và anh biết điều đó. "Tôi cảm thấy mình quan trọng", anh nói khi tham dự một lễ quảng bá. "Lúc này đây, tôi thấy hết sức thoải mái. Tôi thích được chơi bóng, ghi bàn, và tôi đang ngày càng trở nên tự tin hơn nhờ sự giúp đỡ của các đồng đội. Đây là điều tuyệt vời nhất mà tôi cảm nhận được từ khi tới Barcelona." Và anh lại chứng minh tầm quan trọng của mình một lần nữa vào ngày 28/1 khi đóng vai trò then chốt trong chiến thắng trước Atlético Madrid để đưa đội bóng của anh vào bán kết Cúp Nhà Vua (tỉ số trận đấu là 2-3, chung cuộc 2-4). Anh quậy tung hàng thủ của Atleti giữa những âm thanh chói tai của các cổ động viên chủ nhà. Đó là một trận đấu rất kịch tính, kết thúc bằng việc tiền vệ Arda Turán của Atlético ném tấm bảo vệ ống đồng vào một trợ lý trọng tài. Cậu bé tới từ Mogi das Cruzes cũng vướng vào một vụ va chạm với một vài cầu thủ của đối phương trên đường về phòng thay đồ trong giờ nghỉ, bắt nguồn từ một số cử chỉ và hành động mà anh thể hiện trên sân.

"Anh ta có kiểu chơi bóng rất khó chịu mỗi khi đang chiến thắng. Chẳng ai thích cả nhưng anh ta vẫn cứ làm mãi. Anh ta luôn hành động như thể cố tình trêu ngươi đối thủ", đội trưởng của Atlético, Gabi, giải thích sau trận. Nhưng huấn luyện viên của Brazil vẫn bảo vệ anh: "Nếu bạn lấy bóng đá, samba và một vài thứ khác khỏi một người Brazil thì anh ta sẽ không còn là một người Brazil nữa. Anh ấy có cách hiểu về bóng đá rất khác so với cầu thủ tới từ các quốc gia khác." Đồng đội của anh Jordi Alba cũng đồng tình, "Neymar là một chàng trai rất khiêm tốn và thẳng thắn. Anh ấy

thích chơi bóng và thích chơi theo cách riêng. Những ai biết anh ấy đều biết điều đó. Anh ấy không hề có ý định tỏ ra thiếu tôn trọng bất kỳ ai. Anh ấy không phạm lỗi, cũng chẳng sỉ nhục người khác." Cũng buổi chiều hôm đó, Neymar là nạn nhân của một cử chỉ đặc biệt xấu xí. Hậu vệ Juanfran của Atlético giơ bảy ngón tay lên và làm dấu hiệu bị loại - một cách gợi lại thất bại nhục nhã 1-7 của Brazil trước Đức ở World Cup 2014 không thể tàn nhẫn hơn.

Càng về cuối mùa giải thì cả Barça lẫn bộ ba tấn công của họ càng trở nên thoải mái. Vào ngày 4/3, Blaugrana ghi tên mình vào trận Chung kết Cúp Nhà Vua sau khi vùi dập Villarreal với tổng tỉ số 6-2 sau hai lượt trận. Vào ngày 8/3, sau khi đánh bại Rayo Vallecano 6-1 - trận đấu này Neymar không thể góp mặt vì án treo giò - họ đòi lại ngôi đầu từ tay Real Madrid. Và một tuần sau, họ giành quyền vào chơi ở vòng tứ kết Champions League sau khi đánh bại Manchester City với tỉ số 3-1 chung cuộc. Nhưng cuộc sống của Neymar không chỉ có bóng đá. Anh cũng có cơ hội thử sức mình với bóng đá Mỹ, sau khi đồng ý tham gia trò Starclub Challenge: Neymar sẽ cố phá kỷ lục ghi bàn từ khoảng cách gần 59 m ở giải NFL. Neymar đã thể hiện không tồi - gần 46 m với một quả bóng đá kiểu Mỹ và gần 55 m với một quả bóng đá "bình thường".

Vào tháng 4, Blaugrana thắng hết trận này tới trận khác và chỉ chịu hòa 1 trận, trước Sevilla. Cũng chính trong trận hòa này mà các cổ động viên lại phải chứng kiến mặt tối của Neymar. Anh là người ghi bàn thắng thứ 2 cho đội sau một quả đá phạt siêu đẳng, kết thúc chuỗi trận tịt ngòi kéo dài một tháng rưỡi. Nhưng khi trận đấu còn 15 phút và Barcelona vẫn đang dẫn một bàn, huấn luyện viên Enrique quyết định rút Neymar ra. Anh đi ra, nhưng một cách đầy miễn cưỡng, làm nhiều cử chỉ khó chịu bằng tay, bày tỏ thái độ phản đối trước mặt các đồng đội khác trên ghế dự bị, và một lần nữa ném giày xuống đất, buộc một trợ lý phải chạy ra nhặt về. Khung cảnh ấy khiến ta có cảm giác như đang xem một đứa trẻ hư dằn dỗi vì đòi hỏi không được bố mẹ đáp ứng. 3 ngày trước đó, trong trận đấu với Almería ở Camp Nou, anh đã có những cư xử kiểu cộc cằn khi biết mình không được ra sân. "Tôi không bận tâm với những chuyện vặt vãnh đó. Tôi chỉ quan tâm tới bóng đá", huấn luyện viên Luis Enrique nói một cách bình thản. "Kiểu hành xử ấy đang trở nên ngày càng phổ biến, và điều đó khiến tôi thấy nực cười." Sau đó ông nói thêm, "Tôi hiểu rằng tất cả mọi người đều muốn được vào sân. Nhưng các cầu thủ cũng phải hiểu rằng tôi là huấn luyện viên và tôi phải đưa ra các quyết định."

Vào cuối tháng, Barcelona giành quyền vào bán kết Champions League sau khi vượt qua Paris Saint-Germain với công lớn thuộc về Neymar, người ghi một bàn ở lượt đi và một bàn ở lượt về trong chiến thắng chung cuộc 5-1. “Tôi rất hạnh phúc với cách mà mùa giải đang diễn ra, và với thực tế rằng tôi có thể làm gì đó cho các đồng đội của mình”, anh nói. “Chúng tôi cần phải duy trì phong độ này để có thể đạt được mục tiêu chính - vô địch Champions League.” Nhưng trước tiên họ phải vượt qua Bayern Munich của cựu huấn luyện viên Barça Pep Guardiola ở bán kết đã. Và đó là điều mà họ đã làm được, sau khi giành thắng lợi 3-0 ở lượt đi trên sân nhà với một bàn thắng của Neymar, người đã ghi cả hai bàn thắng cho Barça trong thất bại 2-3 ở trận lượt về.

Và vào ngày 17/5, họ giành được danh hiệu đầu tiên của mùa giải. Ở vòng áp chót La Liga, Barça đã đánh bại Atlético với bàn thắng duy nhất của Messi để chính thức đăng quang. Neymar Jr có không ít cơ hội nhưng các cú sút của anh đều bị đối phương cản phá. Tuy nhiên, anh đã có được bàn thắng trong trận chung kết Cúp Nhà Vua 3 tuần sau đó. Ngày 30/5, ở Camp Nou, Barça đối đầu với Athletic Bilbao. Khi quốc thiều vừa dứt cũng là lúc Barça thể hiện vị thế thống trị, và duy trì vị thế đó cho tới cuối trận. Có khá nhiều điểm tương đồng kỳ lạ giữa trận chung kết này với trận chung kết Champions League cùng Juventus trong tuần tiếp theo. Barça thắng với tỉ số 3-1, và Neymar có một bàn thắng không được công nhận (trong trận đấu với Bilbao là do lỗi việt vị, dù không rõ ràng). Nhưng dù tỏ ra khá ấm ức sau bàn thắng bị từ chối, cậu bé tới từ Mogi das Cruzes nhanh chóng trấn tĩnh, như điều anh đã làm ở Berlin một tuần sau, và cuối cùng đã để lại dấu ấn với một bàn thắng. Trong trận đấu ở Cúp Nhà Vua, bàn thắng của Neymar là bàn thứ 2, được ghi ở phút 36 sau một pha phối hợp có sự tham gia của Rakitić, Messi và Suárez, người đã có một đường chuyền thuận lợi để Neymar đưa bóng vào lưới trống.

Cầu thủ người Brazil cũng là người gây ra tranh cãi lớn nhất trên sân. Khi trận đấu đã an bài, anh cố thực hiện một cú “lambretta” màu mè (còn gọi là gắp bóng, hay “cú đá cầu vồng”), khiến cho các cầu thủ Athletic Bilbao nổi đóa. Tình huống bóng ấy kết thúc với một pha phạm lỗi. Nhưng khi Neymar đang nằm dưới đất, các cầu thủ Bilbao đã vây lấy anh để chỉ trích và thậm chí chửi bới anh vì tội “biểu diễn” không đúng nơi đúng chỗ. Các cầu thủ Bilbao cho rằng hành động của Neymar là nhằm mục đích nhạo báng thất bại của họ. Sau trận đấu, sau khi Barcelona đã nâng cao danh hiệu Cúp Nhà Vua thứ 27 trong lịch sử, huấn luyện viên Luis Enrique mới nói lên cảm giác không hài lòng của ông: “Ở Tây Ban Nha, hành động của Neymar bị đánh giá là rất tệ. Nếu tôi mà là cầu thủ

của Athletic thì tôi cũng hành xử như thế, thậm chí tệ hơn. Ở Brazil thì chuyện đó là bình thường, nên chúng ta cũng phải xét tới hoàn cảnh. Anh ấy không làm thế với mục đích sỉ nhục đối thủ. Nhưng cũng tới lúc phải tiết chế lại."

Ngoài những khoảnh khắc như thế, Neymar Jr đã có thể khép lại một mùa giải khó tin với đội hình Barça hay nhất trong lịch sử. Neymar, Messi và Suárez - giờ được gọi bằng biệt danh "MSN" - đã cùng nhau ghi tới 122 bàn. Anh rõ ràng là đã vượt qua được nỗi nhớ nhà của mình.

Tuy nhiên, những rắc rối liên quan tới vụ chuyển nhượng vẫn chưa dứt. Trong những tháng tiếp theo, anh sẽ phải trở lại Brazil để đóng vai nhân chứng trong vụ kiện do DIS Group (đơn vị sở hữu 40% giá trị hình ảnh của Neymar) khởi xướng với mục đích đòi thêm tiền sau khi biết rằng Barcelona thực tế đã phải trả nhiều tiền cho Neymar hơn con số mà họ tiết lộ ban đầu. Đội bóng cũ Santos cũng gửi lên FIFA một đơn kiện chống lại Barcelona, Neymar và bố anh. Ở Tây Ban Nha, chủ tịch Barcelona, Josep María Bartomeu, người tiền nhiệm Sandro Rosell, và chính Barcelona bị buộc tội gian lận thuế trong vụ chuyển nhượng, và sẽ phải hầu tòa. Tất cả những tố tụng ấy sẽ kéo dài sang tận mùa giải thứ 3 của cầu thủ người Brazil ở Barcelona.

Chương 30
Sự xác nhận

Trong bức ảnh, theo thứ tự từ trái qua phải: Cristiano Ronaldo, Leo Messi, vợ của Messi Antonella Roccuzzo, và Ney. Chỉ hai năm rưỡi sau khi đặt chân tới Barcelona, anh đã có mặt ở đây, ngồi chuyện phiếm bên cạnh những cầu thủ hàng đầu thế giới. Anh hiểu rằng giành Ballon d'Or 2015 là một nhiệm vụ bất khả thi, nhưng dù sao thì đây cũng mới chỉ là lần đầu tiên anh có mặt trong danh sách rút gọn. Tất cả những ai có mặt tại gala trao giải hôm 11/1/2016 ở Thụy Sĩ đều biết rằng trong tương lai, sẽ tới lúc cầu thủ người Brazil tỏa sáng. Và anh ta thì đang cười tươi như hoa khi bước lên bục nhận giải theo phong cách tự nhiên quen thuộc, không bỏ lỡ cơ hội trình diễn những bộ trang phục hơi khác người. Nếu năm trước, Messi là người nổi bật nhất với bộ cánh lòe loẹt, thì năm nay người chiếm sân khấu là Neymar, với một bộ vest xanh nước biển đậm, ve áo bằng nhung, sơ mi trắng, nơ con bướm chấm bi... còn đầu thì đội mũ fedora.

"Tôi chưa bao giờ chơi bóng với mục đích trở thành cầu thủ giỏi nhất trên thế giới hay giành Ballon d'Or", số 11 của Barça nói. "Tôi chỉ luôn nỗ lực để có thể chơi hay nhất trong khả năng của mình, để thúc đẩy bản thân tiến xa hơn. Trở thành cầu thủ xuất sắc nhất trên thế giới chính là kết quả của những nỗ lực ấy. Tôi có thể ngồi đây hôm nay để nói về những điều này, ấy là thành quả của những gì mà tôi đã làm."

Đã có những lời kêu gọi cả ba người trong bộ ba "MSN" của Barcelona là Messi, Suárez và Neymar được đề cử. Nhưng trong gala ở Thụy Sĩ, Neymar không chỉ ngợi ca tài năng của Leo, mà còn dành những lời có cánh cho đối thủ của anh, CR7. "Tôi không biết Messi và Cristiano người nào xuất sắc hơn, nhưng tôi rất ngưỡng mộ cả hai. Tôi đã xem họ chơi bóng từ khi còn nhỏ, và thật tuyệt vời khi được sánh vai với họ ở đây đêm nay. Mỗi người

đều có một câu chuyện và những thành tựu riêng. Họ là những cầu thủ vĩ đại nhất mà tôi từng được chứng kiến, và cả hai đều đã làm nên lịch sử. Tôi có cơ hội quan sát Leo mỗi ngày và tôi ngưỡng mộ anh ấy, cả trên tư cách một cầu thủ lẫn một con người. Anh ấy luôn điềm đạm, và là một người bạn tốt. Còn Cristiano thì tôi theo dõi trên ti vi nhiều hơn. Nhưng cả hai đều đã có được những thành công rực rỡ trong tám hay chín năm trở lại đây. Tôi muốn một ngày nào đó sẽ làm được như họ - phá vỡ những kỷ lục của bản thân."

Từ các phiếu bầu, có thể thấy rằng Neymar đang nhích tới gần mục tiêu đó hơn, nhưng anh vẫn còn phải nỗ lực rất nhiều: Leo nhận được 41% số phiếu, Cristiano 27 và Ney 7. Một lần nữa, lại phải nói rằng thế là không quá tệ cho một người lần đầu tiên lọt vào danh sách rút gọn. Neymar cũng không giấu giếm tham vọng khi nói rằng "Tôi hy vọng sẽ được trở lại đây."

Chỉ mới 6 tháng trước thôi, liệu có ai dám nghĩ rằng anh sẽ có cơ hội được trải qua những thời khắc hạnh phúc như vậy? Một viễn cảnh như thế là điều không tưởng vào tháng 5. Thời điểm đó, anh vẫn đang dồn toàn bộ tâm trí để không lao vào một thảm họa khác như thảm họa Mineirazo 1 năm trước (thua Đức 1-7 ở World Cup 2014). Anh cần phải tìm lại sự tự tin, lòng tự trọng, và trên hết, khả năng ghi bàn. Carlos Caetano Bledorn Verri đang trông đợi hết ở anh. Huấn luyện viên trưởng của Brazil, vẫn được biết tới dưới cái tên ngắn gọn Dunga, đã đặt hết hy vọng vào hai thứ - chiến thuật phòng ngự và ma thuật của ngôi sao trẻ từ Blaugrana - trong nỗ lực chạm tay vào cúp vàng Copa América 2015. Không thể vô địch thì ít ra cũng phải lấy lại tự trọng cho Canaries.

Ngày 14/6, họ đối đầu với Peru ở La Serena, miền Bắc Chile. Peru thoạt trông thì chỉ là một đội bóng khiêm tốn, nhưng rõ ràng là họ không hề e ngại Brazil, dù Seleção rốt cuộc cũng có được 3 điểm nhờ một bàn thắng ở những giây cuối cùng. Các bình luận viên thống nhất với nhau ở điểm Neymar hoàn toàn vượt trội so với các đồng đội. Anh là người đã ghi bàn đầu tiên cho Brazil, ở phút thứ 5. Bàn thắng được ghi vào thời điểm cực kỳ nhạy cảm, góp phần xốc lại tinh thần cho những người Brazil sau khi họ để cho Christian Cueva ghi bàn chỉ sau vài cái chạm bóng đầu tiên của trận đấu. Chiến thuật của Brazil chẳng có gì hơn là chuyền bóng cho số 11 của Barça, nên thành bại phụ thuộc vào anh cả. Và anh đã không gây thất vọng: anh ghi bàn, sút tới 19 quả (nhiều hơn số cú sút của toàn bộ giải năm 2011), 6 trong số đó trúng đích, khiến khán giả há hốc mồm với một cú "sombrero" liên hoàn – 2 pha gắp bóng qua đầu đối thủ trong 2 lần chạm bóng liên tiếp - và cuối

cùng kiến tạo cho Douglas Costa ghi bàn thắng quyết định ở thời gian đá bù. Đó là một chiến thắng nhọc nhằn, với công lớn thuộc về Neymar.

Ở tuổi 23, anh trở thành cầu thủ trẻ nhất ghi được 44 bàn thắng cho đội tuyển Brazil. Trên danh sách những chân sút hàng đầu trong lịch sử, anh chỉ còn đứng sau Pelé, Ronaldo, Zico và Romario. Anh là biểu tượng cho hy vọng của cả quốc gia, một chàng trai ấm áp và cuốn hút, dù đôi khi cũng bị cảm xúc chi phối. Đó là lúc anh để lộ phần xấu xí trong con người mình, như trong trận đấu với Colombia vào ngày 18/6. Trận đấu ấy kết thúc với thất bại 0-1 cho Brazil, và đó cũng chính là trận đấu cuối cùng của Neymar ở giải. Anh không bị loại vì chấn thương như hồi World Cup; lần này, anh phải ngồi ngoài vì án treo giò sau một hành động bột phát khó hiểu. Khi tiếng còi chung cuộc vang lên, Ney hiểu rằng anh sẽ không thể có mặt trong trận đấu tiếp theo với Venezuela vì đã phải nhận quá nhiều thẻ vàng. Bất thình lình, anh đá mạnh trái bóng vào lưng Pablo Armero. Chỉ là do xui, hay đó là một hành động cố ý? Chẳng ai biết, chỉ biết rằng sau đó hai đội đã lao vào nhau, buộc trọng tài người Chile Enrique Osses phải rút ra một chiếc thẻ đỏ cho Neymar.

“Họ đang dùng luật để chống lại tôi. Những gì xảy ra là hệ quả của việc có một trọng tài tồi”, Neymar tỏ ra bức xúc. Anh nói thêm: “Khung cảnh cuối trận công nhận hỗn loạn thật, nhưng không tới mức phải đuổi tất cả mọi người. Mà tôi còn là người bị đẩy.” Pha quay chậm cho thấy rõ ràng là Carlos Bacca, người rời sân với một chiếc áo rách te tua, đã đẩy Neymar, nhưng chỉ sau khi Neymar húc đầu vào ngực Jeison Murillo. Ngay cả ngôi sao của Colombia là James Rodríguez cũng phải can thiệp. “Bình tĩnh nào, cậu không thể lúc nào cũng thắng được”, cầu thủ của Real Madrid nói với Ney.

Cuộc cãi vã khép lại một trận đấu cay đắng cho những người Brazil, nhưng cơn giận của Neymar thì vẫn còn nguyên. Anh tiếp tục gây sự với trọng tài trong đường hầm, buông ra những lời sỉ nhục với ông này. “Ông chỉ đang cố lợi dụng tôi để lấy tiếng thôi” là một trong số những câu mà anh nói, theo biên bản trận đấu chính thức của các trọng tài. Neymar lập tức bị Ủy ban kỷ luật của CONMEBOL - Liên đoàn bóng đá Nam Mỹ - treo giò bốn trận. “Chờ trọng tài trong đường hầm rồi sỉ nhục là một hành động có tính toán”, Alberto Lozada, ủy viên người Argentina, khẳng định. “Án phạt đã có thể nặng hơn rất nhiều. Anh ấy bị thế là nhẹ rồi.”

Neymar rời Chile vào ngày 20/6. Ngay cả những người đồng

hương Brazil cũng không chấp nhận nổi hành động của anh. “Anh ấy đã tỏ ra quá hung hãn và đó là điều không thể chấp nhận nổi”, Ronaldo Nazário da Lima nói. Dunga có vẻ cũng đồng tình: “Chúng ta cần những người đàn ông có thể đưa ra những quyết định, dù là sai; chúng ta không cần những đứa trẻ.” Chỉ 1 tuần sau, phần còn lại của đội theo chân Ney sau thất bại trước Paraguay trên chấm 11 m ở tứ kết.

Trở lại Tây Ban Nha, mùa giải mới của Ney đã khởi đầu không được thuận lợi lắm khi anh vắng mặt trong cả các trận tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha lẫn trận tranh Siêu Cúp châu Âu, cũng như trận ra quân La Liga vì bệnh... quai bị. Anh trở lại đội hình trong trận gặp Malaga vào ngày 29/8 ở Camp Nou, song chỉ có thể theo dõi trận đấu qua băng ghế dự bị. Bàn thắng duy nhất của Vermaelen đã mang về 3 điểm cho đội chủ nhà. Huấn luyện viên Luis Enrique nghĩ rằng Neymar cần nghỉ ngơi cho tới khi hoàn toàn bình phục. Neymar phải chờ tới tận ngày 13/9 mới ghi được bàn thắng đầu tiên trong mùa giải 2015-2016. Bàn thắng được ghi vào lưới Atlético Madrid ở sân Calderón. Atlético là đội mở tỉ số từ một cú sút của Fernando Torres ở phút 50. Nhưng niềm vui của đội chủ nhà không tồn tại được lâu: Ney gỡ hòa chỉ 4 phút sau đó. Anh cũng là một trong số những người đã nỗ lực hết sức để Blaugrana có thể vượt lên dẫn trước, điều mà họ rốt cuộc cũng làm được 15 phút trước khi hết giờ, nhờ công của Messi.

“Tôi hạnh phúc với chiến thắng, và tất nhiên với cả bàn thắng nữa”, Neymar phát biểu trong tâm trạng phấn khởi. “Chúng tôi đã gỡ hòa nhanh chóng vào một thời điểm rất quan trọng. Thắng được trận này quả thật rất sướng.” Và tất nhiên là anh phải có đôi lời cho Lionel: “Khi có cầu thủ hay nhất trong số những người hay nhất trên sân, đương nhiên tất cả chúng tôi phải chơi tốt lên.” Nhưng không biết là do trùng hợp hay xui xẻo, “lý thuyết” đó của Neymar sớm phải chịu thử thách khi Leo bị loại khỏi vòng chiến sau một chấn thương gặp phải trong trận đấu với Las Palmas hôm 26/9. Bốn bề Camp Nou lặng ngắt. Mọi con mắt đều hướng về phía Neymar: sức mạnh tấn công, vai trò lãnh đạo và số phận của trận đấu giờ dồn hết lên đôi vai của anh. Anh có sẵn sàng gánh vác trọng trách này? Liệu anh có thể thay thế một trong những cầu thủ vĩ đại nhất trong lịch sử?

Sau trận tiếp theo, những kẻ nghi ngờ có thêm lý do để... nghi ngờ, khi Barcelona thất bại 1-2 trên sân của Sevilla. Màn trình diễn của Neymar khá phập phù, dù anh vẫn là người hay nhất trong đội và ít nhất là anh cũng đã ghi được bàn thắng từ một quả penalty để chấm dứt cơn khát trên chấm 11 m. Thành tích đá penalty của

anh từ khi tới Barça là không mấy ấn tượng; anh đá hỏng 3 trong số 5 quả được giao. Nhưng bất chấp kết quả nghèo nàn ở Sánchez Pizjuán, cầu thủ người Brazil ít nhiều tạo được cảm giác anh đã sẵn sàng để bước lên một tầm cao mới. Và thực tế là mỗi ngày qua đi, anh lại tỏ ra thoải mái hơn ở vị trí trách nhiệm mới.

Trong vòng 6 tuần tiếp theo, những chiến thắng cứ đua nhau tìm đến, cả ở La Liga lẫn ở Champions League, dưới sự dẫn dắt của ngôi sao người Brazil. "Anh ấy nhanh như điện. Mỗi khi anh ấy lao vào vòng cấm với tốc độ như thế, các hậu vệ chỉ có thể phạm lỗi hoặc chịu một bàn thua", huấn luyện viên Enrique phát biểu sau trận đấu với Rayo Vallecano vào thứ Bảy, 17/10. Trận đấu kết thúc với tỉ số 5-2, trong đó Neymar ghi 4 bàn. Đấy là lần thứ 5 Neymar ghi được 4 bàn trong một trận đấu. Anh từng làm được điều này trước Atlético Paranaense và União Barberense trong màu áo Santos, trước U20 Paraguay (U20 Brazil) và trước Nhật Bản (với Brazil, trong một trận giao hữu). "Đây là một trong những trận đấu hay nhất của tôi từ khi tới đây; chắc chắn là nó phải có mặt trong top 10. Nhưng bạn sẽ chẳng thể ghi bàn nếu không có sự hỗ trợ từ toàn đội. Chẳng có gì là dễ dàng", anh nói trong buổi họp báo, tay vẫn giữ chặt trái bóng của trận đấu có chữ ký của tất cả các đồng đội. Màn ăn mừng của Neymar diễn ra sớm hơn, ngay trên sân, với những bước nhảy theo giai điệu của bài Watch me của rapper Silentó. Ngay cả bạn tốt Dani Alves cũng bày tỏ sự ngưỡng mộ bằng cách vờ đánh giày cho Neymar, trong khi báo chí thì bắt đầu so sánh anh với Ronaldinho - một người Brazil vĩ đại khác từng đặt dấu ấn ở Barça. Luis Enrique, từng là đồng đội của Ronnie trước khi huấn luyện Neymar, công nhận có sự tương đồng. "Thời tôi còn chơi bóng cùng Ronnie, chúng tôi thường đứng ngẩn người ra để xem anh ấy làm các trò ảo thuật với trái bóng trong thời gian khởi động. Với Ney cũng thế."

Không có gì phải nghi ngờ về việc Neymar đang trong cơn say chiến thắng. Vào ngày 25/10, anh ghi 3 bàn trong chiến thắng thuyết phục 3-1 trước Eibar; vào ngày 30/10, anh "xử đẹp" Getafe chỉ với hai tình huống, một do anh dứt điểm và một còn lại do Luis Suárez; và vào ngày 7/11, anh đã ghi được 1 bàn thắng không thể nào quên trong chiến thắng 3-0 trước Villarreal. Từ một quả tạt của Suárez, anh khống chế bóng gọn ghẽ trước khi làm một cú "sombrero" đã thành thương hiệu, gắp bóng qua đầu của Juame Costa. Khi bóng vừa chạm đất, anh xoay người và sút ngay. Một pha xử lý khiến toàn bộ khán giả trên sân Camp Nou đứng bật cả dậy. Một bàn thắng chắc chắn sẽ đi vào sách sử. "Tôi luôn lập kế hoạch cho những pha bóng như thế. Và tới khi thực hiện được thì cảm giác rất tuyệt vời", Neymar thừa nhận sau trận. Cho tới thời

điểm đó, anh đang dẫn đầu danh sách ghi bàn. Tất cả đã sẵn sàng cho một trong những sự kiện quan trọng nhất trong năm: trận Clásico giữa Real Madrid và Barça.

Nhưng dù anh vẫn đang gặt hái được những kết quả tốt, vẫn còn rất nhiều vấn đề khác không được như ý. Xuất hiện những tin đồn liên quan tới Neymar ngoài sân cỏ, và không phải lúc nào chúng cũng tích cực. Những cơn đau đầu pháp lý liên quan tới hợp đồng của anh vẫn tiếp diễn. Một ngày nọ, có tin nói rằng một khối tài sản trị giá tổng cộng 42 triệu euro của Neymar vừa bị tịch thu, nhiều khả năng là vì tội trốn thuế. Ngày hôm sau, anh đăng lên Instagram hình ảnh chiếc xe mà anh mới tậu để thay thế cho chiếc Porche Panamera mà anh bị cấm sử dụng. Chiếc xe cũ đã trị giá tới 80.000 euro, nhưng chiếc Ferrari 458 mới còn đắt gấp ba. Chàng trai trẻ đang tận hưởng những ngày tháng may mắn như thể được phù trợ. Chỉ bằng cách kể lại cuộc sống thường nhật của mình trên mạng xã hội, khoản tiền mà anh kiếm được từ các đối tác đã vượt cả thu nhập từ bóng đá. Truyền thông lúc nào cũng tập trung vào anh, soi mói từng cử chỉ, từng kiểu tóc mới của anh. Lúc nào cũng phải đóng vai ngôi sao và nhận được quá nhiều sự chú ý dần dần cũng khiến Neymar bị vắt kiệt, nhất là khi không phải tất cả những điều mà người ta nói về anh đều mang tính tích cực. Bố của anh buộc phải lên tiếng: họ đang rất hạnh phúc ở thủ phủ của Catalonia, nhưng nếu những cuộc tấn công vẫn cứ tiếp diễn, họ sẽ phải xem xét tới việc chuyển sang một đất nước khác. "Tôi không muốn dùng từ 'khủng bố', nhưng nếu người ta không để yên cho chúng tôi làm việc, chúng tôi sẽ không ở lại Tây Ban Nha nữa", Neymar Pai nói trong chương trình Què t'hijugues của Radio Barcelona. Những gì ông nói khiến người Barça lo lắng, và họ buộc phải tự hỏi liệu những tin đồn về việc anh đang được Man United và Real Madrid liên hệ có phải là sự thật hay không. "Chúng tôi đã mất hai năm rưỡi vừa qua chỉ để trả lời những câu hỏi giống nhau, chỉ để tự bảo vệ mình trước những cáo buộc giống nhau. Chúng tôi đang xem xét gia hạn hợp đồng với Barça, nhưng chúng tôi sẽ chỉ làm điều đó nếu cảm thấy nó xứng đáng với Neymar, với việc kinh doanh của tôi và với gia đình chúng tôi", ông khẳng định.

Những cảnh báo của Neymar Pai vẫn văng vẳng bên tai tất cả mọi người vào thời điểm con trai ông đặt chân lên thảm cỏ của sân Santiago Bernabéu, thứ Bảy, ngày 21/11, để chơi trận Clásico đầu tiên của mùa giải. Leo Messi đã bình phục chấn thương, nhưng anh vẫn phải bắt đầu trận đấu từ băng ghế dự bị. Trong hiệp hai, bộ ba Messi-Suárez-Neymar "MSN" cuối cùng cũng được tái hợp khi Messi được tung vào sân. Và họ không khiến ai thất vọng khi

cùng nhau vùi dập kình địch với tỉ số 4-0. Ney ghi bàn thắng thứ 2 ở phút 39 sau một pha bóng ấn tượng. Anh gặp nhiều khó khăn trong việc bắt nhịp với trận đấu, nhưng đã lột xác thành một thế lực không thể ngăn chặn sau bàn thắng, đẩy hàng thủ Real vào tình trạng hỗn loạn. 4 phút trước khi hết giờ, tiền vệ trung tâm Isco, chán ngấy việc phải đuổi theo bóng, tung ra một cú đá nhắm vào Neymar. Thẻ đỏ. Nhưng tệ hơn cả hành động của Isco là phản ứng của các cổ động viên đội bóng áo trắng. Họ hoan hô Isco khi anh này đang trên đường rời khỏi sân. Nhưng cũng có những người chọn tập trung vào những bình luận tích cực về trận đấu, trong đó có nhóm nhạc nổi tiếng One Direction. Trước đây, khi đang tham gia một số sự kiện quảng bá ở Mexico, Neymar từng đề cập tới việc anh là một fan cuồng của ban nhạc Anh quốc. Một thành viên của ban nhạc là Niall Horan thậm chí còn tới Barcelona vài lần để dự khán các trận đấu và gặp gỡ một số cầu thủ. "Neymar và Messi là những người xuất sắc nhất", anh nói. "Khó mà tìm được người khác xuất sắc hơn họ."

Chỉ 3 ngày sau, trong trận đấu với Roma ở Champions League, Barça lại thắng với tỉ số còn ấn tượng hơn: 6-1. Dù góp công trong bàn mở tỉ số của Suárez, Neymar không ghi được bàn nào ở trận này. Anh thậm chí còn bỏ lỡ một quả penalty. Nhưng anh nhanh chóng trở lại với một cú đúp trong trận đấu với Real Sociedad vào ngày 28/11; đó là một màn trình diễn thuyết phục khác của Barça, và cả ba tiền đạo của họ đều ghi bàn. "Nếu như tất cả bọn họ chưa cùng ghi bàn thì bữa tiệc vẫn chưa thể kết thúc", Luis Enrique nhận xét. "Đúng là chúng tôi đang có phong độ tốt, nhưng tháng tới sẽ là một tháng rất khó khăn, khi chúng tôi còn phải tham dự FIFA Club World Cup ở Nhật Bản."

Ney tới miền Viễn Đông, mang theo một chấn thương cơ gặp phải cách đó vài ngày trong một buổi tập. Chấn thương đó không quá nghiêm trọng. Dù lỡ trận đấu đầu tiên của Barça, trận bán kết với đội bóng Trung Quốc Guangzhou (Barça thắng 3-0), anh kịp bình phục để tái xuất trong trận chung kết diễn ra vào ngày 20/12 với đội bóng tới từ Argentina, River Plate. Đấy là một trận chung kết đặc biệt ý nghĩa với cầu thủ người Brazil, không chỉ vì độ nổi tiếng của anh trong giới cổ động viên Nam Mỹ, mà vì đó là cơ hội để anh được một lần đăng quang ở FIFA Club World Cup, điều mà anh đã không làm được hồi 2011, khi Santos của anh bị Barcelona của Guardiola vùi dập 4-0 trong trận chung kết. Lần này thì không có thêm nỗi buồn nào. Barça thắng 3-0, và dù không ghi bàn, Neymar vẫn góp công lớn khi kiến tạo cho Messi ghi bàn, qua đó khép lại một năm tuyệt vời của đội bóng với danh hiệu thứ 5 trong tối đa 6 danh hiệu: La Liga, Champions League, Cúp Nhà

Vua, Siêu Cúp châu Âu và Club World Cup.

Sau giai đoạn nghỉ Giáng sinh và gala trao giải Ballon d'Or, ngày 17/1, Neymar bước vào một trong những trận đấu được chờ đợi nhất của mùa giải. Đấy là lần đầu tiên anh đối đầu với các cầu thủ Athletic Bilbao sau vụ lộn xộn trong trận chung kết Cúp Nhà Vua 2015, khi Neymar bị chỉ trích là đã cố tình xát muối vào vết thương của các cầu thủ áo đỏ-trắng với những chiêu trò ở cuối trận. Không ai có thể phủ nhận đấy sẽ là một trận đấu căng thẳng, nhưng Neymar có thể vững tâm hơn khi biết huấn luyện viên và các đồng đội ở Athletic Bilbao luôn sát cánh với anh. "Anh ấy nên tiếp tục tận hưởng thứ bóng đá của mình. Anh ấy không cố tình làm nhục ai cả", Enrique nói. "Anh ấy chưa làm điều gì khó chịu. Nên nhớ Neymar là người Brazil. Chẳng có gì là thiếu tôn trọng hay đáng hổ thẹn trong phong cách chơi của anh ấy. Và anh ấy cũng chẳng cần phải xin lỗi nếu có tâng bóng qua đầu ai đó."

Vào 8 giờ 30 tối, trận đấu ở Camp Nou bắt đầu. Rất nhanh chóng, đội chủ nhà có lợi thế rõ ràng. Bilbao chỉ còn chơi với mười người sau khi thủ môn Gorka Iraizoz của họ bị đuổi vì phạm lỗi với Suárez trong vòng cấm. Trên chấm 11 m, Messi lạnh lùng mở tỉ số, đồng thời mở ra màn vùi dập kết thúc với tỉ số 6-0 mà người Bilbao sẽ chẳng thể quên trong một sớm một chiều. Neymar đã có một buổi tối bận rộn: anh ghi bàn thứ 2 sau nửa giờ, góp sức kiến tạo bàn đầu tiên trong 3 bàn thắng của Suárez, và kiến tạo một bàn khác cho Ivan Rakitić sau một pha bóng ấn tượng đậm chất Neymar. Anh dốc bóng bên cánh trái, bỏ lại người theo kèm, đi bóng vào vòng cấm như thể muốn tìm kiếm bàn thắng, rồi khiến các hậu vệ chết sững khi bất ngờ chuyển hướng di chuyển xuống sát đường biên ngang trước khi trả ngược vào trong cho cầu thủ người Croatia đệm bóng vào lưới. Đáng nói hơn là anh làm tất cả những điều đó một cách hết sức nhàn nhã.

3 ngày sau, hai đội lại đối mặt với nhau một lần nữa, lần này là ở Bilbao, trong khuôn khổ trận tứ kết lượt đi Cúp Nhà Vua. Thêm một chiến thắng khác cho Blaugrana, dù tỉ số lần này khiêm tốn hơn, chỉ 1-2. "Họ gỡ được 1 bàn vào cuối trận khiến chúng tôi gặp thêm đôi chút khó khăn. Họ là một đối thủ nguy hiểm, nhưng chúng tôi đã có một trận đấu tốt", Neymar, tác giả của bàn thắng thứ 2, nói sau trận. Tiếc thay, hình ảnh đọng lại không phải là của một trận đấu hay, mà của một pha va chạm rất phi thể thao giữa Aritz Aduriz với Ney. Cầu thủ người Brazil đang ngã trên sân khi tiền đạo của Bilbao chạy qua và có vẻ như cố tình giẫm lên vai anh. Rất may là trật tự đã được lập lại một cách nhanh chóng. "Tôi đã xin lỗi vì lỡ chân sượt qua anh ấy. Tôi không bao giờ cố tình

khiến anh ấy bị đau. Những vụ việc kiểu này không nên xuất hiện trên sân. Anh ấy là một cầu thủ đẳng cấp thế giới, và tôi phải chúc mừng anh ấy vì màn trình diễn vừa rồi", Aduriz nói. "Nhưng đôi khi tôi ước gì anh ấy có thể thay đổi thái độ", anh nói thêm.

Huấn luyện viên Luis Enrique có cách giải thích của riêng ông về việc tại sao cầu thủ người Brazil luôn là trung tâm của các tranh cãi. "Những cầu thủ ở trình độ của cậu ấy, với phong cách chơi như thế, những người rất giỏi trong các tình huống một đối một, rất dễ phải chịu sự tấn công từ nhiều phía. Tôi chắc chắn là điều tương tự cũng xảy ra khi anh ấy còn ở Brazil." Huấn luyện viên cũ của Neymar ở Santos, Muricy Ramalho, người hiểu rõ Neymar hơn ai hết, có thể xác thực điều này. "Ở Brazil,đối phương "săn" Neymar còn kinh hơn. Các trọng tài ở đây nhẹ tay hơn nhiều. Rất may là Neymar trông gầy gò nhưng lại rất khỏe. Và khi có ai đó muốn chơi xấu, anh ấy biết cách tự bảo vệ mình. Anh ấy sẵn sàng đối diện với kẻ tấn công. Một chàng trai dũng cảm! Nhưng thực sự anh ấy không bao giờ có ý định khiêu khích ai. Chỉ là vấn đề phong cách thôi."

Trong trận lượt về ở Camp Nou một tuần sau đó, Blaugrana giành thắng lợi với tỉ số 3-1 để ghi tên mình vào vòng bán kết Cúp Nhà Vua. Neymar là người ghi bàn thứ 3, dù lại một lần nữa bị giẫm lên, lần này là bởi Mikel San José trong một nỗ lực cản phá bất thành. Neymar vẫn gắng gượng được cho tới hết trận đấu. Nhưng vài ngày sau, anh đăng lên Twitter một tấm hình bàn chân được quấn băng khi anh chuẩn bị bước vào một bài điện liệu pháp, kèm chú thích: "Tôi vẫn đang hồi phục, từng chút một."

Cùng lúc đó thì phiên tòa xử vụ chuyển nhượng gây tranh cãi của anh hồi tháng 6/2013 đang đi vào hồi kết. Vào ngày 3/2, anh bị một tòa án ở quê nhà kết tội trốn thuế và giả mạo giấy tờ. Đại diện cho anh trước tòa là bố của anh, giống Messi, người cũng đang dính líu tới một cáo buộc trốn thuế. Neymar Pai cố gắng bảo vệ cho cậu con trai bằng cách thay cậu đối mặt với báo chí: "Con trai của tôi thực sự rất bận, quan trọng là chúng tôi không đáng bị như thế này", ông nói, không giấu giếm cảm giác khó chịu khi con trai của ông bị ép phải trình diện trước tòa. Đó cũng là điều mà chính Neymar đã khẳng định một vài ngày trước đó, trong một cuộc phỏng vấn với show truyền hình ngày Chủ nhật rất được ưa thích ở Brazil, Fantástico. "Trước khi tung ra những cáo buộc vô căn cứ, trước khi cố gắng ám chỉ rằng chúng tôi có liên quan tới tranh cãi này hay tranh cãi kia, họ cần phải cho chúng tôi thấy chứng cứ", anh nói trước ống kính máy quay. Cùng lúc đó, bố của anh nói rằng ông muốn chấm dứt mọi sự quấy rầy mà họ đang phải nhận,

đặc biệt là ở Brazil.

Nhưng bất chấp mọi chuyện, Ney vẫn sống cuộc đời mình như thể chuyện chẳng có gì đáng phải để tâm. Hai ngày sau đó, anh tổ chức sinh nhật thứ 24 một cách linh đình, tiệc tùng cho tới tận gần sáng. Hôm đó là thứ Sáu và không có buổi tập nào cho tới 5 giờ chiều ngày tiếp theo, nhưng báo chí vẫn không chịu buông tha. Họ chầu chực ở trước cửa nhà hàng nơi bữa tiệc được tổ chức, dẫn tới một cuộc ẩu đả với bố Neymar. Những chỉ trích ngày càng trở nên gay gắt, buộc huấn luyện viên Luis Enrique phải lên tiếng: "Tôi muốn trấn an các cổ động viên rằng chẳng có gì phải lo lắng cả, cứ thoải mái thôi. Các cầu thủ của chúng tôi luôn tận tâm với công việc và với đội bóng. Cũng như chúng tôi, các cổ động viên biết rằng tất cả những ồn ào này chỉ là một phần trong cái gọi là gánh xiếc truyền thông. Chúng tôi sẽ không để bị chệch hướng bởi những chuyện như thế này."

Sự thật là Neymar đã tạo ấn tượng anh là một kẻ ưa tiệc tùng ngay từ khi mới đặt chân tới Barcelona. Với một đội bóng "may mắn" có được những trải nghiệm với Ronaldinho, người đã tự hủy hoại sự nghiệp ở Barça với một phong cách sống quá phóng túng, đó là một mối bận tâm lớn. Đó là một tiêu chí khác để người ta so sánh Neymar với người đồng hương Brazil. Vào đầu tháng 3, vấn đề này lại bị xới tung lên một lần nữa. Neymar phải chịu án treo giò tự động một trận sau khi nhận quá nhiều thẻ vàng, và đã nhân cơ hội đó bay về Brazil vài ngày để dự sinh nhật thứ 20 của cô em gái. Đó cũng là những gì đã xảy ra đúng một năm về trước: Neymar bị treo giò và trở về quê nhà để ăn mừng với Rafaella. Các phóng viên nhanh chóng chỉ ra điểm trùng hợp; họ cũng chỉ ra những bằng chứng cho thấy Neymar cố tình "được treo giò", bằng cách như vô tình chơi bóng bằng tay trong những phút cuối trận gặp Rayo Vallecano, để có thêm vài ngày rảnh rang và nhảy về São Paulo.

Không mảy may bị tác động bởi những chỉ trích, đồng thời để khẳng định mình chẳng có gì phải giấu giếm, Neymar nhanh chóng đăng tải lên tất cả các mạng xã hội những hình ảnh từ bữa tiệc sinh nhật của cô em gái. Bữa tiệc được tổ chức tại một trong những club đêm nổi tiếng nhất thành phố với sự tham gia của hơn 200 khách mời là các thành viên gia đình, bạn bè, các ngôi sao nhạc pop, các cựu thí sinh trong gameshow Big Brother phiên bản Brazil, và nhiều người nổi tiếng khác. Neymar có đủ thời gian để dự một bữa tiệc, xuất hiện tại một sự kiện từ thiện và bổ sung một hình xăm mới lên chân trái - hình xăm mang ý nghĩa cầu xin sự bảo vệ từ Chúa trời - trước khi trở lại Ciudad Condal đúng giờ và ghi 2 bàn trong chiến thắng 6-0 của Barcelona trước Getafe.

Nhưng dù trên sân mọi thứ có vẻ đang diễn tiến rất thuận lợi, mây đen báo bão đã bắt đầu xuất hiện cuối chân trời. Vào giữa tháng Ba, một phiên tòa hành chính của Sở Thuế ở Rio de Janeiro kết luận Neymar phạm tội trốn thuế và yêu cầu anh nộp phạt 45 triệu euro, theo tiết lộ của tờ Folha de São Paulo. Rồi tới 2/4, Barcelona lại thúc thủ 1-2 ngay tại Camp Nou trước kình địch Real Madrid trong trận Clásico thứ hai của mùa giải. Thoạt nhìn thì thất bại ấy chẳng có gì ghê gớm, nhưng thực tế nó đã khiến cho mạch 39 trận bất bại của Blaugrana bị cắt đứt, và quan trọng hơn, khiến cuộc đua tới chức vô địch La Liga trở nên hết sức khó lường. Họa vô đơn chí, trong tuần tiếp theo đó, trang Football Leaks đã đăng tất cả những thông tin từng bị giấu kín trong bản hợp đồng của Neymar với đội bóng xứ Catalonia. Thông báo chính thức nói rằng Neymar "chỉ" nhận 5 triệu euro mỗi mùa. Nhưng con số đó không phản ánh đúng sự thật bởi nó không tính đến những khoản thưởng không ngừng tăng lên. Số tiền mà Neymar kiếm được nếu gắn bó với Barça 5 năm như quy định trong hợp đồng lên tới hơn 45 triệu euro.

Vào cuối tháng 4, bất chấp việc huấn luyện viên Enrique không ngừng lên gân về việc các cầu thủ của ông đã quen với việc chơi bóng dưới áp lực, Barcelona dần dần hụt hơi trong cuộc đua ở La Liga, và bị Atlético Madrid loại khỏi Champions League từ vòng tứ kết. Chuỗi trận kém cỏi của đội bóng phản chiếu phong độ của Neymar, người đã sa sút thấy rõ kể từ tháng 1. Ngay cả các cổ động viên cũng bắt đầu la ó, huýt sáo anh. Nhưng Barça vẫn đang dẫn đầu La Liga, dù phía sau cả Real Madrid lẫn Atlético đều đang phả hơi nóng vào gáy họ và cầu nguyện một sai lầm sẽ xuất hiện. Rốt cuộc thì đã không có sai lầm nào: Barça không để mất thêm một điểm nào trong giai đoạn còn lại của mùa giải. Họ chính thức có chức vô địch Liga thứ hai liên tiếp với huấn luyện viên Luis Enrique sau khi đánh bại đội chủ nhà Granada (0-3) vào ngày 14/5. Luis Suárez là người ghi cả 3 bàn, nhưng toàn đội, trong đó có Neymar, đều đã nỗ lực hết sức để bảo vệ chiến thắng.

Các cầu thủ Blaugrana ăn mừng chiến thắng ngay trên sân Los Cármenes. Tuy nhiên, hàng trăm cổ động viên của Granada đã tràn vào sân, và một trong số đó quyết định bày tỏ thái độ khó chịu với Neymar. "Tôi không biết anh ta từ đâu xuất hiện, chỉ biết là mình bị đấm vào mồm", Neymar nói sau đó. "Cảm ơn Chúa vì không có gì nghiêm trọng. Chỉ hơi ê ẩm một tí thôi, mọi chuyện đều ổn." Vài tiếng sau, anh đăng một clip lên mạng; trong clip, anh hát "Campeones campeones, ole ole ole" với bố mình.

Trở lại Barcelona buổi tối hôm đó, câu lạc bộ tổ chức một bữa tiệc

ở một trong số những khách sạn tốt nhất thành phố. Tuy nhiên, Ney đã không có mặt, bởi anh muốn được ăn mừng với những người thân quen, trong đó có cả người đồng hương Dani Alves, hơn. Ngày hôm sau anh cùng toàn đội tham gia lễ diễu hành mừng chiến thắng, một cơ hội để các cổ động viên được chung vui với chức vô địch của Barça. Anh trông rất phấn khích, cười nói suốt buổi, không ngừng pha trò... và thậm chí còn ngấu nghiến một chiếc hamburger mà anh nhờ một số cổ động viên mua cho.

Một tuần sau, Barça lại có thêm lý do để ăn mừng một lần nữa sau khi đánh bại Sevilla trong trận chung kết Cúp Nhà Vua ở Vicente Calderón. Neymar ghi bàn ấn định chiến thắng 2-0 ở phút 122, qua đó khép lại mùa giải 2015-2016 với 30 bàn thắng và 18 pha kiến tạo trong 43 trận. Lại thêm một mùa giải của những kỷ lục nữa.

Copa América Centenario[47] diễn ra từ ngày 3/6/2016 ở Mỹ. Nhưng Barça quyết định không cho Neymar tham gia. "FC Barcelona muốn gửi lời cảm ơn tới Liên đoàn bóng đá Brazil và chủ tịch Marco Polo del Nero đã chấp nhận đề nghị của đội bóng rằng Neymar chỉ nên tham gia tranh tài ở Olympics 2016, sự kiện thể thao sẽ diễn ra ở Brazil từ ngày 3 đến 21/8. Điều đó có nghĩa là Neymar Junior sẽ được miễn tham dự Copa América", một thông báo của Barça viết.

[47] Giải đấu kỷ niệm 100 năm ngày ra đời của Copa América - N.D.

Không chịu áp lực từ giải đấu trên đất Mỹ, Ney có thể dồn toàn tâm trí cho kỳ Olympic diễn ra trên quê hương, và những nỗ lực của anh đã được đền đáp xứng đáng. Vào ngày 20/8, đội bóng vàng-xanh và ngôi sao của họ đã có màn báo thù thành công khi đánh bại Đức trong trận chung kết. Brazil vươn lên dẫn trước ở phút 27 sau một bàn thắng từ chấm đá phạt của Neymar. Trong nửa giờ tiếp theo, lợi thế nghiêng hẳn về phía Brazil. Nhưng rồi người Đức lại có được bàn gỡ, đẩy đội chủ nhà vào tâm trạng thấp thỏm lo sợ một bi kịch Hy Lạp khác lại xảy ra. Tỉ số được giữ nguyên sau hai hiệp phụ, buộc hai đội phải phân định thắng thua trên chấm 11 m. Nils Petersen đá hỏng quả phạt đền thứ 5 của đội Đức. Người đá quả thứ 5 cho Brazil là Neymar. Anh biết rằng tất cả phụ thuộc vào anh - nếu thành công, huy chương Vàng sẽ là của anh. Không có cú sốc nào. Toàn bộ các khán giả trên sân Maracanã bật hết cả dậy, còn Ney thì không kìm được cảm xúc. Anh đã trở thành nhà vô địch Olympic, và nhờ có anh, Brazil đã có thể bỏ một trong những giai đoạn đen tối nhất trong lịch sử của họ lại phía sau.

Chương 31
99 phần trăm niềm tin

8/3/2017. Camp Nou. Sau thời điểm 10 giờ 30 phút tối vài phút, Neymar phất một đường bóng dài vào vòng cấm của đối thủ. Hàng thủ Paris Saint-Germain đánh đầu phá bóng ra, bóng lại tìm đến chân của Neymar. Lúc ấy anh còn ở khá xa khung thành, cách khoảng gần 45 m. Anh dùng chân phải rê qua một cầu thủ, cắt vào trung lộ, và bấm bóng bằng chân trái qua đầu hàng thủ 7 người của đối phương. Bóng nhắm vào khu vực quanh vạch 5m50. Sergi Roberto thoát xuống không có ai theo kèm, rướn người hết cỡ và dùng các đầu ngón chân đưa bóng vào lưới.

Cả sân bóng vỡ tung. Toàn bộ các cầu thủ lao về phía Roberto rồi nằm chồng lên anh, Luis Enrique thì chạy dọc đường biên để chia vui với trợ lý Juan Carlos Unzué, trong tiếng gầm đồng thanh của Camp Nou.

FC Barcelona vừa làm nên lịch sử. Chưa từng có đội bóng nào làm được điều mà Blaugrana đã làm đêm đó. Barça đã lách qua khe cửa hẹp nhất để vào tứ kết Champions League. Họ thua 0-4 ở lượt đi nhưng thắng 6-1 ở lượt về (tổng tỉ số 6-5). Trong lịch sử giải đấu, chưa có một cuộc lội ngược dòng nào kỳ vĩ như vậy.

Sao mà một điều điên rồ như thế lại có thể xảy ra được? Hãy quay trở lại thời điểm 15/2. Hôm đó, Neymar viết lên mạng xã hội rằng "Khi chỉ còn 1% hy vọng, tôi vẫn sẽ có 99% niềm tin", chưa đầy 24 giờ sau thất bại nặng nề ở sân Parc des Princes ở Paris. Thông điệp tích cực ấy trái ngược với những gì mà anh đã nói trên truyền hình ngay sau trận: "Rất khó khăn, thực tế là bất khả thi. Nhưng chúng tôi sẽ không từ bỏ." Trước đó, anh đã phải trải qua một trong những đêm tồi tệ nhất trong lịch sử đội bóng, khi mọi nỗ lực chơi bóng của Barcelona đều bị vùi dập bởi một Paris Saint-Germain xuất sắc hơn hẳn. Hai bàn thắng của Di Maria, một bàn

của Draxler và bàn còn lại của Cavani là hình phạt dành cho một Barça kém hiệu quả đến khó tin; thủ thành Ter Stegen và Ney là những điểm sáng hiếm hoi. “Neymar là người duy nhất nỗ lực thay đổi tình hình, nhưng anh quá cô độc”, cây viết Juan Irigoyen của El País bình luận. “Suárez, Messi, và đặc biệt là các tiền vệ, đều không hỗ trợ được cầu thủ người Brazil.”

Ba tuần giữa hai trận đấu dài như vô tận, dù ít nhất thì Blaugrana vẫn duy trì được hy vọng ở La Liga với bốn chiến thắng liên tiếp. Giữa lúc đó, vào ngày 1/3, huấn luyện viên Luis Enrique thông báo ông sẽ không còn làm huấn luyện viên của Barça sau khi mùa giải kết thúc. Lập tức dấy lên những đồn đoán về việc ai sẽ là người kế nhiệm Enrique. Sự chú ý đã bị lái ra khỏi sân bóng. Và như thể thế vẫn chưa đủ, báo chí khẳng định Messi vẫn chưa ký hợp đồng mới thay cho hợp đồng hiện tại sẽ kết thúc vào năm 2018. Về vấn đề hợp đồng thì Neymar không phải quá căng thẳng. Anh vừa gia hạn trong tháng 10; hợp đồng mới sẽ giữ anh ở câu lạc bộ tới 30/6/2021. Những con số trong bản hợp đồng này thực sự gây choáng váng: lương của Neymar lên tới gần 25 triệu euro mỗi năm - nghĩa là chỉ kém mỗi Messi, phí giải phóng hợp đồng được tăng đều đặn qua từng năm, và sẽ đạt con số 250 triệu vào năm 2020. “Tôi rất hạnh phúc vì hợp đồng đã được gia hạn. Tôi đang rất ổn định ở đây”, anh phát biểu với Barça TV trong ngày ký hợp đồng. “Tôi muốn điều tốt nhất cho gia đình và cho chính bản thân tôi, và đó chính là những gì mà chúng tôi đang có ở đây. Barça sẽ luôn là một đội bóng đặc biệt trong tim tôi.”

Bởi thế trong buổi tối diễn ra trận lượt về với Paris Saint-Germain ở Camp Nou, Ney có thể tập trung hoàn toàn vào trận đấu. Tập trung và tin tưởng - như được khẳng định trong thông điệp cuối cùng trên Instagram trong buổi tối hôm đó: “99% niềm tin.”

Trận đấu khởi đầu như mơ với các cổ động viên của Barça, khi Luis Suárez chỉ mất có 3 phút để mở tỉ số từ một quả đánh đầu. Một pha đá phản của Kurzawa giúp Blaugrana hoàn thành được một nửa lộ trình ngược dòng ngay trước khi hiệp một kết thúc. Sau giờ nghỉ, Neymar kiểm soát hoàn toàn trận đấu. Phút 50, anh bị Meunier đốn ngã trong vòng cấm sau một pha phối hợp bên cánh trái với Iniesta. Trái bóng văng ra sau đường biên ngang, trận đấu tạm dừng, toàn bộ sân vận động nín thở với cùng một câu hỏi trong đầu: penalty hay không? Ngay cả trọng tài Deniz Aytekin cũng không chắc chắn và phải tham vấn một trong các trợ lý. Nhưng rồi ông cũng nhanh chóng chỉ tay vào chấm 11 m. Messi thực hiện thành công. 3-0, và điều kỳ diệu đã ở gần hơn bao giờ hết.

Edinson Cavani cố gắng "hà hơi thổi ngạt" cho những vị khách với bàn thắng rút ngắn tỉ số xuống còn 3-1 ở phút 62. Nhưng cơn bão Blaugrana đã nuốt chửng đội bóng của Unai Emery trong 15 phút cuối kỳ diệu. Ney là người xông xáo và quyết tâm nhất, anh như thể xuất hiện ở khắp mọi nơi. Anh ghi một bàn thắng siêu đẳng từ pha đá phạt trực tiếp ở phút 88, và thực hiện thành công một quả penalty ở phút 90, sau khi Suárez bị phạm lỗi. Đá penalty thường là nhiệm vụ của Messi, nhưng tất cả đều biết trận đấu này thuộc về ai. 5-1, và trận đấu hứa hẹn sẽ còn căng thẳng cho tới tận giây phút cuối cùng.

Và khi thời gian đá bù giờ gần như đã hết, Neymar một lần nữa lên tiếng với pha kiến tạo cho Sergi Roberto ở phút 95, khởi đầu cho một cơn điên tập thể trên sân. "Ý nghĩ đầu tiên của tôi là sút, nhưng rồi tôi thấy hai đồng đội, Messi và Piqué, đang di chuyển. Tôi không nhìn thấy Sergi Roberto. Thú thực là tôi cố tình chuyền cho Messi và Piqué", anh bình luận về pha bóng trong cuộc trả lời phỏng vấn với Canal Esporte Interativo vài tuần sau đó. Dù thế nào thì kết quả vẫn vậy: 1% cơ hội đi tiếp đã được chuyển hóa thành 100%, trong sự ngạc nhiên tột độ của toàn bộ thế giới bóng đá.

"Bằng cách đạo diễn màn ngược dòng khó tin của Barcelona, Neymar chứng tỏ anh đã sẵn sàng nắm lấy cây quyền trượng", tờ New York Times giật tít cho bài tường thuật trận đấu. "Neymar vượt lên tất cả để biến điều không thể thành có thể cho Barcelona", tờ Guardian bình luận. "Đêm Neymar được phong vương", El País ví von, trong lúc ngôi sao người Brazil tiếp tục ngập trong những lời ngợi khen cả từ đối thủ lẫn những ngôi sao đã giải nghệ. "Neymar đã có một trong những màn trình diễn xuất sắc nhất mà tôi từng được chứng kiến", Steven Gerrard bình luận trên BT Sport. "Anh ấy là người thừa kế cho ngôi vương của Ronaldo và Messi", Rio Ferdinand đồng tình.

Tháng 3 rõ ràng là tháng của Neymar: vào ngày 28, anh lại ghi thêm một bàn thắng lịch sử nữa, lần này là ở bờ bên kia của Đại Tây Dương. Phút 64 trận Brazil-Paraguay thuộc khuôn khổ vòng loại World Cup diễn ra trên sân Arena Corinthians ở São Paulo. Neymar nhận bóng từ Marcelo ở cánh trái bên phần sân của Brazil. Anh dừng lại một thoáng, vờ như chuẩn bị dốc bóng vào trung lộ, trước khi bất thình lình đổi hướng và đẩy bóng dọc biên, khiến đối thủ không kịp trở tay. Một cầu thủ khác của Paraguay lao vào, nhưng Neymar tỏ ra quá nhanh; anh đẩy bóng dài lên phía trước rồi tăng tốc đuổi theo, bỏ lại hai cầu thủ của đối phương ở một quãng dài phía sau. Và dù các đồng đội ở phía trong

đã sẵn sàng nhận bóng, Ney quyết định tiếp tục dắt bóng vào vòng cấm. Sau khi vượt qua quãng đường gần 60 m, Neymar đã ở rất gần khung thành, nhưng xung quanh, ba hậu vệ của Paraguay đang nhanh chóng áp sát. Neymar sẽ tạt? Hay trả ngược bóng cho đồng đội? Không! Sau cú cứa lòng quyết đoán của anh, bóng chạm nhẹ vào đầu gối của hậu vệ Cristian Riveros hơi đổi hướng bay vào lưới trong sự bất lực của thủ môn Paraguay.

Bàn thắng cho Neymar - bàn thắng cho Brazil. Đó là bàn thắng thứ 52 của anh trong 77 lần khoác áo "chim hoàng yến", những con số khó tin với một cầu thủ ở tuổi 25. Người duy nhất có thể sánh ngang được với Neymar chính là O Rei Pelé. Khi trận đấu căng thẳng với Paraguay - Neymar bị phạm lỗi tới 4 lần chỉ trong vài phút đầu trận - kết thúc, Brazil chính thức đoạt vé dự World Cup 2018. Ney cần một, thậm chí là hai chức vô địch World Cup, để có thể vươn lên sánh vai với Pelé, người đã dẫn dắt Brazil tới các chức vô địch năm 1958 và 1962. Trong hai nỗ lực đầu tiên, Ney đều thất bại. Anh chỉ có thể có được vị trí thứ tư ở World Cup 2014. Và bị loại từ vòng tứ kết ở World Cup 2018 trên đất Nga, bỏ lỡ thêm một cơ hội khác để có thể tiến gần hơn tới vị thế của số 10 huyền thoại.

Trở lại Barcelona, ngày 2/4, Ney ghi bàn thắng thứ 4 cho Barça trong chiến thắng 1-4 trước Granada trên sân Los Cármenes. Bàn thắng được ghi vào phút bù giờ và chẳng tạo ra sự khác biệt nào với kết quả chung cuộc, nhưng đó là một bàn thắng quan trọng với cá nhân cầu thủ người Brazil, bởi nó là bàn thắng thứ 100 của anh trong màu áo Blaugrana, sau 178 trận chính thức. Messi mất 188 trận mới có thể vươn tới cột mốc đó. Tuy nhiên, cả Neymar lẫn Messi đều còn kém xa huyền thoại László Kubala, người lập kỷ lục ghi 100 bàn chỉ sau có 103 trận.

Những màn trình diễn của Ney trước PSG hay trong màu áo đội tuyển quốc gia, cùng với thực tế là anh đã có được 11 bàn và 10 pha kiến tạo cho tới thời điểm này, khiến báo chí thế giới bắt đầu giật những tít báo kiểu như của AS: "2017 sẽ là bệ phóng đưa Neymar tới Ballon d'Or." Và sau đó là bình luận của cựu ngôi sao Brazil Romário trên chương trình Boa Noite của Fox Sports: "Chúng ta đang tiến vào kỷ nguyên Neymar. Anh ấy đã có những trận đấu không thể nào tin nổi với Barça và Brazil. Anh ấy chỉ cần thêm một chức vô địch World Cup là có thể đường hoàng bước chân vào ngôi đền huyền thoại."

Tuy nhiên, không lâu sau giai đoạn thành công có thể khiến Pelé cũng phải ngưỡng mộ, Neymar bước vào thời kỳ đầy khó khăn.

Anh không ghi thêm được bàn nào trong vòng một tháng tiếp theo. Tới 6/5, Neymar mới chấm dứt được cơn khát bàn thắng với pha lập công vào lưới Villarreal. Nhưng thật không may là tới thời điểm đó thì đội bóng của anh đã hết hy vọng ở một trong ba đấu trường mà họ đặt mục tiêu chinh phục vào đầu mùa - Champions League.

Các chàng trai của Luis Enrique bước vào trận tứ kết lượt đi với Juventus trong tâm trạng hỗn độn. Thất bại ở La Liga trước Malaga đã làm hỏng tinh thần chiến thắng mà họ thể hiện trước PSG. Nhưng ký ức về trận đấu hùng tráng đó cho phép các cổ động viên tiếp tục mơ mộng. Dẫu vậy, trong trận lượt đi ở Turin, họ lại phạm phải sai lầm như ở Paris và phải ra về với cùng một thất bại 3-0. Lần này, những lời chỉ trích hướng về phía Mathieu, người tỏ ra đuối thế trong các cuộc tranh chấp với các tiền đạo của Juve, cũng như việc bộ MSN không tung ra được nhiều pha dứt điểm chất lượng. Barcelona chỉ có được 4 cú sút trúng đích, Neymar hầu như không có cơ hội chạm bóng trong vòng cấm, và Messi hay Luis Suárez cũng vậy.

Đội bóng cố gắng lặp lại chiến tích ngược dòng lịch sử, và sau những gì đã xảy ra với PSG, không ai dám nhắc tới từ "bị loại" trước khi trận lượt về diễn ra. Nhưng có một chi tiết bất lợi cho Barça: Gianluigi Buffon và đồng đội chỉ để lọt lưới có 2 bàn trong 8 trận tính tới trước vòng tứ kết, trong khi Blaugrana cần phải ghi được ít nhất 3 bàn nếu muốn đi tiếp. Cuối cùng thì hàng thủ chắc chắn của Juve đã ở thế kiểm soát từ đầu tới cuối trận đấu ở Camp Nou. Neymar không ngừng gây ra những khó khăn cho người đồng đội cũ Dani Alves bên cánh trái, song những quả tạt của anh đã không được những người còn lại trong bộ ba MSN tận dụng. Sau 90 phút mệt mỏi, tỉ số không thay đổi: 0-0. Juve thẳng tiến vào vòng bán kết trong khi Barcelona đành chấp nhận nhìn giấc mơ giành chức vô địch Champions League thứ 6 chỉ 25 năm sau chức vô địch đầu tiên tan thành mây khói. Cuối trận, người ta thấy Ney gục xuống khóc trên vai của Alves, người sau đó ít giờ đã đăng bức ảnh chụp khoảnh khắc ấy lên mạng với chú thích: "Tôi yêu cậu, người anh em."

Không được nghỉ ngơi lấy một chút, chỉ 4 ngày sau, cả đội lại lao vào một cuộc thử lửa mới - trận El Clásico ở Santiago Bernabéu, nơi 80.000 cổ động viên của Real Madrid sẽ chứng kiến màn tung đồng xu quyết định số phận của La Liga. Real, cũng thất thường như Barcelona trong suốt mùa giải, đang có nhiều hơn 3 điểm và một trận chưa đấu trong tay. Với việc La Liga chỉ còn năm vòng, một chiến thắng cho Los Blancos có thể xem là sẽ đặt dấu chấm

hết cho những hy vọng của Blaugrana. Kết quả hòa cũng có lợi cho Real, trong khi một chiến thắng cho Barça sẽ khiến cho mọi khả năng bị bỏ ngỏ.

Một lần nữa, cuộc đối đầu này lại không khiến người ta thất vọng. Chung cuộc, Barça giành thắng lợi 2-3 sau một pha dứt điểm khiến người ta phải rùng mình của Messi, người đã có một màn trình diễn xuất sắc. Anh là người gỡ hòa 1-1 cho Barça, cũng là người đã ghi bàn thắng quyết định ở phút 92. Neymar không thể góp mặt ở trận đấu này vì án treo giò cho hành động mỉa mai trọng tài trong trận đấu với Malaga 3 tuần trước đó. Đấy không phải là lần đầu tiên trong mùa giải những hành vi của anh trở thành chủ đề cho các cuộc tranh cãi. Trong trận đấu với Leganés vào ngày 17/9, anh phô diễn nhiều động tác màu mè khi trận đấu đã an bài, khiến cựu ngôi sao hiện đang làm bình luận viên Michael Laudrup phải lên tiếng chỉ trích. "Khi tỉ số đã là 0-4, đừng bao giờ múa may và gây kích động cho đối thủ", cựu ngôi sao Đan Mạch từng khoác áo cả Barça lẫn Real nói. Những tranh cãi liên quan tới việc Neymar có cố tình khiêu khích đối thủ và trầm trọng hóa các tình huống phạm lỗi hay không còn kéo dài cho tới hết mùa giải. Chúng rộ lên sau mỗi lần anh ngã xuống trong vòng cấm. Thực tế, Neymar khép lại La Liga mùa này với tư cách là cầu thủ bị phạm lỗi nhiều nhất, 126 lần, đồng thời cũng là người phải nhận nhiều thẻ vàng nhất ở Barça, với 8 thẻ.

Không phải tất cả sự chú ý từ giới truyền thông đều xoay quanh những màn trình diễn của anh trên sân cỏ. Trong năm 2017 anh còn có màn ra mắt điện ảnh với một vai cameo[48] trong bộ phim xXx: Return of Xander Cage, phần ba trong serie xXx do Vin Diesel thủ vai chính. Dù Ney chỉ xuất hiện trên màn ảnh trong chưa đầy 1 phút, cảnh anh ngồi trong một nhà hàng phương Đông với Samuel L. Jackson vẫn trở thành một trong những điểm nhấn trong quá trình quảng bá bộ phim. Trong một sự kiện quảng bá, đạo diễn D.J. Caruso thậm chí còn nói: "Với tôi, Neymar chính là ba chữ X - anh ấy là một trong những cầu thủ bóng đá xuất sắc nhất mọi thời đại, anh ấy có vẻ ngoài ấn tượng, và đặc biệt là anh ấy mang thái độ nổi loạn rất hợp với các nhân vật xXx."

[48] Tự đóng chính mình - N.D.

Trở lại với sân cỏ. Sau trận đấu tại Bernabéu, Barça vùi dập Osasuna. Và với sự tái xuất của Neymar, họ duy trì mạch bất bại cho tới ngày diễn ra trận đấu quyết định, 21/5. Trận đấu với Eibar trở thành một màn đánh đu với cảm xúc của Blaugrana. Real Madrid ghi được bàn thắng ngay trong những phút đầu tiên của

trận đấu với Malaga, trong khi Barça tỏ ra thiếu tập trung. Tới phút 60, tỉ số đã là 0-2; đội bóng xứ Basque đã làm được điều mà trước nay họ chưa từng làm được là ghi 2 bàn ngay tại Camp Nou. Các cổ động viên của Blaugrana chết lặng trong nỗi thất vọng, ở bất kỳ góc nào của khán đài cũng có thể dễ dàng tìm thấy những gương mặt đờ đẫn vì buồn. Như thể muốn tái hiện lại trận đấu với PSG, Neymar một lần nữa là người phất cờ trong một nỗ lực ngược dòng khác, lần này có sự hỗ trợ của Messi. Cầu thủ người Argentina xoay xở giữa một vòng vây của các cầu thủ đối phương ở trung lộ, trước khi chuyền bóng cho Neymar bên góc trái. Cú sút bằng chân trái của Neymar đã đánh bại được thủ môn đối phương. Trái bóng dội cột dọc dội ra, nhưng hậu vệ Eibar, David Juncà, đã luống cuống tự đưa bóng về lưới nhà trong nỗ lực cản phá. Barça có được bàn thắng đầu tiên. Lúc đó là phút 62. Ney giơ cả hai tay lên trời, có lẽ là để cảm ơn sự hỗ trợ siêu nhiên nào đó, rồi nhanh chóng chạy về vòng tròn giữa sân.

Một pha đi bóng khác của Messi ở phút 66 đã đặt cầu thủ người Brazil trước một cơ hội tốt nữa, nhưng cú sút của anh đã đi lệch cột dọc bên phải chỉ vài centimet. Suárez là người gỡ hòa với một cú đánh đầu ở phút 72, rồi tới lượt Messi ghi bàn từ chấm 11 m, sau khi Ander Capa phải nhận thẻ đỏ vì phạm lỗi với Neymar trong vòng cấm. Cầu thủ người Argentina ghi thêm một bàn khác trong thời gian đá bù giờ, ấn định chiến thắng 4-2. Nhưng màn lội ngược dòng đó là vô ích, bởi tin tức từ Costa del Sol cho biết Real đã giành chiến thắng trong trận đấu mà họ chỉ cần hòa. La Liga 2016-2017 khép lại với chức vô địch dành cho Los Blancos.

Cúp Nhà Vua là cơ hội cuối cùng để Ney có được một danh hiệu với Barcelona trong mùa giải đó. Vào tháng 8, khi mùa giải bắt đầu, Blaugrana đã giành Siêu Cúp Tây Ban Nha sau khi đánh bại Sevilla sau hai lượt trận. Nhưng thời điểm đó, Ney bận tham dự Olympic, nên không có tên trong danh sách đăng ký của cả hai trận.

Trong trận chung kết Cúp Nhà Vua với Deportivo Alavés, diễn ra vào ngày 27/5, đoàn quân của Enrique được đánh giá là cửa trên, tuy nhiên thực tế trên sân lại không cho thấy điều đó. Đối thủ của họ, dù chưa giành được danh hiệu quốc nội hay quốc tế nào, là một tập thể chắc chắn, giàu kinh nghiệm; dưới sự dẫn dắt của Mauricio Pochettino, họ cũng vừa khép lại mùa giải La Liga với một vị trí trong top 10. Chưa kể là chính họ từng khiến Barça ngỡ ngàng khi giành chiến thắng 2-1 ngay tại Camp Nou hồi tháng 9.

Barcelona ra sân mà không có Luis Suárez, người bị treo giò sau

khi nhận hai thẻ vàng trong trận bán kết với Atlético Madrid. Tuy nhiên hàng công của họ tỏ ra không bị ảnh hưởng quá nhiều bởi sự vắng mặt này. Họ dồn lên tấn công ngay sau tiếng còi khai cuộc; phút thứ 5, Jordi Alba có một pha đánh đầu đưa bóng đi sạt cột. Tới phút 11, Blaugrana chịu thêm một tổn thất nữa khi Mascherano bị choáng sau một pha va chạm và phải rời sân. Alavés bắt đầu kiểm soát trận đấu; Ibai Gómez sút bóng dội cột trong cơ hội tốt nhất của họ từ đầu trận. Nhưng Neymar và Messi đã cùng nhau đáp trả với một pha bóng ấn tượng ở phút 30. Cầu thủ người Argentina nhận bóng bên phần sân đối phương, ngay đối diện với khung thành của Pacheco, rồi đi bóng thẳng về hướng vòng cấm. Khi còn cách khung thành khoảng 25 m, anh chuyền cho Neymar, người sau hai nhịp chạm bóng đã chuyền trả lại cho Messi ở một vị trí cực kỳ thuận lợi để tung ra một cú cứa lòng gọn ghẽ. Neymar lại có dịp ăn mừng một pha kiến tạo nữa, pha kiến tạo thứ 21 của anh trong mùa, con số ấn tượng nhất từ khi anh khởi nghiệp.

Theo Hernández đưa trận đấu trở lại vạch xuất phát chỉ 2 phút sau đó với một pha đá phạt xuất thần. 1-1, và những người Alavés lại khấp khởi hy vọng. Tới phút 44, Leo sau một pha xoay xở trước vòng cấm của Alavés đã chuyền bóng rất thuận lợi cho Sergi Roberto bên cánh phải. Pha căng ngang chính xác của cầu thủ người Tây Ban Nha đặt Neymar vào thế chỉ cần chạm là bóng vào lưới: 2-1. Thêm một kỷ lục ngoài dự tính cho cầu thủ người Brazil: anh là người đầu tiên trong hơn 50 năm ghi bàn trong ba trận chung kết Cúp Nhà Vua liên tiếp. Huyền thoại Ferenc Puskás đã giữ kỷ lục này suốt từ năm 1962. Nhưng cũng phải nói luôn là siêu sao người Hungaria đã để thua 2 trong số các trận chung kết đó, điều không xảy ra với Neymar. Cầu thủ người Brazil đã có thể bổ sung vào bộ sưu tập chức vô địch thứ 3 liên tiếp sau khi Paco Alcácer an bài trận đấu với bàn thắng ở thời gian đá bù của hiệp một. Tỉ số 3-1 được giữ nguyên cho tới khi trận đấu kết thúc; Barcelona giành danh hiệu Cúp Nhà Vua thứ 29 trong lịch sử - điều mà không đội bóng nào khác làm được. Chiến thắng này cũng có nghĩa là danh hiệu đầu tiên mà Barcelona có thể hướng tới trong mùa giải 2017-2018 là Siêu Cúp Tây Ban Nha; ở đó, họ sẽ đụng độ với kình địch Real Madrid trong hai trận đấu hứa hẹn sẽ khiến mùa giải mới náo nhiệt ngay từ đầu.

Dù không giành được nhiều danh hiệu, mùa giải 2016-2017 vẫn rất đáng chú ý với cá nhân Neymar, bởi những lý do vừa kỳ lạ vừa tuyệt vời. Theo Viện Nghiên cứu bóng đá CIES, chàng trai người Brazil hiện là cầu thủ đắt giá nhất trên thế giới. Trong một nghiên cứu được công bố vào ngày 12/6, CIES, dựa trên những thuật toán

của riêng mình, khẳng định Neymar có giá tới 210,7 triệu euro, bỏ xa người thứ 2 và thứ 3 (lần lượt là Dele Alli và Harry Kane) một khoảng cách đáng kể, và bỏ rất xa Messi, người đứng thứ 4 trong danh sách với giá trị ước tính 151,7 triệu euro, và Ronaldo, thứ 11 với giá trị ước tính 112,4 triệu.

Ney còn dẫn đầu một bảng xếp hạng không thường được nói tới khác: bảng xếp hạng những cầu thủ rê bóng tốt nhất trong các giải đấu lớn ở châu Âu. Anh và Eden Hazard của Chelsea chia sẻ vị trí số 1 với hơn 160 lần qua người thành công ở La Liga. Cuối cùng, bảng xếp hạng World Fame 100 của ESPN xếp anh ở vị trí thứ 6 trong số những vận động viên nổi tiếng nhất thế giới, sau hai đối thủ lớn nhất của anh là Ronaldo (số 1) và Messi (thứ 3), và những siêu sao ở các môn thể thao khác là LeBron James, Roger Federer và Phil Mickelson. So với bảng xếp hạng của năm trước thì anh đã tụt hai bậc, nhưng những con số liên quan tới anh vẫn cực kỳ ấn tượng: 68,2 triệu người theo dõi trên Instagram, 58,6 triệu fan trên Facebook, và 27,3 triệu người theo dõi trên Twitter. Thời điểm đó, khi World Cup 2018 đã ở phía chân trời, tất cả đều biết những con số đó chắc chắn sẽ chỉ có thể tăng thêm mà thôi.

Chương 32
O Rei ở Paris

Pelé tới Paris vào tháng 6/1960. 2 năm trước đó, ông đã khiến cả thế giới ngạc nhiên và người Pháp đổ lệ. Ở kỳ World Cup được tổ chức tại Thụy Điển, ở tuổi 17, ông đi vào lịch sử với tư cách là nhà vô địch thế giới trẻ nhất; ông cũng kết thúc giải đấu với tư cách chân sút ghi nhiều bàn thắng thứ 2, chỉ sau Just Fontaine. Trong trận bán kết với đội Pháp của chính Fontaine vào ngày 24/6/1958, vị vua tương lai làm lu mờ tất cả với 3 lần tìm thấy mành lưới của Claude Abbes. Tỉ số chung cuộc: 5-2 nghiêng về Brazil.

2 năm sau, Racing Paris mời đội bóng của Pelé, Santos, tới tham dự giải đấu danh tiếng Tournoi de Paris. Những người Brazil là khách mời danh dự của giải, cùng tham dự với họ còn có CSKA Sofia và Stade de Reims. Pelé, với sự hỗ trợ của các thành viên khác trong bộ ngũ Vila Belmiro (Pepe, Coutinho, Dorval và Mengálvio), đã một tay định đoạt giải đấu. Ngày 8/6, trên sân Parc des Princes, ông đi bóng qua năm hậu vệ Reims trước khi đánh bại Dominique Colonna với một cú sút chéo góc. Trong trận chung kết với đội bóng Bulgaria, ông là người ghi bàn mở tỉ số, sau một pha phối hợp một-hai đẹp mắt với Coutinho. Santos vô địch giải đấu, rồi chuyển sang một điểm đến mới trong tour du đấu châu Âu của họ.

Pelé trở lại Paris trong 3 năm liên tiếp. Ông yêu thủ đô của nước Pháp bởi như ông thừa nhận, báo chí Pháp chính là những người đã nâng ông lên tầm một ông vua, O Rei, sau kỳ World Cup ở Thụy Điển, và còn bởi ông thấy thành phố rất đẹp; đó là một trong những thành phố mà ông yêu nhất. Ông yêu Paris nhiều tới mức vào năm 1966, ông đã trở lại đây một lần nữa cùng người vợ mới cưới Rosemeri dos Reis Cholbi, chỉ vài tuần sau hôn lễ. Nhưng cũng phải tới mùa xuân năm 1971 thì Edson Arantes do

Nascimento mới có cơ hội trở lại Paris một lần nữa cùng với Santos Globetrotters[49]. Ông cũng tới trên cương vị một nhà đương kim vô địch thế giới, sau khi đăng quang World Cup 1970 ở Mexico với chiến thắng trước Italia ở chung kết.

[49] Biệt danh mới của Santos vì tần suất đi tour của họ - N.D.

Chuyến đi của Pelé đã trở thành đề tài được bàn tán rất nhiều kể từ đầu năm 1971. Thế nên vào thời điểm ông đặt chân xuống sân bay Orly, ngày 30/3, rất nhiều phóng viên ảnh và truyền hình đã chờ sẵn. O Rei di chuyển dọc theo đại lộ Champs Élysées trên một chiếc xe mui trần, tay giơ cao danh hiệu Jules Rimet. Nhà vô địch được đám đông cuồng nhiệt hoan hô trong suốt hành trình. Điểm dừng chân cuối cùng của ông ở Paris là khách sạn Hôtel de Ville; tại đó, số 10 của Brazil được trao huân chương Vermeil. Sau đó ông di chuyển tới sân Yves-du-Manoir ở Colombes, nơi Santos sẽ đối đầu với một đội tuyển được tập hợp từ các cầu thủ của Olympique de Marseille và Saint-Étienne. Colombes chính là nơi chứng kiến Brazil của Pelé đánh bại Pháp 2-3 trong một trận giao hữu quốc tế diễn ra vào ngày 28/4/1963. Lần này là một trận giao hữu khác vì mục đích từ thiện, do đài Télé 7 Jours tổ chức nhân kỷ niệm 10 năm ngày thành lập. Trận đấu diễn ra dưới sự chứng kiến của 30.000 khán giả và được truyền hình trực tiếp. Trong danh sách khách mời có không ít những ngôi sao hàng đầu của ngành công nghiệp giải trí Pháp, và siêu minh tinh Brigitte Bardot, trong trang phục được phối từ các màu trên quốc kỳ Pháp, được trao trọng trách bắt đầu bữa tiệc. Tất cả những yếu tố cần thiết để làm nên một buổi tối không thể nào quên đã tề tựu. Tiếc rằng những gì diễn ra trên sân lại không được như kỳ vọng; trận đấu kết thúc với tỉ số 0-0 nhàm chán. Nhưng bởi phải có một người chiến thắng, nên hai đội được yêu cầu bước vào loạt đá luân lưu 11 m. Pelé muốn đá cả 5 quả nhưng không được, và cuối cùng đội bóng Pháp đã giành thắng lợi với tỉ số 3-1.

Nhưng "chuyện tình nước Pháp" của O Rei vẫn chưa kết thúc ở đó. Chưa đầy 3 tháng sau, tên của ông lại xuất hiện trên trang nhất của L'Équipe. "9 triệu [franc Pháp] để Pelé tới Paris? Hoàn toàn khả thi!" Đó là ngày 22/6/1971. Tờ nhật báo thể thao Pháp vừa quăng ra một quả bom. Khi nghe được tin tức này, truyền thông Brazil vừa sững sờ vừa hoài nghi. Pelé rời bỏ đất nước và đội bóng của mình là điều không ai có thể nghĩ tới. Nhưng câu chuyện trên là có thật; những cuộc đàm phán giữa Paris Saint-Germain và Santos thực sự đang diễn ra. Thông tin được xác nhận bởi Guy Crescent, chủ tịch của PSG thời điểm đó. Được sự hỗ trợ từ một nhóm các nhà đầu tư và sự đồng ý từ Liên đoàn bóng đá Pháp, Crescent đã

thành lập một đội bóng có khả năng cạnh tranh với những đội bóng mạnh nhất ở Pháp bằng cách sáp nhập Paris FC và Stade Saint-Germain để tạo ra Paris Saint-Germain. Nhưng ông chưa dừng lại ở đó. Sau khi đội bóng của ông, với lực lượng được kết hợp giữa các cầu thủ nghiệp dư và các cầu thủ chuyên nghiệp như Jean Djorkaeff (đội trưởng của đội tuyển quốc gia và là cha của Youri), giành quyền lên chơi ở giải hạng Nhất, Crescent muốn tạo ra đôi chút ồn ào. Đã tới lúc sử dụng pháo hoa! Và để có thể khiến cả thế giới phải nói về PSG, liệu có thể có ai phù hợp hơn Pelé?

Vào ngày 5/7/1971, Guy Crescent bay tới Brazil để cố gắng thuyết phục Pelé, người đã từ chối đề nghị đầu tiên của người Paris qua... truyền hình. Do đang gặp phải nhiều khó khăn về tài chính, Santos không còn ở vị thế có thể từ chối lời đề nghị từ Pháp, trị giá tương đương 1 triệu USD; tất cả giờ tùy thuộc vào Pelé, người rõ ràng cũng muốn gây được sự chú ý. Vị chủ tịch trở về Pháp cùng một thỏa thuận, tuy nhiên các cuộc đàm phán cuối cùng đã đổ vỡ. Pelé đổi ý vào phút chót, rõ ràng là vì lý do gia đình; hoặc cũng có thể, như ông giải thích khi cùng vợ tới thăm Paris vào cuối năm, ông chọn cách tôn trọng hợp đồng với Santos. Sự thật là gì? Trong những chuyện như thế này thì đi tới tận cùng của câu chuyện để tìm ra lý do Pelé không bao giờ có thể khoác lên mình chiếc áo đấu của Paris là nhiệm vụ rất khó khăn. Vì một loạt những ràng buộc liên quan tới hoạt động quảng bá, tâm lý e ngại phản ứng của các cổ động viên của các lãnh đạo Santos, hay thậm chí vì có sức ép từ chính phủ Brazil?

Chẳng ai biết, chỉ biết rằng các cổ động viên của Paris Saint-Germain đã phải chờ tới 5 năm trời mới có cơ hội bày tỏ sự ngưỡng mộ với O Rei ở Parc des Princes. Vào ngày 14/4/1976, Pelé chính thức nhận chiếc áo trắng mang số 10 của New York Cosmos. O Rei nhận được 6 triệu USD trong 3 năm, kiểu hợp đồng hậu hĩnh thường gặp trong giới diễn viên hơn là giới cầu thủ, khi quyết định chuyển tới Big Apple[50]. Để hợp đồng được thông qua, Bộ trưởng Ngoại giao Mỹ Henry Kissinger buộc phải can thiệp, nếu không thì chính phủ Brazil sẽ không đời nào để tài sản quốc gia của họ ra đi. Pelé, người đã giải nghệ ở thời điểm đó, buộc phải trở lại sân cỏ để giải quyết những vấn đề tài chính ngày càng trở nên nghiêm trọng. Nhưng cuối cùng thì O Rei cũng đã ở đó, sân Parc des Princes. PSG giành chiến thắng với tỉ số 3-1. Để được nhìn thấy Pelé, lúc bấy giờ đã 36 tuổi, các cổ động viên của PSG đã phải chờ đợi tới 5 năm, và thực tế cũng không giống như những mường tượng ban đầu.

[50] Trái táo lớn (biệt danh của New York) - N.D.

Vào mùa hè năm 2017, thời gian chờ đợi dành cho O Rei 2.0 ngắn hơn nhiều. Và lần này, nhân vật chính đã khoác đúng màu áo. Các cổ động viên của PSG đã sớm được chứng kiến Neymar Jr tươi cười trong chiếc áo màu đỏ-xanh. Anh bắt tay hết người này tới người nọ, thực hiện vài động tác với bóng, và vẫy tay chào đám đông trên sân Parc des Princes. Khoảnh khắc đó diễn ra chỉ chưa đầy 3 tuần sau khi AS và Sport, hai nhật báo thể thao có trụ sở lần lượt ở Madrid và Barcelona, đưa tin về việc ngôi sao người Brazil đã có những cuộc tiếp xúc đầu tiên với PSG. Rõ ràng là bố của Neymar đã có kế hoạch gặp chủ tịch của PSG, Nasser Al-Khelaifi, trong ít ngày sau đó. Và tất cả không chỉ có thế. "Neymar không cảm thấy hạnh phúc ở Barcelona", Sport khẳng định. "Một thành viên trong nhóm những người thân thiết với Neymar khẳng định thời điểm anh rời Barcelona đã tới. Bạn bè và gia đình bày tỏ mong muốn Neymar thoát ra khỏi cái bóng của Messi, rời xa Camp Nou để trưởng thành hơn và tìm kiếm những vinh quang cho riêng mình." Dù là tin đồn từ báo chí hay từ thị trường chuyển nhượng, thì các cổ động viên của PSG cũng không thấy ấn tượng lắm vì họ đã nghe những câu chuyện tương tự từ một năm trước, và tất cả đều vỡ tan như bong bóng xà phòng. Nhưng rồi họ nhanh chóng nhận ra rằng lần này chuyện sẽ khác.

Vào lúc 3 giờ 9 phút ngày 18/7, trang web của Brazil EsporteInterativo đăng tin: "Neymar đã chấp nhận lời đề nghị của PSG". Bên trên dòng chữ đó là bức ảnh ghép Neymar trong áo đấu của PSG. Theo những người Brazil, số 11 của Barcelona đã ký một hợp đồng 5 năm có mức lương 30 triệu euro mỗi năm, chưa kể thưởng. Ngoài ra, đội bóng thủ đô nước Pháp cũng đã sẵn sàng bỏ ra 222 triệu euro để giải phóng hợp đồng của anh. Thông báo chính thức sẽ được đưa ra trong vòng vài tuần. Phía Tây Ban Nha lập tức phủ nhận: "Chúng tôi chắc chắn 200% rằng Neymar sẽ không đi đâu cả", phó chủ tịch của Blaugrana Jordi Mestre khẳng định. PSG cũng phủ nhận thông tin trên, trong khi Neymar không hé ra lời nào khi đi nghỉ ở Formentera với bố và bạn bè.

Vào ngày 19/7, Barcelona lên đường bắt đầu tour du đấu nước Mỹ. Neymar cũng có mặt. Trong một cuộc phỏng vấn với trang Goal.com, cầu thủ người Brazil khẳng định anh "hạnh phúc" ở Barça: "Vào thời điểm này, chúng tôi cần phải tập trung cho mục tiêu làm cho mùa giải năm sau còn thành công hơn nữa, cả trên phương diện cá nhân và tập thể." Vào ngày 20/7, Josep Bartomeu, chủ tịch của Barcelona, khẳng định với Associated Press: "Neymar không phải để bán." Cùng ngày, trên L'Équipe, huấn luyện viên Unai Emery thú nhận: "Neymar ư? Đội bóng và các cổ động viên chắc chắn sẽ rất vui mừng nếu anh ấy đến. PSG cần phải được

tăng cường những cầu thủ thuộc nhóm năm hay bảy cầu thủ xuất sắc nhất thế giới, bên cạnh những người mà chúng tôi đã có. Nhưng đó là một mục tiêu khó khăn. Anh ấy có thể tới... nhưng cũng có thể không."

Neymar tiếp tục tỏ ra rất kiệm lời, nhưng vẫn hoạt động rất tích cực trên mạng xã hội. Vào thứ Sáu ngày 21/7, anh đăng lên Instagram bức hình chụp anh đang nằm dài trên cỏ, tay trái đặt lên cằm, mắt nhìn xa xăm, tỏ vẻ đang trầm ngâm suy nghĩ. Bức ảnh không có chú thích.

Vào thứ Bảy ngày 22/7, anh gây ấn tượng mạnh với các cổ động viên ở sân MetLife của New York trong trận đấu với Juventus thuộc khuôn khổ International Champions Cup. Ở trận đấu đầu tiên trong kỷ nguyên của huấn luyện viên Ernesto Valverde (người kế nhiệm Luis Enrique), số 11 có mặt trên sân 45 phút và ghi 2 bàn trong chiến thắng của Barcelona. Bàn thứ 2 là một tuyệt phẩm. Anh đi bóng cắt ngang vòng cấm của Juventus, liên tiếp vượt qua sự truy cản của Lichtsteiner, Benatia, Barzagli, Khedira và Asamoah, trước khi hạ gục Buffon với một cú sút bằng chân phải. Anh ăn mừng bằng cách giơ cao nắm đấm. Ngoài ra không có gì khác. Không có thông điệp nào cho các cổ động viên. Các bình luận viên và phóng viên rõ ràng thất vọng, vì họ đang chờ đợi sự xuất hiện của một dấu hiệu. Người khiến tất cả phấn khích là Gerard Piqué; trung vệ này đã đăng lên mạng xã hội một thông điệp mà người ta chỉ có thể diễn giải theo một hướng duy nhất. Vào lúc 10 giờ 55 phút ngày 23/7, hậu vệ người Catalonia đăng lên tài khoản Twitter của mình một bức ảnh chụp anh với Neymar kèm dòng chữ: "Se queda" [Anh ấy sẽ ở lại]. Đó là một gáo nước lạnh dội vào các cổ động viên của Paris, nhưng lại mang tới niềm vui cho các cổ động viên của Barcelona, và tạo ra rất nhiều hoài nghi với những người từng nói về sự tồn tại của một thỏa thuận.

Dẫu vậy, những tin đồn vẫn xuất hiện. Có tin nói rằng những cầu thủ quyền lực trong phòng thay đồ của Blaugrana (Leo Messi và Luis Suárez) đã gây áp lực lên cầu thủ người Brazil và thuyết phục được anh ở lại; chàng trai trẻ thực ra chưa bao giờ muốn ra đi, tất cả chỉ là kế hoạch của bố anh, người muốn đút túi thêm ít triệu. Tâm trạng hoài nghi bắt đầu xâm chiếm, có vẻ như vụ chuyển nhượng của thế kỷ sẽ không thể diễn ra. Hai từ mà Piqué viết ra trên mạng đã gây ra một cơn địa chấn thực sự trên mạng xã hội và trong giới truyền thông.

Nhưng một vài ngày sau, gió lại đổi chiều. Gerard Piqué tham gia

một buổi họp báo ở sân FedEx Field ở Washington DC cùng với Javier Mascherano. Anh được đề nghị giải thích dòng tweet của mình: "Đó chỉ là một ý kiến cá nhân thôi. Chỉ có Neymar mới có thể nói rằng anh ấy có ở lại hay không. Khi tôi đăng tấm ảnh đó lên, tôi muốn bày tỏ tôi mong anh ấy ở lại tới nhường nào. Chưa có gì chính thức, nên tôi không phải là người có tư cách cung cấp thông tin. Nhưng tôi hy vọng anh ấy sẽ ở lại."

Nói cách khác, anh không biết chắc điều gì cả. Đó chỉ đơn giản là những gì anh muốn thôi. Nhưng Piqué không dừng lại ở đó mà tiếp tục đi sâu vào chi tiết về những lý do có thể thôi thúc Neymar rời Barcelona:

"Không có gì khó hiểu nếu anh ấy đang tìm kiếm một khởi đầu mới. Anh ấy mới 25 tuổi và sở hữu một tài năng độc nhất. Anh ấy có nhiều lựa chọn. Có thể tất cả chỉ là tiền, nhưng tôi không cho rằng đó là lý do chính. Có thể là bởi tham vọng của anh ấy trong môn thể thao này. Nhưng nếu thế thì phải nói luôn rằng chẳng có đâu tốt hơn ở Barcelona. Nên cũng có thể vì những lý do cá nhân, vì anh ấy muốn đóng một vai trò quan trọng hơn, muốn trở thành người lãnh đạo trong một đội bóng. Ở đây thì điều đó là không thể bởi sự có mặt của cầu thủ hay nhất thế giới, Leo. Đó là điều mà tôi có thể hiểu được. Ney tới đây khi mới 20, và từ đó tới nay Barça đã không ngừng phải chiến đấu để giữ được anh, ngay cả khi đội bóng có thể thu rất nhiều tiền nếu bán anh. Đơn giản vì không có người thứ 2 như anh ấy trên thị trường. Tôi chỉ muốn nói với anh ấy rằng: 'Đừng tới Paris, đừng chơi ở một giải đấu mà, với tất cả sự tôn trọng, cậu sẽ không còn được chú ý; cả mùa giải của cậu sẽ gói gọn lại ở Champions League và nếu cậu không giành chiến thắng, cậu sẽ không có được sự thừa nhận mà cậu xứng đáng.' Với tư cách đồng đội và bạn bè, chúng tôi đang cố gắng khiến cho anh ấy phải suy nghĩ về điều đó, bởi suy cho cùng thì Neymar còn trẻ, anh ấy mới 25, và anh ấy có quyền được nghi ngờ."

Vào thứ Năm, ngày 27/7, tiêu đề trên trang nhất của L'Équipe viết: "Paris đang đàm phán với Barcelona." PSG được cho là đã đạt được thỏa thuận với Neymar và đang cố gắng đàm phán để không phải trả hết 222 triệu euro như điều khoản giải phóng trong hợp đồng quy định, nhưng có vẻ như đội bóng xứ Catalonia không có nhu cầu đàm phán. Cùng lúc đó, Neymar mang về chiến thắng thứ 2 trong tour nước Mỹ cho Barça. Anh định đoạt trận đấu với Manchester United của José Mourinho ngay từ phút 31. Siêu sao người Brazil lại tỏa sáng, nhưng sự căng thẳng là có thể cảm thấy được. Vào ngày 28/7, Neymar gần như đã lao vào một cuộc ẩu đả với Nélson Semedo, tân binh người Bồ Đào Nha, trên sân tập, rồi

bỏ đi sau khi ném chiếc áo bib xuống đất.

Ở Tangier, ngày 29/7, PSG giành chức vô địch Champions Cup sau chiến thắng 2-1 trước Monaco. Dani Alves, người vừa chuyển tới thủ đô nước Pháp, ghi bàn từ một quả đá phạt đẹp mắt sau khi Sidibé mở tỉ số cho Monaco. Sau màn ăn mừng chiến thắng, Alves dành thời gian để nói về chuyện của Neymar: "Giải pháp dễ dàng nhất cho Neymar là ở lại Barcelona. Nhưng may mắn chỉ dành cho những người dũng cảm nhất." Alves không phải là người Brazil duy nhất lên tiếng. Trong khi đang chơi một trận đấu từ thiện ở Tegucigalpa, Ronaldinho, người từng khoác áo cả PSG lẫn Barça, nói rằng Neymar "cần phải lắng nghe tiếng của trái tim mình, làm theo những gì trái tim mách bảo, và hạnh phúc". Từ Miami, khi được ESPN phỏng vấn ngay trên sân, Bartomeu đã có dấu hiệu đổi giọng: "Chúng tôi muốn giữ Neymar nhưng trong hợp đồng của anh ấy có một điều khoản giải phóng. Nếu anh ấy muốn ra đi, anh ấy sẽ phải tự bỏ tiền để giải phóng mình."

Trận đấu cuối cùng của Barça trong tour nước Mỹ diễn ra vào ngày thứ Bảy, 29/7. Trận El Clásico phiên bản Florida đầy ắp sự kiện: 5 bàn thắng, cả tấn cơ hội và vô số những pha bóng đẹp khiến 65.000 cổ động viên có mặt trên sân Hard Rock mãn nhãn. Barça thắng 3-2 nhờ các bàn thắng của Messi, Rakitic và Piqué. Neymar thi đấu 75 phút, biểu diễn một số pha bóng đẹp mắt và có hai đường kiến tạo. Sau trận, Luis Suárez hết lời ngợi khen: "Gần như tất cả các cầu thủ đều muốn anh ấy ở lại. Theo đánh giá của tôi, anh ấy là một trong ba cầu thủ hay nhất thế giới ở thời điểm hiện tại. Được chơi bóng cùng anh ấy là một trải nghiệm tuyệt vời. Sẽ thật là đáng tiếc nếu anh ấy ra đi."

Sau Mỹ là Trung Quốc. Neymar bay tới Thượng Hải theo yêu cầu của một nhà tài trợ. Tất cả đều chờ đợi một thông báo về tương lai của anh nhưng cuối cùng chẳng có gì cả. Dẫu vậy, thiên tiểu thuyết có vẻ cũng đang đi tới hồi kết. Tờ Sport đưa tin: "Neymar sẽ ra đi. Chuyện đó đã được thông qua trong nội bộ đội bóng rồi. Blaugrana đang chờ Neymar thông báo quyết định cuối cùng của anh ấy, điều có thể xảy ra trong vài giờ nữa, trước khi bắt đầu tìm kiếm sự thay thế."

Thứ Ba, ngày 1/8, trở thành ngày của "điều bí ẩn máy bay". Neymar là kẻ khơi mào khi đăng một bức hình chụp anh ở Dubai lên Instagram. Chuyến đi, đúng hơn là bức ảnh, mở ra đủ loại đồn đoán. Có người nói rằng Brazil sẽ là đích đến tiếp theo của anh, người khác lại tin anh đang đi Dubai, trong khi cũng có không ít người đoán anh đang trên đường tới Paris để ký hợp đồng. Rốt

cuộc, Neymar xuất hiện ở sân bay El Prat của Barcelona. Đầu đội mũ bóng chày, tai đeo headphone, và vẫn im như hến.

9 giờ sáng ngày 2/8, Neymar tới trung tâm tập luyện Ciutat Esportiva Joan Gamper trong một chiếc Audi RS7 màu xanh da trời. Anh không thay đồ tập mà đi thẳng tới văn phòng của huấn luyện viên Ernesto Valverde để thông báo với ông rằng anh sẽ rời Barcelona. Huấn luyện viên cho phép anh được nghỉ tập. Anh phải quyết định tương lai của mình. Neymar sau đó tới gặp Raül Sanllehí, giám đốc bóng đá của Barcelona, và Òscar Grau, giám đốc điều hành. Cuộc gặp diễn ra nhanh gọn bởi chỉ nửa giờ sau, cầu thủ người Brazil đã rời khỏi trung tâm tập luyện. Anh sẽ không bao giờ trở lại đó nữa. Nhưng trước khi đi, Neymar không quên chào tạm biệt các đồng đội, từng người một, trong phòng thay đồ. Một vài người đã biết trước cái kết đó từ khi mùa giải mới bắt đầu. Hầu như tất cả đều nghĩ tới điều tồi tệ nhất vào thời điểm đám cưới giữa Leo Messi và Antonella Roccuzzo diễn ra, vào ngày 30/6 ở Rosario. Nhiều cầu thủ buồn ra mặt, và đổ lỗi cho đội bóng đã không nỗ lực hết sức để thuyết phục Neymar ở lại Barcelona.

Dù thế nào thì câu chuyện ồn ào nhất mùa hè cũng đã đi tới hồi kết. Giờ là lúc dành cho các bình luận, những tít báo, và đủ loại ý kiến về vụ chuyển nhượng đã gây rúng động thế giới của Neymar, cả từ những người trong nghề lẫn những kẻ ngoại đạo. “222 triệu euro cho Neymar, vụ chuyển nhượng đắt giá nhất trong lịch sử”, El País giật tít ra trang bìa. “Vụ chuyển nhượng làm thay đổi lịch sử bóng đá”, Marca tiếp lời. “Tạm biệt Neymar, xin chào Coutinho, Dembélé”, Mundo Deportivo đưa ra dự đoán về những người sẽ thay thế Neymar trên trang nhất. L’Équipe thì chỉ đưa tin đơn giản: “Anh ấy đang tới.” Nhật báo Bồ Đào Nha thì còn súc tích hơn, chạy tít bằng đúng một chữ: “Điên rồ.” Ai cũng có gì đó để nói. Phí chuyển nhượng khổng lồ là mối quan tâm chính. 222 triệu euro là kỷ lục chuyển nhượng mới, nhưng điều đáng nói là nó bỏ xa những kỷ lục cũ: 105 triệu Manchester United bỏ ra vào năm 2016 để lôi kéo Paul Pogba từ Juventus, 101 triệu Real Madrid dùng để giằng Gareth Bale khỏi tay Tottenham, và 95 triệu đội bóng Tây Ban Nha chi trong vụ mua Cristiano Ronaldo. Và nhiều hơn 42 triệu so với số tiền mà PSG sau này sẽ bỏ ra để mua Kylian Mbappé từ Monaco. Một khoản tiền điên rồ. El Mundo mô tả vụ chuyển nhượng này như “một vụ chuyển giao quyền lực đe dọa phá vỡ sự ổn định của thị trường bóng đá”, trong đó luật công bằng tài chính dường như chẳng được ai bận tâm. La Repubblica đặt câu hỏi: “Tại sao Qatar lại bỏ ra tới 600 triệu euro (cả phí chuyển nhượng lẫn lương thưởng) chỉ để mua những bàn thắng của Neymar? Vấn đề ở đây không còn đơn thuần là bóng đá nữa,

mà là nỗ lực của Qatar trong việc phá vỡ thế bị cô lập và cải thiện hình ảnh trong mắt thế giới."

Gạt những vấn đề chính trị sang một bên, các tờ báo Tây Ban Nha như El País nhấn mạnh vào những rắc rối pháp lý mà Neymar sẽ bỏ lại khi ra đi. Họ nhắc nhở rằng "Sandro Rosell, ủng hộ viên chính của Neymar, đang ngồi tù vì trốn thuế", và rằng "Vụ chuyển nhượng Neymar [từ Santos sang Barcelona] bị các tòa án ở Tây Ban Nha và Brazil mổ xẻ vì sự thiếu đồng nhất trong các con số." Chỉ cần nhìn qua trang bìa của Sport là đủ hiểu quan điểm của những cổ động viên trung thành nhất của Blaugrana: "Một đi không trở lại!" là dòng tít bên dưới tấm ảnh chụp Neymar đang rời Ciutat Esportiva lần cuối. Tờ AS thì tỏ ra gay gắt hơn: "Đền tiền và biến đi." Người ta cảm thấy giận dữ vì bị phản bội bởi một cầu thủ mà họ từng thấy gắn kết, bởi một ngôi sao mà họ yêu mến, người kế vị được bảo hộ của Messi. Nhiều người so sánh anh với Luís Figo, cầu thủ người Bồ Đào Nha đã bỏ Barça để chạy sang Real Madrid trong hành động bị xem là đỉnh điểm của sự phản bội vào năm 2000.

Thứ Năm, ngày 3/8, là ngày tổng kết; đó là lúc các bình luận viên và phóng viên nhìn lại và phân tích bốn mùa giải của Neymar trong màu áo Blaugrana. Những con số đáng chú ý nhất: 105 bàn thắng sau 186 trận và 10 danh hiệu. Sự ra đi của anh là một thảm họa với bộ ba ma thuật. Messi, Suárez và Neymar đã cùng nhau ghi tổng cộng 363 bàn thắng trong 3 mùa giải. Kỷ lục ấy liệu có thể bị xô đổ hay không?

Thứ Năm, ngày 3/8, cũng là ngày mà các luật sư của Neymar đã thất bại trong nỗ lực thanh toán phí giải phóng hợp đồng của anh cho Liga. Chiều hôm đó, họ tới văn phòng của FC Barcelona để trao tay 222 triệu euro. Tối hôm đó, Neymar ký hợp đồng với PSG. Trên Twitter, số 10 mới của PSG nhận lời chúc mừng từ Pelé, người viết một thông điệp ngắn kèm bức ảnh đen trắng chụp O Rei khi ông đang giơ cao cúp vàng Jules Rimet trên khung nền là Tháp Eiffel. Bức ảnh nổi tiếng đó được chụp vào ngày 30/3/1971. Ngay cả Tổng thống Pháp Emmanuel Macron, một cổ động viên của O.M, cũng lên tiếng chào đón Neymar: "Một tin tốt lành", ông nói, tin rằng sự xuất hiện của Neymar là một dấu hiệu cho thấy sức hút của đất nước mình.

4/8/2017, Paris, tầm trưa

Neymar bước vào phòng họp báo, nơi 378 phóng viên đã chờ sẵn, trong trang phục nhã nhặn - vest xanh, áo sơ mi trắng - cùng một nụ cười tươi luôn thường trực trên môi. Đi cùng anh là bố mẹ, em

gái, người đại diện và bạn bè. Trong 47 phút, anh phải trả lời các câu hỏi tiếng Pháp, Tây Ban Nha, Catalonia, Bồ Đào Nha và Anh.

Tại sao anh lại tới PSG?

"Vì tham vọng của đội bóng. Tham vọng của Paris Saint-Germain có rất nhiều điểm tương đồng với tham vọng của tôi. Tôi muốn tìm kiếm một thách thức lớn hơn. Trái tim tôi bảo rằng đã tới lúc đến Paris. Tôi ở đây để làm tất cả những gì tốt nhất có thể và cùng đội bóng chinh phục các danh hiệu."

Có phải anh rời Barcelona vì Messi?

"Không, ngược lại là đằng khác. Một trong những lý do tôi tới Barça là để được chơi bóng cùng Messi. Anh ấy là một thần tượng, là người xuất sắc nhất trên thế giới. Tôi không hề chịu một áp lực nào cả, ngoài đôi chút trong tuần đầu tiên. Lúc đó tôi khá căng thẳng. Bởi tôi đang tập luyện hằng ngày với các thần tượng của mình. Nhưng sau tuần đầu tiên đó thì tôi đã trở thành một phần trong số họ. Chơi bóng với những người xuất sắc nhất dễ hơn nhiều. Đó là điều mà mọi cầu thủ đều mơ ước. Tôi muốn cảm ơn Messi, tôi đã học được rất nhiều từ anh ấy trong bốn năm qua."

Leo viết trên Instagram: "Rất hạnh phúc khi được chia sẻ tất cả những năm tháng vừa qua với cậu, bạn tôi. Chúc cậu gặp nhiều may mắn trong chặng đường mới của cuộc đời. Hẹn gặp lại." Nhưng hôm nay, Neymar chỉ thấy hạnh phúc: "Trái tim tôi nói với tôi rằng đã tới lúc chuyển tới Paris."

Anh có muốn nói gì với những người tin rằng anh tới PSG là vì tiền?

"Những người đó không hiểu gì về cuộc sống của tôi cả. Tôi chưa bao giờ bị tiền bạc thôi thúc. Tiền bạc chưa bao giờ là ưu tiên của tôi. Tôi chỉ nghĩ về hạnh phúc cho bản thân và cho gia đình mình."

Anh có cảm thấy gánh nặng khi là cầu thủ đắt giá nhất trong lịch sử?

"Không. Chẳng có gánh nặng nào cả. Tôi nặng 69 kg và vẫn tiếp tục nặng 69 kg!"

"Lúc này thì [vụ chuyển nhượng] có vẻ đắt, nhưng trong vòng 2 năm tới thì không", Nasser Al-Khelaifi, chủ tịch của PSG, nói. "Chúng tôi sẽ thu về nhiều hơn số tiền chúng tôi chi ra. Tất cả đều có lợi trong dự án này."

Sau đó là lúc cho bức ảnh theo thông lệ bên vị chủ tịch và chiếc áo số 10 (đang cháy hàng, 10.000 chiếc đã được bán ra chỉ trong ngày đầu tiên), rồi một bức khác trên mặt cỏ của sân Parc des Princes, trước đội quân phóng viên ảnh đang rất lấy làm hài lòng. Bên ngoài sân vận động là một khung cảnh hỗn loạn. Ai cũng muốn được nhìn O Rei 2.0 một cái, khiến anh phải đi như chạy trốn trong vòng vây của những vệ sĩ ăn mặc như các điệp viên trong phim Men in Black.

5/8, 3 giờ 30 phút chiều

DJ Martin Solveig được mời về khuấy động không khí ở Parc des Princes. Mang một chiếc áo vàng trên lưng có số 27, số áo mới của tiền vệ người Argentina Javier Pastore, anh ta tiến về phía bàn chơi nhạc và gào lên trong micro: "Parc des Princes, nếu các bạn yêu Brazil, hãy sôi động lên nào! Hãy khiến Neymar cảm thấy được chào đón khi anh ấy xuất hiện!" Các cổ động viên hưởng ứng, và khi Neymar xuất hiện trên sân khấu, các khán đài như muốn tan chảy trong những âm thanh được tạo ra bởi 48.500 con người đang phấn khích. Các thành viên của nhóm Ultras Paris hô "Neymar! Neymar!" theo nhịp của "Brazil! Brazil!" trong bài Aquarela do Brasil, khiến không khí càng thêm phần náo nhiệt. "Merci! Tôi rất hạnh phúc. Tôi tới đây vì một thách thức to lớn. Hy vọng sẽ nhận được sự ủng hộ từ tất cả các bạn. Tôi tới đây là để giành các danh hiệu. Paris thật kỳ diệu!" Đứng trên sân khấu được dựng tạm ở giữa sân, Ney gửi gắm vào micro những thông điệp đầu tiên. Bên cạnh anh là chủ tịch Nasser Al-Khelaifi, người không ngừng vỗ tay từ khi anh xuất hiện. "Các bạn đang ở đâu?" Neymar gào lên phấn khích và đám đông 48.500 người đồng thanh trả lời: "Paris!" Đám đông nhanh chóng phải lòng Neymar. Số 10 mới sau đó tiến về một góc sân, không ngừng bắt tay trên đường đi, làm động tác shaka[51] với các cổ động viên trước khi ném áo lên khán đài. Thời gian giải trí đã hết; tới lúc trận đấu bắt đầu. PSG sẽ gặp Amiens trong trận đấu đầu tiên của mùa giải mà không có cầu thủ trị giá 222 triệu euro của mình bởi anh vẫn còn thiếu một vài giấy tờ trước khi có thể chính thức ký hợp đồng. Anh theo dõi trận đấu từ khán đài; xung quanh anh là các thành viên gia đình, bạn bè, người đại diện và những tay trung gian. Tối hôm đó còn có một cảnh tượng kỳ vĩ khác nhằm tôn vinh Neymar: Tháp Eiffel rực sáng trong hai màu đỏ và xanh, với slogan "Chào mừng tới đây, Neymar Junior!" được treo trên phần vòm ở chân tháp. PSG quả thật rất biết làm show.

[51] Giơ ngón cái và ngón út - N.D.

13/8, 11 giờ 50 phút tối

Barcelona hoàn toàn lép vế trước Real Madrid trong trận lượt đi tranh Siêu Cúp Tây Ban Nha: Los Blancos thắng 3-1 với những bàn thắng tuyệt vời của CR7 và Asensio. Deulofeu chơi thay vị trí của Neymar nhưng không để lại dấu ấn nào.

10 giờ 45 phút tối

Một bàn thắng và một pha kiến tạo. Cầu thủ đắt giá nhất hành tinh đã không gây thất vọng trong màn ra mắt trong màu áo Paris. Trên sân Stade de Roudourou của Guingamp, ngôi sao người Brazil đã làm được tất cả những gì người ta chờ đợi ở anh. Anh nhận được rất nhiều lời ngợi khen. Neymar đã phô diễn hết bộ kỹ năng của mình, bao gồm cả pha xâu kim Lucas Deaux; anh rê bóng, bứt tốc, thể hiện trí tưởng tượng tuyệt vời và kỹ năng chuyền những đường bóng chính xác tới từng centimet. Phút 62, anh kiến tạo cho Edinson Cavani ghi bàn, nâng tỉ số lên 2-0. Có bóng ở gần vòng tròn giữa sân, Neymar dẫn thêm vài nhịp trước khi bẻ lòng để thả một đường bóng cực kỳ khớp với đà di chuyển của Cavani, người đã đánh lừa thủ môn Karl-Johan Johnsson trong pha dứt điểm. Và cuối cùng thì ở phút 82, số 10 mới cũng có được bàn thắng đầu tiên sau pha đáp lễ của Cavani. Cầu thủ người Uruguay trả ngược vào trung lộ từ sát đường biên ngang và Neymar dễ dàng đệm bóng vào lưới trống, nâng tỉ số lên 3-0. “Người ta cứ nghĩ rằng tôi sẽ chết nếu rời Barça... Nhưng bây giờ tôi thấy sung sức hơn bao giờ!” Neymar nói trong khi đi vào phòng thay đồ. “Tôi rất hạnh phúc. Chúng tôi đang có một đội hình mạnh và có thể làm được những điều mà đội bóng chưa từng làm được. Nhưng chúng tôi không được phép vội vàng, cần phải tiến chắc từng bước một.” Anh nói đúng. Tất cả chỉ mới bắt đầu.

Sự nghiệp qua các con số

Tên: Neymar da Silva Santos Junior

Nickname: Juninho, Ney

Ngày sinh: 5/2/1992.

Nơi sinh: Mogi das Cruzes, São Paulo, Brazil

Quốc tịch: Brazil

Bố mẹ: Neymar da Silva Santos và Nadine Gonçalves

Em gái: Rafaela

Con trai: David Lucca

Chiều cao: 1,74 m

Cân nặng: 64,5 kg

Vị trí: Tiền đạo

Số áo: 11 (Santos, Barcelona); 10 (Brazil, PSG)

Các đội bóng từng chơi:

Clube de Regatas Tumiaru

Gremetal

Portuguesa Santista

Santos (2004-2013)

Barcelona (2013-2017)

Paris Saint-Germain (2017-nay)[52]

[52] Các thống kê từ năm 2017 đến nay (từ thời điểm Neymar gia nhập Paris Saint-Germain) do người dịch bổ sung.

Santos

Trận đầu tiên cho đội Một: 7/3/2009, gặp Oeste of Itápolis

Bàn thắng đầu tiên: 15/3/2009, vào lưới Mogi Mirim

Số trận và bàn thắng ở các giải đấu

Giải đấu	Số trận	Bàn thắng
Giải bang São Paulo và giải Brazil	179	107
Cúp Brazil	15	13
Các Cúp châu lục	29	15
Các giải đấu khác	7	3

Barcelona

Trận đầu tiên: 30/7/2013, gặp Lechia Gdansk

Bàn thắng đầu tiên: 7/8/2013, vào lưới Thái Lan

Bàn thắng đầu tiên trong một trận đấu chính thức: 21/8/2013, vào lưới Atlético Madrid (Siêu Cúp Tây Ban Nha)

Số trận và bàn thắng ở các giải đấu

Giải đấu	Số trận	Bàn thắng
La Liga	123	68
Siêu Cúp	2	1
Cúp Nhà Vua	20	15
Cúp châu Âu	40	21
Club World Cup	1	0

Paris Saint-Germain

Trận đầu tiên: 13/8/2017, gặp Guingamp

Bàn thắng đầu tiên: 13/8/2017, vào lưới Guingamp

Bàn thắng đầu tiên trong một trận đấu chính thức: 13/8/2017, vào lưới Guingamp (Ligue 1)

Số trận và bàn thắng ở các giải đấu (tính tới 2392018)

Giải đấu	Số trận	Bàn thắng
Ligue 1	25	23
Siêu Cúp	1	0
Cúp Quốc gia	1	2
Cúp Liên đoàn	2	1
Cúp châu Âu	8	6

Brazil

Trận đầu tiên: 10/8/2010, gặp Mỹ (giao hữu)

Bàn thắng đầu tiên: 10/8/2010, vào lưới Mỹ (giao hữu)

Số trận và bàn thắng ở các giải đấu (tính tới 4/7/2017)

Số trận	Bàn thắng
77	52

Các giải đấu từng tham dự:

World Cup U17, 2009

U20 Nam Mỹ, 2011

Copa America, 2011, 2015

Superclásico Nam Mỹ, 2011, 2012

Olympics, 2012

Confederations Cup, 2013

World Cup, 2014

Danh hiệu đã đạt được

Santos

Vô địch bang São Paulo, 2010, 2011, 2012

Cúp Brazil, 2010

Copa Libertadores, 2011

Recopa Sudamericana, 2012

Barcelona

Siêu Cúp Tây Ban Nha, 2013, 2016

La Liga, 2015, 2016

Cúp Nhà Vua, 2015, 2016, 2017

Champions League, 2015

Club World Cup, 2015

Paris Saint-Germain

Ligue 1, 2018

Cúp Pháp, 2018

Cúp Liên đoàn, 2018

Siêu Cúp Pháp, 2018

Brazil

U20 Nam Mỹ, 2011

Superclásico Nam Mỹ, 2011, 2012

Huy chương Bạc Olympics, 2012

Huy chương Vàng Olympics, 2016

Confederations Cup, 2013